

کتابخانه موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
شماره قفسه ۱۴۹
شماره ثبت ۱۳۰۴
تاریخ ثبت ۱۳۰۴

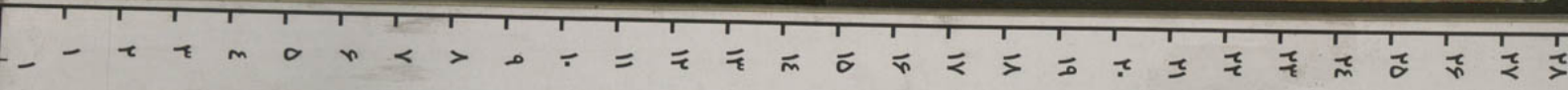

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۵
۸
۷
۶
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۵۸
۱۸

کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران
 شماره ثبت کتاب
 ۱۳۰۴
 تاریخ ثبت
 ۱۳۰۴

این کتاب از جمله کتب خطی و کتب چاپی
 است که به این کتابخانه اهدا شده است
 و به شماره ثبت ۱۳۰۴ ثبت شده است
 و به تاریخ ثبت ۱۳۰۴ ثبت شده است
 و به شماره ثبت ۱۳۰۴ ثبت شده است
 و به تاریخ ثبت ۱۳۰۴ ثبت شده است

شیخ خلافت از پیام کبریا که پیش ازین سپید بر خود بلرزید و هر یک چهار آیدند
 تفاتی در بر کشید و در شرف خود را دیده که چنان شرف عظمه کائنات
 که همای کار بستگان کشاد که در کف دریا نوالش شهاب نوارع امایا پر شمرید
 مؤسس قواعد ملت و دین مروج شریعت بای طاهر بن جاسر ساحت درگاه
 خلافت و شرف از قبیل شفاء سلاطین بر زبان برین و خواص در و دران در شرف
 مرموز عزت و جلالش بر زبان بستادی قدس متناهی انوار العزیز باغی الشاط
 الاعظم و الخافز الاعلی لا کرم جل الاکسیر و ملاذ الضیاعه منجی ماسم
 الشریع الغر و مشیخو اعدا المله البضاء الشاطان از الشاطان و الخافز
 ابن الخافز الشاه سلطان حسن الموسوی الحقیقی القوی بیاد در خان لا
 زالت زیادت دولت سر موعده و فاما ان اعداء موعده مبشر کرد بدستگاه
 آن بارگاه خلافت و امید کاه که در پندار است که موقبل الجمع شرف کرد و آن
 اعلی بن از خواهد از منفع کرد نند محمد و الله الطاهر بن و الله الباقی و المعجز
 و آن مشتمل است بر چهار رده باب و خاتمه **باب اول** در فضایل و اعمال ماه
 مبارک ربیع است و آن مشتمل است بر پنج فصل **فصل اول** در زیارت
 فضایل ایماه و عبادات آنست بدانکه ایماه و ماه شعبان و ماه رمضان
 بهترین زمانهای سالند و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله

منقول است که هر که حرمات ماه ربیع و شعبان را بداند و وصل نماید روزی
 انوار بر روز ماه مبارک رمضان بر زمانهای مبارک در روز قیامت
 کوامان و باشند نزد حق تعالی و در آن روز منادی از افلاک ندا کند
 که ای ربیع و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است ازینست در شرف
 و طاعات و از برای خدامه آن ماهها گویند که ازینست نوشته گرفته در
 ماههای ربیع و طاعت و واسعه مدخل و رحمت از نفع و وسع و سعادت
 در طلب خوشنودی نو کرد و باوانست اهتمام در تحصیل محبت نو نمود
 پس کرامی دهند ملائکه که مویکلند بر این ماهها که مانبا فیم این بین را
 طلب کنند طاعت و خوشنودی نو و امیدوار رحمت و امرزش نو بود
 و آنچه را الهی کرده بودی ترک کرد و آنچه از آن طلبید بودی بوی انظار
 نمود و روزه کامل از برای نو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر
 جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها با دشمنی
 بشب رسانید و در شبها خود را بعبادت نداشت برای تنگ نو و تصدق
 بفقراء بسیار داد و احسان بسیار نسبت به بندگان نو نمود و با این
 ماهها صاحب نکو کرد و چون از این ماه جدا شد و داع نکو کرد و بعد
 از رفتن آنها بر امون خرمات نو نکرد بد و نکو بشن بود این بین در حق

تعالی فرماید که برین ماه ازین روز و بیست و شش است قیال کنند از آنکه
 خدا به نفعها و کرامتها و اورا بر شتر از و سپان نور سوار کند و برین
 بوی معنی که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرائی که جوانا
 بر نمیشوند و شادی و خوشحالی از زوال ندارد و هرگز ایشان را غم نیست
 و از عذاب ایمن میگردند و مشقت حساب از برای ایشان نیست و ایضا از
 انحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت
 و خصیلت بان نمیرسد و فانی با کافران در این ماه حرام است و رجب
 خداست و شعبان ماه منّت و ماه رمضان ماه امت منّت که یک یک
 روز از ماه رجب روزی دارد منسوب بشود و بزرگ خدا کرد و غضب
 الهی از او دور کرد و در روزی از درهای جهنم بر روی او بسته کرد و بلند
 معبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که هرگز بکر روز از
 ماه رجب روزی ندارد از جهنم بکماله راه از او دور کرد و هرگز
 روز از آن روزی ندارد در بیست و شش از برای او واجب کرد و ایضا فرمود که از
 نام هرگز بیست و شش از شش سفید تر و از عمل شش بزرگتر و بکر روز
 از رجب روزی دارد البته از آن بهتر میباشد و بلند معبر از حضرت
 صادق منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه

رجب ماه استغفار است منّت پرستید در این ماه طلب آمرزش کنید
 که خدا آمرزش دهد و مهربان است و رجب را حسب میگویند زیرا که رحمت
 خدا در این ماه بر امت من بسیار رخنه میشود پس بسیار بگویند استغفر
 الله و استلمه التوبه و بلند معبر از حضرت صادق منقولست که هرگز
 سه روز از ماه رجب روزی ندارد در هر روز ثواب روزه یک سال برای او
 بنویسند و هرگز هفت روز از آن روزی ندارد هفت درجه بر روی او بسته
 کرد و هرگز هشت روز از آن روزی ندارد هشت درجه بر روی او
 کشوده کرد و هرگز پانزده روز از آن روزی ندارد خدا او را حسابان
 بکند و هرگز جمیع ماه رجب را روزی ندارد و تعالی خوشنودی خود را بر او
 او بنویسد و هرگز خوشنودی خود را بر او بنویسد هرگز او را عذاب نکند
 و این بابویه رحمه الله بلند معبر از سالم روایت کرده است که گفت غم
 بخند حضرت صادق علیه السلام در آخر ماه رجب که چند روز از
 آن ماند بود چون نظر مبارک انحضرت بر من افتاد پس پرسید که ایارون گفت
 در این ماه گفتیم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که انقدر از ثواب از تو
 فوت شد است که قدر آنرا بغیر از خدا نمی دانند بدو رسیده است
 که خدا آنرا بر ماههای دیگر خصیلت داده است و حرمت آنرا عظیم گردانید

است و برای روزه داشتن که ای داشتن را بر خود واجب گردانید است
 گفته باین رسول الله اگر در بانی مانند اینها روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه
 داران را بهم میرسد فرمود که ای سالم هر که بکر و زنا را از این ماه روزه بدارد
 خدا او را این که داند از سکران مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و مؤثر
 دور و زنا را از این ماه روزه بدارد بر خراط با سانی بگذرد و هر که سه روز
 آخر این ماه روزه بدارد این کرد از نرسیدن روز قیامت و از شدنها
 و هولهای آن روز و بر این برای زان شبته را با وعظا کند و این از حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه روایت کرده است که هر که بکر و زنا را اول
 ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد که همان گذشته اش امر پذیر
 شود و هر که بکشد این ماه را احکام خود تعالی و را از این جهت ازاد گرداند
 و قبول کند شفاعت و در دهر هفتاد و سه گاه کار و هر که در این ماه خداوند از
 برای خدا بکند خداوند غفار در هشت نمایی چند با وعظا فرماید که چشم
 ندیدن باشد و گوش نشنیدن و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا باشد
 معنی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون روز قیامت
 شود منادی از میان عرش ندا کند که کجا بپند رجب چون پس گریه بر زمین کند
 نور و های ایشان به جمع محشر را روشن گرداند و نایب پادشاهی بر سر ایشان

باشد که مکمل باشد نایب ایشان بر وارد و یافت و یا مرگ یا زایشان هزار
 سال بوده باشند از جانب راست و هزار سال از جانب چپ و هر که او را ندان
 کند که کوار یا بدین که اینها ای بدین خدا پس خداوند حق ندان کند که
 این بدین کان و کینان من بعزت و جلال خود سو کند یا در میگرد که شمار دارد و یا
 بگوید که این که دادم و عطا های شمار این که دادم و عطا کنم شما از هشت
 غریبا که نفرهای در بر اینها جاری باشد و همیشه در آن غریبا باشد و بگوید
 من بدست من در کار کان از برای من بدین که بر شما واجب گردانم روز قیامت
 از برای من در ماه کسرت و اعظم گردانید بودم و حق را واجب
 ساخته بودم ایملان که من بدین کان و کینان را داخل هشت گردانید
 حضرت فرمود که اینها تو ایضا برای کسرت که چندی از ماه مبارک رجب
 را روزه دارد اگر چه بکر و زنا باشد از اولش یا میانش یا آخرش و پسند معنی
 از حضرت امام رضا روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه
 دارد حق تعالی در قیامت از او خوش شود و باشد و هر که دو روز را روزه دارد
 خدا بقیامت از او خوش شود و راضی گردد و او را خوش شود گرداند و هر که سه
 روز را روزه دارد خداوند بکر و زنا را راضی گرداند و خصمان او را از او راضی
 گرداند در قیامت و هر که هفت روز از آن را روزه بدارد چون بمیرد در

هفت ساله کشته شود برای روح او با ملکوت علی برسد و هر که شش روز
 او را روزه بدارد هفت در پیش بر روی او کشته شود و هر که پانزده
 روز از روزه بدارد هر حاجت که از حق تعالی بطلبد بر او درمکرا نیکو
 او برای کاهی باشد یا منتقم قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد
 از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شد باشد و از
 آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد و بار کن بدکان و نیکو کاران و
 احادیث در این باب بسیار است و این رساله کجاست ذکر آنها ندارد
فصل در بیان اعمالیست که کسی از روزه عاجز باشد و شوارش
 بعضی آن بعلل آورد و بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدو
 مسخر بکند و هر وقت که کند که موافق روزهای این زمانها نفرینها هفتاد
 دینار بوده باشد و بر وایت دیگر عوض روزه بکند کلام با جو وارد شده
 و احوط در مدد درم شاه است و ظاهر اصد درم گناه کار باشد و در
 روایتی در خصوص ماه مبارک رجب یک کرده نان وارد شده است اگر فاد
 بر روزه نباشد و حمل کرده اند بر کسی که برپا باشد و فاد بر در روزه
 نباشد و آنچه در خصوص روزه ماه مبارک از حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله وارد شده است که بعضی روزه اگر فاد بر آن نباشد هر روز صد

در این باب پنج تا از بخواند تا ثواب روزه را بدست آید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ**
مَنْ لَا يَنْفَعُ الْبَشَرُ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ الْبُحْرَانِ الْبُحْرَانِ لَبَّيْكَ يَا لَبَّيْكَ يَا لَبَّيْكَ يَا لَبَّيْكَ
 و در روایات معتبره وارد شده است که هر که عین لب برادر مؤمن خود را روزه
 و خند روزه سنت کرده باشد و اطعمای خاص بر او آورد و از تکلیف
 کند ثواب اطعام کردن زیاده از ثواب روزه داشته باشد هفتاد بار و
 اگر اطعام نکند که روزه ام و ایش پیش از است و برابر یک سال روزه است
 و زن را روزه سنت بر خست شوهر و غلام و کسین بر خست مالک و غیره
 آدمی را بر خست پدر و مادر و مخان بر خست مهمان دار و مهمان دار
 بر خست مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان
 علما آنست که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک باطل است و همچنین روزه
 سنت زن بر خست شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور است که روزه
 سنت فرزندان بدون اذن ایشان باطل نیست و مکروه است و بعضی گفته
 اند بر خست پدر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزه
 سنت ندارد و در روزه سنت مهمان بدون رخصت مهماندار خلاف است
 و احوط آنست که مهمان و مهماندار هیچکس بر خست دیگری روزه مخیر
 ندارد اگر چه اظهار آنست که مکروه است **فصل در اعمال هر شب و هر**

بِالْوُجُودِ فِي رَجَبِ عَمَلِينَ عَلَى الثَّانِي وَابْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ
 جَمْعًا تَقَرَّبَ بِأَمْرِ الْبَابِ الْعَرُوفِ طَلَبَ وَفِي الدَّيَّانِ رَجَبِ اسْتَلْكَ سُوَالِ عَمْرٍ
 مُدْنِبٍ قَدْ وَفَّقَ دُؤْبَاهُ وَأَوْفَقَ عَجُوبَهُ فَطَالَ عَمَلُ الْحَبَابِ دُؤْبَاهُ مِنْ الْأَبَا
 نُحُوبِهِ بِسَلَامٍ لَوْبَاهُ وَحَسْبُ الْآفِيَّةِ وَالنُّوعِ عَنِ الْحَوْبَةِ مِنَ النَّارِ فَكَانَ
 رَقَبَتَهُ وَالْعُقُوبَةُ فِي رَجَبٍ فَانْتَبَاهُ بِأَمْرِ لَا يَعْظُمُ أَمْلَاهُ وَشَقَبَهُ اللَّهُ وَأَسْلَمَكَ
 بِسَلَامٍ لَكَ الشَّرِيفُ وَوَسَّاءُ لَكَ الْبَيْتُ فَإِنْ تَعَلَّقَ فِي هَذَا الشَّهْرِ بِحَمَائِكَ
 وَأَرْعَاهُ وَنَعْدَ وَأَرْعَاهُ وَنَعْدَ فَإِنَّهَا فَاتَعَاهُ إِلَى نَزُولِ الْخَافَةِ وَحَلِّ الْخُفَى
 وَمَا هِيَ إِلَّا صَارَتْ وَأَرْضُ رَسُولٍ مَقُولَتْ كَدَرِ جَمْعِ مَاهِ رَجَبِ
 بَامَدَادِ وَبِسَافِ مَهْنَدِ مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ غَفْرِ اللَّهِ رَفِي وَأَوْبِ الْبَيْتِ بِسَلَامٍ
 بِسَوِي سَمَائِيْنَ ذَارِدِ وَبِكَوَيْدِ اللَّهِ أَغْفِرُ لِقَبْلِ عَلَى وَابْنِ ابْنِ غَفَارِ ذَارِدِ
 جَمْعِ آيَامِ سَالِ سَنَاتِ اسْتِ وَغَفَارِ مَرْبَاهٍ سَوْنِ قُلُوبِ اللَّهِ أَحَدِ دَرِ جَمْعِ مَا
 خَوَانَدِ ثَوَابِ سَبَّارِ ذَارِدِ أَكْوَامِ دَرِ بَكِ رُوزِ نَخَوَانَدِ وَكَرْوَامِ
 رُوزِ قَدَرِ نَخَوَانَدِ كَدَرِ مَاهِ مَزَارِ مَرْبَاهٍ نَخَوَانَدِ شُودِ وَابْنِ مَقُولِ
 كَدَرِ كَسِ مَزَارِ مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَرِ جَمْعِ مَاهِ صَدْرِ مَزَارِ حَسَنِ شُودِ
 شُودِ وَحَقِّقِ دَرِ بَهْتِ شَهْرِ نَيْكَ كَدَرِ بَايِ وَوَدَرِ مَرْبَاهِ زَشَهَائِ مَاهِ
 مَرْبَاهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِكَوَيْدِ وَارِدِ شَدِ اسْتِ وَصَدْرِ مَرْبَاهِ ابْنِ ابْنِ غَفَارِ

بَیِّن مَقُولَتْ وَدَرِ جَمْعِ مَاهِ أَكْوَامِ رَصَدِ مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ نَخَوَانَدِ سَبَّارِ ذَارِدِ
 اسْتِ غَفْرِ اللَّهِ لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدِّ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَوْبِ الْبَيْتِ وَارِضِ
 امْرِ الْمُؤْمِنِ مَقُولَتْ كَدَرِ حَضَرِ رَسُولِ فَرَمُودِ كَدَرِ مَرْبَاهِ مَرْبَاهِ بَارِ وَرِجَبِ
 وَشَعْبَانِ وَرِضَانِ سَبَّارِ مَرْبَاهِ سَوْرَةِ حَمْدِ وَابْنِ الْكَرْبِيِّ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّي النَّاسِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّي لِقَائِهِ يَوْمَ يَخْلُقُ يَوْمَ
 مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ بُحْبُحَانِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَابْنِ مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ اللَّهِ حَسْبُ عَلِيٍّ وَالْحَمْدُ
 مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ اللَّهِ غَفْرِ الْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجَمَاعَةِ رَصَدِ مَرْبَاهٍ بِكَوَيْدِ غَفْرِ
 اللَّهِ رَفِي وَأَوْبِ الْبَيْتِ بِكَوَيْدِ كَاهَا نَسِ مَرْبَاهِ شُودِ أَكْوَامِ بَعْدِ فُطْرِ هَائِ بَارِ
 وَبَرْدِ دَرِ خَنَازِكِ وَكُفْ دَرِ هَائِ بَارِ شُودِ رُوزِ عِجَابِ خَلْقِ أَوْ زَانِدِ كَدَرِ
 بَرِاسِ نُوْدِ وَبَسْمِ وَبِطَرِ حَرَفِ نُوْرِ شَفَاعِ مَهْدِ مَرْبَاهِ بَارِ وَنَخَوَانَدِ
 مَوْمِنِ نُوْ حَضَرِ فَرَمُودِ كَدَرِ عَمْرِى بَكَا بَارِ رَابِعِ أَوْ رِخْ نَخَوَانَدِ بَارِ
 هَفْشَادِ مَزَارِ حَسَنِ بَا وَكَرَامِ مَرْبَاهِ كَدَرِ حَسَنِ ابْنِ جَمْعِ كَوَيْدِ مَرْبَاهِ
 نَبَّاشِدِ وَهَفْشَادِ حَاجَتِ وَدَرِ وَفْشَادِ وَهَفْشَادِ حَاجَتِ وَارِدِ مَرْبَاهِ
 هَفْشَادِ حَاجَتِ وَارِدِ وَفْشَادِ مَرْبَاهِ مَرْبَاهِ وَفْشَادِ مَرْبَاهِ وَفْشَادِ
 كَدَرِ نَامِ هَائِ عَمَالِ وَنَزْدِ سَجْدِ عَمَالِ دَرِ مَرْبَاهِ وَنَزْدِ صَاحِبِ رَا وَرِدِ

خونعی است که می کند آنکه را که هر گاهی که در دیوان اعمال مؤمنان باشد
 کند و ایضا از آن حضرت منقول است که هر که روز بیست و چهارم و بیست و پنجم
 رجب را روزی بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود
 مگر با نوبه صبح و ظهر و روزگاری داشته هفتاد و یک بار که بگوید اوامر را
 شود و هفتاد حاجت او برآورده شود و در وقتیکه از غیر هر روز نباید و در
 میان از وضو و نماز باشد که هفتاد و یک بار از فرزندان اسمعیل از کرده
 باشد و شفاعت او را قبول کنند و هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او
 که مستحق عفو شدن باشند و خونعی بنا کند از برای او در جنتان فردوس
 هفتاد هزار شهر و در هر شهر هفتاد هزار قصر و در هر قصر هفتاد هزار حور
 و هر حور به هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی علیه السلام بنده
 صحیح از حضرت صادق روایت کرده اند که در شب نصف رجب دوازده
 رکعت نماز بجا می آوری یعنی نیش سلام با حمد و هر سوره که خواهی و چون
 فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 و قل هو الله احد و بانه الکرمی با چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه میگوید
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر پس میگوید الله ربی و الله
 به شهادت و ما شاء الله لا قوة الا بالله و در شب و روز زیارت حضرت امام

سنت و کدات و بسند صحیح از ابی نصر منقول است که از حضرت امام رضا علیه
 السلام سوال کرد که زیارت امام حسن در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه
 رجب و نیمه شعبان و در روز بیست و چهارم از سال یا یک روز بکفایت کند
 و بسند غیر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت امیر المؤمنین
 در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستها را خود را کشود و این دعا بخواند
 فرمود که هر که بخشدن و غمی پیش از او در دین و دنیا بخواند البته کرب و شدت
 او را ببرد و در این چهار رکعت باید و سلام می کند و هر سوره که خواهد خواند
 و دعا اینست اللهم یا من لا یلهو عن لعبه و لا یغتر بکرمه و لا یغتر بکرمه
 و انت باوری خلف رحمتی و قد کنت عن خلف غیبی و لا یغتر بکرمه و لا یغتر بکرمه
 و انت مؤید من بالخیر علی عبادتی و لا یغتر بکرمه و لا یغتر بکرمه
 البکر من عوایضها یا من یخص بالقبول و لا یغتر بکرمه و لا یغتر بکرمه
 یا من وضع له الملوک من المذکر علی عتاقها هم من عوایضها یا من یخص
 استکانت یکتونینک الی استغفرتهم من ذنوبهم الی استغفرتهم من ذنوبهم
 یغفرک الی استغفرتهم من ذنوبهم الی استغفرتهم من ذنوبهم
 آنحضرت علی عجل و اهل بیت پس حاجات خود را از خونعی طلب نماید و باید
 عمل اعمال نصف رجب دعا آم و دوازده مرتبه یا بویه و شیخ طوسی و بسند

این طایفه را خواستند بندهای معصوم را بپوشانند و بر این مذهب
 و کشف کربان و رفع ظلمت انان بجزیت و بجل و با اثر اینست که فاطمه زهرا
 را و بن الحسن زاده حسن مجتبی علیه السلام را حضرت امام جعفر
 صلوات الله علیه بود انصاری را شهادت داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن
 در مدینه مشرف گردید و منصور و دو نفر لشکر فرستاد و او را کشیدند و بر شمشیر
 بر در محراب بن شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حنیفه را
 باغل و زنجیر از مدینه به عراق فرستادند و در میان آنها بود ام داود گفت
 چون مدنی از حبس فرزند من گذشت و از او خبری نپرسید پس بدعا و
 نضر ع میگردم و از صلوات و نیکیان و برادران مؤمنان دعا میگویم
 و ایشان نصیب نمیکردند و مطلقا اثر اسباب غیایم و کاهی خبر نمیبرد
 که او در آن کشید و کاهی میگفتند که او را با پدر از غم و در زیر عمارت کشیدند
 و روزی از مصیبت من عظم تر و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم که انجم
 و پیر شدم و از ملاقات و نا امید گردیدم تا آنکه شنیدم که حضرت صادق
 علیه السلام را عالمی عارض شده بعبادت انصاری رفیق چون احوال
 کنفتم و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت فرمود که از دو وجه خبر دار
 من شهادت داده بودم چون نام داود را شنیدم که پسر منم

فدای تو شوم داود کجاست و در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید
 کرده ام و از شما الناس میگویم که او را دعا کنید و برادر رضای شماست حضرت
 فرمود پس اغافل از دعای استغاث و دعای اجابت و نجات و انداخت که در
 آسمان برای او کثوره میشود و ملائکه استغاث میگردانند و او را و
 بشارت میدهند و از اجابت و از دعا نیست که از عجب الدعوات محبوب
 نمیکرد و خواننده او را ثواب نیست بغیر از هفت ام داود گفت پس زید
 طاهر ز و است که بآن چگونه است انداخت حضرت فرمود یا در داود در ماه
 محرم یعنی ماه رجب نزدیک شد است و از ماه هجرت مبارک و حرم آن
 عظیم است و دعاها در آن سنجاب چون ماه در آید پس درم و چهار درم
 و پانزدهم از آن که ایام البیض اندرون بدای حضرت بقیته اعلی را تعلیم و
 و فرمود که این دعا را حفظ کن و هر کس بخواند مگر که پیش من که بدست کسی افتد
 که از برای من باطلی و نامشروعی این دعا را بخواند بدست کسی که این دعا
 بسیار شریف و مشتمل بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند هر چه میخواهد
 البته برآورده میشود و اگر درهای آسمان و زمین هم بسته شود یا در
 خابله باشند میان تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته خواهم
 آسان میکردم و اندوختن طلب تو و حاجت تو را برپا آورد و هر که این دعا را

بخواند خدا مستجاب بکند و نخواهد مرد و خواهد زن و اگر چنین و آنس هم دشمن
 فرزندش باشد خداوند قادر کتابت شر ایشان میکند و زبان ایشان را می
 بندد و ایشان را مقادیر فرزندش میگرداند و داود گفت که حضرت پندعالی
 برای من نوشت و بنامه بر گشتم و چون ماه رجب داخل شد ایضا فرموده بود
 بعل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را اگر کردم و از روز
 افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه
 و پیغمبران و شهدا و عبا کلامی بر ایشان صلاوت فرستاده بودند حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله بر خطاب فرمود که ای مادر داود بنیاد
 باد تو را که این جماعت که میبینی هم برادران و پادشاهان و شیعیان تو اند و از
 برای تو طلب امرزش میکنند و بنیادت میدهند تو را بآنکه حاجت تو
 برآورده است پس بنیادت باد تو را بامر از خدا و خشنودی خدا و خدا را
 برای چیزی نمر دهد و شاید باش که خوشحالی فرزند تو را حفظ میکند و بنوب
 میگرداند از شاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب بیدار شد و بعد
 از آن بافتد از زمان که سوار شدند روی از غار و بعد پناه آید و او نیز از
 آمد و گفت ای مادر من در غار و در زندان بسیار تنگی و سنگینی بند و بر
 بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد در خواب دیدم که پند

دین

زمینی و نور دیدم که بر روی صبر نماز خود نشسته بودی و بر دور تو
 مردانی چند بودند که سرهای ایشان در آسمان و پاهای ایشان در زمین و
 تسبیح و تهللش خدای میگرداند پس یکی از ایشان که از همه خوشتر و خوشبو
 تر بود و جامهای بسیار پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت
 پناه صلی الله علیه و آله است و الحمد لله خطا نکرد که بنیادت باد تو را افززند
 عجز من صالحه که خوشحالی دعا میسازد و نوراد در خواب دیدم که چون
 بیدار شدم رسولان من صور و دوتایی بدزدان رسیدن بطلب من آمد
 بودند در میان شب مرا بیدار کردند و بر دندش امر کردند که زنجیرها را از من بر
 داشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده بحساب از میان من
 عطا کردند و فرمود که مرا بر سر رمهاری سوار کنند و بنیادت سرعت بخشد
 بسیار ندادم داود گفت که من از آنرا بخدمت صادق بردم حضرت فرمود که
 سبب خلاص تو آن بود که منصور حضرت امیر المؤمنین در خواب دید که با
 فرمود که رهان فرزند مرا و اگر نکنی نوراد این اثنا میانم از من چون نظر
 کرد در پای اثنا در زیر پای خود پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود
 پشیمان گردید و نوراد را که در آن کفایت به عمل شریف ام داود گفت که حضرت
 صادق فرمود که در ماه رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روز

تسبیح و تهلل

光

والله اردنبارف در جن و اندن و لعن بر آنها که در این مصیبت شهادت
کردند مناسب خصوصاً علیه العنه و ابن عباس که یکی از محدثان
شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوٰ الله در روز
بیست و یکم ماه رجب بعالمر فدر ریحال نموده اگر چه خلاف مشهور است
اما لعن بر فاطمه و ظالمان بکوش حضرت رسالت که لعن آنها عین
الخطاب علیه العنه و العذابات و زیارت انحضرت احیاء امین است
بنویس که مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید رحمه گفته است
که در بیست و دو و پیر اینه معاونه علیه العنه بخت و اصل شده است
مستحب است که این روز را روزی دارد بشکر از نعمت و در روز بیست و
پیر اینه خارجیان بخیر زهر الوبر زان مبارک حضرت امام حسن مجتبی
زندند زیارت انحضرت و لعن بر ظالمان و فاطمه انحضرت مناسب است و در
روز بیست و چهارم اینه فخر خیر بر دست بخت نمای اسد الله الغالب علی
ابن علی طالب جاری شد و رجب پیرودی کشیده شد و گفته اند روزی
از روز دیگر از نعمت و زیارت انحضرت مستحب است و شیخ علی بن الحنفی
ذکر کرده است که حضرت امام موسی کاظم صلوٰ الله علیه در روز بیست
و پنجم ماه واقع شد اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزی

اش وارد شد است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت
رسول در روز بیست و پنجم مبعوث بر سالت شد و از مخالفان مشهور است
و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در بیست و یکم
روزه اش شکی نیست چنانچه انحضرت امیر المؤمنین موقوف کردند
اش گفته اند و بیست سال کاهست و بیست و یکم رجب را معبر از حضرت اما
رضاء و بیست که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزی بدار و در روز بیست و
روزی او را گفته اند هفتاد سال کاه کرد اند و اینه از انحضرت موقوف
که هر که روز بیست و ششم ماه رجب را روزی بدار و در روز بیست و
هفتاد سال کاه کرد اند و روز بیست و هفتم اینه از جمله عطا
عظم است روز بیست که حضرت رسول در آن روز بر سالت بر امت مبعوث
کرد بد و جبریل بر پیغمبری بر انحضرت نازل شد و شش هزار سال
مبارکت و بیست و هفت از حضرت امام محمد باقر موقوف که
در ماه رجب شش هفت که حضرت از برای مردم از اینه افشاید
منا بد و انت بیست و هفتم اینه است و در جمیع انت حضرت رسول
بر سالت شد و کسی که عبادت کند یا بیست یا مثل آن حضرت سالت
با و عطا فرماید پس بدند که علی انت بیست فرمود که چون نماز انحضرت

کردی خواب و هر وقت از شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف و خواه
 بعد از آن بنشین و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت سلا
 بگو و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سوره های کوچک بعد
 از این را بخوان و چون از همه فارغ شوی چنان که نشسته سون حمد و فل
 اعوذ بربنا لعلنا نعوذ بربنا لیس و فل هو الله احد و فل یا ایها
 وانا ان شاء فی سبکة القدر و یا ایها الکرمی مریک را هفت مرتبه بخوان
 پس این دعا را بخوان الحمد لله الذی کم یصلی و لدا و لم یکن له یتربک فی الملک
 و لم یکن له ولی من الدن و کره بکبر اللهم انی استسک بفضلک علی
 ارکاء عرشک و منتهی الرحمة من کمالک و یا ینک الاخیر الاخیر
 و ذکرک الاصل الاصل و یجلی انک انما انما انما انما انما انما انما انما انما
 تفعل فیما انت املاه پس هر حاجت که خواهی بطلب که هر چه بطلی مسجعا
 میشود مگر آنکه امری بطلی یا طبعی یا هلا ایچو منان از طلب کنی
 و روش را روشن بدار که از برای تو حساب میشود به روشن بکمال بیند
 معجز دیگر از حضرت موسی بن جعفر منقول که در شب بخت و هفت
 رجب هر وقت شب که باشد دوازده رکعت نماز بجا آورد در هر رکعت
 بعد از حمد چهار مرتبه سون فل اعوذ بربنا لعلنا نعوذ بربنا لیس

و فل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت فارغ شوی در همان مکان بجا
 مرتبه بگو لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله و لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظیم پس هر حاجت که خواهی بطلب گوید که هر چه بطلی
 دور و این که عمل کند خوب است و اگر مرد و یا بکند بیست و اگر نماز نصف
 رجب را کند بیست و یک رکعت و در این شب بجا آورد خوب است و در آن
 روایت وارد شده است که در این شب نیز بجا آورد و شیخ طوسی علیه السلام آن
 گفته است که غسل در این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول خیر
 است المؤمنین صلوات الله علیهم در این شب مناسبت و این دعا نیز از
 شناس است که در این شب بخوان اللهم انی استسک بفضلک الاخیر الاخیر
 الالباب من الشکر العظیم و لم یسل المکره ان یصل علی محمد و آل محمد و ان
 تغفر لنا ما انتم بامیننا اعلم بامر بعله و لا تعلم الا الله بارک لنا فی کل شیء
 الباری فی الیوم فضلک و بکر امیننا جلک لنا و یا محسن الشرف جلک لنا
 اللهم انما استسک بفضلک بالبرکات الشریف و السید الطیف و الغیر العظیم
 ان یصل علی محمد و آلهم و ان یصل علی انما فی هذه الکتلة و فی سائر الالباب
 مقبوله و در توبت معفوره و حسناتنا مشکوره و سیئاتنا مستور و فل
 یحسین القول سرور و از زانما من لک بالبرکات مدرون اللهم انک تری

لَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمُظْهِرِ الْأَعْلَى وَأَنْتَ الْبَاقِ الْأَجْمَعُ وَالْمُسْتَعْنَى وَأَنْتَ الْهَامُّ وَالْحَبَابُ
وَأَنْتَ الْخَرَّةُ وَالْأَوَّلَى اللَّهُ أَنْتَ تَعُوذُ بِكَ أَنْ يَذِلَّ وَتُغْرَى وَأَنْ يَأْتِيَ مَا عَنَدَهُ
تَنْفَعُ اللَّهُ أَنْتَ تَمْلِكُ الْجَنَابِرَ حَيْثُ وَكَسْبُكَ يَمْلِكُ الشَّرَّ قَاعِدُ نَافِعِيهَا
بَعْدَ نَبِيِّكَ وَتَمْلِكُ مِنَ الْخَوْرِ الْعِزَّ وَرَفْعُكَ يَرْفَعُ وَأَجْعَلْ وَسْعَ أَرْوَاحِنَا
بِحَيْدِ كَيْسِيَّةٍ وَأَحْسِنْ عَمَّا تَعْبُدُ أَفْرَاسِيَا جَانَا وَأَجْعَلْ فِي طَاعَتِكَ وَمَا
يُفْرِي بَابِكَ وَتُفْجِلْ عِنْدَكَ وَبِزَلْفِ بَابِكَ عَارَانَا وَأَحْسِنْ فِي مَجْمَعِ أَمْوَالِنَا
وَأَمْوَالِنَا مَحْرُوقِنَا وَلَا تَكُنْ لَنَا إِلَى حَيْدِمْ عَلَيْنَا وَفَضْلَ عَلَيْنَا مَجْمَعِ حَوَائِجِنَا
لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَابْدِءَ بِنَاثِنَا وَتَمْلِكُ مَجْمَعِ نَوَائِطِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي مَجْمَعِ مَا كُنَّا
لَكَ لَا تَقْبَلْنَا يَا أَحْمَدَ الرَّحِيمَ اللَّهُ أَنْ تَمْلِكُ بَابِيكَ الْعَظِيمَ وَمَلِكُكَ الْعَلِيمَ
أَنْ تَصِلَ عَلَى عَمَلٍ وَاحِدٍ وَتُفْجِلَ كُنَا الذَّنْبَانَا لَا تَقْبَلْ عِظَمَ الْإِسْطِ الْعَظِيمِ
وَمُذَارِجِ الْمَكْرَمِ الَّذِي كَرَسْتَابِينَ الْأَحْمَدِ فَكُنَا تَعْبُدُ أَبَادًا بِجُودِ الْكَرَمِ تَمْلِكُ
يَا وَبَابِيكَ الْعَظِيمَ الْأَعْظَمَ الْأَجْمَلِ الْأَكْرَمَ الَّذِي خَلَقْنَا فَاسْتَمِرْ فِي ذَلِكَ
فَلَا تَخْرُجْ مِنْتَنَا إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى عَمَلٍ وَاحِدٍ بِبَابِ الْغَايِبِينَ وَأَنْ تَكُنْ نَائِبُ
الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمِينِينَ فِيهِ بِقَضَائِكَ اللَّهُ أَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ
السَّبِيلِ وَلَجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ تَقْبِيلٌ فِي ظِلِّ تَقْبِيلٍ وَمَلِكٌ يَبْلُغُ نَاكَ
حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُ فَأَيُّهَا أَفْضَلُنَا نَحْنُ بِمَرْصُوبِ مَلِكِنَا وَالْأَمَانَتِ

[illegible]

و هلمن روزی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر سالت مبعوث
 گردید است و از بیت و هفتم ماه رجبات باینکه روزه بداری و صلوات
 بر محمد و آل محمد بفرستی و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات
 الله علیهما در این روز منقول و نماز این روز بطرف مختلفه وارد شده
 و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که
 معروف روز که یکصد خوب و یکصد معیبت از زبان ز الصلوات منقول
 که چون حضرت امام محمد تقی بعد از شریف آوردند در روز نصف رجب
 و روزیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمود
 که این روز را روز نماز و در هر یک دوازده رکعت نماز کنند یعنی هر دو
 رکعت یک سلام و هر رکعت را بجمعه و هر سوره که خواهند بکنند و چون
 از همه فارغ شوند سوره حمد و قل هو الله احد و قل عوذ بنی لقمان و قل
 عوذ بنی النبی مر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند
 لا اله الا الله و الله اکبر تسبیحان لله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
 العظیم پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربی لا اشرک به شیا پس چهار مرتبه
 بگویند لا اشرک به شیا پس یکصد مرتبه دیگر از حضرت صاحب الامر صلوات
 الله علیه منقول که در این روز دوازده رکعت نماز بجای میآوری و

مرکز بعد از حمد هر سوره که میسر شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت
 بگوئی و این دعا را بخوانی الحمد لله الذی یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب
 الملك و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب
 شدت ما و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب
 با کمال تو و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و یغفر الذنوب
 انفس عزی فلان الحمد و انت المفضل صریح فلان الحمد و انت المفضل و انت المفضل
 اس عزی و انت المفضل و انت المفضل و انت المفضل و انت المفضل و انت المفضل
 فی احبابی و انت المفضل و انت المفضل و انت المفضل و انت المفضل و انت المفضل
 فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله احد و قل عوذ بنی لقمان و قل عوذ
 بنی النبی مر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند
 لا اله الا الله و الله اکبر تسبیحان لله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
 العظیم پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربی لا اشرک به شیا پس چهار مرتبه
 بگویند لا اشرک به شیا پس یکصد مرتبه دیگر از حضرت صاحب الامر صلوات
 الله علیه منقول که در این روز دوازده رکعت نماز بجای میآوری و

سوره حمد **پنج** ده رکعت با حمد و سجده **سبع** ده رکعت با حمد و سجده **پنج** مرئیه
 سوئ ان شاء الله تعالی در هر رکعت **چهار** صد رکعت در هر رکعت در
 اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب
 الفلق **پنج** شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیت و پنج مرئیه
ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نویت **الکبر** هفت
 چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد نوحید و معوذتین هر یک سه
 مرئیه و بعد از نماز ده مرئیه صلوات و ده مرئیه بیست و پنج **پنج**
 بیت رکعت در هر رکعت بعد از حمد و هر یک از چهار رکعت سه مرئیه **پنج**
 رکعت بعد از پنج نویت **الکبر** **دوم** دوازده رکعت بعد از حمد سه
 مرئیه نوحید **پانزده** دوازده رکعت با حمد و دوازده مرئیه **الکبر**
 دو رکعت با حمد و آیه امن الرسول ده مرئیه **دوازده** ده رکعت در هر
 دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد سوره و بعد از باری و در دوم سوئ
 اطهرکم **الکبر** **سبع** **دوم** رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوئ
 و آیه قل انما انا بشر مثلكم فاعزوني اني اعز و **پنج** **پنج**
 سه رکعت با حمد و ده مرئیه سوئ نوحید در هر رکعت **پنج** دو
 رکعت در هر رکعت بعد از سوئ حمد نوحید و معوذتین هر یک سه

مرئیه **نوزده** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرئیه سوئ
 و آیه الکبر **پنج** دو رکعت در هر رکعت سوئ حمد و پنج مرئیه **پنج**
 آنرا **پنج** شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرئیه **پنج**
 اعطینا **الکبر** و ده مرئیه نوحید **پنج** هشت رکعت در هر
 رکعت یک مرئیه سوئ حمد و هفت مرئیه قل یا ایها الکافرون و بعد از
 فارغ شدن ده مرئیه صلوات **پنج** و **الکبر** و ده مرئیه استغفار
پنج دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوئ و **پنج**
چهار چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد **پنج** امن الرسول و سوئ
 نوحید یک مرئیه **پنج** **پنج** بیت رکعت در میان شام و خفتن در
 هر رکعت حمد و آیه امن الرسول و سوئ نوحید یک مرئیه **پنج**
 دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرئیه نوحید **پنج**
هفت **پنج** **پنج** دوازده رکعت و در هر رکعت بعد از حمد
 ده مرئیه سوئ اعلم و ده مرئیه **پنج** و بعد از تمام کردن رکعت
 صلوات **پنج** و **الکبر** و صلوات **پنج** استغفار **پنج**
 ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرئیه نوحید و در هر یک
 از این نمازها ثوابهای بسیار مذکور است و بنابر علم اعتماد کنند

ذکر نکردم و جمع نوافل کند و میشود هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی
که طویل دارد و میان نماز شام و خفتن و لغزش است و باید بعد از نماز
شدن وقت خفتن و لغزش شود که در آن خالی از اشکال است و اینست لهذا نماز شود
شب رغایب را در این ساله برادر نمودم با آنکه از نظر بوعلمه نقل شده
و معتبر نیست **باب دومی** در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان
و آیات و آیات و در آن نیز پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت
این ماه و ثواب روزه اش بدانکه فصل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است
و منسوب است بحضرت سیدنا نبی صلی الله علیه و آله چنانچه منقول
از حضرت صادق کچون رسول الله ماه شعبان را مشاهده میشود این منور
ندانند و اگر ندانند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسول از جانب
خدا بوی شما میفرماید که شعبان ماه من است خدا رحمت بکس که باری
کنند این ماه من است حضرت امیر المؤمنین فرمود که از روزیکه ندای من
انحدرت را شنیدم روزه شعبان از آن نکردم و نازنده ام و نه خواهم کرد
از شاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان و میاه رمضان نوبت است
از جانب خدا برای جمیع کاهان و ایضا منقول است از ام سلمه که حضرت و
هیچ ماه تمام روز نمیدانست مگر ماه شعبان که از او وصل میکرد به ماه رمضان

و ایضا منقول است که از آنحضرت سوال کردند که کدام روز از روزهای شش
افضل است فرمود که روز شعبان برای نهم ماه رمضان و از حضرت
امام محمد باقر منقول است که حضرت رسول روز شعبان را و وصل میکرد
به ماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خدات و روز هر دو کفایت میکند
لکن شنبه و اینست و ایضا از حضرت باقر منقول است که هر که ماه شعبان
روز او را پاک کند از هر لغزش و از فیهای معصیت و فیهای در
وقت غضب و از حضرت رسالت منقول است که ماه شعبان ماه هدایت
شریف و انماه من است و حاملان عرش الهی آنرا نهم مینمایند و چون مرتبه
میشناسند و انماه من است که زیاده میشود در آن روزهای پندگانه
از برای ماه رمضان و زیادت میکنند در آن بهشتیها را و از شعبان نام
کرده اند برای آنکه مشعب و بسیار میکرد در آن روزهای مؤمنان و
حسنه در انماه مضاعف میکرد در هفتاد و یک روز کاهان در آن زیادت میکرد
و امر زمین میشود و اعمال خیر در آن مقبول میکرد و در خداوند جبار نظر میکرد
بسی روز در آن و عبادت کنندان اینها پسر میاهات میکنند با ایشان یا
حاملان عرش پسر در فضیلت روز هر روز انقدر فرمود که ذکرش بجز
تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که روزه

شعبان از خیره بند است از برای روز قیامت و فرشته که در شعبان روز
 بسیار بکشد البته سحر تعالی امر بخت و را با صالح آورد و کاین کند
 شتر دشمنان و از او کمتر توانی که بر روز دارد و روزی از شعبان می دهند
 که بخت و را واجب کرد و در بدنه های معنی از حضرت منقول است که حضرت
 رسول فرمود که شعبان ماه من و رمضان ماه خداست پس هر که بگوید
 از ماه من روزی بدارد من شفع او باشد در قیامت و هر که در روز از ماه
 روزی بدارد گمان کند که شانه او باشد و امر زیاده کرد و هر که سه روز
 از ماه من روزی بدارد و اندک کند که عمل را از سر بکشد یعنی هیچ گاه ندارد و
 بستد معنی از حضرت امام رضا منقول است که هر که بگوید از شعبان از برای
 خدا روزی بدارد داخل بهشت شود و هر که در بگوید از شعبان هفتاد مرتبه
 استغفار کند در قیامت در زمین حضرت رسول بخشور که در دو کلام داشته
 خدا او را واجب کرد و هر که در شعبان صد و یکبار که چاه نصف دانه
 خرما یا شاد خدا بدن او را از آن جهت حرام کند و هر که سه روز از آخر
 شعبان روزی بدارد و وصل کند ماه رمضان خدا ثواب روزه دوم ماه
 برای او بنویسد و این بابویه روایت کرده است که از امام پس بداند که
 کدام ماه را حضرت رسول زیاده از ماهها دیگر روزی می گرفت گفت ماه

شعبان از او می فرمود که مردم غافلند و از تمامیت که در آن ماهها با بوی خدا
 بالامیر و دوست بسیار که عمل من بالا رود در روزی که روزی باشد و این
 روایت کرده است که از حضرت پس رسیدند از روزی که بگوید که چنان
 از روزی شعبان یعنی اخلاص است از آن و این روایت کرده است بستد معنی
 از حضرت خیر البشر فرمود که شعبان ماه من و هر که بگوید روزی دارد
 بهشت و را واجب شود و هر که در روزی روزی دارد در قیامت رفقان بهر
 و صد بقا زیاده و هر که تمام ماه را روزی دارد و پیوند کند ماه رمضان
 ثوابه او باشد از هر گاه که یک و بزرگ هر چند داخل خون حرام شده باشد
 او رافع می دهد و بستد معنی از حضرت صادق روایت کرده است که هر که
 سه روز از ماه شعبان روزی دارد بهشت و را واجب کرد و رسول خدا
 شفع او باشد و این بابی است از معنی از حضرت صادق روایت کرده است
 که چون ماه شعبان داخل شد حضرت امام زین العابدین صاحب خود را جمع
 می نمود و می فرمود که هر که از صاحب من بداند از این ماه تمامیت ماه شعبان
 و حضرت رسول می فرمود شعبان ماه من است پس روزی بدارد یا تمامه از برای
 محبت پیغمبر خود از برای نفس بگوید روزی که از خود بخداند و بداند که جان
 علی ابن الحنفیه است و است سو کند یا بداند که کشته شدیم از پدرم حسین

علی گفت شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزی دارد شعبان را
 از برای حاجت پیغمبر خدا و از برای نصرت خدا آورد دست دارد و روزی که
 کرد اندک گرامت خود در روز قیامت و بیشتر را از برای او واجب گرداند
 و ایضا از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که حضرت رسول فرمود
 که شعبان ماه منته و رمضان ماه خداست پس هر که ماه را روزی بدست
 از شفاعت کند او را در روز قیامت و هر که روزی بدست ماه خدا را از حق
 مونس او کرد در روز قیامت و او را شهادت کند و از پیروان آید تا قیامت
 با روی سفید نورانی و نام عمل او را بدست او دهند و نامه عظمی بود
 در بیشتر را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند
 پس جو تعالی او را ندا کند که اینست من کوید بلیت بخد و ند من پس خدا
 کوید که روزی داشتی از برای من کوید بلی ای اقای من پس خدای جلیل اند
 که یکم بدست بنده مرا بدین پیغمبر من پس بسیار روزی او را بنده
 من با او گویم ماه مرا روزی داشتی او کوید بلی من کوید با او که امر و شفاعت
 تو میکنم پس جو تعالی فرماید که من محفوظ خود را به بند خود بخشیدم
 اما محفوظ خلق من هر که از او عفو کند من آنقدر عوض بآن بدم که او را
 شود پس دست او را بکرم و بسیار و من در صراط پس بدین که صراط لغزند

و پس از دو پای کلاه کاران برآیند نمیشود پس دست او را بکرم ملکی که
 موکلت بر صراط کوید یک پیغمبر من گویم این فلان کس است از امت من که
 در دو نیمه ماه مرا روزی گرفت است یا بیشتر شفاعت من و یا خدا را روزی
 داشته است از برای طلب و عتق خدا پس او را بر صراط بگذرانم بعفو
 تا آنکه او را بدر بیشتر پس روانه کوید که امر و روزی که در برای
 امت تو میکنم و او را داخل بیشتر پس حضرت امیر المؤمنین فرمود که
 روزه بدست ماه حضرت رسالت را تا شفاعت شما کرد در روز قیامت و روز
 بد او بد ماه خدا را تا با شما باشد از شراب سر بهر بیشتر **فصل دوم**
 در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است پس بدین خبر از حضرت امام رضا
 منقول است که هر که مضامین نه در هر روز ماه شعبان است استغفار کند
 کلاهانش از زمین شود اگر چه بعد دستارهای آسمانی باشد و در کلاه
 حسین بن سعید از حضرت صادق منقول است که حضرت رسول فرمود که
 شعبان ماه منته پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات من و ال من و
 شعبان ماه شفاعت میکنید زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کس را که
 در این ماه صلوات بر او ال و بفرستد از حضرت صادق منقول است که
 بهتر از دعاها در ماه شعبان است استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان

شعبان
 اعمال شریفه

استغفار کند هفتاد مرتبه یا چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد بار
 مرتبه استغفار کرده باشد در این سید که چگونه بگویم فرمود که بگو
 اللهم واسئله النوبة ویند عبر از حضرت امام رضا منقول که هر که
 در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله واسئله النوبة
 بنویسد حق تعالی برای او پادشاهی از آتش جحیم بگذرانند و از آتش
 و داخل بهشت گردانند و او پادشاهی معین منقول که هر که در هر روز
 ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفر الله الذي لا اله الا هو اعز الخلق
 اقنوم و اوتوا اليه بگویند حق تعالی روح او را در او مینماید و آن
 قضای و سعی است در پیش عرش و در آن قضای هر جا دارد و در سجده
 کاران نهرهاست بعد از راهای آسمان و در بعضی از روایان آن حق تعالی
 پیش از آنکه بر آید و هر دو خواب است و یند عبر منقول که حضرت
 امام زین العابدین در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب
 آن را بگوید یا محمد الله صل على محمد و آله و سلم و موضع الرب لا اله الا هو
 الملك و معزز العلم و اهل بيت الوحي اللهم صل على محمد و آله و سلم
 انما ربنا في الاغيار با من زكيا و بغير من زكيا المتفكر هم بار و المتفكر
 عنهم را هو و لا اله الا هو اللهم صل على محمد و آله و سلم الكفا المحبين و غيبت

المتفكر

أعمال شهر ماه

الظهر المبارك و على الهارين و على الخافين و على الغصين اللهم صل على
 و آله صلوة بكتبة طيبة تكون لهم رضى و غفران و آله و صلوات
 منك و عود بارك اللهم صل على محمد و آله الطيبين الأخيار الذين
 أحببتهم و أحبهم و فضلت طاعتهم و ولايتهم اللهم صل على محمد و آله و سلم
 و لا تخف في عبيدك و لا في مؤساة من عينك من زلفك يا وسع علم
 من فضلك و نشر من علمك و أحببت من خلقك و هذا الله ربك سيد
 ربك صلواتك عليك و آله و سلم اللهم صل على محمد و آله و سلم
 الذي كان رسول الله صلى الله عليه و آله يداب في ضبابه و فيما بين
 كباية و آتاه به نوحا لك في كرامه و أعطاه به إلى محل جلايه الله
 على الاستبنا في شدة نبيه و نيل النفاة لدهاء الله و جعله في شدة
 و طهر بقا اليك مهجعا و جعله له سجاى لفاك يوم القيمة غفران
 عن ذنوب عاصيا فدا و حببت منك الرحمة و الرخا و آتاه في دار القرار
 و جعل لأخباره و سبب من طوره و یند عبر از آن خالویه روایت کرده
 که از مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان و سبب علم السلا
 که در ماه شعبان بخواند انما الله صل على محمد و آله و سلم و آتاه
 دعوتك و آتاه في دارك و آتاه في دارك و آتاه في دارك و آتاه في دارك

ووضعت بين يديك مسجدا لك منصرفا عليك راجيا اليك ثوابي وعلم
ما في نفسي وخبر حاجتي وعرف عجزتي ولا يفتي عليك امر مقبلي ومتواري وما
اريد ان ابدي يا من من خطي والقوة يا من طمعتي واجوده اعافيني وقدرت
مقاديرك علي يا من يدعي بما يكون مني الى اخر عمر من يدي وعلائي وسيدتي
لا يسد علي من يادي ونفسي ونفسي ونفسي على ان من مني من الذي يري
وان خلدني من الذي يصبر الي اعوذ بك من غيبك وحلول غيبك الي
ان كنت عن مسامحة رحمتك فانت اهل ان تجود علي بغضيل عبيك الي كاذ
تصبر والهاء بين يديك وما ظلمها احسن نوكل عليك فلك ما انت اهله
وتغلبت بعقولك الي اعفوت من او غفرت بك ذلك وان كان قد دنا الي
ولم يلدنك على فعل جملك الا في الدنس اليك وبسبب الي فاجرت
علي تنس في الخطر كما قلنا اقول ان لا تغفر ظلم الي من يركل علي ايام جود
فلا تفتح يركل عني في ما ان الي كذا بس من حسن ظرك لعل عذابي وانت لم
تولي الا الجمل في جود الي قول من امر ما انت اهله وعذيقك علي كذا
قد غفر من حمله الي قدس من علي ذنوب في الدنيا وانا اخرج الي سبها على
منك في الاخر الي قد احسن الي اذ لم تظهرها لاحد من عبادك الصالحين
فلا تنصني يوم القيمة على رؤس الاشهاد الي جودك بطايل وعفوك افضل

من علي الي فرت بلينا انك يوم تنصني فيا بين عبادك الي اعوذ اليك عذرا
من لم تنصني عن قول عذرت فاقبل عذرتي يا كرم يا اكرم من اعذر اليك الي
الي لا تزد حاجتي ولا تحب حبي ولا تفتح منك رجائي الي اهل الي لا تزد
لم طمعتي ولا تزدت نفسي في غفرك الي ما اظنك قد دنا في حاجتي وما اظن
عمر من في ظلمها منك الي فلك الحمد يا ابد يا اتم يا من يدعي ولا يسد كما
حجب ورحم الي ان اخلفني بحرمي خذنيك بعفوك وان اخلفني بدوني اخذ
بعفوك وان اخلفني النار اعلن اهلها الي احبك الي ان كان صغرك
طاعتك على صغركم في حب رجائك اهل الي كيف تغلب من عذرك الي
عزوما وما كان من خطي جودك ان تغلب بالجاه من جود الي وما اظن
في شره التهو عنك وابتك سباب في سكره التباغ من سالي على استيف
ابام اغتر بريك وركوني الي سبل خطاك الي وانا عذرك وازعجك اليك
فاقر برك من يديك من يديك الي انا عذرك الي انفسك اليك فلك
واجمعت من فله اسخبا في من ظرك والهاب الغفونك اذ الغفونك الي
الي لم يكن لي حول فانقل به عن مصيبتك الا في وفي انظف لي حنك وكاذ
ان اذكر كنت ففكرت فيك يا ذنبا في كرمك والظهير فلي زوايا الغفونك
الي انظر الي ظم من ناديت فاجابك وانت فمك من عيونك فاطاعتك يا اكرم

لا بعد عن الغنى يا ويا جواد لا يظلم عن رحمة الله تعالى فليكن قلبك بدينه
 منك شوقا ووليا كما نفع اليك صدقه ويطهر باسنتك حقا الي ان من عرف
 بك من محمول من ذكرك غير محمول ومن اهلك عليك غير محمول الي ان
 من اتبعك ليس بغير وان من اتبعك ليس بغير وفلذلك بك بالحق فلا تخشع
 من رحمتك ولا تخشع من رافتك الي ان في اهل ولا ينك مقام من رجلا واذ
 من محبتك الي والحقني وطا يدركك الى ذكرك واجعل في الروح طاهر انما
 وعمل فديك المحرك عليك لا تخشع من عمل اهل طاعتك والتمتع الصالح
 من رحمتك فاذ لا اقدر نفسي دفعا ولا اسلك لها نفع الي ان اعمد الي جمع
 المذنب ومملوك النيب المعجب فلا تخشع من صرف عنه وجهك بحجة
 سهو عن عفو الي محبة كل لا يظلم اليك وان اباك اصار فلو يظلم
 نظر ما اليك حتى تفر اصار الفلور بحجبت نور وقيل لا بعد عن الطاعة
 وصبر ازوا حنا معلقا بغير فديك الي واجعلني بمن ناديت فاجابك
 ولا تخلفه فصيح لجلالك فواجبتا سير وعمل لك حشر الي ان اساطع
 حشرني فوط الا بار ولا انقطع رحمتي من جليل ذكرك الي ان كان خطا
 قد استغفرتي لذنبك فاصفح عني صحتي وكنك عليك الي ان خطيتي الذنوب
 مكارم لطيفك فشدتني الي غير الي انم عطفك الي انم عطفك عن

الابد بعدد الدنيا انك فشدتني المعرف بذكرك الابد الي ان دعا الي انما عظم
 عفا بك فشدتني الي انما عظم بذكرك الي انك سئل واليك تسفل و
 اعقب ان فصل على محمد وال محمد وان يصلي من يدك ذكرك ولا تنقض عهده
 لا تغفل عن شكره ولا يشك بامر الي والحقني بوعظك لا يمحى كوز لك عاز
 وعن رسول الله فديك خاشعا مرافا اذ الجلال والاكرام وصلى الله على محمد
 رسول الله والى الطاهر وسلم بسلاما كبيرا وانما جاناها بجليل القدر
 ومن مضامير عليا مشتمل ودرة اوفان كحضور عليا بشا عوان
 مناسب وان حضرت رسولك مشغول كهرمك در مجموع ماه شعبان
 من به يكون لا اله الا الله ولا تعبد الا اياه فليصبر اليه الذين ولو كره
 المشركون فغفالي عبادت هزار ساله در نامه اعمال وينوب وكاه
 هزار ساله از او محو كند واز شهر روز ابد باروي نوراني من نامه زنجار
 واورا صديق بنويستند وشدتني مشغول كذا حضرت صادق في سوال كردند
 از فضيلت روزن رجب حضرت فرمود كبريا غافل كردن ابد از روزن شعبان
 را و كفت باين رسول الله چه ثواب دارد كبريا كبريا رجب از روزن را و
 كفت والله بهشت ثواب است كفت باين رسول الله بهشت بن اعمالها در انماه
 چيست فرمود صدق كردن وطلب امرش نمودن كبريا كبريا در انماه

بکنند و غالی و از زینت میکنند چنانکه یکی از شما شریعت خود را زینت کند
تا آنکه در مقامی مانند کوه احد صاحبش برسد **در فضایل و**
اعمال امام مخصوصه اول ما هست تا امام البصر بنده مای عزیز منقول
از حضرت صادق که هر که در روز اول ماه شعبان از روزه دارد بهشت
و را واجب کرد البقاء و از حضرت امام رضا منقول است شهاب روزه
سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه و از حضرت امیر المومنین
منقول است که رسول خدا فرمود که هر یک شب ماه شعبان زینت میکند
اسمانها را پس ملائکه میگردند خداوند بسیار روزه داران را و روز را
و دعای ایشان را مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار پاک
و موافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین است و از حضرت صاحب
الامر فرماید پس روز آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت حضرت امام
است پس روزه بدارید و دعا بخوانید اللهم افرح قلبی بک و افرح قلبی بک
فمدا یوم الموعود یثابته قبل ان یهل له و لا یناله بکینه السماء و یفرحها
والارض و یمن علیها و ینکحها لا ینکحها قبل العبره و یسبدا لاسر الممدود و یبدا
یوم الکفر الموعود یثابته ان لا یمین من کسله و الشقاء فی ربیه و القور
معاه فی اوبیه و الاوصیاء من عن نابه بعد فایمهم و عیدنا یسبح یذکر و الاو

و یثابروا الثار و یضوا الجبار و یکونوا خیر انصار صلی الله علیه و آله مع اخلائه
الدلیل و الثمار اللهم یخففهم البک فوسل و اسئل سوال مغیر فی و معز فی
الرضایه فافرط فی یومنا و امیر بک تلك الصلة الی محل ربیه اللهم حبل
علی محمل و غیر نابه و اخر نابه فی ربیه و یومنا معاه دار الکرامه و محل الامان اللهم
و کما اکرمتنا بحرفه و کما اکرمتنا برفقه و اکرمتنا برفقه و ساقتنا و
یزین لایم و یکرر الصلوة علیک عند ذکره و علی جمیع اوصیایه و اولیه
اصطفاهم الممدودین منک بالعهده الاثنی عشر الخیر و افرح علی جمیع شری
الله و هم لنا فی هذا یوم موهبه و انیح لنا فی کل کما و هیئت الحسن الحلی
حک و عاده طهر من محمل حق عائدون بفرجه من بکین شهد ربیه و یثابره
امیر رب العالمین و یبارک ان حضرت و غل یاره در این روز مستجاب و
کفایت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله و شیخ طوسی رحمه
الله روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین در روز پنجشنبه متولد
شده است اگر احیاناً ظاهر در روز رحمت و اعمال را در این روز نیز بجا
آورند خصوصاً زیارت بنبر است و ایضا شیخ طوسی بنده معبر از حضرت
صادق روایت کرده است که حضرت امام المومنین در روز هفتم ماه
متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور

در ماه شعبان
در اعمال این ماه

شد تا بر وفای زوایا کز روز و زیارت انحضرت و سایر اعمال خیر را در
از و بعل آوردن متناوب **فصل چهارم** در اعمال ایام البیض ماه شعبان
است غنی بین دهم و چهار دهم و یازدهم در اعمال ماه رجب مذکور شد که
ست شش که در شب سیزدهم دو رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت
و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره نزل
و تبارک الله سبحان الملك و قله هو الله احد بخواند و در ناست سوره
که از حفظ نتواند بخواند از روی فراز بخواند و روز هر سه روز
ست است و مضایق اعمال شب پانزدهم زیاده از آنست که در این رساله
احصا توان نمود و اکفایست اینم با آنچه صحیح است از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که حضرت رسول فرمود که چو شب نصف شعبان شود بیشتر
را بعبادت بایستد و روز شش روز بداید بدو سبک از اول تا آخر
این شب از جانب حق تعالی ندا میرسد که یا استغفار کنان هست که طلب
امرزش کنند از گناهان خود و ما گناهانی را بر شما میباریم با کسی هست که از
ما طلب روزی کند ما روزی او را فراهم گردانیم و غسل در این شب است
است و از حضرت صادق منقولست که روز بداید ماه شعبان از در شب
نیمه از غسل کند که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را در

باید

در ماه شعبان
در اعمال این ماه

باید و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین است و از حضرت امام
زین العابدین منقولست که هر که خواهد با او مصافحه کند روح خدا بود
و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین را در شب نصف
شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا رخصت میطلبند که بزرگوار
انحضرت بیایند و رخصت میبایند پس خوشحال اکسیر این بزرگوار
با او مصافحه کند و از جمله ایشانند پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم
و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین که بیعت گردیدند اندیشنی
و مغرب زمین و جنتان و ادیان و از حضرت صادق منقولست که در شب
نیمه شعبان بسیار از بدیعی که گناهان کبیر که زیارت انحضرت کند در این شب
و اهل زیارت انحضرت است بسیار با حق کشته در آید و بجانب راست
آسمان و بجانب چپ و بیابانی هر نظر کند پیر یا نکشاید که در آنجا
راست قبله و بگوید **اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ بِاَبَا عَبْدِ اللهِ اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ بِاَبَا
رَسُولِ اللهِ اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا** و اگر یکی از زبان میسوزد
را بعل آورد و بجزایات و از جمله آنها اینست **اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ بِاَوَارِثِ اَدَدِ
حَقِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا** و **اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ بِاَوَارِثِ
اَبْنِ هِیَمَ حَلِیْلِ اللهِ اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ بِاَوَارِثِ مَوْسَى کَلِیْمِ اللهِ اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ**

يا وارث عيسى وروح الله السلام عليك يا وارث محمد جليل الله السلام عليك
 يا وارث امير المؤمنين وولي الله السلام عليك يا بن محمد الحطيف السلام عليك
 يا بن علي المرتضى السلام عليك يا بن علي المرتضى السلام عليك يا بن جابر
 الكبير السلام عليك يا ابا الله وابن مريم والوزن الموروث شاهدناك منذ
 الصلوة والنبأ انك قوة وامر بالمعروف ونهى عن المنكر واظن الله
 رسول الله انك ايقين فاعن الله امه فلانك ولعن الله امه سمعت بذلك
 امه سمعت بذلك فخذت به بما ولاي بالاعباد الله شاهدناك كنت نور
 في الاصلاب الشاهدين والارحام المطهرة فخيرك بالحيات يا خاتما
 للملوك من مدحناك شايها وشهدناك من دعاة الدين واركان المؤمنين
 وشهدناك الامام لبرائقي الرضا الذي الهادي والهادي وشهدناك الامام
 من ولدك كماله القوي واعلام الهدى والعرف والفهم على امم الارض
 وشهدناك الله وملائكته وانبياءه ورسله اني بك مؤمن وبابائكم مؤمنين
 وبني وخوانهم على قلبك السلام وامنهم لامرهم مسبح صلوات الله عليكم
 وعلى ارواحكم وعلى اجسادكم وعلى احيائكم وعلى شامدكم وعلى غائبكم
 وعلى ظاهركم وعلى باطنكم بس دوركت نماز زيارت بكند وكن نماز زيارت
 ان زيارت بكند بن خويست وكر از دور زيارت كنديس ضد زيارت

ماه شعبان
 احوال زيارت

حضرت علي الحبيد بكند وكوندا السلام عليك يا رسول الله السلام
 عليك يا بن محمد السلام عليك يا بن امير المؤمنين السلام عليك يا بن محمد
 الشهد السلام عليك يا الشهد السلام عليك يا الشهد السلام عليك يا الشهد
 لعن الله امه فلانك ولعن الله امه فلانك ولعن الله امه سمعت بذلك
 فخذت به بس ضد زيارت سابر شهدا روح الله عنهم بكند وكوندا
 عليكم يا اولياء الله واخواته السلام عليكم يا الصفياء الله واوالاته السلام
 عليكم يا اصحاب الله السلام عليكم يا اصحاب رسول الله السلام عليكم يا
 اصحاب امير المؤمنين السلام عليكم يا اصحاب فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين
 السلام عليكم يا اصحاب محمد الحسن علي الزكي الناجح السلام عليكم يا
 اصحاب ابي عبد الله باي نهم وامي عليهم وطابت الارض التي فيها دفنهم وقبرهم
 نور عظيم ما لم ينفك عنكم فاقوز معكم ودر شب اول وبارزهم ماه رجب
 ودر سيم وفتح ماه شعبان وشبهائ ماه مبارك رمضان وشبهائ عيد
 وسابر باي كزيارت انحضرت منجيات لجهن طرفه زياره مبونكون
 وزيارت مبسوطه ومخصوصه رادركاب نضه الزائر ذكر كرده ام فكر
 خواهد بان كابر رجوع نمابد وان جمله بر كات بنشانت ك ولادت
 وافرا السعادة حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه در انشب وانح

شده و باز سبب سنت است که این دعا را در شب بخوانند که غنیمت از بار
 انحراف است اللهم اني استأذنك من موافقتك وموافقك وما القى في ربي
 الا فضلك اذ لا تقدر عليك صديقا ولا عدوا ولا مكر ولا خديعة ولا
 لا يملك نورك المتألم ولا ضياءك المشرق ولا علمك التورق ولا حجابك الدجور ولا
 المسور جل ووليك وكرم محنتك والملازمة شهده والله ناصر ومؤيد ان
 معادته والملازمة امداده سبقت الله لا يبقوا نور الكفر لا ينجوا وذلوا العلم الا
 لا ينجوا امداد الكفر واما من العصر وولاه الامن والمنزل عليهم الذكر وما ينزل
 في ليلة القدر واطحاب الحشر والنشر برأيه وحيه وولاه امره وعباده
 اللهم فصل على عالمهم وفاتهم المسور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه وظهره
 وفيما منه واجلنا من انصاره وافرنا من انشاؤه واهلنا في اعوانه وخلصنا
 واجناب في دولته ناعين وصحبه غايبين وصحبه فائزين ومن السور خطا
 يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله النبيين و
 المرسلين وعلى اهل بيته الصادقين وصلى الله على الناطقين والعرجين الطاهرين
 واحكم بيننا وبينهم يا احكم الحاكمين وزيد شهادت روي کرده است که بدو
 امام زين العابدين با ما هم را در شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و
 راست محضه میکرد و در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دوم دعا میکرد

اعمال
 در روزهای
 ماه شعبان

و اما این میگویند بر دعای او ثلث آخر استغفار و طلب آمرزش میکند و با
 نیز استغفار میکند و با جمیع طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای
 این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت است هر دو رکعت یکبار
 و بنظر از اصحاب حضرت صادق علیه السلام از انحضرت روایت کرده اند و در
 رکعت بعد از حمد در نیت سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز
 این دعا بخواند اللهم اني استأذنك من موافقتك وموافقك وما القى في ربي
 الا فضلك اذ لا تقدر عليك صديقا ولا عدوا ولا مكر ولا خديعة ولا
 لا يملك نورك المتألم ولا ضياءك المشرق ولا علمك التورق ولا حجابك الدجور ولا
 المسور جل ووليك وكرم محنتك والملازمة شهده والله ناصر ومؤيد ان
 معادته والملازمة امداده سبقت الله لا يبقوا نور الكفر لا ينجوا وذلوا العلم الا
 لا ينجوا امداد الكفر واما من العصر وولاه الامن والمنزل عليهم الذكر وما ينزل
 في ليلة القدر واطحاب الحشر والنشر برأيه وحيه وولاه امره وعباده
 اللهم فصل على عالمهم وفاتهم المسور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه وظهره
 وفيما منه واجلنا من انصاره وافرنا من انشاؤه واهلنا في اعوانه وخلصنا
 واجناب في دولته ناعين وصحبه غايبين وصحبه فائزين ومن السور خطا
 يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله النبيين و
 المرسلين وعلى اهل بيته الصادقين وصلى الله على الناطقين والعرجين الطاهرين
 واحكم بيننا وبينهم يا احكم الحاكمين وزيد شهادت روي کرده است که بدو
 امام زين العابدين با ما هم را در شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و
 راست محضه میکرد و در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دوم دعا میکرد

کند و اگر بن نماز یا یا بنجاه نمیده فل والله بعل او در موقوف نمیشود با نماز
امیر المؤمنین و در فضیلت آن حادث بسیار است و پس بعد از آن حضرت
امام محمد باقر متوفی که شب نیمه شعبان زمین شهبات بعد از شب فیل
خوشحال فضل خود را به بندگان عطا مینماید و با حسان خود که همان ایشان را
میان رد پس مع کسید در عبادت در آن شب که از شب کسوف و کسوف
مقدس خود سو کند یا ذکر ده است که سایل را از درگاه خود در تنگ کن
آنکه مصیبتی از خدا طلب نماید و این شب را بخدا برای اهل بیت فرار داده است
یا از این شب فاد که از برای پیغمبر فرار داده است پس هنگام نماید در این شب
در دعا و ثنا کردن خدای ربش که هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله
و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه لا اله الا الله
بگوید خوشحالی گاهان گذشته او را بپایم زد و حاجهای دنیا و آخره او را
بر آورد خواه طلب نماید و خواه نماید راوی برسد که غنیمت دعاها در این شب
کدامست فرمود که بعد از نماز حضرت دو رکعت نماز بگو و در رکعت اول بعد
از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم قل هو الله احد بخوان و
بعد از سلام بیست و سه مرتبه الحمد لله و بیست و چهار مرتبه لا اله الا الله بگوید که
بن شب نیمه حضرت فاطمه بنوا خدا را خوب باشد پس انداخته بخوان

۴.

بِأَمْرِ اللَّهِ مَلَأَ الْعِبَادَ فِي الْغِيَاثِ وَاللَّهُ يَنْفَعُ خَلْقَهُ فِي الْيَمَانِ بِأَعْلَى الْأَشْجَارِ
وَالْخَيْبَانِ بِأَمْرِ لِيُخْرِجَ عَلَيْهِ سَوَاطِرَ الْأَوْفَامِ وَصَرَفَ الْخَطَرِ ابْنَ أَسَدٍ خَلْفَهُ
الْكِرْيَانِ بِأَمْرِ سَيِّدِكَ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَفَنُ
الْبَيْتِ بِالْإِلَهَةِ الْأَنْتَ قَالَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْ فِي هَذِهِ اللَّيَالِي مِنْ نَظَائِرِ
الْبَلَاءِ فَرَحِيَّةً وَسَعِيَةً دُعَاءَةً مُجَابَّةً وَعِلْمَاتٍ غَالِيَةً مُؤَلِّفَةً وَمُجَاوِزَةً
عَنِ الْفِتَنِ خَلِيقَةً وَعَظِيمَةً مِنْ بَرٍّ مُقَدِّسٍ تَحْتَرِّقُ بِلَيْسَ دُورٍ وَكَانَ الْبَيْتُ
فِي سُرْعَةِ الْوَلَدِ مُقَدِّسًا عَلَى كَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُ خَطَايَايَ عَلَيْكَ وَعِظْكَ
تَعَلَّقَ فِي هَذِهِ اللَّيَالِي بِأَمْرِ كَرَمِكَ وَاجْعَلْ فِيهَا مِنْ وَلِيَّائِكَ الَّذِينَ
أَجْنَبَهُمُ الطَّاعِنَاتِ وَأَمْرُكُمْ الْعِبَادِيَّاتِ وَجَعَلَهُمْ خَاصَّتَكَ وَصَفْوَتَكَ أَلَمْ
تَجْعَلْ مِنْ سَعْدِكَ وَتَوْفِيقِكَ الْجَزْأَ عَظِيمًا وَاجْعَلْ فِي سَعْدِ قَوْمٍ وَفَارِهِمْ
وَأَكْفِيهِمْ مَا اسْتَفْتَى وَاجْعَلْ فِي الزِّيَادَةِ مِنْ مَعِيَدِكَ وَجَعَلِ الطَّاعِلَ
وَمَا أَفْرَحَ مِنْكَ وَبِالْفَوْزِ عِنْدَكَ سَيِّدِي الْبَيْتِ مَلَأَ الْهَارِبَ وَنَيْكَ الْمُنْزِلَ
الطَّالِبَ وَعَلَى كَرَمِكَ تَبَوُّؤُ السَّقْفِ الْعَالِجِ أَجْدَدَ عِبَادَكَ الْكَرِيمَ وَأَنْتَ
الْأَكْرَمُ وَالْمَنْ بِالْعِزِّ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَوْرُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تُخْرِجْ مَارِجُوكَ
مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤَيِّسْ مِنْ سَائِغِ نَعْلِكَ وَلَا تُخَيِّبْ مِنْ بَرٍّ مِنْكَ وَفِي هَذِهِ اللَّيَالِي
لَا تُهْلِ طَاعِنًا وَاجْعَلْ فِي حَقِّهِ مِنْ سَائِرِ بَيْتِكَ رِيسًا وَأَكْبَرُ أَهْلِ ذَلِكَ

۲ حال یا مریض

بنده شایسته زینبند را و بر بدوی فرستادن بجمع و گفت سر بلند
 کن بدوی اسهان بدر سبکد از شیب که درهای آسمان در آن شب کثوده
 میشود یعنی درهای رحمت الهی و درهای خشود و درهای امیر
 کاهمان و درهای فضل و احسان و درهای ثواب و درگاه نعم و درگاه
 جود و بخشش و بهار زنده خدای از بندگان بعد از مومنان چهار پادشاه
 پشتمای ایشان است که احسان است را بکنند **اللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ**
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب امر از سر کردن و استغفار
 نمودن پشت در لغو جای و باشد و کاهمان نکند و اینها و امر زنده
 است که در پشت صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت یک سلام و در هر
 رکعت بعد از حمد ده مرتبه **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** و چون از هر فارغ شود
 ده مرتبه **أَبَدُ الْكَرِيمِ** و ده مرتبه **سُبْحَانَ اللَّهِ** و صد مرتبه **سُبْحَانَ**
اللَّهِ بگوید و خدای صد گناه کبیره هلا کند او را با هر روز و بعد
 هر سوئ و شبی هر روز در پشت با و عطا کند و شفاعت او را قبول
 کند در صد نفر از اهل خانه او و خودشان او و شریک گرداند و در ثواب
 شهیدان و ثواب روزن داران اینها و عبادت کنندگان اینها را با و عطا
 بیا نکند از ثواب اینها چیزی که شود پس احسان اینست را بجمعه و امر است

خود را که احسان کند و او را و تفریح و بوی خدا عبادت آن بدر سبکد این
 شیب بسیار شریف با جمیع چون بنده میامدم جمع مآل نکند اینها
 پای خود را حفا که ده بودند و بنده عبادت مشغول بودند و بعضی
 بودند و بعضی در رکوع و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند با وضو
 تکبیر و بعضی بجمع و بعضی با استغفار با جمیع بدر سبکد خدای در اینست
 نظر رحمت بدوی بندگان بپا کند و بهار زنده مومنان را که نیاز دارند
 باشد باشند مشغول بجمع باشد در رکوع و سجود باشد باشد مشغول
 خدا باشد و این شیب است که هر که دعا کند البته دعا بشناید میشود و هر
 سوال کند با و عطا کرده میشود و هر که استغفار کند امر زنده میشود و هر
 ثواب کند ثوابش قبول میگردد و هر کس که از خبر این شیب محروم گردد
 و از حضرت امیر المؤمنین منقول است که هر که در شب بنده شایسته صد رکعت نماز
 بکند با فراموشی ده مرتبه **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند
 دل و در روز یکده مرتبه از سر مرده باشد و غیره تا آنکه صد ملک را به
 بندد که این کرداند از عذاب الهی و نجات از آتش و دهنند او را
 بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر طایف نگاه میدارند
 و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار میکنند و در

جواب.

جَوَارِحُ إِلَى أَوْطَانٍ مُعَدٍّ لَهَا قَبْلًا. وَأَشَارَ بِإِصْبَارٍ لَمُعٍ مَسَامِكًا
عَيْنِي وَفِيهِ دَمْعٌ. وَبَعَثَ فِي قَلْبِي أَهْلًا مَعْرُوفًا. لِيُؤْتِيَهُمْ لِيُؤْتِيَهُمْ
الظِّلَّ. وَلَا أَخْشَى إِنْضِلَاجَ عَيْنِكَ يَا كَرِيمُ. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي
وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي.
مِنْ أَلَدِ الدُّنْيَا وَعُشْوَانَهَا وَمَا جِئَ فِيهِ مِنْ الْكَافِرِ عَلَى أَهْلِ عَالَمِي. إِنَّكَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي.
وَجَلِيلُ رُفُوعِ الْكَرَامِ. فَمَا وَمَوْعِدُ أَهْلِ مَدَنَانَا وَمِدْوَمُ مَقَامَانَا. وَ
أَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي.
عَنْ أَهْلِ دِينِنَا. لَأَنَّا لَكُنَّا لَمْ نَكُنْ خَاصِيكَ وَأَنْتَ خَاصِيكَ. وَهَذَا مَا لَا
يَعْلَمُهُ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي.
نَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ نَائِيَةً عَنْكَ فِي وَأَنَا عَدَاكَ الْخَفِيفُ الدَّلِيلُ
أَجْمَعُ السَّكِينِ الْمُسْكِنِ يَا أَلْهِ وَيَا وَدَّيْ وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ كُنْتَ أَلَمَوْلَانَا
وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي.
شَكَوْهُ وَمَا مِنْهُ الْخَبْرُ وَأَيْ كَلِمِ الْعَذَابِ وَشَدِيدَةِ الْوُطْوَانِ الْكَرِيمِ وَمَا
فَلَنْ يَهْتَمُّ فِي أَهْوَائِهِ عَمَ أَعْدَائِهِ وَجَعَلَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَادِي
فَرْقٌ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِي بِلَادِي وَأَوْلِيَاءِي هُنَا بِالْهَيْجِ وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
سَيِّدِي عَلَى عِلْمَاتِكَ كَفَّفَ أَصْبَرَ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَمِي بِرَبِّ طَلْعِ نَارِكَ فَكَيْفَ
يَكُونُ رَاحَتِي وَرَاحَتُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. وَأَنْتَ تَعْلَمُ حَقِيقَةَ قَلْبِي.

بقیه ماه است از حضرت امام رضا منقول که هر کس به روز از این ماه
 شعبان روزی بدارد و ماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب
 دو ماه منوالی برای او بنویسد و بواسطه هر وی روایت کرده است
 که در جمعه آخر ماه شعبان بخواند حضرت امام رضا قم حضرت فرمود
 که ای بوالصلوات که ماه شعبان رفت و این جمعه اخراست بدرست که
 نلاف کن در این ماه از این ماه مانند است نصیب هر که در این ماه گذشت بهانه کرد
 و بنویسد که روی و روی بر این ماه نافع است برای خود را خود و دعا و استغفار
 بسیار بکن و بلا و فرار بچند بسیار بکن و نویسن بسوی حق تعالی از گناه
 خود تا آنکه چو ماه مبارک در آید خالص گردانید باشی خود را از برائی
 و مکار و در کردن خود مانند و حق بسیار مکرر کن و مکار در دل خود
 بسیار مکرر کن و بنویسن و مکار را که میگردم مکرر کن که روز
 خدا بر سر و توکل کن بر خدا در پناه او شکار او را خود و هر که بر خدا توکل
 کند خدا بر او است و او در پناه این ماه است دعا را بسیار بخوان اللهم انی
 انک غفرت لنا فیما مضی من شعبان فاعف عنا فیما بقی منه بدرست که حق
 در این ماه از آدمی که داند بنده های بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه
 مبارک رمضان و بنده بسیار معصوم منقول که حضرت صادق در

آخر شعبان و شب اول ماه رمضان است و این ماه را اندک الله ان هذا شهر مبارک
 الذي انزلت فيه القرآن وجعلت هدي للناس وبينات من الهدى والفرقان
 فاحضر قلبك فيه وسيله لنا ونسئله منافع كثيره منك وعافيه باطن الخلق
 وشكر الكثير فيلبي الیسیر اللهم انی استسئلك ان تجعل لي كل جمعه سببا
 من كل ما لا يحب ما يقابله ارحم الراحمين يا من عوفي وعفا عني وعفا عني عني
 يا من لم يوافقنا في كتاب المعاصي عفوك عفوكم عفوكم عفوكم عفوكم عفوكم عفوكم
 اعظم وزجر عني عن محاربتك فلم ترجع فاعذري فاعف عني يا من عفوكم
 عفوكم اللهم انی استسئلك ان لا تجعل عند الموت والعفو عند الحساب عظم الذنب
 من عبيدك فليغفر العفو من عندك يا اهل القوي ويا اهل الغفر عفوكم
 عفوكم اللهم انی استسئلك ان لا تجعل عندك اشد من ضعفه من الراجح وانك
 منزل الغفر والبر كذا على العباد فامرهم بتدبير رخصت عافهم وفضلت اراهم
 وجعلهم مختلفا في الهم والهم والهم مختلفا من بعد خلق لا يعلم العباد عليك
 ولا يقدر العباد قدرتك وكلنا ضلالا ارحمنا فلا تصرف عني وجهك
 وكلمتي من صالح خلقك في العمل والاميل والفضاء والقدر والهم اني
 البقاء واقفي خير القلاء على الا اوليائك ومعاديت اعدائك والاعين
 اليك والرهبة منك والخشوع والوفاء والالتزام والصدق والصدق والصدق

دو کتب

دور رکعت در رکعت اول حمد و اباءه آمین الرحمن الرحیم و پانزده مرتبه
نوحید و در دوم حمد و اباءه قل انما انا بشر و پانزده مرتبه نوحید
چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذ اجابنا عن الله **هم** چنان
رکعت حمد و اباءه الکریم بکرمیه و سوون انا اعطینا لک کثیرا من
پانزده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل انما انا کافر و
دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوون اهلکم النکاح
سبتر دور رکعت در هر رکعت حمد و بکرمیه سوون و البین **چهار**
چهار رکعت حمد و پنجمیه سوون و العصر **پانزده** چهار رکعت در میان
نماز شام و خضن در هر رکعت حمد و ده مرتبه نوحید و بعد از نماز
مرنبه بارب غفر لنا و ده مرتبه بارب رحنا و ده مرتبه بارب عطفنا
و بیست و یک مرتبه نوحید و ده مرتبه سبحان الله الذی یخیر المونی و
بسمی الاحیاء و المومنین فایز **نشان** دور رکعت در هر رکعت حمد
بکرمیه اباءه الکریم و پانزده مرتبه نوحید **مشتت** دور رکعت در هر رکعت
حمد و هفتاد و یک مرتبه نوحید و بعد از نماز هفتاد و یک مرتبه استغفار و **حمد**
ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجمیه نوحید **مشتت** دور رکعت در هر
رکعت حمد و پنجمیه اباءه قل اللهم مالک الملیک **بسم** چهار رکعت در

رکعت حمد و پانزده مرتبه سوئ ان شاء الله تعالی **بسم الله الرحمن الرحیم** هشت رکعت در
 هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و عوذ بن **بسم الله الرحمن الرحیم** دو رکعت در هر
 رکعت حمد و یک مرتبه قل یا ایها الکافر و پانزده مرتبه توحید **بسم الله الرحمن الرحیم**
 سو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوئ ان شاء الله تعالی **بسم الله الرحمن الرحیم** دو رکعت
 در هر رکعت حمد و یک مرتبه انکاش **بسم الله الرحمن الرحیم** دو رکعت در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه ایه امن **بسم الله الرحمن الرحیم** دو رکعت در هر رکعت حمد
 ده مرتبه سبوح اسم ربک **بسم الله الرحمن الرحیم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و
 یک مرتبه توحید و عوذ بن **بسم الله الرحمن الرحیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه
 مر یا ایها الکافر و عوذ بن و توحید ده مرتبه **بسم الله الرحمن الرحیم** دو رکعت در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه سبوح اسم ربک **بسم الله الرحمن الرحیم** و بعد از سلام حمد و ده مرتبه **سبحان الله**
عز و الجلال و العلی در میان مجلس از مضایع و اعمال ماه مبارک رمضان
 است و در آن هشت فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت ماه مبارک
 بابت دانستن که ماه رمضان ماه خداوند عالم است و شهر بهشت است و ماه مبارک است
 چنانچه پسند معبر از حضرت امام رضا را ثبت کرده اند که حضرت رسول
 در آخر ماه شعبان خطبه خوانند و فرمودند یا ایها الناس بدرسند که رو
 کرده است یسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و امر زشت و مباح است که نرفته

فضیلت ماه

خدا بهشت است و روزها بهشت بهشت و روزها و شبها بهشت بهشت
 شبها و ساعتها و او بهشت ساعتها و آنما است که خوانده اند
 شمار در آن یسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا
 نفسهای شما در آن ثواب بیخ دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عبادت
 شما در آن مقبول و دعاهای شما در آن مستجاب پس سوال کنید از
 پروردگار خود بابت های دلت و دلهای پاکیزه از کاهان و صفات تنه
 که توفیق دهد شما را برای رفتن داشتن از دنیا و فرار کردن شران در آن بهشت
 که شوق و بیدار است کسب که محروم گردان از شرف خدا در آن ماه عظیم و یاد
 کنید بکر سبکی و تشنگی شما در آن ماه که سبکی و تشنگی روز قیامت را و
 ناله کنید بر خیزان و مسکینان خود و نظم نماید پیران خود را و رح
 کنید کودکان خود را و نوازش نماید خودشان خود را و نکاهد ابدان را
 خود را از آنچه نباید گفت و پوشید و بدهای خود را از آنچه حلال
 شما را نظر کردن یسوی آن و باز دار بگو شهای از آنچه بدست شما باشند
 آن و مهر را بکنند با یلما ن مردم نامهربانی کنند بعد از شما با یلما ن شما
 و باز گشت کنید یسوی خدا از کاهان خود و بلند کنید یسوی خدا و یلما ن
 خود را بعد از اوقات نمازهای خود را که وقت نمازها بهشت است ساعتها

نظر میکند جوئی در این وفات رحمت بسوی بندگان خود و چون
 میگوید ایشان هرگاه او را مناجات کنند بیک میگوید ایشان هرگاه
 او را ندانند و منجاب بیک داند هرگاه او را دعا کنند بیک و مردمان به
 در سبکچانهای شما در کردهای شما پس از که وید و او را بداند از طریق
 امرش از خدا و پشتهای شما که از بارانها که هر سبک کردانند
 آنها را بطول دادن بجهلها و بداند که جوئی سوختن یاد کرده است
 بقره خود که عذاب نکند نماز کنندگان و بجهل کنندگان و بنسبند ایشان
 با شش هجتم در روز قیامت آنها الناس هر که از شما اظهار روزی دار و بنسبند
 در اینها از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده از اد کردن و امرش
 که همان گذشته و بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما فدا بر این
 نداریم حضرت فرمود که پس هر یک از شش هجتم با اظهار فرمودن روزی دار
 اگر چه بنصف دانه خرم باشد اگر چه بیک شربت آب باشد بد و سبک
 خدا این ثواب را میدهد بیک که چیز کند اگر فاد برین پاده از این نیستند
 اینها الناس هر که خلق خود را در اینها نبکو کرداند بر صراط بگذرد و
 که فدا بر این آخر و هر که سبک کرداند در اینها خدمت غلام و کنیز
 خود را جوئی در قیامت حساب و را اسان کرداند و هر که در اینها

شخص خود را از مردم باز دارد جوئی غلبه خود را در قیامت از او باز دارد
 و هر که در اینها بنده بید بر اگر می داند خدا در قیامت گرامی دارد و هر که
 در اینها صله و احسان کند با خویشان خود و صل کند خدا او را رحمت
 خود در قیامت و هر که در اینها طمع احسان خود از خویشان خود بکشد
 عزوجل در قیامت طمع رحمت خود را از او بکشد و هر که نماز شش هجتم را
 بکند جوئی برای او بر این پنداری از شش هجتم برای او بنویسد و هر که در اینها
 نماز را بجز این ادا کند خدا عذاب او را و ثواب هفتاد نماز واجب که در هر روز
 دهی کرده شود و هر که در اینها صلوات فرستد بر من و بر آل من خدا سبک
 کرداند از روی عمل او را در روز یک روزهای اعمال سبک باشد و سبک
 بیک به از فرزندان در اینها بخواند ثوابی داشته باشد که در ماههای دیگر ختم
 فرزان کرده باشد اینها الناس بد و سبک درهای شش در اینها کتاده
 است پس سوال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نه بندد و در روز
 هجتم در اینها بشما است از خدا سوال کنید که بر روی شما نکشد و شش
 را در اینها غل می کنند پس سوال کنید از خدا که هر که بر شما مستطاف کرد
 و ایضا از حضرت امیر المؤمنین منقول است که در ماه رمضان خطبه خوانند
 و فرمودند اینها الناس اینها هجتم که خدا بر سایر ماهها فضیلت و بر اینها

داده است مانند خضبت ما اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه کثرت پیشه
درهای ساز و درهای پشت و درهای رحمت و جنت میشود درها
حجت و در این ماه شنیده میشود ندا های مؤمنان و مشایخ بکر دعای
ایشان روح میکند کربهای ایشان در این ماه شیعیست که در آتش مبتلا
از آسمان زمین میآید و سلام میکند بر مردان و زنان روزی دار خشت
پروردگار خود نا طالع صبح و آفتاب فداست که خود فعالی مقدر کرده است
در آفتاب و لایق و امامت برایش از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار سال
عبادت آفتاب بخیر است عبادت هزار ماه و روزی و روزی بخیر است از روزی
هزار ماه اینها الناس بدرستی که افغانیهای ماه رمضان و ماههای آن طالع
میشوند بر زبان و زنان روزی و راحت و اینها شما مانند ماههای دیگر
نیت روزهاش بخیر و روزهاش و شبهاش بخیر و نیت و روزهاش
و دیوار و شبهاش در این ماه غل کرده اند و در زندانند و باید میکنند خدا
در این ماه روزیها و عمرها را و میسود و مقدر میکند داند در این ماه اینها
بیت الله را در این ماه خوشحالی و رو میکند بسوی اهل ایمان با مرزش و فقر
و رحمت و روزی و خوشنودی و خلد و نایب است ای روزی دار پیش ندر
کا خود بکن بدرستی که در این ماه همان پروردگار خودی نظر کن و نامل

شفاعت میکنند برای آنها که نالوده اند پس بالامر و تدبیر در جات
 پشت بقدر نالایق پات فرانی روزن دار و ثواب با دوز که هر نفسی که
 که در این ماه میگذری ثواب بیچندین نام عمل نویسد و خواب نود اینها
 عبادت و طاعت نود اینها مقبول است و کما هم از نود اینها امر زید
 و اوازهای بدعای نود اینها شنیده شده است و عین جات و زاری که
 میگوئی بر تو هم میکند بد رسیده شنیدم از جیب خود حضرت رسول
 که خداوند عالم پادشاه در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان زاد کرده
 از این جهت که عدد ایشان از خدا که نمیدانم چو شایسته اینها میشود
 در آتش مبارک از مثل آنچه در جمیع ماه آمده است و این فرموده
 هر که ماه رمضان از روز بدارد و نفس خود را از چیزها که حلال است کرده
 است نگاه دارد و پشت البته او را واجب کرد و هر که در این ماه روزی را
 و در هیچ شب از شبهای آن بر حرام اطاعت نکند البته داخل بهشت شود
 پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود که بهتر از آنست
 پیغمبر از در پیش من ماهها شهید خواهد شد که پیغمبر از ماهها که است
 و پیغمبر از صبا که است فرمود که پیغمبر از ماهها که است و پیغمبر از
 اوصیا و انبیاء با علی گفت با رسول الله این البته خواهد شد فرمود بلی

بخوبی پروردگارم بدر سپید بر این گفته میشود بدین نیت اینست
 بکنند ناله صالح و ضعیفی بر سر نخواستند که در پیش تو از خون
 خضاب شود پس مردم شروع میکرد و فغان کردند و حضرت از منبر
 برآمد و اینها از حضرت رسول منقول است پسندهای پیغمبر که فرمود
 اینها التماس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد و زنی
 و باید بدین نماز عبادت قدر مفرقی از شب تا روز نمازها را و طاعت
 فضیلت بجا آورد و میباید که بدین اجتماع از پیامد دنیا عید
 آن حاضر شود پس در اینها خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز بکثر
 بجا زنها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بزرگ
 نیست **فصل پنجم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است
 بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی که حلال است روزی را میبشد
 از طلوع صبح تا بر طرف شدن سرخا از جانب شش و شش بر شهور یا
 پنهان شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن از کوهها و
 غار از مرتفعه و قول اول لحوط است باینکه فریب پاسبان بدانند آن
 چیزها را نماندند که در چو مسلمان علما اختلاف بسیار است
 در آنها اگر قصد کنند که هر روز از برای رضاء خدا ظاهر کار باشد

بلکه خالی از قوه نیت و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارکه رمضان
 نیز خلاف است که با باده جمع را پاک کند در باده و حق نیت که در فضا
 ماه رمضان بسیار است و در غیر فضا احوط آنست که اگر
 جمع ظاهر نباشد واجب معتبر نباشد از روزی که روزی ندارد و اگر معتبر
 باشد از روزی که روزی دارد و فضا نیز بکند اما اگر عمدا کرده باشد در روزی
 که کفایت در کار نباشد و اگر بعد احوط و در روزی که نیت است اگر نیت
 عمدا بماند با جمع پیش از زوال غسل کند و نیت روزی کند بجا و غیر روزی
 اش صحیح است و در واجب معتبر اگر عمدا نیت را نزل کند و پیش از زوال نیت
 کند مشهور آنست که روزی اش باطل است و فضا میکند و کفایت واجب
 نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را نزل کند تا زوال نیت نمیتواند کرد
 و در واجب غیر معتبر تا زوال نیت نمیتواند کرد اگر چه فضا یا صام و فضا
 باشد و در روزی سنت خلاف نیت است که اگر در شب نیت نکرده باشد و
 صطری بعلت بنا ورده باشد تا اول زوال نیت نمیتواند کرد و بعد از زوال
 خلاف است بعضی گفته اند تا نزدیک شام نیت نمیتواند کرد و جمعی از محققین
 علیا باین قائلند و نیز در غیر قوه نیت و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نه
 نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزی تمام

روزی را میباید و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزی بعد از نیت را تا شام
 میباید **نیم** رسانیدن غبار غلط است بخلاف بعضی آنرا موجب فضا و کفایت
 میدانند و بعضی فضا آید آنها و بجا و غیر نیت و احوط رعایت هر دو
 است و بعضی از متأخرین طحا سخته اند غبار غلط و دو غلط و غلط
 را که از آن اجزا منفصل شود چون دو دهن و بخار دهن و ظاهر عدم جلافت
 و احوط اجتناب حتی از دو دنیا **کوششی** است نیت بعضی طلب زوال
 منی کردن با حصول آن و موجب فضا و کفایت است و مشهور آنست که هرگاه
 ملاسه و ملاعبه کند تا زوال شود روزی او باطل میشود و فضا و کفایت
 است و بعضی در این تا مثل نموده اند خصوصاً و فیکه نیت بحال خود باشد
 و عادت او تا زوال نباشد و احوط بلکه اقوی و موجب فضا و کفایت است
 و در نظر کردن بین حلال با حرام با صدای آنرا شنیدن یا بخیال خود در وقت
 هرگاه باعث آمدن فضا شود و فضا تا زوال نداشتن باشد و باز معنادار است
 خلاف ظاهر عدم وجوب فضا و کفایت **هفتی** فی کردن است عمدا
 و اگر موجب فضا یا نیت میدانند و بعضی فضا و کفایت هر دو را واجب
 میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مستند مشکی است
 و وجوب فضا یا نیت خالی از قوه نیت و مشهور آنست که هرگاه فی

اختیار آید و فضا آتی نیست و بعضی فضا را واجب دانسته اند و بعضی نه
 است **مشمق** گفته است و بعضی موجب فضای نهی و بعضی حرام دانسته اند
 و موجب هیچکدام ندانسته اند و بعضی گفته اند مابعد را موجب فضا دانسته اند
 و گفته اند بجا آمدن را مانند شفاف مکره دانسته اند و بعضی مطلقا مکره
 دانسته اند و بعضی قول افوی است و احوط آنست که بدوین صورت گفته به مابعد
 نکند و اگر بگوید فضا بگوید و افوی آنست که چنانچه در دوادر کوش
 موجب فساد صوم نمیشود و سوط در پی هرگاه تغذی بخوار نکند یا
 افوی آنست که چنانچه و بعضی موجب فضا و کفان دانسته اند و اگر بخوار
 رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی
 است با آنکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه گو
 که اهل بیت مسئله گفتن ندانند باشد مسئله بگوید و در صورت آن شک
 نیست و بعضی در روین موجب فضا و کفان میدانند و بعضی میگویند نه
 فساد صوم نمیشود و خالی از فوژ نیست و احوط آنست که اگر بگوید فضا
 و کفان بداند **دهم** سر فرو بردن در آب و جمعی آنرا موجب فضا و کفان
 میدانند و بعضی موجب فضای نهی میدانند و بعضی حرام میدانند و
 موجب هیچکدام نمیدانند و بعضی مکره میدانند و اظهار حرمت است

و عدم موجب فضا و کفان و بعضی گفته اند که اگر سر را با آب فرو برد تا اگر در
 و بدن پس و آب باشد باز حکم آنرا دارد و این احوط و بعضی گفته
 اند که اگر سر فرو بردن فاسد را در فضا هر چند منابت عویس و ز باشد باز حکم
 آنرا دارد و این احوط و احوط آنست که در روین سنت نیست پس با آب
 فرو بردن و بعضی بخوبی کرده اند و احوط آنست **یازدهم** بلغی که از سینه بیرون
 یا از دماغ فرو برد در فرو بردن آنرا از آب فوژ اول جواز اینلاع
 آنچه پس و ز سپید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن
 فهم دیگر دو پر جواز اینلاع هر دو فهم مادام که بدین سر سد و تحریر هر دو
 گاه بدین سر سد جواز کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام
 که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بفاد کرده اند بعضی فضای نهی فایدا
 شده اند و بعضی گفته اند از این واجب میدانند و بعضی گفته اند جمع فایدا
 شده اند و گمان خبر آنست که هیچکدام لازم نمیشود اما احتیاط آنست که
 بعد از آنکه فضای دهن سپید فرو برد **دوازدهم** مشهور میان علما آنست
 که مکره است زدن روین دارد در میان آب بنشینند و بعضی گفته اند که
 هرگاه تا که در آب بنشینند فضا را و لازم است و بعضی گفته اند از این لازم
 دانسته اند و اول ظاهر است و در خائید ز فید را ز و صطکی که ادب را

فرور بعضی حرام دانسته و بعضی واجب فضا دانسته اند و ظاهر جواز آن
 و مشهور میان علما آنست که اگر کسی نماز داشته باشد با نیت بلکه اگر
 شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود
 و اگر معلوم شود که جمیع بوده است نوبت که خورده و آشامیدن اگر ملامت
 کرده باشد و خورده فضا واجب نیست و اگر ملامت نکرده باشد فضا
 واجبست و گناه واجب نیست و اگر کسی مضطرب کند چنانچه وضوی
 نماز واجب و آب را خیار بخاطر ورود فضا بر او واجب نیست و اگر چنانچه
 نماز نافله باشد بعضی گفته اند فضا بر او واجبست و اگر عیث مضطرب کند
 و آب بخاطرش رود جمیع فضا را واجب دانسته اند و این احوطست و ظاهر
 عدم وجوب آب مطلقا و در و این وارد شده است که بعد از مضطرب
 سه مرتبه آب دهان را بپندارد و این احوطست **در سببها**
 و ادب روزه است مکرم آنست بوسیدن زن و دست بردن ایشان
 مالیدن دست بازی کردن با ایشان و افرین آتش که اگر اهیست مخصوص
 بصورتیست که اینها محرک شهوت و باشد و خوف وقوع در جماع دانسته
 باشد و مکروهست بچشم کشیدن چیزیکه او را طعمی باشد که بخاطر رسیدن
 در آن شکر باشد و مشهور که اهیست پیران و دردن خونین از بدن که جانش

ضعیف شود و در جماعات احتیاط پیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام
 که مضطرب باشد و مکروهست بوسیدن کلها خصوصا زن و پیشتر آنست که
 مشک را بنویسد و سایر بویهای خوش مکروه نیست بلکه سنت است و اجتناب
 صادق و نفوس که چوب نخل صابون و فرمود که هر روز در آن در آن
 روز خود را خوشبو کند عفتش را باید کرد و باقی آنست که بوسیدن زن را غلط
 مضطرب نیست و بعضی گفته اند بوسیدن را چنانچه غلبه که بخوف رسد و ج
 فضا و گناه میشود و احوط آنست که بوی خوش را بپندارد که بدماغ بالا
 نبوی چنانچه در روایت وارد شده است و مکروهست که صابون را بپندارد
 بدست زن کند و مکروهست که صابون را که در آب نشیند چنانچه گذشت
 و از حضرت صادق و نفوس که هرگاه روزی دارد و مسایل که روزی باشد که
 نو چشم نو موی نو و پوست نو و جمیع اعضای نو یعنی از محرمات بلکه از
 مکروهات و فرمود که باید روزی را مانند روزی افطار نو نباشد و چنانچه
 از آنحضرت و نفوس که روزی نه همین خوردن و آشامیدن تنها بلکه باید
 در روزی نکاه را بدین باز خود را از دروغ و پوشانیدن بدنها
 خود را از زنا و پاک کردن نزع نمکین و حله بر بدن و غیبت نمکین و محاربه
 نمکین و سوگند دروغ خوردن بلکه سوگند راست نیز و دشنام میداد

رخسار مکتوب و ستم مکتوب و بجزدی مکتوب و دلشاک و غافل شویدا ز یاد
 و از نماز و خاموش باشد از آنچه نباید گفت و صبر کند و راست گوید
 و دوری کند از اهل شر و اجتناب کند از هتاهل و دروغ و افتراف و
 کردن با مردم و گمان بدیدن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را
 بر آخره دانبد و منتظر فرج و ظهور قائم المجد باشد و از روزه و منتهای
 آخره باشد و نوشته اعمال صالحه برای سفر آخره بردارد و بر شما باد باز
 دل و آرامش و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت کشیدن که از افای خود
 نرسد باشد از عذاب خدا امیدوار باشد رحمت او را بباید پاک باشد
 ای روزه دل و از عیال و خلق و از همه آنها و مکرها و پاکیزه باشد بدن توان
 کافها و بیاری بجوی بسوی خدا از آنچه غمناک و درین ولایت خود
 خالص گردانی ز برای او و خاموش باشی از آنچه حوائجی لغی کرده است
 از آن در آشکار و پنهانی از خداوند قهار آنچه سزاوارست بدن او است و در
 پنهان و آشکار و بیفتی روح و بدن خود را بخدمت عزوجل در ایام روزه
 و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکار و
 در آنچه خدا نافرمان کرده است بآن و خوندن است بسوی آن اگر همه اینها
 بعمل آوری آنچه سزاوارست از روزه داشتن است بعمل آورده و فرموده خدا را

اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنها که با تو کردم از برای تو باشد از روزه
 تو که میشود از فضل آن و بدست یک پدرم گفت که رسول خدا شنید که
 جابر بن عبد الله را در شام داد حضرت طحطاط بن یونس و آنرا گفت بخور و
 من روزه ام حضرت فرمود که چگونه روزه و جابر بن عبد الله را در شام داد
 روزه از خوردن و آشامیدن نهی است بدست یک پدرم که حوائجی از روزه را
 جایی گردانید است از امور فیه از کردار بد و گناهان بد چه بسیار که اند
 روزه دار از وی بسیار اندکی که کشند گناه و حضرت امیر المؤمنین فرمود
 که چه بسیار روزه داری که بفرقه بدت و از روزه بغیر شکنی و گرسنگی
 و چه بسیار عبادت کنند که بدست و راه فرقه عبادت بغیر تعب و پوشت
 خواب و بزرگانی که بجز از بیداری و عبادت احسانت و خوشا افلاک
 ز بزرگان که بجز از روزه داشتن بجز داشتند ز بزرگان خواب و بزرگان بزرگ
 صحیح و قلیل ظاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشان است بلکه در عالم
 فطرت با ارواح انبیا و اوصیا و خاص مؤمنان محشور میگردند و بر سر
 غیب بن و بای صادق مطلع میگردد و راه از راهها فریاد ایشان است و افلاک
 خردمندان چون از روی دانانیت و بوجهی که حوائجی خواسته افلاک
 نمایند بجز این از روزه های احسان که روزه را در نگاه خود فروشی خود

کرده اند و باو عجب من و ج میگردانند و بشر بطحوص عمل نمیکند **فصل**
چهارم در بیان ادب دخول ماه مبارک رمضان سنت طلب هلال
ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
که چون هلال ماه رمضان دیده اید اشاره بسوی هلال بکن و دستها را بپوش
خدا بلند کند و خطا بکن ماه را و بگوید **وَبَشِّرْ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ**
عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا جَنَّةَ وَعُونَاهُ وَاصْرِفْ عَنْهُ عَذَابَ يُرْسِلُ
وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ و همین دعاها دعای صحیفه کامله است و این را بخواند
رحمه الله پس دعا را در وقت رؤیه هلال بخواند و واجب دانسته اند
أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحْمِلُهُ وَتَحْمِلُكَ وَفَدَّرَ لَكَ وَجَعَلَكَ مَوَاقِفَ لِلَّهِ
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ عِلْمَنَا الْفَلَاحَ الْإِيمَانِ الْكَامِلَ الْإِسْلَامِ الْإِسْلَامِ الْإِسْلَامِ
وَالْبِقَرِ وَالْإِيمَانِ وَالْبِقَرِ وَالْبِقَرِ وَالْبِقَرِ وَالْبِقَرِ وَالْبِقَرِ
ماه جماع با حلال خود سنت و غسل در شب اول سنت و از حضرت
صادق علیه السلام که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در هر نماز
و سبک آب بر سر برین باطها معنوی باشد نام ماه رمضان است و
حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خدا تر

بدن باو رسد و ایضا منقولست که چون ماه رمضان داخل شد حضرت رضا
فرزندان خود را وصیت فرمود که این ماه کبد و سینه نمائید در این ماه روز
سنت میشود و اجلها و عمرها نوتش و حاجان در این ماه مفق میشوند
و در این ماه شیعیست که بجز این از هزار ماه و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
که در این ماه در ماه رمضان زیارت عفو و دعا و بخت میکند بدار از شما و اینها
محمی میکند که همان شما را و زیارت حضرت امام حسین در شب اول ماه سنت
است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان زیارت
مبارک در شب آخر زیارت حضرت بکند که همان از او بر زمینند بر کافران
درختان و از کافران بر زمین ماند و زیارت از مادر منقول شده است
و ثواب حج و عمره را و اعطا کند و ایضا از حضرت منقولست که هر که در شب
اول ماه سوره انفعا در نماز نافله بخواند در آن شب از بلاها محفوظ گردد
و بر و این بکر از حضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رکعت
نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سون انعام بخواند و سوال کند که
خویشا الی از او کفایت شود و او بکند خدا او را کفایت از آنچه میسر رسد
این ماه و حفظ کند او را از آنچه میسر رسد و از بیماریها و دردها و نماز را نشسته
میتواند کرد و سوره را از روی قرآن بخواند و اگر در شب اول ماه بدت

و ظلموا و استكانوا و اعترفوا و استغفروا بما مضى من الذنوب التي حصرها
 خطيئتك و احصيتها اكرم ملائكتك على ان تصفني الحق من الذنوب فاني
 زعم اني استغني احيى بالله يا رحيم صل على محمد و اهل بيت محمد و اني
 كل ما اسألك و عني ايك فيه فانك امرني بالدعاء و حكيت لي بالاجابة
 يا ارحم الراحمين **فصل في** دعا الارب و مر و زماه مبارك و رضا
 انصر بصاد و كل ما صلوات الله عليها السلام منقول كد بعد امر
 فانه زماه مبارك ابد عاجز اند با على يا عظيم يا عفو يا رحيم انت الرب
 العليم الذي ليس خلفه شيء و هو السميع البصير و هذا شعر عظماء و
 كونه و شرفه و فضلك على الثمور و هو الشعر الذي مر تحت حجاب
 على و هو شعر رمضان الذي انزل فيه القرآن مدي للناس و دينهم
 من الهدى و الفرقان و جعلت فيه ليلة القدر و جعلته اجزاء الف شهر
 فباد الزمان من عليك من علم بيبك رفيق من الزمان من عليك و اعل
 الخناس منك يا ارحم الراحمين و دعاي الارب و دعواتهم و افلاشي يكره
 خوب خوانند شود و درند جمع منقول كد مر در مرشاه نامه مبارك
 ابد عاجز اندكاه جمل اذ او از بند شود اللهم رب شهر رمضان
 الذي انزل فيه القرآن و افترضت عليه انك الصام صر على محمد و

عالمی شہ

محمد و از رخ جبینش کرم فی عالمی خدا و در کلایام و اغفر لک الله
الطعام فان لا یغفر ما غیرک یا رحمن اعلم ان ما شرب هزار مرتبه سو
انا اقول انه شربت خواند از صدر به سون هم دکان کر مین شود
و بخور خوردن در صحر مش ماه مبارک مستجاب و از حضرت رسول
منقول که نیکند است من بخور خوردن اگر چه بیک دانم بر ماه
زیور باشد و ایضا از آنحضرت منقول که حق تعالی و ملائکه صلوات
می فرستند بر آنها که استغفار میکنند در صحرها و بخور بخورند پس
بخورید اگر چه یکسره آب باشد و طهرین بخور را و روغن خوشه و ایضا
فرمود که بخور بخورید اگر چه بجمعه ای باشد و خدا صلوات و رحمت می فرستد
بر بخور بخورندگان و از حضرت صادق منقول که هر که سون انا اقول انه
در وقت بخور رود و در وقت اظهار بخواند در میان این دو حالت ثواب
کم پیدا شده باشد که در راه خدا شهید و در خون خود غلطن باشد و
گفته اند که اگر بدت روزی را بعد از بخور یکصد بشمارت و از اول شب تا
آخر شب نتواند بخت کرد و همه تنه کم باشد و صد دارد که فردا روزی بخت
بیراست واقعا با اظهار شنب که اول نماز شام را بکند و بعد از آن
اظهار کند مگر آنکه جمیع انتظار او را بر نداند آنکه کسی و دشمنی را علی

۱۰۰

باشد و مانع حضور قلب و باشد در نماز که ایند و صورت افکار را مقدر
داشتن نیز است و در رؤف افکار سون افکار ناه خوانند سنت چنانچه
داشتیم و از حضرت رسول منقول است که هر که در رؤف افکار بگوید یا عظیم
یا عظیم انزل الی لا اله الا انت اغفر لی الذنب الیهم انما لا یعرف الذنب
العیظم الا عظیم انکما مانیر و زیور و ممانند روزی که از مادر متولد شده
و از حضرت امام حسن منقول است که هر روز در این رؤف افکار دعای
مستجاب است پس باید در رؤف افکار اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم بالوابع
اغفر لی و در حدیث معبر دیگر از حضرت امام موسی منقول است که در رؤف
افکار بگوید اللهم لا اله الا انت و علی زلفک افرزت و علیک توکلنا و انا علی
کند بنو ثواب هر که در این رؤف و زوون داشت است و در روایت دیگر منقول
است که حضرت امیر المؤمنین در رؤف افکار بدو زانو میفتند و چون خونی باشد
میکنند اللهم لا اله الا انت و علی زلفک افرزت و علیک توکلنا و انا علی
العیظم و در احادیث معبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه افکار
میگردند بخواب و اب یا بطلب و اب و در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت
در رؤف افکار ایند اعلو امفرمودند و اگر کسی بپایانند بر نیات و افکار
باغها افکار میگردند و اگر حاضر نبود اب یا بطلب و اب یا بطلب و اب یا بطلب

۵۰

اعمال رمضان

که اینهم که پال میکند معد را و قوه پید میکند و او بدینا پیرا زاده میکند
و گاه هائی میشود و عروفراسا که میگرداند و صفرائی غالب افر و میشد
و قطع میکند بلغم را و لطائفی حرا را تبسکند و صداد را بر طرف میکند و از
انحضرت رسول منقول است که هر که بر خیمای حال آلی افطار کند ثواب نماز
پنجار صد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق منقول است که افطار کردن
باب گشایان دل را میشود و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمؤمنین
دوست میباشد که افطار فرماید پیش از حضرت امام رضا منقول
که هر که در وقت افطار یک کره نان خدو کند بر سبکتی خدا گاه هائی
او را پیا سر زد و ثواب یک کشته ازاد کرد از فرزندان اسمعیل در نامه علم
او نوشته شود و بطریق اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان
تلاوه فرات و بسیار با بدعا و تاجون فرات در ایامه نازل شد است
و در حدیث است که هر چه بر این چهار است و بهار افرا ز ماه رمضان است
و در ماههای دیگر در ماهی یکم شصت و افلاش شش روز است و در
ماه مبارک رمضان هر سه روز یکم شصت و اگر هر روز یکم ثواب
کرد خوب و در حدیث است که بعضی از ائمه در ایامه چهل ختم زاده
کردند و اگر مخمینی را ثوابش بر روح مقدس امامی از ائمه و رسول خدا و ائمه

جميع نعمها كلها الحمد لله الذي لا ضاد له في ملكه ولا منازع له في امره الحمد لله
الذي لا يهر يك له في خلقه ولا يشبه له في خلقه الحمد لله العاشق في الخلق
امر وسعد الظاهر بالكرم بخان الباسط بالرحمة الذي لا ينقض حرمة ولا
يزيل كره العطاء الأجود وكراماته هو العزيز لو ما بالهم ان اسلك
فيلك من كرم حاجيه واللب عظيمه وعناك عنه قلبه وموعده به كثير
وموعبات سهل كثير اللهم انزع عودك عن ذنوبي وضاروك عن خطيئتي وعناك
عن ظلمي وسرك على فجع علي وحليك عن كثير حرمي عندك ما كان سلطاني
عليك اطلعني فان اسلك ما لا اسوجه منك الذي رزقني من حديد
واربني من فديك وعرفني من اجابتك فصرنا دعوك اينا واسلك
منايا لا اناخاف ولا وسيلكم لا اكلع بك فما اخذت في اليك فاز اظا
عن عيني بحبل علك ولعل الذي اطلعني موخر لي عليك بغاية النور
فلم ارمو كن بما اصبر على عبد لي معك على انك ادعوني فاقول عني
وعني بك فاقبل اليك وتود ذلك فلا اقبل منك كان في القول قلبي
فلم يبعثك ذلك من الرحمة في الاصل الى والنقل على جودك ومن
فاز سمعك لا بما عمل وجد علك بفضل اخلائك انما جادك به الحمد لله
ملايكة الملك مجرة الفلك مسخر الرياح فالواحيين اذ بان الذين في السما

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران

الملك

يا واهي صر عزمي وافزع له فها كبروا جعل له من ذلك سلطانا نصير الله
 اخبر يا دينك وسنة نبينا لا يفتخروا بشي من الحق خاف احد من الحق الله
 انا نحب في دوله كي يفرح بها الاسلام واهله واهله واهله
 ونجعلنا في طاعة الله طاعتك والفاضة الى سبيلك وترزقنا بها كل
 الدنيا والاخرة اللهم ما عرفتنا من الحق فكلنا وما احسننا ما فكلنا اللهم
 المنيه سعتنا واشعب يا صديقنا وارزقنا فقتنا واكرمنا وذلنا واكرمنا
 عاتلنا واخبرنا عن معرفتنا واخبرنا عن سركنا وكن يا عزمنا و
 بصيرنا وبصيرنا وقل يا سركنا وانج يا طيبنا واخبرنا به واعدنا واسخبر
 يا دعوتنا واخطبنا به سولنا وبلغنا به من الدنيا والاخرة اما لنا فوعدنا
 يا خير المستولين واعلم القطر انك يا صديقنا واهب يا عظمنا و
 واهبنا به لما اختلف في من الحق يا ذاك الذي نهدى من تشاء الى صراط مستقيم
 واخبرنا به على عدوك وعدونا يا الله الحق امين اللهم انا نذكرك اليك هذا نبينا
 سلكناك على الله وعبيدنا وكنزنا وعدونا وقلنا وعدنا وشهدنا الفين
 بنا وظاهرنا اننا على حق على ما قاله واعنا ذلك فبصيرنا بك جعلنا
 نكفنا ونصير نكفنا وساطان حق ظهره ورجاهنا بك جعلنا لها وعافينا
 ملكنا ما رزقناك بالرحم الى حين وكن يدنا ما رزقناك جمعنا نصير

مثنو

الحال من

صادره منقول كدور مرشاهنا مباركنا بانداجنا نند الله في ذلك
 ان جعلنا نصير ونقد رين الامم المحرم في الامم الحكيم من الفضل الذي لا يدر
 ولا يبدل ان كبري من حجاج نبينا حرام كبر ورحم الشكور رجعهم الحقور
 ذوقهم المكفر عزناهم وان جعلنا نصير ونقد رين ان جعلنا نصير
 عافنا ونقوتهم في رزقي ونجعلني من نصيرك لدينك ولا تشبهك في خبري
 وابند عاي عاتلنا المضامين من درم رب وارشدنا الله من حجتك
 الصالحين قادميننا وفي عاتلنا ويكلم من رجب من رجب سبيل
 فاسفنا ومن الحور العبير من حجتك فزوجنا ومن الولدان المخلصين كاهنهم ولو
 مكنون فاحدنا ومن عاتلنا راجعنا الطير فاحدنا ومن شياك في
 والحرير والانسب فكلبنا واهله القدر ورج نبينا حرام وقال في
 سبيلك فوعدنا وصالح الدعاء والمنسك فاحدنا واهلنا واهلنا لا يدر
 والاخر يوم الفتح فاحدنا وبراءة من النار فاحدنا وفي حجتنا فاحدنا
 في عاتلنا وهو انك فاحدنا ومن الزهراء والفرع فاحدنا ومع الشياطين
 فلا تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا ومن شياك النار وسبيلنا
 فلا تلبسنا من كل مودة بالاله الا انت سبح للاله الا انت ههنا **والقائمنا**
بشر بسندنا ما رزقناك بالرحم الى حين كدور مرشاهنا مضامير وود

وَجَاءَ

دعاك أنت كشيخ خوسرو ویدكرنا از ابو حزه ثمال و اب كره اندك خضر اما
 زين العابدين در شبهای ماه مبارك رمضان اكثر شب را نماز میکرد و در هر روز
 صبح میشد بلند نماز میخواند الحمد لله لا تؤدبني بعقوبتك ولا تمنكني فضيلا
 من انزل اليك بارئ ولا يوجد الامر عندك ومن انزل الفاء ولا تأطاع
 الاية لا اله الا حسن استغنى عن عونك وبرحمتك ولا اله الا وكرم عبادك
 وكرم خلائجك عن مدركك بارتياق قدر كبرك فضع شوقك عنك
 وانت دلتني عليك ودعوني اليك ولو انك ادر ما انت الحمد لله الذي
 ادعوه يهيمني وازنت بطنايكم يا دعوني والحمد لله الذي استلم عطيني
 وازنت عيالكم يا دعوني والحمد لله الذي انا به كلما شئت احوي
 واخلو به حيث شئت سرى بغير ربيع فقص لي حاجتي والحمد لله الذي
 ادعوه ولا ادعوه وادعوني بغير ربيع ادعائي والحمد لله الذي
 ارجوه ولا ارجوه ولورجوني بغير اخلاف رجاؤي والحمد لله الذي وكلني
 اليه فاكرمني ولم يكلني الى الناس فيهنوني والحمد لله الذي يحب الي رمو
 غفيري والحمد لله الذي يحلم قبحي كان اذنب لي فربي الحمد لله الذي
 واخني بجلي اللهم اني اجد سبيل اطال اليك شرعه وسناهل الى جلال
 اليك شرعه والاشغانه فضيلت من ان ملك مباحه واواب الدعاء اليك

المصطفى

مفتی محمد رفیع الدین صاحب

وَالْمَلَكُوفِ

لِصَّارِخِينَ مَضُوحَةٍ وَعَلِمَ أَنَّكَ لَتَجِيءُ فَوْضِعَ إِحْسَانِهِ وَلِلْمُتَوَكِّلِينَ مِنْ صَدِّكَ الْبَاقِ
وَمِنْ دَوْلَةٍ عَافَى أَيْدِيَ الْمُسَافِرِينَ وَأَنَّ رَأْسَ لَيْلِكَ قَرِيبُ الْمَسَافِرِ وَأَنَّكَ
تُخَجِّبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْجِيَهُمُ الْأُمَالَ دُونَكَ وَمَا صَدَّرَ لَيْلِكَ طَلِبِينَ
تَوَحَّشْتَ لَيْلَكَ بِحَاجِي وَحَكَّتْ بِلَاكُ غَاثَةٍ وَبِدَعَايَاكَ تَوَسَّلَ مِنْ غَيْرِ حَاجِي
لَا تَتَأَلَّعَ غِيٌّ وَلَا اسْتِجَابَ لِقَوْلِكَ عَقِبَ مَا لَيْقِيَ بِكَ مِنْكَ وَكَوْنُكَ فِي الْحَدِّ
وَعَلَيْكَ وَجَاهُكَ إِلَى الْإِيمَانِ يَتَوَجَّهُ وَيَقْبِي تَعْرِفُ غِيَّيَ لَا رَبَّ لَكَ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَغَدَّكَ لَا شَرَّ بِكَ لَكَ اللَّهُ أَنْتَ الْغَايَةُ وَقَوْلُكَ عَقِبَ
سَلَامٌ وَسَلَّمَ لِلَّهِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَلَكِنْ مِنْ فَضْلِكَ بَاتِلَ
أَنْ نَأْمُرَ بِالْإِثْمِ وَنَنْهَى عَنِ الْعَمَلَةِ وَأَنْتَ لَنَا يَا مُطِيعًا عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ
وَالْغَايَةِ عَلِيمًا بِحُجَّتِ رَأْفَتِكَ أَلْهِ بِرَبِّكَ فِي تَوَكُّلِكَ وَاحْسِنَ صَبْرًا وَتَوَكُّلًا
بِإِسْمِكَ كَبِيرًا فَمَنْ رَبِّي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَضَلُّعِي وَتَوَكُّلِي وَتَوَكُّلِي فِي
الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفِي بِأَمْرٍ أَوْلَى لَتَكُنْ عَلَيْكَ وَجْهِي لَكَ شَفِيعًا إِلَى
وَأَنَا أَوْفَى مِنْ ذَلِكَ بِدَلَالَتِكَ وَسَلَامٌ مِنْ شَفِيعِي الرِّشْفَانِيكَ دَعْوَاكَ بِإِسْمِكَ
بِلَايَاكَ فَلَمَّا سَمِعْتُ ذَنْبَهُ رَبِّ أَنْجَابِكَ بِقَابِكَ فَكَلِّمْهُ وَبِقَابِ جُودِهِ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ يَا رَبَّ رَاغِبًا رَاغِبًا خَالِقًا خَالِقًا يَا رَبِّ أَوْلَى دُنُوِّي وَرَعْتُ وَأُطِيقُ
كَرَمَكَ سَعِيدًا وَأَرْغَبُ قَبُولَ رَحْمَتِكَ وَأَنْ عَذَّبْتَ فَعَبْرَتِي خَالِقِي اللَّهُ فِي حُجَّتِي

عَمَّ نَسْلِكَ مَعَ ابْنِ دَاوُدَ نَكْرَهُ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَدَّ بِشَيْءٍ مَعَ فَلَمَّا
 رَأَيْتُكَ وَرَحْمَتَكَ وَمَعْدِي حُوسًا لَا تُخَيِّبُ بَيْنَ ذِي وَدْنٍ مِنْهُنَّ فَخُورًا
 وَأَسْمَعَ دُعَائِي بِخَيْرٍ مِنْ دُعَاءِ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مِنْ رَجَاءِ رَاجٍ عَظِيمًا بِسَمْعِكَ
 وَسَاءَ عَلَى مَا عَطَيْتُ مِنْ عَفْوِكَ بِفَيْدَارٍ أَمَلِي وَلَا تَوَاضَعْنِي بِرَبِّكَ عَلَى قَائِدِكَ
 بِعِلْمٍ عَنْ حُجَارَاتِ الْمَدِينَةِ وَحِلْمِكَ بِكِبَرٍ عَنْ مَكَافَاتِ الْمُصِيبَةِ وَأَنَا بَاتِلِي
 عَائِلَتِكَ بِفَضْلِكَ هَارِي أَلَيْكَ بِخَيْرٍ مَا وَعَدْتَنِي الْأَصْفَحَ عَنْ حَسَنِ بَيْتِكَ وَتَنَاوَا
 أَنَا بِأَرْبٍ وَمَا خَطَرِي مِنْ بَيْتِكَ وَصَدَقْتَ عَلَى عَفْوِكَ أَوْ رَيْتَ عِلْمِي بِذَلِكَ
 وَأَعْفَ عَنْ بَعْضِي كَرَمًا وَحِلْمًا فَلَوْ أَلْهَمَ الْيَوْمَ عَلَى نَفْسِي مَا فَضَّلْتُ وَلَوْ
 خُفْتُ بِحِلْمِكَ الْعُقُوبَةَ لَا أَجْنَبْتُهَا لِأَنَّكَ أَهْوَى الشَّاطِرَ مِنَ الْخَافِ وَالظَّالِمَ
 عَلَى بَيْتِكَ بِأَرْبٍ جَرَّ السَّابِرِينَ وَأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَالْكَرَمَ مِنَ بَيْتِ الْعُقُوبَةِ
 عَفَا رَأَى الدُّوْبَ عَلَامَ الْعُقُوبَةِ كَثُرَ الذَّنْبُ بِكَرَمِكَ وَتَوَخَّرَ الْعُقُوبَةُ بِحِلْمِكَ
 فَلَا تَحْلُكْ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ مَعْرِفَتِكَ وَتَجَلَّى وَتَجَرَّ
 عَلَى مَعْبُودَاتِكَ حِلْمَكَ وَبَدَعُوا فِي فَلَا الْحَبَاءَ سُرْدَةً عَلَى وَجْهِ عِلْمِكَ
 الْقَوْدُ عَلَى حَاوِيَتِكَ مَعْرِفَتِي بِرَحْمَتِكَ وَبِعَظِيمِ عَفْوِكَ بِأَجَلٍ يَأْكُرُ
 بِأَحْسَى بِأَقْوَمَ بِالْغَاوَةِ الذَّنْبُ بِالْأَقْبَلِ الْقَوْبُ بِأَعْظَمَ لَكِنْ بِالْبَدَلِ الْأَخْصَرِ بَيْنَ
 سُرْدَةِ الْحِجَلِ بِعَفْوِكَ الْبَلِيلِ بَيْنَ فَرْجَاتِ الْقَرِيبِ بِرَحْمَتِكَ الْبَلِيلِ بِرَحْمَتِكَ

ميد

رَحْمَتِكَ الْوَارِثَةِ أَنْ عَطَاكَ الْفَاخِرَةَ أَنْ مَوَاهِدًا لِهَيْبَتِكَ أَنْ تَسْتَأْذِنَ
 التَّيْنَةَ أَنْ تَضِلَّ الْعَظِيمُ أَنْ تَنْتَابِ الْجَبَرُ أَنْ تَحْشَاكَ الْقَلْبُ أَنْ تَكْرُمَكَ الْبَاكِي
 بِأَمْرٍ وَتَحْلُكَ فَاسْتَفِدْنِي وَبِرَحْمَتِكَ فَخَصَّنِي بِالْحُسْنِ بِالْحِجَلِ بِأَمْنٍ بِأَفْضَلِكَ
 أَنْتَ كَلِّ فِي الْخَاءِ مِنْ عَفَاكَ عَلَى عَمَلِنَا بِأَلْفِ فَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَمَلُ الْقَوْدِ
 أَمَلُ الْمُغْفِرَةِ بِبَيْتِكَ بِالْإِحْسَانِ نَجَا وَتَعَفُّوْنَا الذَّنْبُ كَمَا قَامَا لَدُنْكَ فَاسْتَفِدْنِي
 أَجْمَلُ مَا تَنْتَشِرُ أَمْرٌ مِمَّا تَنْتَشِرُ الْعَظِيمُ مَا أَلَيْتُ وَأَلَيْتُ كَمَا كَبُرَتْ مَا تَنْتَشِرُ
 وَطَافَتْ بِأَحْبَبٍ نَحْبُكَ إِلَيْكَ وَأَفْرَقَ عَيْنِي لَدُنْكَ وَالْفُتُوحَ إِلَيْكَ أَنْتَ
 الْحُسْنُ وَتَحْرُ الْمُسْتَوْنِ فَخَاوَزَ بِأَرْبٍ عَنْ مِمَّا عَدَدَ بِأَجْمَلٍ مَا عَدَدَكَ وَتَحْلُكُ
 بِأَرْبٍ لَا تَعْدُ جُودَكَ وَأَوْ تَسَانِ طَوْلُ زَانَانِكَ وَمَا قَدَّرَ عَمَلِنَا فِي حَسَبِ
 نَعَمِكَ وَكَيْفَ تَنْتَشِرُ عَمَلِنَا لِقَابِلٍ بِأَكْرَمِكَ بِكَيْفَ يَصْبُو عَلَى الْمَدِينَةِ مَا
 وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِ الْمُغْفِرَةِ بِأَبْسَطِ الْبَدَنِ بِأَكْرَمِ تَحْمِيهِمْ بِأَبْسَطِ
 لَوَاقِحِهِمْ مَا رَحِمْتَ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَيْتَ عَنْ عَمَلِكَ لِمَا أَنْتَ كَلِمَةُ مِنَ الْمَعْرِفَةِ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ الْفَاعِلُ مَا أَشَاءَ تُعَذِّبُ مَنْ شَاءَ كَيْفَ شَاءَ وَرَحْمَةً
 مَنْ شَاءَ بِمَا شَاءَ كَيْفَ شَاءَ وَلَا تَنْتَشِلُ مِنْ فِعْلِكَ وَلَا تَنْتَازِعُ فِي مِلْكِكَ
 وَلَا تَنْتَازِعُ فِي أَمْرِكَ وَلَا تَضَادُّ فِي حُجْمِكَ وَلَا تَعْرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي بَيْتِكَ
 لَكَ الْحَقُّ وَالْأَمْرُ بِأَرْكَانِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا ذَنْبَ

وَأَجَلَكَ الْقَيْدَ عَلَى عَاسَا إِذَا نَاصَبْتُ وَسَلَبْتُ مَنَاجِلَنَا إِذَا نَاجَبْنَا
 مَا لِي كُلَّمَا لَقَيْتُكَ فَصَلَّيْتُ بِرَبِّي وَفَرَّبْتُ بَيْنَ جَاهِلِي الْأَوَّلِينَ وَجَاهِلِي الْآخِرِينَ
 بِأَيْتِهِ أَزَالُ قَدْرِي وَحَالَكَ بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَبْدِي كَحَالِكَ عَمَّا بَيْنَ يَدَيْكَ
 وَعَمَّا خَلْفَكَ تَحْتَلِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَحْفَا بِحُكْمِكَ فَاصْبِرْ بِي أَوْ لَعَلَّكَ
 رَأَيْتَنِي مُعْصَا عَنْكَ فَصَلِّ بِنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَافِرِينَ فَاصْبِرْ
 أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَتِكَ فَصَلِّ بِنِي أَوْ لَعَلَّكَ تَحْتَلِي مِنْ جَاهِلِي الْعُلَمَاءِ
 فَصَلِّ بِنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَالِطِينَ فَصَلِّ بِنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي الْفَرَّارِ
 بِيَا لِي الْبَطَالِينَ فَبَيْنِي وَبَيْنَهُمْ تَحْتَلِي أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْفَاعِلِينَ
 أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي وَجَرَّتْ بِي كَأَمَّنِّي أَوْ لَعَلَّكَ يَفْلَحُ حَبَابِي مِنْكَ مَا زِلْتُ بِنِي فَكُنْ
 عَفُوفًا يَا رَبِّ خَالٍ مَعَ عَفُوفٍ عَنِ الْمَذْمُونِينَ فَكُنْ لِي كَمَا كُنَ لِي رَبِّ يَجْعَلُ عَنِّي
 خَازِنَ الْمَدِينِ وَحَلِيمًا بِكَرَمٍ عَنِ الْفَضِيرِ وَأَنَا عَائِدُ فَضْلِكَ هَارٍ
 مِنْكَ أَيْتُكَ مَنُفَّرٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغَرِ عَنِ الْحَبْرِ نِيكَ طَنَا الْجَلِيلِ أَسْأَلُكَ
 فَتُكَلِّمُ الْأَعْظَمَ حُلَامًا مِنْ أَفْئِدَتِي بَعْلِي أَوْ أَزْهَرُ لِي بِحَبْلِي وَمَا أَنَا بِسَبْدٍ
 وَمَا خَطَرِي بِمَنْ يَفْضِلُكَ يَا سَبْدِي وَصَدِّقْ عَلَى عَفُوفٍ وَجَاهِلِي الْيَسِيرِ
 وَأَعْفُ عَنْ تَوْبِي بِكَرَمٍ وَحَلِّمْ سَبْدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي تَبْتَدَأُ وَأَنَا الْخَامِلُ
 الَّذِي عَلِمْتُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي وَضَعْتَهُ وَأَنَا

هَذَا

الْخَائِفُ الَّذِي أَضَلُّتُهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَشْبَعْتُهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَرَبْتُ
 وَالْعَارِي الَّذِي كَوْنُهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتُهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتُهُ
 الدَّائِلُ الَّذِي أَغْرَزْتَهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتُهُ وَأَنَا الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتُهُ وَالْمَلِكُ
 الَّذِي سَرَّيْتُهُ وَالْخَائِطُ الَّذِي أَفْلَحْتُ وَأَنَا الْفَقِيرُ الَّذِي كَرَّمْتُهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ
 الَّذِي صَنَعْتُهُ وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي أَرَبْتُهُ وَأَنَا يَا رَبِّ الَّذِي كَرَّمْتُهُ فِي الْخَلَاءِ
 وَلَا أَرَا فِيكَ فِي الْمَلَأَةِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاءِ الْخَطِيئَةِ الَّذِي عَلَّمْتَنِي بِسَبْدِي الْخَيْرِ
 أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَنَابَكَ لَمْ أَتُفَاهَا الَّذِي أَعْطَيْتُ كُلَّ مَعَاوِي الْجَلِيلِ الرَّشِيدِ
 الَّذِي جَرَّ بِي مِنْهَا خَيْرًا جَنَابُهَا أَسْأَلُكَ أَنَا الَّذِي أَهْلَيْتَنِي فَالْأَعْيُوبُ وَ
 سَرَّيْتُ عَلَى مَا اسْتَحْبَبْتُ وَعَلَيْكَ يَا مَعَاوِي فَكُنْ بِي وَأَنْتَ طَائِفِي مِنْ عَيْنِكَ
 فَمَا بَالُكَ فَيُحْلِلُكَ مَهْلِكِي وَيَسِّرُكَ سَبْدِي خَيْرًا كَمَا تَلَا غَفْلَتِي وَمِنْ عَفْوِي
 الْمَعَاوِي جَنَابِي خَيْرًا كَمَا تَلَا مَحْبَبَتِي الْطَّيِّبَةَ أَعْصِدْ جَنَابِي وَأَنَا بِسَبْدِي
 جَاهِدُ وَلَا يَأْمُرُكَ مَسْخُوفٌ وَلَا يُعْفُو نِيكَ مَعْرُوفٌ وَلَا يُعِيدُكَ مَهْمُوفٌ
 لِكَيْ يَحْطِيَتْ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي تَقْبِي وَعَلَيْكَ يَا مَعَاوِي عَلَيَّ يَا سَقِيمُ
 وَعَزِّي سَرَّيْتُكَ الْمَرْحُومَ عَلَى فَتْدِ عَصِيدِكَ وَخَالَ قَتْلِكَ بِحَبْلِي فَلَا زَيْنَ
 عَذَابِكَ زَيْتُ تَحْتَلِي وَمِنْ أَيْدِي الْخُصْمَاءِ غَدَاةً مِنْ تَحْتَلِي وَتَحْلِي مِنْ أَصْلِ
 إِذَا نَفَّحْتَ جَنَابَكَ خَيْرًا فَوَاسُوا نَاعِلِي مَا أَحْصَى كَلَامَكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَا

هَذَا

مَا أَجُوزُ مِنْكُمْ وَبَعْدَ حَرْبِكَ وَلَهْلِكَ بَابِي عَنِ الْقُفُوفِ لَقِطْتُ عَنْدَهَا
 أَنْدَكُمَا بَاحِثِينَ وَخَدَّاعٍ وَأَضَلَّ مِنْ رَجَاءِ رَاحِ الْهَيْمِ بَدَا لِي الْأَسْأَدُ الْوُ
 الْبَكَّ وَبَجَرْنَا الْفَرَّانَ عَقِدْتُ عَلَيْكَ وَبَجَحِي لِلْبَيْتِ الْأَيْمَنِ الْفَرَسُ لِلْهَيْمِ الْغَرِي
 الْتَهَامِي الْمَكِّي الْمَدِينِي رَجُوزُ لَفْظَةِ كَذِبِكَ فَلَا وَحْشَ اسْتِنَاسٍ أَمَّا بِي وَلَا
 تَحْضِلْ وَابِي ثَوَابَ عَبْدِكَ وَالْفَارَّ قَوْمًا أَمْوَالُ السِّنِّ لِنُصُوبِهِ وَبِي قَلْبُ
 قَادِرُكُمْ أَمَّا أَمْوَالُ أَمَّا مَنَابِكُ بِالْأَسَدِ وَفُلُونِيَا لِقَعُوعًا قَادِرُكُمْ بِنَا
 أَمَكْنَا وَبَنَيْتُ رَجَاءَ كَيْفِ صُدُورَنَا وَلَا نَزْعَ فَلُونِيَا بَعْدَ ذَهَابِنَا وَمِ
 كُنَا مِنْ كَذِبِكَ رَجَاءَ أَنْ كُنْتُ الْوَهَابُ وَغَرَبْتُ الْوَهْرُ مَنِي مَارِحَتِي بِإِلَهِ
 وَلَا كَهْفَتِي عَنْ تَمَلُّكِهَا لِمَا فَلَمِنَ الْغُرُوفِ بِكُمْ وَبَعْدَ حَرْبِكَ الْبَازِ
 بَدَا الْعَدَا إِلَى الْوَلَاةِ وَلَكِنْ بِي لِي مَجْعُ الْحَوْزِ إِلَى الْخَالِفَةِ الْهَيْمِ وَفَرَسِي
 بِالْأَصْفَادِ وَغَفِي سِيَّاتِي مِنْ بَنِي الْأَسَدِ وَكَذَلِكَ عَلَى ضَائِعِي غُورِ الْهَيْمِ
 وَأَسْرَتِي إِلَى النَّارِ وَحَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْدَارِ مَا فَطَفْتُ رَجَاءَ فَيْتِكَ وَلَا
 صَرَفْتُ وَجْهًا بِأَمِيلٍ لِلْقَعُوعِ وَلَا فَرَجَ حَبْلِكَ عَنْ فَلَانٍ أَلَا أَلَا الْوَيْلُ أَبَدًا
 عَنْكَ وَسَيَرْتُ عَلَى فِئْرِ الدُّنْيَا بِاسْتِدْبَاحِي حَبْلٍ عَلَى حَبْلٍ وَالْحَبْلُ وَالْحَبْلُ
 حُبُّ الدُّنْيَانِ فَلَمَّا وَجَّعَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَصْطَفَى وَالْبَحْرَيْنِ مِنْ مَخْلُفَتِكَ وَلَا
 الْبَيْتَيْنِ فَحَلَّ لِي عِلْبُكَ وَاللَّهُ وَالْفَلَسُفِيُّ الرَّدَّ رَجَاءَ الْوَيْلُ الْبَكَّ وَأَعْمَى

بِالْكَوْنِ عَاطِفٌ مِنْ أَفْئِدَتِ بِالْكَوْنِ وَالْأَمَلِ الْعَمْرِ وَقَدْ زِلْتُ مِنْ أَلَمِ
مِنْ جِزِي فَيَكُونُ لَوْ حَالِي إِنْ أَلْفَيْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي فَرَأَيْتُ أَمَلًا وَرَأَيْتُ
لَوْ فَرَشْتُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ أَفْضَلَ وَمَالِي لَا يَكُونُ وَلَا أَدْرِي لِمَا يَكُونُ
مَصِيرِي وَإِنْ تَقَبَّرْتُ خَادِعًا وَأَمَّا يُخَالِفُنِي فَمَا خَفْتُ عِنْدَ رَبِّ أَحَدًا
لَوْ أَنَّ مَالِي لَا يَكُونُ خَرُوجَ نَفْسِي أَيْ لَمْ أَطْلُقْ فَرِيضَتِي فِي حُلِيِّ أَكْبَرِ أَلْوَالِي
مُنْكَرٍ وَبِكِبَرِ أُمَامِي أَيْ بِمَنْزِلَتِي فِي مَنَازِلِ أَكْبَرِ أَوْلِيَاءِي عَلَى عَمَلِي
أَنْظُرُ عَنْ نَفْسِي وَآخَرِي عَنْ ثَمَلِي إِذَا خَلَّوْنِي شَانِي عَنِ شَانِي كُلِّ أَمْرٍ
مِنْهُمْ بَوْمُ شِدَائِي نَفْسِي وَوَجْهِي وَمَعْدِي وَسَفَرِي خَاصَّةً بِسَيِّئَةٍ وَوَجْهِي
بَوْمُ شِدَائِي بَعْدَ مَنْ مَعَهَا فَرَأَيْتُ ذَلِكَ سَيِّئَةٍ عَلَيْكَ مَعْلُومٍ وَمَعْلُومٍ
رَجَائِي وَوَكَلِي وَرَحِمَتِي عَلَى نَفْسِي رَحِمَتِي مِنْ شِدَائِي وَهَدْيِي مِنْ
مَنْ حُبَّ فَلَنْ أَلْحَظَ مَا نَفَقْتُ مِنَ الشُّرْكِ فِيهِ وَلَكِنْ أَلْحَظُ مَا لَمْ يَلْحَظْ
أَقِيلُ فِي هَذَا الْكَلَامِ أَشْكُرُكَ يَا خِيَا جَهْدِي عَلَى نَفْسِي وَمَا لَمْ
يَلِمْ أَنْ رَأَيْتُ فِي حُبِّ شُكْرِكَ وَمَا لَمْ يَلِمْ عَلَى فِي حُبِّ نَفْسِي وَلِحَاقَانِ لَكَ
الْآنَ تَوَدُّكَ لِكُلِّ أَمَلٍ وَشُكْرَكَ لِكُلِّ عَمَلٍ بِدِي أَلَيْكَ رَغْبَتِي وَبِالْبُكَ هَمَّتِي
وَأَلَيْكَ نَامِي وَلَقَدْ أَفْنَى أَلِيَّائِي بِكَ وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَقَبَتِي بِمَا
عِنْدَكَ أَنْبَطْتُ رَغْبَتِي وَلَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَإِنِّي أَتُخَفِّي

فبك

والتيك القيت بيدي وحمل طاعتك مددت رهنبي بامولاي ملكي رعا
 فلي وقينا جانبك ردت الخوف عن قدامولاي قدامولاي وامولاي
 حمل على حمل والحمد وفر فسي وبين ديني المانع لي من ان يوم طاعتك
 فانا اسئلك لخدمك الرضا وسخو في اليك وعظيم الطمع منك الله اوتيت
 على نفسي من الراف والاشياء والامر لك وحملك لا تترك ولا تخلف كل
 عيالك وفي فضلك وكل شيء خاضع لك بنا ركن بارب العالمين ارحم
 اذا قطع حجرك وكل من حجابك لسان وطاش عندك سواك اناي لبي عظيم
 رجائي ولا تخجلني اذا استدت فافني اليك ولا تتركني حبل ولا تمنعني من
 صبري انا عظمي لفرقي وارحمي اضعف بيدي عليك معلمي ومعلمي
 ورجائي وتوكل ورجعت تعكفي وقينا اناك اخط رحلي ويحودك اصد
 طليبي ويكرمك انا ربي استغني دعاك ولكم انا رجوا فافني وغناك اجبر
 عيالي وشحت ظل عفوكم فافني والي حودك وكرمك ارفع بصري والي
 معرفتك ارفع نظري فلا تخجلني بالانار وانت موضع امل ولا تكتفي
 الهياويل فانك فرغ عني ببيدي لا تكتب علي باخسائك ومعرفك
 فانك تقوي ورجائي ولا تخجلني فوانك فافني العارف يقفري بالله ان كان
 قد دني اجلي ولا يفرق بينك على هذا جعلت الاعراف اليك يدني

مك

اعمال مضا

وسا انا على الحيا ز عفوكم من اوفيتك بالعفو وان عديت من اعدائك
 في انا ارحم وفيه الدنا عني وعبد الموت كوني وفي الفير وحدي
 وفي الحمد وحسن واذا تشرن الحيا ببيديك دل وفيه واغفر لي انا
 على الاذنين من على وارحم لي ما به سترني وارحمي حرمي على الفير
 ابدني اجني ونضال على ممد ودا على المغسل بقلبي حيا حبرني على عمو
 قدنا ولا لا فلة اطراف جنازي وحدي على منقول لا فلتك بك وحيد
 في خفي وارحم في ذلك اليك اجد يد عني حيا لا اسئلك لغيرك يا سيد
 فانك انا وكلتي الي نفسي فملكك بيدي فمنا ان عيالي ان لا تظلم عني
 والي من فرغ انا ضدك عنايتك في حبي والي من الحول ان لا تقصر كرمي
 بيدي من لي ومن لم يرحمني ان لم يرحمني وصل من اوتيل اعدك فضلك
 يوم فافني والي من الضرا من الدواب اذا انقضت اجلي بيدي لا تغدني و
 انا ارجوك اللهم حو رجائي وامر خوفي فان كثرت ذنوبي لا ارجو فيها الا
 عفوكم يا سيدي انا اسئلك ما لا اسخو وانت امل الفتوى والامل
 فاغفر لي والي من نظرك ثوبا يعطي على النيران وتغفرها ولا انا اطلب
 بها اناك ذوم فلهام وصح عظيم ونجا وركب الحيا انت الله نفس سبائك
 على من لا تملك وكل انا حدين ربو يدك فكيف بيدي من لك

اللذ توبد

وَأَنْتَ أَنْتَ الْخَلْقُ لَكَ وَالْأَمْرُ لَكَ بَارَكَ وَمَعَانِي بَارِكَا الْعَالَمِينَ
 وَسَيِّدِي عِنْدَكَ بَارِكَا فَامْنَةً الْحَصَا صَابِرِينَ بَدَاكَ بَرَعَ الْإِنْسَانُ
 بِلَيْعَانِهِ وَبَسْطَ طِفْطِفَ حَيْكَلِهِ لِيَكُونَ رَحْمَةً لَنَا نَحْرُصَ نَحْرُصَ الْكَبِيرِ
 عَمِّي وَأَمْلَى بِي مَا أَوْلَى دَعْوَتِكَ هَذَا الدُّعَاءُ وَأَنَا أَرْجُو أَنْ أَلْقَى دُنَى مَعْرُوفٍ
 وَيُقْبَلَ رَأْفَتُكَ وَرَحْمَتُكَ إِلَهِي لَا تُخَيِّبْكَ سَائِلٌ وَلَا يَفْضُكْ نَائِلٌ
 أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَهِيَ مَا تَقُولُ اللَّهُمَّ أَنْتَ سَلَّمَ صَبْرًا حَمِيدًا وَفَجْرًا بَرًّا
 فَوَلَّاهُ صَادِقًا وَكَبْرًا عَظِيمًا أَنْتَ بَارِكْتَ الْخَيْرَ كُلَّهُ مَا عَلِمْنَا مِنْهُ وَمَا
 أَعْلَمْنَا أَنْتَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرٍ مَا سَلَّمَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ بِالْخَيْرِ مِنْ
 وَجُودٍ عَنِ اعْتِبَارِ سُلُوكِ نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَفِي الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
 وَأَخَوَانِي فِيكَ وَأَرْغَمَ عَلَيَّ وَأَظْهَرُ رُفْقِي وَأَصْبَحَ بِمَجْمَعِ أَعْوَالِي وَأَجْلَسَ عِزِّي
 أَمْلَكَ عَمْرِي وَحَسَنَ عَالَمِي وَأَمْنَكَ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَحْمَتُكَ عَنْهُ وَجَنَّبَهُ
 جَوْدَ طِبَّتِهِ فِي دَوْمِ السُّرُورِ وَاسْبَغَ الْكَرَامَةَ وَأَلَا عَيْشَ لَكَ فَعَلْ مَا دَشَأَ
 وَلَا تَفْعَلْ مَا بَشَأَ عَمَّا دَا لَكَ وَحَصْنِي مِنْكَ بِخَاصَّةٍ ذَكَرَكَ وَلَا تَجْعَلْ نِيَّتِي
 نِيَّتًا أَقْرَبَ بِي فِي نَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا أَسْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا حَيْلَةً
 لَكِنْ مِنْ تَخَاشُعٍ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ عَطِّ السَّعْيَ وَالرِّزْقَ وَالْأَمْرَ فِي الْوَطَنِ وَفَرِّغْ الْغَيْرَ
 فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْعَنَامِ فِي نِعَمِكَ عِنْدِي وَالْجَهَنَّمَ فِي حَيْبِهَا وَتَقْوَى

وَلَا تُنْفِضْهُ

وَاللَّهُ

فِي الْبَدَنِ وَالْأَلَمَةِ فِي الدُّنْيَا وَتَسْجُدُ لِي طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ أَهْلًا
 صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَكْبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ حَبِيبًا
 فِي كُلِّ خَيْرٍ أَتَيْتَكَ وَبِزْنِ لَهْفِي فِي شَهْرِ رَضَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مِنْ لَهْفِي
 كُلِّ سَنَةٍ مِنْ حَمْدٍ نَشْتَرُهَا وَعَاقِبَةُ نَدْبِهَا وَلَيْتَ نَدْبُهَا وَحَسَنَاتُهَا
 وَسَيِّئَاتُهَا وَزَعَمْتُهَا وَأَرْزُقْنِي بِحَبْلِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِدْ
 رِزْقًا وَارْحَمْنِي فَضْلَكَ الْوَارِثِ وَأَحْرِقْ بِي بَدَنِي الْأَسْوَاءَ وَأَخْرِجْ عَنِّي الدُّرُثَ
 وَالْأَفْطَالَ لِيُخَيَّرَ لَنَا أَذْيَ شَيْءٍ مِنْهُ وَخَالِجِي بِالسَّعْيِ وَأَبْصِرْ أَعْدَاءِي وَخَصَادِي
 وَالْبَاغِي عَنِّي وَأَنْصُرْ بِلَعْنَتِكَ وَأَفْرِغْ عَنِّي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَاجْعَلْ بِي مِنْ هَمٍّ وَكَرْهٍ
 فَرَجًا وَخَرَجًا وَاجْعَلْ زَارِدِي لِيَوْمٍ مِنْ جَمْعِ خَلْقِكَ حَقَّ قَدَرِي وَأَكْثَرِي شَرِّ
 الشُّبَّانِ وَشَرِّ الشُّطْرَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْ بَيْنَ الدُّنُوبِ كُلِّهَا وَبَرِّقْ
 مِنَ الشَّرِّ بَعْفُوكَ وَدَخِلْ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَرَوْحِي مِنَ الْحُورِ الْعَذْرِ بِفَضْلِكَ
 وَارْحَمْنِي يَا وَلِيَّائِي الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَكْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَحْيَاءِ
 حَلَاوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةِ اللَّهِ بِهِمْ كَمَا نَالَهُ الْخَيْرُ
 سَيِّدِي وَعَمْرِيكَ وَسَيِّدِيكَ لَيْسَ لِي بَدْوٌ لِأَطْلَانِكَ بَعْفُوكَ وَلِيْزَانِي
 يَا وَفِي لَأَطْلَانِكَ بِكَرَمِكَ وَلَكِنْ دَخَلْتَنِي الشَّرَّ الْأَخْمَرَ أَهْلَ النَّارِ فَيُحْكَمُ
 إِلَيَّ وَسَيِّدِي أَرَكُنْتُ لَأَنْفَعِي الْأَوْلِيَاءَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ قَالِي مِنْ بَرَعِ

أَعْدَادِي

الْمُتَّقِينَ وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَكُونُونَ إِلَّا أَهْلًا لِقَوْلِي هَٰذَا بَيْنِي وَبَيْنَ السُّبُوحِ الْحَقِّ
وَدَعَلْتَنِي النَّارَ بِغَيْرِ ذَلِكَ سُرُورًا وَعَذَابًا وَأَنَا دَعَلْتَنِي الْجَنَّةَ بِغَيْرِ ذَلِكَ سُرُورًا
وَعَذَابًا وَأَنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورَتِيكَ حُبِّي إِلَيْكَ مِنْ سُرُورِي وَلَوْلَا اللَّهُ لَكُنْتُ
أَسْلَمْتُ أَنْ مَعِيَ أَهْلًا حُبِّي لَكَ وَحُبِّي مِنْكَ وَصَدَّقْتُ بِكَ كَلِمَةً وَأَنَا أَعْلَمُ
وَقَدْ بَرَأْتُكَ وَشُؤْمُكَ إِلَيْكَ بَادًا جَلَالًا وَلَا أُرْكَمُ حُبِّي إِلَيْكَ وَالْحَقُّ لَقَبِي
وَأَجْعَلُ لِي فِي لِقَائِكَ نَازِلَةً وَأَفْرِجْ وَالْكَرَامَةُ اللَّهُ الْحَقُّ يَصِلُ بِكَ إِلَى
وَأَجْعَلْ مِنْ صَلَاحِي مَنْ يَنْبَغِي وَخُذْ بِسَبِيلِ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى تَقْوِي غَايِبِينَ
بِأَمْرِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَاتَّخِذْ عِلْمِي بِأَحْسَنِهٖ وَأَجْعَلْ قَوْلِي أَمْرًا لِي وَالْحَقُّ لَقَبِي
الْعَالَمِينَ وَأَعِنِّي عَلَى كُلِّ مَا أَطْعَمْتَنِي وَتَبَنَّنِي بِأَرْبَابٍ وَلَا تَزِدْ فِي سُرُورَتِي
مِنْهُ اللَّهُ إِنْ أَسْلَمْتُ أَمَا لَا لِأَحَدٍ لَدُوٌّ لِقَوْلِي لَكَ حُبِّي مَا أَجِبْتَنِي عَلَيْهِ
وَوَفَّقَنِي ذَا لَوْ فَعِنِّي عَلَيْهِ وَأَعِنِّي إِنْ أَعِنْتَنِي عَلَيْهِ وَأَنْفَعْنِي مِنْ إِيَّاكَ وَأَوَّلَكَ
وَالسَّعْيَ وَفِيكَ حَتَّى يَكُونَ عَلَيَّ خَالِصًا اللَّهُ أَحْسَنُ صَبْرًا وَفِيكَ وَمَعَا
فِي حُكْمِكَ وَمَعَا فِي عِلْمِكَ وَهَلْ بَيْنَ رَحْمَتِكَ وَمَوَازِينِي عَمَّ مَصْدَرِكَ
وَبَيْنَ وَهْمِي وَنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبِي مَعَا عِنْدَكَ وَتَوْفِيقِي فِي سَبِيلِكَ وَعِلْمِي
رَسُولِكَ حَمْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالِإِلَهَ اللَّهُ إِنْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَلْبِ وَالْفَتْنَةِ
الْعَمِّ وَالْجَمْرِ وَالْقَطْرِ وَالْعَفْطَةِ وَالْقُصَّةِ وَالذَّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالْفَقْرِ وَالْخَائِفَةِ

وَكَلِمَاتُ الْقَوَاعِدِ مَخْطُومَاتُهَا وَمَا بَطَنَ وَاعْوِذْ مِنْ نَفْسٍ لَاشْفَعُ وَطَرَا
بَشَعَ وَفَلَيْتَ بَخَعَ وَدَعَا لَاشْفَعَ وَعَلَى لَبَقَعَ وَصَلَا وَلا شَفَعَ وَأَعُوذُ
رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَلِلَّهِ وَيَدِي وَمَالِي وَعَلَى جَمْعِ مَا زِدْتَنِي مِنْ ذَلِكَ
الْجَمْعِ إِنَّكَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَحْمِلُ بِضَافَتِكَ أَحَدًا وَلَا أَجْمَعِينَ وَلَا
مُخَلَّدًا فَلَا يَحْمِلُ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا زِدْنِي بِهَيْكَلِكَ وَلَا زِدْنِي بِعَذَابِكَ
اللَّهُمَّ فَضْلُكَ فِيَّ وَأَعْلَى ذِكْرِي وَأَرْحَمُ دَرْجَتِي وَخَيْرُ وَزْدِي وَلَا تَذَرْنِي عَلَى خَيْرٍ
وَأَحْسَنَ ثَوَابٍ عَلَى ثَوَابٍ طَيِّفَةٍ وَثَوَابٍ دُعَائِي بِضَافَتِكَ وَأَجْنَحَ وَأَعْلَى
أَرْبَ جَمْعٍ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ إِنَّا إِلَيْكَ نَزَلْنَا وَكَلِمَاتُ الْعَقْوِ وَأَمْرُنَا أَنْ تَعْقُوهُنَّ فَلَمَّا أَتَيْتُنَا فَاتَتْ
عَنَّا قَائِلَاتٌ أُولَئِكَ نُسَانُ أَنْ لَا زِدْنَا لَكَ مِنْ أَوْبَانَا وَكَدَّيْنِكَ سَائِلَاتٌ
زِدْنِي بِالْإِفْصَاحِ حَاجِي وَأَمْرُنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَتَعَزَّوْنَا
فَاعْفُ عَنْ نَفْسِنَا عَنِ النَّارِ مَا تَعَزَّوْنَا عَنِكَ عَزَّوْنَا وَبَاغَوْا عَنِ عَذَابِكَ الْكَثِيرِ
وَبَلَايَتُكَ لَكُنْ لَا أُوذِيكَ بِوَالِدٍ أَلَّا أَعْلَمَ لَمَجْرَجٍ لَأَمْنِكَ فَاغْفِرْ وَرَحْمَةً
عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبُيُوتَ وَيَعْفُو عَنِ الْكِبَرِ الْفَيْسَلُ فِي الْبُيُوتِ وَأَعْفُ عَنِ الْكِبَرِ
إِنَّا أَرْجُو الْعَفْوَ اللَّهُمَّ كَرِهْتَ لَنَا الْبُيُوتَ يَا مَنْ بَلَغَ وَبَقِيَ صَادِقَةٌ
أَعْلَمُ إِنَّهُ أَصْبَحَ لَنَا مَا كُنْتُ لِي وَتَغْنِي مِنَ الْعَيْنِ مَا فَتَسِيلُ بِالْحَمْدِ لَكَ

في ختم

ما مبارك بسند غير منقول كحضرنا امام زين العابدين
وامام جعفر الصادق عليهما السلام روزانه مبارك است عاينها
اللهم هذا شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات
من الهدى والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الايام
وهذا شهر التوبة وهذا الشهر الحفوة والرحمة وهذا شهر الغفران والشار والنفوس
بالجنة وهذا شهر فيه لك الفقد والغي من القدر اللهم صل على محمد
والجمل وعين عليهما وبارك وبارك فيهم وبارك فيهم وبارك فيهم
عزناك وفضلهم في طاعتك وطاعة رسلك واوليائك صلوات الله
عليهم وقرعهم في اعيادك ودعائك وبلاده كمالك وعظماء في الكون
واخيرين في العابد واخرين في التوبة واجمع فيهم بدو ووسع
فيهم رزق وكفى فيهم ما اجمع فيهم دعاء والغي فيهم رزق
اللهم صل على محمد وال محمد وادهم فيهم الغار والكل والاسماء
والفيرة والفسوة والغفلة والغرّة وحنين في العلك والاسقام والهموم
والاخرى والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واخر فيهم في التوبة
والقضاء والجهاد والبناء والعباد والاسماء انك سميع الدعاء اللهم صل
على محمد وال محمد وعين فيهم من الشيطان الرجيم وهمزة وكثرة ونفوسهم

اعمال رمضان

ووسوسيات وندبات ويطيب ومكره وكبد وحباله وصدع وانبال
وعز وروية وفقدان وسركه واخر اياه وانباعه واشباعه واوليائه وسركانه
وجميع مكالاتهم صل على محمد وال محمد وارزقنا فإيمانه وصيامه وقيامه
والايمان به وفيما به وانك ايمان خيلك حتى حبس واحب بايماننا
يقيننا ثم قبل ذلك في بال اخلاص الكثرة والامر بالخير بار رب العالمين
اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا الحج والعمرة والجهاد والجهاد والنفوس
الناشئة والايامه والتوبة والنوفا والفرار والنجس المذبول والرحمة والكل
والنصر والحنوع والرزق والنبأ الصادق وصديق اللسان والوكيل
مينك والرجاء لك والوكيل عليك والنفذات والورع عن محارمك مع
القول ومقبول السعي ومرفوع العمل وسحاب الدعوة ولا على بي وبني
من ذلك بحر خير لا مخرج ولا مخرج ولا مخرج ولا مخرج ولا مخرج ولا مخرج
والنخل لك وفيك والارباب فيك والوفاء بعهدك ووعده رحمتك
بارك رحمتك اللهم صل على محمد وال محمد وادهم فيهم افضل ما قسم الله
الصالحين والحنين فيهم افضل ما نظم اوليائنا المفضلين من رحمة والمغفرة
والخير والايامه والعمرة والمغفرة الدائمة والعاقة والعاقة والعمرة
النار والقوز والحنان وخير الدنيا والاخرة اللهم صل على محمد وال محمد وادهم

دُعَانِي فِي الْبُكَ وَأَجِدْ أَوْحَدَكَ وَجِدْ لِي فِيهِ نَارًا لَعْنِي فِيهِ بِمَقُولَا
 وَسِعِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ صَبِيحًا فِيهِ الْاَكْبَرُ وَظِلُّ
 فِيهِ الْاَوْفَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَخَصِّ فِيهِ الْاَبَاءَ وَالْاَبْدَانَ عَلَى
 حَالِ الْخَبَرِ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنَ الْاَبْنَاءِ وَأَرْضَاهَا لَكَ وَأَجْمَلَهَا لِي
 مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي بِهَا أَصْلَ مَا رَزَقْتَ حَادِيْنًا لَعْنًا اِيَّاهَا وَ
 اَكْبَرًا بِهَا وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عَفَاكَ لَكَ مِنْ عَفَاكَ لَكَ مِنْ النَّارِ وَجَعَلْ
 خَلْفَكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 وَارْزُقْنِي بِهَا نَارَ اَمْدٍ لَدَى الْاِيْمَانِ وَالْقُوَّةِ وَالْطَّاعَةِ وَمَا يَحِبُّ
 اللَّهُمَّ رَبِّ الْكَوْنِ وَالْعِشْرِ وَالشَّعْرِ وَالْوَرْدِ وَرَبِّ شَهْرِ رِيَّضَانَ وَمَا اَنْزَلَ
 بِهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبِّ حَبْرَةَ وَمِجْكَاتِهَا وَرَبِّ اِبْلِ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ
 رَبِّ رِيْهِمْ وَارْتَعِلْ وَارْزُقْ وَبِقُوبِ وَرَبِّ قُوسٍ وَعَلَيْهِ وَجَمِيعِ النَّبِيَّةِ
 الْمُرْسَلِيَّةِ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَتَلَا
 فِيهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ مَا حَبَلَتْ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَ
 طَرَبَ اِلَى طَرَفِهِمْ وَخَرَّ بِهَا عَيْنِي رِضًا لَا سَطَا عَلَيَّ مِنْ اَيِّدٍ وَاطْلَبْتُ
 مِنْ قُوبٍ وَعَيْنِي وَنَبِيْعٍ وَارَادَنِي وَصَرَفَ عَنِّي الْاَكُوَّةَ وَاَحَدًا وَخَافَ
 لِقَائِي وَمَا لَا اَخَافُ وَعَنْ اَهْلِ وَمَالِي وَاتَوَانِي وَاتَوَانِي وَرَبِّي اللَّهُمَّ

آلہ

الْبَلَّكَ فَرَزْنَا مِنْ دُونَكَ وَإِنَّا نَافِرُونَ مِنْ عَسَاكِنَا وَأَغْفِرُ لِمَنْ عَافَى وَاعْلَمْ أَنَّ
 وَأَجْرًا نَسْتَسْلِمُ بِهِ وَلَا تَخْلُتُنَا رَأْسِيْنَ وَأَمِنَّا وَاعْلَمْ أَنَّ شَفَعْنَا لَكَ لِيْلَ وَأَعْلَمْنَا
 لَكَ جَمِيعَ الدُّعَاءِ فَرِيحُ جَبَابِ اللَّهِ تَكْرِيْلَ وَأَعْلَمْنَا لَكَ وَكُنْ تَكْرِيْلَ الْعَلَمِ
 رَبِّهِ وَلَا تَكْرِيْلَ الْعِلْمِ دَمِيْلَكَ كَمَا وَفَدَ بَاوَعُوعَ تَكْوِيْلَ الْكَلِمِ وَتَكْوِيْلَ
 حَاجَةِ الرَّاعِيْنَ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِيْنَ وَتَكْوِيْلَ تَعْوِيْلَ الْخَطَرِ وَتَكْوِيْلَ الْخَطَرِ
 وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ
 فَرِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ وَتَكْوِيْلَ الشَّعْبِ
 عَلَى كُلِّ مَلِكٍ وَأَغْفِرُ لِمَنْ عَافَى وَاعْلَمْ أَنَّ شَفَعْنَا لَكَ لِيْلَ وَأَعْلَمْنَا
 عَلَى نَفْسِيْ وَارْزُقْنِيْ مِنْ ضَلَاكِ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّ لَكَ لِيْلَ وَأَعْلَمْنَا
 أَغْفِرُ لَكَ كُلَّ سَفِيْلَةٍ وَتَكْوِيْلَ وَاعْلَمْ أَنَّ شَفَعْنَا لَكَ لِيْلَ وَأَعْلَمْنَا
 وَتَكْوِيْلَ وَتَكْوِيْلَ وَتَكْوِيْلَ وَتَكْوِيْلَ وَتَكْوِيْلَ وَتَكْوِيْلَ وَتَكْوِيْلَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِسُلْطَانِكَ وَأَنْتَ وَاسِعُ الْغَفْرِ فَلَا تَخْشَى بِاسْتِ
 وَلَا وَدَّعِيْلَ الْغَفْرِ تَكْوِيْلَ ذَلِكَ وَتَكْوِيْلَ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتَكْوِيْلَ
 مِنْ ضَلَاكِ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَتَكْوِيْلَ رَأْيُونَ لَكَ الْعِلْمَ لَكَ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى كُلُّهَا وَالْأَسْمَاءُ الْعُلَى وَالْكَرَامَاتُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْنَى بِاسْمِكَ نَسْتَعِيْلُكَ
 الْعَزَّ وَالْعِزَّ نَسْتَعِيْلُكَ فِي هَذِهِ الْأَسْمَاءِ نَسْتَعِيْلُكَ وَالْوَرَعُ فِيهَا

فصل على محمد وال محمد وإن جعل الله في القدر وورث مع الشهداء
عليهم وآلهم معقون وأزهد لي يقيناً بناسي بقلبي وإيماناً لا بدنيك
ورضاً بما قضيت في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفي غير ذلك
وإن لم تكن خفيته في قلبك إلا لك في الدنيا والآخرة وفي غير ذلك
وإن في غير ذلك وشكرتك وطاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد
محمد بن الفضل صلواتك بالرحمة التي أجمعين بالحمد بالحمد يا رب محمد وال محمد
أبومحمد ولا يرغبتهم وأفل عبادهم بدماء وأحدهم عدا ولا تدع على ظهر الأرض
منهم أحداً ولا تغفر لهم أبداً يا حسن الصفة يا خليفة النبي أنت أرحم الراحمين
أبدي البديع الذي ليس كشيء بشيئ والذات غير الغافل والحي الذي لا يموت
أنت كل يوم في شأن أنت خليفة محمد وأمر محمد ومفضل محمد مثلك أن
تصرف محمد وخلفاء محمد والفائز بالفرط من أوصياء محمد صلواتك
عليه وعليهم أعطف عليهم ضررك بالآله إلا أنت هو لا اله إلا أنت صل
على محمد وال محمد واجعلي معهم في الدنيا وأجعل عاقبة أمرهم في الآخرة
ورحميتك بالرحمة التي أجمعين وكذلك ذنب نصيبك يا سيدي بل الخليفة
بل أنت الخليفة فصل على محمد وال محمد وأطف بآل الخليفة لما أشاء
اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا الحسنة والأمن في عامنا هذا وفي كل

عام وطول على جميع حوائج الدنيا والآخرة **في ركعتين** استغفر الله ربي
أوب اليأس وإن ربي قريب مجيب استغفر الله ربي وأوب اليأس وإن ربي قريب
استغفر الله ربي وأوب اليأس وإن ربي قريب استغفر الله ربي وأوب اليأس وإن ربي قريب
ربي أنت تعلم سوءي وظلمت نفسي فاغفر لي ذنوبي إنك لا تغفر الذنوب إلا
أنت استغفر الله الذي لا اله إلا هو الحي القيوم يا جامع العلم الكبر
العقار للدين العظيم وأوب اليأس استغفر الله ربي وأوب اليأس استغفر الله ربي
في ركعتين اللهم أنت تعلم أن ضل على محمد وال محمد وإن جعلت في الأرض
فقد من الأمر العظيم الخوف في الدنيا والآخرة الفصل الذي لا يموت ولا
يبذل أن تكلمني من حاج يدينك الحرم المير ورحمة الشكر وسعهم المغفور
ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم وإن جعلت في الأرض فصل على محمد وال محمد
توسيع رزقي وتوسيع عني أمانتي ودفني بين ربي العالمين اللهم اجعل لي فرجاً
مخرجاً وارزقني من حيث أحب ومن حيث لا أعدب وارزقني من حيث أختار
ومن حيث لا أحرص وصل الله على محمد وآله وسلم قبله كثيراً وباركوا
بنبيهم عن ابن عمر رضي الله عنهما قال سمعنا رسول الله يقول ما من عبد
سبحان الله ما مضى لشيء سبحان الله المصور سبحان الله خالو الأرواح كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله لا اله إلا هو والحمد لله رب العالمين

الله خالق كل شيء سبحانه لا يرى سبحانه الله مبداء كل شيء سبحانه
 الله رب العالمين سبحانه الله السميع الذي ليس شيء من شيء من شيء من شيء
 عز وجل ما تحت سبع أرضين ويسمع ما في ظلمات البر والبحر ويسمع الابن
 الشكوى ويسمع السر وأخفى ويسمع وساير الصدور ولا يسمع بها الصوت
 سبحانه الله بارئ النعم سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها
 سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله فالو الحب والنوى سبحانه الله
 خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مبداء كل شيء
 سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله البصير الذي ليس شيء من شيء من شيء
 من فوق وعرش ما تحت سبع أرضين ويسمع ما في ظلمات البر والبحر لا يمد
 الاضمار وهو يدرك الاضمار وهو اللطيف الخبير لا يغنى بصره الظلمة ولا
 يستر منه شيء ولا يورث من حصار ولا يعيب عنه شيء ولا يجر ولا يكر
 من جعل ما في أصله ولا قلب ما فيه ولا حجب ما في قلبه ولا يستر
 من صغير ولا كبير ولا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء هو الذي
 يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحانه الله بارئ
 النعم سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل
 الظلمات والنور سبحانه الله فالو الحب والنوى سبحانه الله خالق كل شيء

سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مبداء كل شيء سبحانه
 العالمين سبحانه الذي ينفخ الصور في الصور ويسمع ما في ظلمات البر والبحر
 من خفية ويسمع ما في الصدور فيصيب بها من شاء ويرسل الى بايع
 بين يدي رحيته ويرسل الماء من السماء بركاته ويذيق النبات قنده
 ويضيق الارض ويصلح سبحانه الله الذي لا يعز عنه شيء من شيء من شيء
 ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا كتاب بين سبحانه الله
 النعم سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل
 الظلمات والنور سبحانه الله فالو الحب والنوى سبحانه الله خالق كل شيء
 سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مبداء كل شيء سبحانه
 الله رب العالمين سبحانه الذي جعل ما تحت كل شيء وما يقصر الارض
 وما من زاد وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال
 سواة منك من اسرار القول ومن حرمه ومن هو مخفي بالليل ونار بالليل
 له مقبضات من يدين به ومن خافه يحطونه من امر الله سبحانه الله الذي
 يمسك السماوات والارض ويحكم ما تنقص الارض منهم ويفر في الارحام
 ما يشاء الى اجل مسمى سبحانه الله بارئ النعم سبحانه الله المصور سبحانه الله
 خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق كل شيء

الحب والتوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
توفي الملك نشأ وتزوج الملك نشأ وتزوج الملك نشأ وتزوج الملك نشأ
يسد لنا الخزانة على كل شيء فليس نرى في الدنيا نرى في الدنيا
ونخرج من الحب ونخرج من الحب ونخرج من الحب ونخرج من الحب
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله رب العالمين
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
ويعلم ما في البر والبحر وما تظف من ورق الأبنجار ولا حبة في ظلمة
الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين سبحان الله رب العالمين
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
التوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
الخالق ولا يجرى له أناة الشاكر والحمد لله رب العالمين وهو
يقول الساتر والله سبحانه كما أتى على قلبه ولا يحيطون بشيء من علمه

الأيام شاء وسبح ربك السماوات والأرض والأشجار والكلاب
سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
كل شيء سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
بصر من لها وما بين من السماء وما بعرج فيها ولا يتعلم ما بين في الأرض
ما بعرج منها وما بين من السماء وما بعرج فيها على الأرض وما بعرج
منها ولا يتعلم علم شيء ولا يتعلم علم شيء ولا يتعلم علم شيء
عن حط مني ولا ياب ويحيى ولا يعادله شيء ليس كمنه شيء وهو الباق
سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله رب العالمين
الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
أول آية من سورة ثلاث ورابعة في الحلو ما جاء في الله على كل شيء قدير
ما فتح الله للناس من رحمة فلا تميت لها وما تميت لها فلا تميت لها
وهو العزيز الحكيم سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين
الأزواج كلها سبحان الله رب العالمين سبحان الله رب العالمين

مكتبة
مخطوطات

التي سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما برئ وما لا برئ سبحان الله
رب العالمين سبحان الذي يعلم ما في السموات وما في الأرض ما يكون من شيء
ثبات الأهورا بعهم ولا تحسن الأهورا دهم ولا أدنى من ذلك ولا أكثر إلا
هو معهم أيما كانوا فثبتهم بما علموا يوم القيمة إن الله بكل شيء عليم **عنه** مكتبة
كأن صلواتك ودرهم رزقه مبارك ودرهم رزقه دهم دناءة سال المؤمنين
إن الله وما لا تكنه يصلون على النبي بالأنبا الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا
تسليما لئلا يأت سبحانك اللهم صل على محمد وآل محمد كما صليت وباركت على
إبراهيم وآل إبراهيم يا محمد محمد اللهم ربي محمد وآل محمد كما رحمت إبراهيم وآل
إبراهيم يا محمد محمد اللهم صل على محمد وآل محمد كما سلمت على نوح وآل نوح
يا محمد محمد صل على محمد وآل محمد كما مننت على موسى وهرون وآلهم صل على محمد
وآل محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثه من بعد ما حمود
بعثه به لا يكون والآخرون على محمد وآلهم السلام كما خلعت نفسهم في
علي محمد وآلهم السلام كما طرقت عين أفرقت على محمد وآلهم السلام كما طرقت
عين أفرقت على محمد وآلهم السلام كما ذكرنا سلام على محمد وآلهم السلام كما
سبح الله ملكا وقدس السلام على محمد وآلهم السلام على محمد وآلهم
الآخرين السلام على محمد وآلهم ورحمة الله وبركاته اللهم رب العالمين

أعمال
مكتبة

ربنا نزل في القرآن والقرآن والقرآن والقرآن والقرآن والقرآن والقرآن والقرآن والقرآن
أعطى محمد من السماء والسرور والنور والكرامة والخطبة والوسيلة
التي لا تزل والقرآن والشرف والرفعة والشفاعة عندك يوم القيمة أصل ما
نظم أحد من خلقك وأعطى محمد فوفى ما أعطى الخلق فوفى البحر أشعاف كثيرة
لأنه يحبها غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد أحب وأطهر وأزكى وأقى وأصل
ما صليت على أحد من الأولين والآخرين وعلى أحد من خلقك يا الله
اللهم صل على أمير المؤمنين وصي رسول رب العالمين وآلهم والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرف في دينهم اللهم صل على فاطمة
بنت نبيك محمد عاتق واليه السلام والعه من آدم نبيك فيما الله صل
الحسين والحسين وأبي السليلين وآلهم والاه وعاد من عاداهما وضاعف
العذاب على من شرف في دينهم اللهم صل على علي بن الحسين أمير المسلمين وآلهم
من وآله وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد بن
علي أمير المسلمين وآلهم والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه
اللهم صل على جعفر بن محمد أمير المسلمين وآلهم والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر أمير المسلمين وآلهم والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرف في دينهم اللهم صل على علي بن موسى

ايام المسلمين ووالين والاه وعاد من عاداه وضاعف اعداب على من ترك
 في ربه الله صلى الله عليه وسلم على ايام المسلمين ووالين والاه وعاد من عاداه
 وضاعف اعداب على من ظلمه الله صلى الله عليه وسلم على ايام المسلمين ووالين
 والاه وعاد من عاداه وضاعف اعداب على من ظلمه الله صلى الله عليه وسلم
 على ايام المسلمين ووالين والاه وعاد من عاداه وضاعف اعداب على
 من ظلمه الله صلى الله عليه وسلم على ايام المسلمين ووالين والاه وعاد من عاداه
 عاداه وعجل فرجه الله على الفاسق والطاغوت ينيك الله صلى الله عليه وسلم
 ينيك والعن من اذ ينيك فيها الله صلى الله عليه وسلم كل يوم ينيك والعن
 من اذ ينيك فيها الله صلى الله عليه وسلم ينيك الله انك ينيك في افلاك
 الله من كل يوم في الارض الله اجعلنا من عديمي وسديهم واضرارهم على الحي
 في السر والعلانية الله اطلب بديهم ووزهم وديارهم وكف عناهم
 وعن كل مؤمن ومؤمنة ما سر كل باغ وطاغ وكل دابة انت اخذ بناصبها الله
 انت اشد باسا واشد كجلا وذاق اقبال وبعض زلفها دكر دعا اجتر
 على الحسين ناخضر امام حسن عسكري عليهم السلام بجاي على من ظلمه
 جنات على من شرف دمه واجله دعا قاهر روز ماه مبارك رمضان
 دعائكم كسبكم بطاوس فضيلت بسباراهن زوايت كرده است

ودر اسباب دعوت مجرب ورمضان غالب مشغل است وبنوع
 الله اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدني **بسم الله** اني استلمك من
 بايهاه وكل ما لك في الله اني استلمك بما لك كله الله اني استلمك من
 جلالك باجله وكل جلالك جميل الله اني استلمك بجلالك كله الله
 اني استلمك من جمالك باجماله وكل جمالك جميل الله اني استلمك بجمالك
 كله **بسم الله** اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدني **بسم الله**
بسم الله اني استلمك من عطيتك باعطيتك وكل عطيتك عطية الله اني
 اني استلمك بعطيتك كلها الله اني استلمك من نورك بنورك وكل نورك
 نور الله اني استلمك بنورك كله الله اني استلمك من رحمتك بروعها
 وكل رحمتك وارضاه الله اني استلمك من رحمتك كلها **بسم الله**
 الله اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدني **بسم الله** اني استلمك
 من كمالك باكله وكل كمالك كامل الله اني استلمك بكمالك كله الله اني
 استلمك من كلياتك باغتها وكل كلياتك انما الله اني استلمك بكلياتك
 كلها الله اني استلمك من سمائك باسمائك وكل اسمائك كبير الله اني استلمك
 باسمائك كلها **بسم الله** اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدني
بسم الله اني استلمك من غرائبك باغرائبك وكل غريبك غريب الله اني استلمك

بِعَزِّكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ وَشْيِكَ بَارِضًا مَا وَكَلْتَنِيكَ مَا حَبَسَ
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ وَشْيِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ وَشْيِكَ اَنْ تَطْلُقَ
بِعَاثِي كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ مَذْزَعٍ مِنْكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ وَشْيِكَ كُلِّهَا
مِنْ شَيْءٍ يَكُونُ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **مِنْ شَيْءٍ**
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ عِلْمِكَ بَارِضًا وَكُلِّ عِلْمٍ نَافِلٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ عِلْمِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ قَوْلِكَ بَارِضًا وَكُلِّ قَوْلٍ رَحِيٍّ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ
بِقَوْلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ سَلَاةِكَ بِحُجَّتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ سَلَاةِكَ
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ سَلَاةِكَ كُلِّهَا **مِنْ شَيْءٍ يَكُونُ** اَللّٰهُمَّ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا
اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **مِنْ شَيْءٍ** اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ شَرِّكَ بَارِضًا وَفِي
كُلِّ شَرِّكَ شَرِيْفًا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ شَرِّكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ سُلْطَانِكَ
بَارِضًا وَكُلِّ سُلْطَانٍ نَافِلٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ سُلْطَانِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ
مِنْ مَلِكٍ يَافِخُ وَكُلِّ مَلِكٍ فَاحِشٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ مَلِكٍ كُلِّهَا **مِنْ شَيْءٍ**
مِنْ شَيْءٍ يَكُونُ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **مِنْ شَيْءٍ** اَللّٰهُمَّ
اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ عِلْمِكَ بَارِضًا وَكُلِّ عِلْمٍ نَافِلٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ عِلْمِكَ كُلِّهَا
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ مَنِّكَ بَارِضًا وَكُلِّ مَنٍّ قَدِيرٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ
مِنْ مَنِّكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اِيْمَانِكَ بِحُجَّتِكَ وَكُلِّ اِيْمَانٍ عَجِيبٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ

اَسْتَلَمْتُ مِنْ اِيْمَانِكَ كُلِّهَا **مِنْ شَيْءٍ يَكُونُ** اَللّٰهُمَّ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
كَمَا وَعَدْتَنِي **مِنْ شَيْءٍ** اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ خُصْلِكَ بَارِضًا وَكُلِّ خُصْلَةٍ قَلِيلَةٍ
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ خُصْلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ رِزْقِكَ بَارِضًا وَكُلِّ رِزْقٍ
خَالِفٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ رِزْقِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ عَطَايِكَ بَارِضًا وَكُلِّ
عَطَايَةٍ هَيِّئْ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْلَاكَ وَكُلِّ خَيْرٍ لِعَالَمٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ
اَسْتَلَمْتُ مِنْ خَيْرِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اِحْسَانِكَ بَارِضًا وَكُلِّ اِحْسَانٍ
حَسَنٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اِحْسَانِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اِحْسَانِكَ بِحُجَّتِكَ
اَدْعُوكَ فَاجِبْنِي مَا اَدْعُوكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اَسْمَاءِكَ بَارِضًا وَفِي
النُّورِ وَاجِبْنِي اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَاجِبْنِي اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ
مِنْ شَيْءٍ وَاجِبْنِي اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ شَيْءٍ
بِاَللّٰهُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ لَمْ يَسْأَلْكَ كَدَّ دَارٍ وَطَلَبَ لِيْ رِزْقًا اَللّٰهُمَّ صِلْ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَى اِيْمَانِكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ قَوْلِكَ وَلَوْلَا نِعْمَتُكَ
اَبْطَلَبُ عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اَلْمَلِكِ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ اَلْمَلِكِ
فَاِنْ مَلِكٌ صَبَّحَ بِدَلِّكَ بَارِضًا اَللّٰهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ رِزْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ مِنْ رِزْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَسْتَلَمْتُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

أطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا ومن شيا النار وسرايل الفطر
فلا تكبنا ومن كل سوء يا الله إلا أنت بخ لا اله إلا أنت فمنا اللهم
استلمك ولا تسلم منك وأرغب إليك ولا يرغب إلا عنك أنت وضع
مسلكنا إلى الجنة وسننى رغبنا إلى رغبة استلمك بأفضل من أنك كلفنا
وأحجنا إلى الله بما نحن فيه من الحزن والمصو الأجر لأجل الأجر العظيم الذي نحن فيه
وهو أنه ومن عن دعاك يا رب وكفى له دعاة وهو عليك بارئان لا تحزن
سألتك اللهم إذا استلمك بكل اسم هو لك دعاك بعد هوك في بر أو حزن
أو سهل أو حيل أو عند بابك الحرام أو في شئ من سلك فادعوك يا رب على
من فلا تسلمت فافهم وعظم حرمه وصعب كلفه وأسر في على الهلكة
فما لم يبق من على ولا يبدل هو فيه ساد ولا الدنيا يغار ولا الغنى
مقبول كغير هذا إلا لك معك يا رب معبدك الذي نحن مستكف ولا نستكبر
ولا نشحير ولا نحس ولا نمط بل بالشره غاف نشحير استلمك يا الله يا
رحمن يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والإكرام أنت
أصل على محمد وآل محمد صلوة كثيرة ليت سباركنا يا رب استلمك اللهم
أن تغفر لي في شهر رمضان وتغفر لي من النار وتطهني في شهر رمضان أعطيت
أهل من خلفك وشهر ما أنت مطهر ولا يجلد آخر شهر رمضان معك لك

منك استغفرني أرحم الراحمين هذا بل جعله على نبي وعلم عافيه وأوسع
زره وكبره وأمنه اللهم أنت أعوذ بك ويوحى لك الكبر وممكن الطهران
فترى كغير من يوم هذا أو تفتي به هذا البوع أو طلع الفجر من استغفر
أو يخرج هذا الشهر ولك في ليلة أو ذنب أو خطبة بهذا الفجر على
أو أو خذني بها أو توفني بها أو توفني في الدنيا والآخرة أو تغيبني أو
أفان يا أرحم الراحمين اللهم أنت أدعوك في شهر رمضان غفر لك ولغيرك
الأيام والكرام بك في هذا الشهر إلا أنت ولا تغلب إلا بك ولا تحل إلا بفضي
دعواتك اللهم فمما كان من شأنك ما أردت من مستكفك ومنه من ذكرك
فليكن من شأنك الإسخاء بما أفاض دعوتك به والغناء فيما فخرنا بك فيه
أيا مسلمين أجدد ليلنا وداك شفا الفجر والكرام العظام عن أو رب ومخرج
يعقوب ومنفرد كرم يوسف حبل على حبل والحمد والصلوات على من أنت
فياك أهل التقوى وأهل المغفرة اللهم أنت تقرب في كل كرم ورحمة في كل
شدة وأنت في كل أمر زل فينا وعلم كرمك بضعف منه القواد
ونفاهي الجمل ونحل في الصلوة وكنت في الصلوة والصلوة
بك وشكركم اللهم أنت رغبنا فيك في الألب من سواك شهر رمضان وكنت في
كبره فانت ولي كل نبي وصاحب كل سنة وسننى كل رغبنا أعوذ بك

اللهم انما انت من شئ ما خلق من شئ ما خلق في يومى هذا حتى اسمع الله لى
اسئلك بربك يومى هذا وما نزل بها من عافيه ومغفيرة ورحمة ورحوة
ورزق واسع حلال بطاعته وعلو الله وولدي واهل وعيالي واهل
حرايى ومن احببت واجبت وولدت وولدت الله انى اعوذ بك من الشدة
واليسر والحد والخبى والحجبة والغضب اللهم رب القوايت السبع و
رب الارضين السبع وما بينهما وما بينهما ورب العرش العظيم صل على محمد
اله واكفى المؤمنين همى عياشت وكفى شدة لبس جوان سون حمد وابه
الكرى واربكوا اللهم انك لتبتك صل الله على واله ولتو صلبك
ربك فزضى الله ان تبتك ورسولك وخبريك من خلفك لارى حتى يات
احد من امياد وانك تبتك لانيه وموا لاه الامم من اهل بيته وان كان منك
خاطئا في نار جهنم فاحرقني بالنار من جهنم وعذابها وهبني محمد وال محمد بالرحم
الرحيم بالجامع بين اهل الجنة على الف من القلوب وشدة الحب وتنازل
الغنى من صدورهم وجامعهم لانا على من من غيايلهم وجامعهم بين اهل
طاعتهم وبين شقيهم لاه ويا مفرج حزن كل محزون ويا مزيل كل غم
وعزني وفي كل احوال بحس الخط والكلاه وفي يا مفرج ما بين الضيق
والخوف صل على محمد وال محمد واجمع بيني وبين اجبت وفادى وسادى وقدا

وقلا

وموالى يا مولانا يا اكرمنا صل على محمد وال محمد ولا تنهني انقطاع رويك
وال محمد ولا ينقطع رويك عنهم في كل سالك بار ربك دعوك الى سبيلك
دعائك الى بارك يا ارحم الراحمين اللهم انى اسئلك انقطاع حجى ووجوبك
ان تغفر لي اللهم انى اعوذ بك من شئ يوم الحشر ومن شئ ما بيني وبين الغفر
ومن شئ لا اعداء وصغير اقضاء وعصا الله وخيبه الرجاى وزوال القدر
وفجأة النفاة اللهم اجعل لي خيرا في كل شئ ان كان لي شئ الى يوم بافك ودور
نبت كدروا فون بكر كاه شدة رويك هذا حاجت من رويك
ابن عمار اولي خولك **ششم** در احوال مختصره ثمان وروهاى مختصره
ابناه مباركت در واثق وار شده است كه انجيل حضرت علي بن ابي طالب
ابناه نازل شد وروايت در ششم وروايت معتبره ديكر در دوازدهم وروايت
معتبره نقل كرده است كه در روز ششم ابناه مامون جان مامون با خبرت
امام رضا بيعت كرد وروايت شده است كه مرگ در آن روز دور كه
نماز كند و در هر ركعت بعد از حمد بيب بخير يا قل هو الله تعالى
نعمت ظاهر شدن حق انصاف را ادا كرده خواهد بود وروايت معتبره از
حضرت صادق و مشفول كه در شب سيزدهم دور كه نماز بكند ادا
و در هر ركعت بعد از حمد سون لبين وبارك الذي سب الملك و

بسم الله الرحمن الرحيم

حصول طالب است که این پنج نامه از باطن نقل کرده اند و پنجشنبه شب قدر و عید
استحباب آن مخصوص آنها را بدانند ممکن است که امور غیر مشرعه یا غیر
عظم از مسلمانان اندک کنند و اگر مخصوص دانند باید البته مستحباب کرد
دیگر آنکه مغز و باطن خود نکند و حکمتهای دیگر است از آنکه برای
کجا پیش ذکر آنها نماند و پس باید مؤمن این شب احکام و اهتمام در عبادت
و دعا کند تا خصیصه شب قدر را در یاد و در و شب آخر اهتمام بیشتر
بکند و در شب بیست و نهم که احادیث معتبره بسیار در تفسیر آن
وارد شده است که شب قدر است یعنی بیشتر بکند و عبادت عبادت و فطرت
بسیار است از آنکه چون عبادت شب قدر را در یاد بکنی فراز یابد
از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او مغفرت
میفرمایند دیگر آنکه چون قصد بر آن جمیع امور از عمر و فرزندان و عزت
و صحت و وفوی اعمال و غیره را بر او در این شب میشود اصلاح احوال
تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکن است که نام او در
آفتاب نوشته باشد و در این شب تعبیر یابد و از زمره سعادتمندان شود
شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است
دیگر آنکه چون نام او حضرت صاحب الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین

مخدرات روح و روح بخاطر او میبایند و بر او سلام میکنند و فطرت
که از برای او و سایر مخلوقات است و عرض میکنند پس از این شب که در چنین
شب شیخ با امام خود نکند و بقیعت بسراورد و از حضرت رسول منقول
که چون شب قدر بشود فرو میبایند ملائکه که در سدن المنتهی کل
اند و از جمله ایشان چیزی را بخود علیها میباید و پاک علم از غیر و نور منصف
میکنند و یکی را بر پیشانی مکتوب میکنند و یکی را در میان احرام و یکی را در طور
سینه و نمیکند از نهم و یومین و یومین و یومین را مگر آنکه بر او سلام میکنند
و از حضرت رسول منقول است که شب قدر را هر سال از برای اعمال شدن
ماه مبارک و رمضان زیست میکنند چون شب اول ماه میشود فطرت از
عشر میوزد که از آن پیشتر میکنند بصدای او و در میان و حلقهای
درهای هشتاد و یک را از آن پیشتر میکنند که هر کس شنود که از آن پیشتر
زیغ نشنیده اند پس حور بان از غنای هشتاد و یک سالند و ندانند
که آنکه میست که ما را خواستگار و کند از خدا با اعمال جدا شود پس
از رضوان نماز هشتاد و یک سال که از چه شب است رضوان میکنند
بیتیک از یکدیگر و بان یکو کانی از شب اول ماه رمضان است درهای
هشتاد و یک که شده است برای یومین داران است محمد پس خوانند

فرمایند که ای رمضان بکشا و در غلبه یشت بر ای و ملائکه بر بندد و در ماهی هجتم
از آن وقت که از آن است مجله ی شبیل بر وی و یون زمین و در زخم که شب جان من
را و غلبه در که از ایشان در کجا و در پایدان از ملائکه بر بندد بر امشب
من روزهای ایشان را حضرت فرمود که خوشی در هر شب از شبهای ماه
رمضان ^{بیشتر} بفرمایند که با احوال کنند و هست که سوال از اعطای آنرا بخواه
کنند و هست که نوبه او را قبول کنند یا استغفار کنند و هست که کاهش را
بیاورند و هست که فرض و عید و اندام دارند که هر کس بر ایشان نمیشود
و وفا کنند است بوعده های خود و ستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز
از روزهای ماه رمضان در وقت افطار خوشی از هزار هزار رکعت از
آن هجتم ازاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر شب
هزار هزار رکعت از آن هجتم ازاد میکند که هر یک مستوجب عذاب
شده باشند و در شب آخر و روز آخر ماه بعد از آنکه در تمام ماه ازاد
کرده است ازاد میکند و چون شب قدر میشود خوشی ازاد میکند که
را که بر زمین میباشد با لشکر عظیمی از ملائکه و با خود علم سبزی می آورد
و بر بالای کعبه معظمه نصب میکند و او شصت سال دارد و دو بالتر
را نمیکشد و هر که در شب قدر و چون در شب قدر اندو بال نمیکشد

منه

مشت و غیره که در روز یکشنبه از ملائکه را در پایت در طر
ز من پس سالام نمیکند و بر این نامه نوشته اند که مشغول نماز و ذکر و
باشند و یا از ایشان مستغفار نمیکند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه
به بن میگویند و پیوسته مشغول ایشانند تا طلوع صبح و چون صبح
شد ملائکه میکنند چنانکه اگر زود ملائکه روانه جانب آسمان شود و اگر
ملائکه میگویند یا بجز این خدا چه کرد در خوشی و خوشی از آنست بخدا
چون میل میکند خدا که از هر روز امر بدم کند که همیشه شر و خور
با عاویله و مادر باشد با غلبه که کشتن با او دشوار و عذاب و کشتن و چون
شب قدر می شود از آن شب جوان نمیکند و خدا من بیدار می کند
ماه رمضان از اجاب و چون با مناد و روزی می شود و غلبه ملائکه
بسیار در جمیع شهرها میفرستند که بر زمین می افتند و بر سر کوهها و یازار
و راههای ایشانند و میگویند ای امت محمدیون روید بسوی درگاه
پرور کار که بیک عطاهای من را بپذیرد و کاهان عظیم را بیاورند پس
چون بصلی من و بدیاری نماز عبد خوشی ملائکه میگویند ملائکه چنانکه
جای من و در هر گاه علان خود را بیک ملائکه میگویند یا بخدا و ندما و افاء
ماجرای او آنست که من در تمام داده شود خوشی ازاد میفرمایند ملائکه

دَعَاكَ بِكَ وَتَقَرَّبَ لَكَ دُعَاؤُهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ لَأَعِظَ سَائِلَكَ وَأَسْأَلَكَ بِكَ
 أَسْمَ قَوْلِكَ فِي الْقُرْآنِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْتَوْرَةِ وَالْفُرْقَانِ وَيُكَلِّمُكَ بِكَلِمَاتِهِ
 حَمْدًا عَزَّيْزَةً وَمِنْهَا لَكُمُ الدُّعَاءُ وَتَجْمَعُ الْأَعْيُنُ فِي خَلْقِكَ وَتُجْمَعُ الْأَعْيُنُ
 أَوْ تَهْتَدِي وَيُخَيَّرُ الْغَيْبُ وَالْأَلْبَابُ فَمَنْ تَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 بِبَيْتِكَ الْحَرَامِ حَتَّى يَمُوتَ مِنْهُ وَمَنْ تَوَقَّلَ بِكَ فِي سَبِيلِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 كُلُّ بَلَدٍ مَعْدِي لَكَ بَيْتٌ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ دُعَاؤُهُ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 فَاتَّقِ اللَّهَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ دُعَاؤُهُ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 وَلَا تَصْغُرْ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ دُعَاؤُهُ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 لَكَ جَمْعٌ مِنْكُمْ وَلَا تَمْنَحُوا خَلْقًا بَابًا فَتَهْتَدِي بِكَلِمَاتِهِ سَائِلَكَ بِكَ
 وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 وَبِالْأَعْيُنِ وَخَشْيَتِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 خَوْفًا وَطَعْنًا وَرَهْبًا وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ بَابًا فَتَهْتَدِي بِكَلِمَاتِهِ سَائِلَكَ بِكَ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا
 أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْأَحَدَ الصَّمَدَ الْوَلَدُ لَا يُكَلِّمُ الْخَلْقَ وَلَا تَسْلُكُ بِكَلِمَاتِهِ
 دُعَاؤَكَ يَا وَيْلَتَا أَيْتَامَ الْكَافَّةِ لَوْ كَانَتْ كُلُّهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى عَمَلٍ وَالْعَمَلُ

انظر

انظر

اغْفِرْ لِي يَا رَبِّ وَأَجِبْ دُعَائِي وَتَوَقَّلَ بِكَ لَأَعِظَ سَائِلَكَ وَأَسْأَلَكَ بِكَ
 وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 أَوْ تَهْتَدِي وَيُخَيَّرُ الْغَيْبُ وَالْأَلْبَابُ فَمَنْ تَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 بِبَيْتِكَ الْحَرَامِ حَتَّى يَمُوتَ مِنْهُ وَمَنْ تَوَقَّلَ بِكَ فِي سَبِيلِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 كُلُّ بَلَدٍ مَعْدِي لَكَ بَيْتٌ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ دُعَاؤُهُ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 فَاتَّقِ اللَّهَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ دُعَاؤُهُ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 وَلَا تَصْغُرْ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ دُعَاؤُهُ مِنْهُ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 لَكَ جَمْعٌ مِنْكُمْ وَلَا تَمْنَحُوا خَلْقًا بَابًا فَتَهْتَدِي بِكَلِمَاتِهِ سَائِلَكَ بِكَ
 وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 وَبِالْأَعْيُنِ وَخَشْيَتِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 خَوْفًا وَطَعْنًا وَرَهْبًا وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ وَتَوَقَّلَ بِكَ
 لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ بَابًا فَتَهْتَدِي بِكَلِمَاتِهِ سَائِلَكَ بِكَ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا
 أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْأَحَدَ الصَّمَدَ الْوَلَدُ لَا يُكَلِّمُ الْخَلْقَ وَلَا تَسْلُكُ بِكَلِمَاتِهِ
 دُعَاؤَكَ يَا وَيْلَتَا أَيْتَامَ الْكَافَّةِ لَوْ كَانَتْ كُلُّهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى عَمَلٍ وَالْعَمَلُ

رَزَقْنَا وَلَا نَغِيْرُ شَيْئًا مِنْ شَيْءٍ عَلَيْنَا وَاحْسَانًا اِنَّ اِيَّانَا كَانَ مِنْ دُونِيْنَا
 لِمَا هُوَ كَاتِبٌ فَاَنْ يَرْمِكَ وَعَفُوكَ وَضَلَّكَ سَعَاءُ لَغْوَةٍ دُوْنِيْنَا فَغَفِرْ
 اَنَا وَنَحْنُ وَزَعْنَا وَلَا نَغْفِيْنَا عَلَيْهَا اِلَّا رَحْمَةً الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنْ فُتِحَ جَلْبَجِيْ هَذَا
 كَرَامَةً لَا تُغِيْبُ بَعْدَهَا اَبَدًا وَلَا تَزِيْجًا لَا يَذِيْقُ بَعْدَ اَبَدٍ وَعَافِيَةً لَا
 تَذَلِيْلُ بَعْدَهَا اَبَدًا وَلَا رَحْمَةً لَا تُضَعِّفُ بَعْدَهَا اَبَدًا وَاصْرِفْ عَنْ شَرِّ
 كُلِّ شَيْطَانٍ يَرِيْدُ وَيَسْرِ كُلِّ شَيْءٍ يَعْزِيْبُ وَيَسْرِ كُلِّ فِرْيَةٍ وَبَعْدِ وَسْطِ كُلِّ جَعِيْبٍ
 اَوْ كِبَرٍ وَسْطِ كُلِّ نَاقَاةٍ اَنْتَ اَعْلَمُ بِمَا يَخْدَعُهَا اِنْ رَزَقْتَ طَائِفَةً مِنَ الْاَلَمِ مَا
 كَانَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مِنْ شَيْءٍ اَوْ يَسْبِيْهِ اَوْ يَحْجُوْهُ فَوْطُوْرًا اَوْ فِرْجًا اَوْ مَرْجًا اَوْ يَدْرِيْ
 حَبْلًا اَوْ رِيًّا اَوْ مَعْنًى اَوْ نِفَاقًا اَوْ نِفَاقًا اَوْ كُفْرًا اَوْ فُجُوْرًا اَوْ مَعْصِيَةً اَوْ
 شَيْءًا لَّا يَخِيْبُ عَلَيْكَ وَلِيَّا لَكَ فَاسْتَلِمْنَا اَنْ تَصِلَ عَلَيَّ اَجَلٌ اَوْ اَلْخُلْدُ اَوْ اَنْ تَخُوْهُ
 مِنْ قَلْبِيْ وَتَبْدِلَنِيْ مَكَانًا اَلَمْ اَكُنْ اَوْعَدُكَ فَرَضًا بِيَضَائِكَ وَوَعَاةً بَعْدَكَ وَ
 وَجَلَّ كَرَمُكَ وَزَهْدُكَ فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةُكَ فِيمَا عِنْدَكَ وَتَقِيَّةُكَ بِكَ وَمَا يَنْدُرُ
 اِلَيْكَ وَتَوْبَةُ صَوْحَالِكَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ بَلَعْتَنَاهُ وَالْاَفْئِدَةَ غَنَا اَجَالَ اَلْحَيَاةِ
 فَاِيْحُوْهُ تَلْغِيْتَنَاهُ فِيْ كِبَرِيَّتِكَ وَعَافِيَةً اِلَّا رَحْمَةً الرَّحِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
 وَآلِهِ كَثِيْرًا وَرَحْمَةً اللّٰهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْهِمْ وَدَرَجَةً اَخِيْرَتِهِمْ وَدَعَاءُ جَمْعِهِمْ اَبَدًا
 نَسِيْتُ وَازْجَارِيْ عِيْدَ اللّٰهِ اَنْصَارِيْ مِنْفَعُوْنِيْ كَقَوْلِكَ رَفَعْتَ خِدْمَتِي

حضرت رسول در جمعه اخر ماه رمضان چون نظر انحضرت بر من افتاد و فرمود
 که این آخر جمعه است از ماه مبارک رمضان پس از او دعا کن و بگو اَللّٰهُمَّ
 لَا تُجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ حَيَاتِيْ اِنَّهُ قَدْ جَعَلْتَنِيْ مِنْ حُومَا لَا يُجْعَلُنِيْ مَخْرُوجًا
 زِيْرًا كَمَا هُوَ كَرِيْمٌ عَزَّازٌ دَرِيْسٌ وَرِيْعٌ اَنْدَكِيْ اَزْوَاجُكَ بَكُوْمُطَرِيْثًا
 بِاَرْبَابِيْذِ مَآءِ رِضَا اِيْنِيْ بِاَمْرِ زِيْرَتِكَ وَرَحْمَتِ بَهْدَتِهَا وَدِيْنَتِهَا
 اَزْ حَضْرَتِ صَادِقٍ مِنْفَعُوْنِيْ كَقَوْلِكَ كَمَا هُوَ كَرِيْمٌ عَزَّازٌ دَرِيْسٌ وَرِيْعٌ اَنْدَكِيْ اَزْوَاجُكَ
 بِاَرْبَابِيْذِ مَآءِ رِضَا اِيْنِيْ بِاَمْرِ زِيْرَتِكَ وَرَحْمَتِ بَهْدَتِهَا وَدِيْنَتِهَا
 بَلَّغْ قُرْبَانَ اَللّٰهِ اَلْاَوْعَدَ عَقْرَتِيْ حَوْثًا لِيْ اِيْشْرَاجُ اَوْدِيَّاسٍ زِيْرَةً
 اَوْ رَاوِيَةً وَاَنَا بِهٖ رُوِيْ كَيْدٍ وَاِنْ شَاءَ سَنَاتُ كَرِيْمٍ عَزَّازٌ دَرِيْسٌ وَرِيْعٌ اَنْدَكِيْ اَزْوَاجُكَ
 اِنْ اَسْتَلِمْتَ بِالْحَبِّ مَا نَعِيْتُ بِهِ وَاَرْجُوْهُ مَا رَجَيْْتُ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ اَهْلِ
 بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ وَآلِهِمُ السَّلَامُ اَنْ تُضِيْعَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تُجْعَلَ دَعَاءُكُمْ
 هَذَا دَعَاءُ خَوْجِيْ مِنَ الدُّنْيَا وَلَا دَعَاءُ اَخِيْرَتِيْكَ وَتُغْفِرَ لِيْ لَيْلَةً
 الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِيْ خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرِ مَعَ صَاعِقَا الْكِبَرِ وَالْجَاهِلِيَّةِ وَالْعَفْوِ
 عَنِ الدَّيْنِ بِرَحْمَةِ الرَّبِّ وَازْجَلِّ بِمَنْ هَاكِيْ شَسَّاسَةً دَرِشَاخِ اَزَادِ كَرِيْمٍ
 بِنْدَهَاتِ زِيْرًا كَشَيْبَتِ كَوْفِ نَعَالِيْ بِنْدِ دِيَارِ اَزْوَاجِ جَمْعِهِمْ اَزَادِ
 كَرِيْمٍ عَزَّازٌ دَرِيْسٌ وَرِيْعٌ اَنْدَكِيْ اَزْوَاجُكَ بَكُوْمُطَرِيْثًا

اَوْ قُلْتُ لِيَدْعَانِي اَعُوذُ بِكَ لَوْلَا وَجْهَكَ الْكَرِيمُ اِنْ يَفْضَحْ عَنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
 اَوْ طَلَعَ الْقَمَرُ مِنْ كِبَايُ هَذَا وَيَقِي لَكَ عِنْدِي بَعْدَهُ اَوْ دَبَّ نَعْدِي عَلَيْكَ
 يَوْمَ الْفِتْنَةِ وَبَسْمِهَا وَمَعْبُودِي بِكَ دَرْمِ شَبَابِ زَوْجِهَا لَمْ يَدْعَ اِيَّاهُ
 اَوْ حُضْرِي صَادِقٌ وَارْتَدَّ هَاسِتٌ وَبِرْطَابِ دُنْيَا وَلَوْ مَشْفُوعٌ **شَيْخُ**
شَيْخُ بِمَنْ بَا مَوْجِ الْكَلْبِ فِي النَّهَارِ وَبَا مَوْجِ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَخَرَجَ
 مِنَ الْمَسْتِ وَخَرَجَ الْمَسْتِ مِنَ الْحَيِّ بَا زَوْجِ نَشَاءٍ بِعَيْنِ حَبَابِ بَا اللَّهُ بَا حَمْرُ
 بَا اللَّهُ بَا حَمْرُ بَا اللَّهُ بَا اللَّهُ بَا اللَّهُ لَكَ لَأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْإِسْمَاءُ الْعَالِيَا
 الْكَرِيمَا وَالْأَلَاءُ اسْتَلَمْتُ أَنْ صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ لَكَ سُبْحَانَ
 هَذَا الْمَلَكَةِ فِي الْعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَادَةِ وَاحْسَابِي فِي عِلِّيِّهِ وَتَشَافَا
 مَغْفُورٌ وَأَنْ تَحْسَبَ لِي بِقِيَّتِي نَبِيًّا بِقِيَّتِي وَابْنًا بِذَهَبِ الشَّكْرِ وَخَيْرِي
 بِمَا فَتَنْتُ لِي وَأَنْفَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ الشَّارِ
 وَارْزُقْنِي بِمَا ذَكَرْتُ وَشَكَرْتُكَ وَالْغَيْبَةَ الْبَيِّنَةَ وَالْإِنَابَةَ وَالْوُفُوقِيَا وَهَسَنَةً
 لَكَ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ **شَيْخُ** بِمَنْ بَا مَوْجِ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ
 فَادْعُ مَنْ يَطْلُوْنَ وَخَيْرِي الْقَسِيرَ الْقَسِيرَ مَا يَنْقُصُ بِكَ بَاعِزٌ بِمَا عِلْمٌ وَمَقْدَرُ
 الْقَسِيرِ تَارِ لِحَقِّ عَادِلِ الْعُرْجُورِ الْقَدِيمِ بَا وَرُكْلُورِ وَمَنْ يَنْقُصُ كُلَّ عَابِرٍ
 وَبِئْسَ كُلُّ عَابِرٍ بَا اللَّهُ بَا حَمْرُ بَا اللَّهُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ

بِاللَّهِ

بِاللَّهِ لَكَ لَأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْإِسْمَاءُ الْعَالِيَا وَالْكَرِيمَا وَالْأَلَاءُ اسْتَلَمْتُ أَنْ
 صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ عَلَيْكَ وَأَنْ تَحْسَبَ لِي بِقِيَّتِي نَبِيًّا بِقِيَّتِي وَابْنًا بِذَهَبِ الشَّكْرِ
 وَرُوحِي مَعَ الشَّهَادَةِ وَاحْسَابِي فِي عِلِّيِّهِ وَتَشَافَا مَغْفُورٌ وَأَنْ تَحْسَبَ لِي
 بِقِيَّتِي نَبِيًّا بِقِيَّتِي وَابْنًا بِذَهَبِ الشَّكْرِ وَخَيْرِي بِمَا فَتَنْتُ لِي وَأَنْفَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ الشَّارِ وَارْزُقْنِي بِمَا ذَكَرْتُ وَشَكَرْتُكَ
 وَالْغَيْبَةَ الْبَيِّنَةَ وَالْإِنَابَةَ وَالْوُفُوقِيَا وَهَسَنَةً لَكَ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْكَ
 وَعَلَيْهِ السَّلَامُ **شَيْخُ** بِمَنْ بَا مَوْجِ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ فَادْعُ مَنْ يَطْلُوْنَ
 وَخَيْرِي الْقَسِيرَ الْقَسِيرَ مَا يَنْقُصُ بِكَ بَاعِزٌ بِمَا عِلْمٌ وَمَقْدَرُ الْقَسِيرِ
 تَارِ لِحَقِّ عَادِلِ الْعُرْجُورِ الْقَدِيمِ بَا وَرُكْلُورِ وَمَنْ يَنْقُصُ كُلَّ عَابِرٍ
 وَبِئْسَ كُلُّ عَابِرٍ بَا اللَّهُ بَا حَمْرُ بَا اللَّهُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ بَا حَمْرُ

بأفول الصبح وباعل الليل سحبا والشمس حجابا بعزب باعظم باد
المزق الطول والقوة والحول والفضل والأعظم إذا جلال والإكرام بالله
باسمنا الله بأمرنا وبأمرنا بالله بأمرنا بأمرنا بأمرنا بأمرنا بالله
الحسن والكمال العباد والكبرياء والآلاء استملك أن يصل على محمد وآل
محمد وأن يجعل بهم في هذه الليلة في العبداء وروحي مع الشهداء و
أحبائي في عليين وإساءة في مغفون وأن يهب لي بيتا نباش به فلم
أبأ بدهيب الشك عني ورضي ما فست لي وإن شاف الدنيا وفي الآخرة حسنة
وفنا عذاب النار المحروقة وزفني فيها ذكرك وشكر لك والعبادة إليك والآلاء
والنوبة والكوفة ولما وضعت له محمد وآل محمد صلوات الله عليهم **بمضي**
بأجاء على الليل ناسا والنهار عشا والأرض مهاد والحبال وإذا بالله بأمرنا
بالله بأجبارنا الله بأمرنا بالله بأمرنا بالله بأمرنا بالله بأمرنا بالله
لكننا لاسماء الحسن والكمال العباد والكبرياء والآلاء استملك أن يصل
على محمد وآل محمد في هذه الليلة في العبداء وروحي مع الشهداء و
في عليين وإساءة في مغفون وأن يهب لي بيتا نباش به فلم
عني ورضي ما فست لي وإن شاف الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفنا
عذاب النار المحروقة وزفني فيها ذكرك وشكر لك والعبادة إليك والآلاء

بمضي

والنوبة والكوفة ولما وضعت له محمد وآل محمد صلوات الله عليهم **بمضي**
بأجاء على الليل والنهار ناسا والنهار عشا والأرض مهاد والحبال وإذا بالله بأمرنا
بالله بأجبارنا الله بأمرنا بالله بأمرنا بالله بأمرنا بالله بأمرنا بالله
لكننا لاسماء الحسن والكمال العباد والكبرياء والآلاء استملك أن يصل
على محمد وآل محمد في هذه الليلة في العبداء وروحي مع الشهداء و
في عليين وإساءة في مغفون وأن يهب لي بيتا نباش به فلم
عني ورضي ما فست لي وإن شاف الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفنا
عذاب النار المحروقة وزفني فيها ذكرك وشكر لك والعبادة إليك والآلاء
والنوبة والكوفة ولما وضعت له محمد وآل محمد صلوات الله عليهم **بمضي**
بأجاء على الليل والنهار ناسا والنهار عشا والأرض مهاد والحبال وإذا بالله بأمرنا
بالله بأجبارنا الله بأمرنا بالله بأمرنا بالله بأمرنا بالله بأمرنا بالله
لكننا لاسماء الحسن والكمال العباد والكبرياء والآلاء استملك أن يصل
على محمد وآل محمد في هذه الليلة في العبداء وروحي مع الشهداء و
في عليين وإساءة في مغفون وأن يهب لي بيتا نباش به فلم
عني ورضي ما فست لي وإن شاف الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفنا
عذاب النار المحروقة وزفني فيها ذكرك وشكر لك والعبادة إليك والآلاء

وروي مع النعماء واحسان في عليين وراية في معفون وان هب اينا
بناشيه فلي واما ناهب الشك عنى ومن يهين فاست بل وانا في الدنيا
حسنه وفي الاخره حسنه وفي عذاب النار الحرير وفيها ذكر كوكب
والرغبه اليك والاباءه والتوبه والتوفيق لما وقت له محمد وال محمد
الله عليهما وعليهم **بسم** باخازن الليل في الهواء وخازن النور في السما
ومانع السماء ان تقع على الارض الا بامرنا وسائرنا ان زولا يعلم باعقور
بالقضاء الله بالارث بالبعث من في القبور يا الله يا الله يا الله لك الامناء
الحق والامثال العباد والكبراء والالاء استلك ان حبل على محمد وال محمد
وان يحل بهم في هذه الدنيا وفي العبداء وروي مع النعماء واحسان
في عليين وراية في معفون وان هب اينا بناشيه فلي واما ناهب الشك
عنى ومن يهين فاست بل وانا في الدنيا حسنه وفي الاخره حسنه
وفي عذاب النار الحرير وفيها ذكر كوكب والرغبه اليك والتوبه
والتوفيق لما وقت له محمد وال محمد عليهما وعليهم **بسم**
بامور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا علم يا حكي يا رب الارباب
وسيد الشان لا اله الا انت يا من هو اقرب الى من حبل الوريد يا الله
يا الله يا الله لك الامناء الحسنى والامثال العباد والكبراء والالاء استلك

ان حبل على محمد وال محمد وان يحل بهم في هذه الدنيا وفي العبداء وروي
مع النعماء واحسان في عليين وراية في معفون وان هب اينا بناشيه فلي
واما ناهب الشك عنى ومن يهين فاست بل وانا في الدنيا حسنه وفي
الاخره حسنه وفي عذاب النار الحرير وفيها ذكر كوكب وشكر
والرغبه اليك والتوبه والاباءه والتوفيق لما وقت له محمد وال محمد
الله عليهما وعليهم **بسم** يا محمد الله لا اله الا انت يا الله يا الله يا الله
وعز جلاله وكما هو كماله يا مودس يا نور يا نور القدس يا بوح يا من في السموات
يا من في الارض يا من في السما يا الله يا علم يا حكي يا رب الارباب
يا الله يا الله لك الامناء الحسنى والامثال العباد والكبراء والالاء
استلك ان حبل على محمد وال محمد وان يحل بهم في هذه الدنيا وفي العبداء
وروي مع النعماء واحسان في عليين وراية في معفون وان هب اينا بناشيه فلي
واما ناهب الشك عنى ومن يهين فاست بل وانا في الدنيا حسنه وفي
الاخره حسنه وفي عذاب النار الحرير وفيها ذكر كوكب وشكر
والرغبه اليك والتوبه والتوفيق لما وقت له محمد وال محمد عليهما
وعليهم **بسم** در بيان نمازها نماز
ورويها كمشهورات وعلماء در كتب دعا ذكر كده اندوزند ونبين

معتبر نیست **شب توت** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه
 توحید **چهار** رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه **انا انزلناه**
مبنی رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهار** رکعت و
 هر رکعت حمد و بیست مرتبه **انا انزلناه** **چهار** رکعت و در هر رکعت
 و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه **اللهم صل علی محمد و آل**
محمد **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه **انا انزلناه** **چهار** رکعت
مبنی **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه **انا انزلناه** **چهار** رکعت
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه **سبحان**
الله شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه
بسم الله الرحمن الرحیم و بعد از آن نام پنجاه **اللهم صل علی محمد و آل محمد** بیست رکعت
 در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست
 مرتبه **انا اعطینا** **الکون** **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه
انا انزلناه **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید
 شش رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه **انا انزلناه** **چهار** رکعت در
 دو رکعت اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه
 توحید **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **چهار** رکعت

مقتضی دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوئی که خواهد و در رکعت دوم حمد
 و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه **لا اله الا الله** **چهار** رکعت
 رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه **انا اعطینا** **الکون** **چهار** رکعت
 رکعت با حمد و پنجاه مرتبه **انا انزلناه** **چهار** رکعت و در هر رکعت
 یک مرتبه بخواند زیرا که مشکلت در یک رکعت دو هزار و پانصد مرتبه بخواند
بسم الله الرحمن الرحیم **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **چهار** رکعت
 رکعت در هر رکعت ده مرتبه توحید **چهار** رکعت در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه توحید **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه
 نتواند بیست و پنجاه مرتبه توحید **چهار** رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 صد مرتبه **انا اعطینا** **الکون** و صد مرتبه توحید و صد مرتبه توحید و بعد از
 نماز صد مرتبه **بسم الله الرحمن الرحیم** **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست
 مرتبه توحید **چهار** رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید
 و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و از نمازها
 چنانکه مذکور شد هر دو رکعت یک سلام **سبحان الله** **چهار** رکعت
 روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم از برای رفتن هر روز
 ماه مبارک ربیع الثانی فرمود و از برای هر روز دعای مخصوصه یا غنیبت

وَتَوَابَ بِسَائِرِ أَعْيَانِ دَعَاؤِكَ وَمَا بَدَلُ دَعَاؤِكَ أَكْفَاءَ مَبْنِيهِمْ **دَعَاؤُكَ**
أَوَّلُ اللَّهُ أَجْعَلْ صَبَابِي فِي صَبَابِ الصَّائِبِينَ وَفِي صَبَابِي فِي صَبَابِ الصَّائِبِينَ
 وَتَهَيَّجْ فِي رَوْحِي نَوْمَةَ الْعَالَمِينَ وَفِي رَوْحِي فِي رَوْحِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ وَاجْعَلْ
 نَفْسِي بِطَائِفَةِ الْمُحِبِّينَ اللَّهُ فَرِّقْ بَيْنِي إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْ بَيْنِي مِنْ مَخْلُوقِكَ
 وَتَعَالَى وَتَهَيَّجْ فِي رَوْحِي نَوْمَةَ الْعَالَمِينَ وَفِي رَوْحِي فِي رَوْحِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ وَاجْعَلْ
 فِيهِ الذِّهْنَ وَالنَّبِيَّ وَبَاعِدْ بَيْنِي مِنَ الْقَتْلِ وَالْقَوْبَةِ وَاجْعَلْ لِي
 صَدِيقًا مِنْ كُلِّ جَنَّةٍ فِيهِ بِالْجُودِ الْأَجْوَدِ **ثَانِي** اللَّهُ فَرِّقْ بَيْنِي مِنْ مَخْلُوقِكَ
 أَمْرًا وَدَعِ بَيْنِي مِنْ مَخْلُوقِكَ وَأَوْزِعْ فِيهِ لَدَاءَ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاجْعَلْ
 بِخَطِّكَ وَسِرِّ لُبِّكَ الْبَصَرَ الْفَاضِلَ **ثَلَاثُ** اللَّهُ أَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ
 أَجْعَلْ بَيْنِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْفَائِزِينَ وَأَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْوَالِدَاتِ الْكَبِيرَاتِ
 بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُ لَا تُخْلِفْ فِيهِ لَعْنَةُ مَصْدِقِكَ وَلَا تَضَرْ
 بِسَائِرِ نَفْسِكَ وَرَحْمَتِكَ فِيهِ مِنْ مَوْجِبَاتِ خَطِّكَ بِمَنِّكَ وَيَا دِيكَ بِاسْمِهِ
 رَغَبًا الرَّاحِمِينَ **رَبِّ** اللَّهُ أَجْعَلْ صَبَابِي فِي صَبَابِ الصَّائِبِينَ وَفِي صَبَابِي فِي صَبَابِ الصَّائِبِينَ
 وَأَنَا مَيَّاسٌ وَارْتَدِّ فِي رَوْحِي نَوْمَةَ الْعَالَمِينَ وَفِي رَوْحِي فِي رَوْحِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ وَاجْعَلْ
 فِيهِ رَحْمَةَ الْكَافِرِينَ وَالطَّعَامَ وَأَفْشَاءَ السَّالِمِ وَخُفَّةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ
 بِالْعِلْمِ الْأَمِينِ **رَبِّ** اللَّهُ أَجْعَلْ فِيهِ صَدِيقًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي

فِيهِ بِرَأْفَتِكَ الْخَلْقَ وَخُذْ بِنَاصِيحِي إِلَى مَرْضَاتِكَ يَا جَامِعَ رَحْمَتِكَ يَا
 أَمَلُ الْمُسْتَخْفِرِينَ **رَبِّ** اللَّهُ أَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ وَأَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ
 لَدَيْكَ وَأَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ لَدَيْكَ يَا جَامِعَ رَحْمَتِكَ يَا جَامِعَ رَحْمَتِكَ
 جَنِّبْ لِي الْأَحْيَانِ وَكَرِّهِ لِي فِيهِ الصُّوفُ وَالْحَبَابَ وَجَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ الْخَطَا
 وَالْبُزْأَ وَتَعَالَى وَتَهَيَّجْ فِي رَوْحِي نَوْمَةَ الْعَالَمِينَ وَفِي رَوْحِي فِي رَوْحِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ وَاجْعَلْ
 أَسْرَفِي فِيهِ بِطَائِفَةِ الْفُتُوغِ وَالْخَفَافِ وَالْحَمَلِيِّ فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِصْلَاحِ
 وَأَوْزِعْ فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا خَافَ بِصَدَقَتِكَ بَاعِضَةَ الْخَائِفِينَ **رَبِّ** اللَّهُ فَرِّقْ بَيْنِي مِنْ مَخْلُوقِكَ
 مِنَ الْكِبَرِ وَالْأَفْئِدَةِ وَصَبْرِي فِيهِ عَلَى كُنْهَاتِ الْأَفْئِدَةِ وَوَهْجِي فِيهِ بِالْمُسْتَخْفِرِينَ
 وَخُفَّتِي بِالْأَكْبَرِ وَتَعَالَى وَتَهَيَّجْ فِي رَوْحِي نَوْمَةَ الْعَالَمِينَ وَفِي رَوْحِي فِي رَوْحِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ وَاجْعَلْ
 وَأَقْلَبْ فِيهِ مِنْ مَخْلُوقَاتِكَ وَالْهَقُولِ وَلَا تَجْعَلْ فِيهِ عَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَالْأَلَامِ
 بِعِزَّتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **رَبِّ** اللَّهُ فَرِّقْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ وَأَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ
 يَا نَائِلَ الْخَيْرِ يَا مَانِيًا بِأَمَانَتِكَ يَا أَمَانًا لِلْخَائِفِينَ **رَبِّ** اللَّهُ فَرِّقْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ
 وَجَنِّبْ فِيهِ مَرْضَاتَ الْأَشْرَارِ وَوَفِّقْ بَيْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ لَدَيْكَ الْقَرَارَ بِالْخَيْرِ
 يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ **رَبِّ** اللَّهُ أَجْعَلْ فِيهِ صَدِيقًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي
 وَالْأَمَالَ بِأَمْرِ الْأَخْيَارِ إِلَى الْقَبْرِ وَالنَّوَالِ بِالْعِلْمِ الْوَاسِعِ وَخُفَّةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ
رَبِّ اللَّهُ فَرِّقْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ وَأَجْعَلْ بَيْنِي مِنَ الْمُسْتَخْفِرِينَ

اعضاء الى السبع ثمان نورك يا نور قلوب العارفين **٢١** اللهم وفيه يجر
 من ربك ومن سبيل الخير اليه ولا يخرج من جنتك يا هادي
 الحقين **٢٢** اللهم في ثواب الجنان واعلج فيه ثواب النيران وفي
 فيه انا لولا القرآن لما كنت في طوبى المؤمنين **٢٣** اللهم اجعل لي
 فيه الرضوانك ذكرا لا يجعل لك طار فيه على سبيلك واجعل لي
 في غيرك لا مقبلا بافواج الطالبيين **٢٤** اللهم في ثواب فضلك
 وانزل علي من كتابك ووفقه في سبل جبار رضائك واسكنه في جنة
 جناتك يا حبيب دعوه المضطرب **٢٥** اللهم اغفر لي من الذنوب وحسن
 فيه من اجوب وانصرت في قلوب الطالبيين يا مقبل عتات المؤمنين **٢٦**
 اللهم اني استنك فيه ما رضىك واعوذ بك عما يؤدبك واستنك التوفيق
 فيه لا تطعك ولا تعصيك يا جواد السائلين **٢٧** اللهم اجعل في حيا
 لا وليا لك ومعلولا لعدائك مستاندا خاتم انبيائك يا غايه قلوب
 اليقين **٢٨** اللهم اجعل يحيى فيه مشكورا وذوق فيه مغفورا وعلم في شوق
 رعي فيه مستورا اسع الساعين **٢٩** اللهم ازرني في فضل الطالبيين
 وصبر المؤمنين العبر الى النيران فكل معايري وخطيئتي اوزر
 باروقا حيا اذ الصالحين **٣٠** اللهم وشرط فيه من التوفيق واكرمه فيه

جمل

كرمه وادبه
 اجماله شوال

باخيار المتكامل ومز فيه وبني اليك من بين اوليائنا يا من لا يخله
 انما الحبيب **٣١** اللهم غفر في بال حمد وارزني فيه التوفيق والصبر
 حفر في رعاياك النعمان يا رحيم المؤمنين **٣٢** اللهم اجعل لي
 فيه ما شكر والقبول على ما رضاه وبرضاه الرسول محمدا وروعه الامم
 يحسن لي المحل والدي الطاهر والحمد لله رب العالمين **٣٣** اللهم في ثوابك
 وناشر دعاها وعبادات هربك درك دعوات مخلف ذكره اندون
 روايت را مغير تبادم تعرض ذكرها انشدم ودعاي روزيت وستم
 را كغني در بيت وطم ذكر كرده است وموافق من عبادت رزيت
 سبغونان دنوزيت ككاتب باشد والله اعلم **٣٤** يا حبيب
 والام منبرك ماه شوال وماه ذي القعدة است از حلاله ايام منبرك ماه شوال
 روز عيد فطراست وشب زالبالي شريفه است ودر فضيلت و
 ثواب وعبادت واحباء ان حاديت ببارك والخزرة رسول الله
 الله علي واله منقول كمره احبا كند شب عيد انمير بدل ودر
 روزيك دطرا از من نهد وانحضرت امام جعفر باقر ربيت ككاتبك
 علي الحسين شب عيد احبا مكر بنوا ناصح ودر نام آتش در مسجد
 مياندم ميگفت بفرزند از شب كمن از شب قدر ربيت وغلبه

در روز
 شوال

یا بکس میسر انداختن و سایر کلمات معنویه و اورا اناسا یا بکس از راهها
خطمیکند چنانچه بنده خیر منقول که در حق صاحب با معنی و کل
شرح خود نموده که بر و فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان مایه و بیک
از ایشان از آن ممکن که او را ندی زیرا که اگر زکوة بکس از آن میسر که در عرض
شان میسر بود و یا زکوة فطره بر مال آنها بالغ و دیوانه و بخت واجب شد شود
اگر نایا لغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجب که فطره ایشان را بدهد
و زکوة بخت را اقامد مدهد بنابر شهر و مکر آنکه در اثب عیال دیگری باشد
و شهر و اقوی آنست که در وجوب فطره توانا که میسر است و آن موافق شهر
آنست که خوب سالان نمود و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کس باشد
که قوام بخت او عیال و کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید
بر وقت خود و عیال خود بصد فطره داشته باشد بر او واجب است و ظاهر
آنست که بر او مستلست و اگر فقیر بکس فطره را با عیال خود دست بخت
بگرداند و بعد از آن فقیر دیگر بدهد همه ثواب فطره را پسپایند و یا بر
کسی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب التفقه او باشد بشرط
آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطره که اگر عیال دیگری شده باشد و
واجب است و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانه او باشد از عیال

و غیر آن که بشر و از هر ماه و رمضان پیش از شام در خانه باشد یا بیرون
کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر عیال
خانه او اگر پیش از شام داخل شود و افطار از ما او نکند احوط آنست که هر کس
بدهد یا بکس از ایشان یا ذن دیگر بمسکین بدهد فطره یا الله و اگر شخصی
عیال او نباشد اما تفقه او و کوه او را بدهد و در خانه دیگری باشد زکوة
او بر عیال نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از عیال
طعامی بفرستد یا فقیر یا چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان عیال
باشد و در شب عید جای دیگر افطار کند یا بعد از شام افطار کرده
او باید یا چیزی بخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست
و احوط آنست که در صومین آخر مرد و بدهد بلکه مطلق مدهد آنرا اگر فقیر
باشد خود نیز بدهد بخت است و وقت بیرون کردن فطره موافق شهر
شام شب عید است و ظاهر روز عید و بعضی گفته اند تمام روز عید
و احوط آنست که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر جمیع
کند به خودی و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از آن در آن روز یا روز
دیگر برای حاضر بودن مسکین یا فقیر دیگر یا فقیر کند مقصود آنست که در
اگر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام خدا داد و عیال

و اگر از روز عید بگذرد بصدق فرستاده شد و قصد خیر و برکت است
 آنکه صدق کند که اگر بدهد که اگر خضای فطره برین واجب باشد فطره
 و الا صدق باشد و پدر و مادر و جد و جده و فرزندان و فرزندان و
 هر که میسر باشد بصدقه ایشان بر او واجب است پس اگر بدهد او را بخورند
 فطره بر اوست و اگر عیال شخص دیگر باشد بر آن شخص دیگر اگر عیال دیگر
 نیز نباشد شهر و لحوط آنست که او فطره ایشان را بدهد و اما جنس فطره
 آنست که هر چه فوٹ غالب و یا شد بپوشاند و لحوط آنست که بپوشاند
 یا خرما یا مویز یا کنک یا بدهد و غیر آنست که خرما بدهد و بعد از آن مویز
 و بعد از آن خرما فوٹ غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب فوٹ
 ایشان ناز کند است بطور آنست که بدهند و مردم دیوار کنک یا
 نان جو میخورند و بدهند و در حدیث است که اگر بکساع خرما فطره
 بدهد و بپوشاند از آنکه بکساع طلا بدهد و اما صدق فطره از شخصی
 بکساع یا بطلا و صاع موافق حدیث است و ظاهر این نیز وجهی است
 در معنی ثقات و لحوط آنست که بکن و نیز بدهند و نهایت احتیاط
 آنست که بکن شاه بدهند و باید که بدهند که فوٹ سالها بخورد و
 نمودر انداخته باشد و سایل بکن نباشد و لحوط آنست که نظام

بنف

بشو و نیاید و صالح باشد و لحوط آنست که در زمان عید امام علیه
 السلام بجهت جامع الشرائط عیال بدهند که او مستحقان برسانند و مضایق
 او بپوشانند و بعضی از علما اینرا واجب دانسته اند و لحوط آنست که بپوشانند
 کنز از بکساع بدهند و بیک کس چند سبب از داد و فطره را بواجب بدهند
 نمیشود داد و بخودشان نیز واجب است بدهند داد و فطره را و بعد از آن
 بجهت ایکن بریشان و بعد از آن بیکانیک فاضل و صالح و بریشان
 باشد و فطره غیر سبب را بپوشانند و فطره سبب را بپوشانند
 سبب در دو سبب از داد و سبب است که در روز عید پیش از نماز عید
 اول روز افطار کند و سبب است که بر خرما افطار کند و غسل عید
 سنت مؤکدات و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق علیه السلام
 که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان بکن و پیش از غسل بگوئیم
 امانا یا و صدق یا بکتاب و اتباع سنت نبوت صلی الله علیه و آله
 پس دستور الله بگو و غسل کن و چیز از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعل
 هکذا لک و یوم فطره یعنی آذین عقی لکن و زیارت حضرت امام حسین
 در این روز سنت مؤکدات و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز
 عید در زمان حضور امام واجب است و در زمان غیبت امام اگر علما

در این روز

فصل

أَتَقَالُ لِلْبَارِبِ الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
بِإِلَهِ الْأَنْسَارِ كُنْتُ رَضِيْتُ عَنْهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ يَبْدَأَ بِنَايَ عَمَلِي
وَمَا وَكُنْتُ لَمْ يَرْضَ عَنْهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ فِي الْأَنْفَارِ عَنِ الشَّاعِرِ الشَّاعِرِ
الشَّاعِرِ وَالْعَامِلِ فِي هَذِهِ الشَّاعِرِ فِي هَذَا الْحِلْمِ عَمَلِي لَكَ وَطَائِفًا
مِنْهُمْ وَسَعْدًا وَخَلِيلًا يَغْفِرُكَ وَتَحِيَّاتُ بَارِئِهِ الرَّاجِيَنِ إِلَيْهِ
أَسْتَلِمُ بِحُزْنِهِ وَحُجَّتِهِ الْكِبَرِ أَنْ يَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا شَهْرَ رَضَا
عَبْدِكَ فِيهِ وَصَفَاءُ لَكَ وَفَرَقَتُ بِهِ الْبَاطِنُ مَنَّا كُنْتُ فِيهِ أَهْلًا
كَبِيرًا فَانَا مَعَاوَنًا مَغْفِرًا وَكَلَامًا وَرُحْمًا وَأَوْفَرِيهِ الْمَا حَبِيبًا وَرَحَى إِلَهُ
لَا يَجْعَلُ لِي شَهْرَ رَضَا مَعْنَاهُ لَكَ وَارْتَضَى الْعُودِيَّةُ لَمْ يُوَدِّعِي
وَبَعْدَ الْيَوْمِ وَنَحْنُ نَخْرُجُ مِنَ الدُّنْيَا سَالِمِينَ وَأَنْتَ عَنِّي رَاحٌ وَأَنَا لَكَ رَاحٌ
إِلَهُمَّ اجْعَلْ فِي شَهْرِي وَقَدْرَ رَمِ الْأَمْرِ الْخَوْفِ الَّذِي لَا يَزُولُ وَلَا يَسْتَلِدُّ لَكَ كُنْ
مِنْ خَلْقِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَبِحَسْبِ الْكُفْرِ بِعَمَلِهِ
الْعُودِيَّةُ مِنْهُمْ الْفُقُولُ مَنَّا كُنْ الْعَامِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمْ الْفُقُولُ عَلَى كُنْ
الْحَوْضِ فِي أَفْرَسِهِمْ وَأَوْفَرِهِمْ وَذَرَاهِمِهِمْ وَكُلَّمَا أَمْسَتْ عَلَيْهِمُ اللَّيْلُ فَلْيُؤْ
مِنْ حَبَابِ هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا وَبِأَعْيُنِي هَذَا مِنْ حَبَابِ شَجَائِلِ مَعْنُورِ
ذَبِّ مَعْنُورِ النَّارِ وَمَعْنُورِهَا غَمًّا لَارَةً وَفَعْدًا لَكَ وَأَرْفَاقًا لَكَ

شب یک روز در روز یک عبادت و نماز و احاطه خود را از حق تعالی طلب کن
که هر حاجت که طالب کن مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز
بیست و نهم ماه ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا از دور و دور است
و در روز بیست و نهم ذی القعدة روز ذرا از الارض است یعنی شبین زمین از
کعبه در مدینه است و روز بیست و نهم از کعبه و کلینی از حدیث بن عبد الله روایت
که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز بیست و نهم ذی القعدة پیروز آمد
و فرموده اند که در روز دوازدهم از یک من نیز دوزخ است که هر فلان نوشید
چهار روز بیست و نهم روز بیست که رحمت در این روز منتشر میگردد است
و زمین در این روز چرخ شده است و کعبه در این روز نصب شده است
حضرت آدم در این روز زمین فرو داده شد است و این اهورا و واپس کرد
است و شاکه گفت باید در خدمت حضرت امام رضا شام خورد و پیوسته
شب بیست و نهم ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت زهرا و حضرت علی
متولد شده اند و زمین از زیر کعبه چرخ شده است پس هر که در روز دوازدهم
بداورد چنان باشد که شصت ماه را روزی داشته باشد و حضرت فاطمه بود
این روز ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول منقول است که هر که در این روز
خود را بنده کند در این روز فرستاده است و روزی است مثل روز هفت

لله

سال است و هر واپس دیگر رحمت از آسمان نازل شده و نازل شده و نیکم کعبه
بر آید در این روز نازل شده است هر که این روز را روزی بداند هر چه در دنیا
استمان و زمین است بر این است و استغفار کند و طلبه بر زمین نماید و از حضرت
امیر المؤمنین مرویست که اول رحمت که از آسمان نازل شد در روز بیست و نهم
ذی القعدة بود هر که این روز را روزی دارد و شب از عبادت بگذرد و در این
برای او عبادت صد سال نوشته شود که روزها و روزه داشته باشد
و شبها را عبادت بگذرد و هر چه حاجتی که در این روز جمع شود
برای ذکر پروردگار خود پیش از این که منتشر شود که در حاجت ایشان را آورد
شود و در این روز هزار رحمت از جانب حق تعالی بر بندگان نازل می
گردد و در آن روز رحمت از آسمان مخصوص می آید که جمیع کردند و بزرگوار
کردند و روزش را روزی بدانند و شب را عبادت کنند و در روز بیست
وارد شده است که مستجاب است که در این روز در وقت چاشت دو رکعت
نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد بخواند سوره و آیت القدر
و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقلب
القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب
یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب
یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب یا مقلب القلوب

كمن خيل سكره دار و زانبد عايند الله و طيحي العباد و فاني
 رصار و اللز و كاشف كل كرامت ملك و غدا يوم من ايامك الحق
 اعظم جفها و فافت سفيها و جيبها فاعند المؤمنين و عرفت انك
 ربنا و محمد الوسيعة اني عبد علي محمد عبد النبي و الوصي
 الكريم و الله اني فاني كل يوم في الحج الا اني كل يوم في الحج الا اني
 انما ان الله و عالم الجبار و لا اهل الجنة و النار و اعطيت
 برضا هذا امر عظيم و لا يجوز ان يجمع ولا يمنع بيننا و الله
 لا يترك الا و الله لا يترك الا و الله لا يترك الا و الله لا يترك الا
 في طاعتك و اسعد في شعورك و اني في شعورك و لا يترك الا و الله
 و حفظكم من الحقيق من سائر الامور و الله لا يترك الا و الله
 عند خروج نفسي و حلول ربي و انقطاع علي و انقطاع اهل الله و ذكر
 على طول ايلي اذ اكلت في الدنيا في الرزق و في النافوس و في اوري
 و اهل بيته و في القامات و في نزل الكرامات و في جاني و في راحة اوليائه
 و اهل بيته و في راحة اوليائه و في راحة اوليائه و في راحة اوليائه
 قبل حلولي الاكل من من الزلل و سوء الحظ و الله و الله و الله و الله
 محمد علي الله عليه و آله و اصفى من مشرك و بائنا ههنا لا انما

معه

مادر محمد

بقاءه و لا اماره و ربه و لا عنه ارا و بعلمه و في ربه و في ربه و في ربه
 الانشاء الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 و صو عليهم من الكرم و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 علمهم و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 مؤمن بالله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 فاني انك في ربي و في ربي و في ربي و في ربي و في ربي و في ربي و في ربي
 تحسنا و ربي و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 من حجاب و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 ربي و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 و رحمة الله و ربه و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 و در آن خصل است **فصل** در بيان فضائل و اعمال مبدء و الله و الله
 اعمال الدنيا و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 و ذكر و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 شده و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله
 ما رزقهم من فضله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله

در بيان فضائل

منتهای دنیا و آخرت و یاد کنند خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه
 روزی که در ماه ایشان از کوشش چهار پیمان که کاوش و کوشش و کوشش و کوشش
 و در احادیث غیر بسیار از ائمّه صلوات الله علیهم منقول که ایام معلوم
 ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معلوم ده روز دوم و یازدهم و دوازدهم
 و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول منقول است که هر چه عباد
 در هیچ ایامی از این ماه بخوبی نیست زده روز اول ذی الحجه و چون از این ایام
 پیش از این ایام و تا بعد از این ایام عظم در عبادت بکنند و بپندهند و
 منقول است از حضرت امام جعفر صادق که در هر ماه چهار رکعت از این ایام
 که ایام البقیه در هر شب اول ده ماه ذی الحجه دو رکعت نماز بخواند و در میان
 نماز شام و خضوع و در هر رکعت بگوید قل هو الله احد و لا یله الا هو و بعد از آن
موسیٰ یسبح الله و انما ناسها یسبحون فمجدات ربها و بعد از آن و قال موسیٰ
لا اظنه یفرون خلقه فی قومی و اصلح و لا تدع سبیل المفسدین و چون این
 کنی با حاجبان در توابع شریک خواهی بود و هر چند بیخ زوی و روز اول
 ذی الحجه روز مبارک است و در این روز شده است که حضرت بابر هم خلیل
 در این روز متولد شد است و در این روز حضرت بابر هم را خلیل خود کرده
 و پسندیدند از حضرت موسی بن جعفر منقول که هر که روز اول ذی

بخت

الحجه روزی مبارک است و ایام و ثواب بسیار است و در این روز بیست و یک روز
 امام موسی منقول که هر که در این روز اول ذی الحجه را روزی مبارک است
 و ثواب روزی تمام عمر را از برای او بنویسد و شیخ طوسی علیه السلام گفته
 است که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزی مستحب است و اگر نه از روز
 اول روزی مبارک است و در روز اول حضرت رسالت پناه حضرت فاطمه علیها
 السلام را بخت مبارک است و هر که در این روز و در این روز و در این روز
 نمود بداند که فضای ماه رمضان از اول ماه تا روز نهم از این چنانچه علیها
 گفته اند و احادیث صحیحین از دلالت دارد و بعضی از این ایام است و در
 شدات مستند آنها معتبر نیست و محمول است بر وقت سجدات و رکعت
 مبسوطه دلایل از این برادر نموده ایم و باز شیخ رحمه الله گفته است در روز
 اول نماز حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و در روز و این روز شده است
 که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین بدو سلام و در هر
 رکعت بعد از حمد پنجاه قل هو الله احد بخواند و این شیخ را بخواند شیخ
بُحَّانُ قُلِّ الْعِزَّ الشَّامِ لِلنَّبِیِّ بُحَّانُ ذِی الْجَلَالِ الْبَاقِ الْعَظِیمُ بُحَّانُ
الْمَلِکِ الْفَظِیْرُ الْقَدِیمُ بُحَّانُ رَبِّ الْأَرْقُلِ الْفَصِاحُ بُحَّانُ مَنْ یُؤْتِی
الْعِزَّ فِی الْهَوَا بُحَّانُ مَنْ یُؤْمِنُ کُلَّ الْأَمَلِ کُلَّ الْخَمْرِ مُؤَلَّفٌ کُلُّ بعد از این

ان شاء الله مذكور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام در رکعت
است رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه یا انا انزلناه است و در رکعت دوم
مرثیه مثل هوانا احد و اگر هر دو را بجا آورد و دعا را بعد از هر یک بخواند
بیشتر است و اگر بعد از سلام بگوید تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را
بخواند و بعد از آن تسبیح اربعین بخواند یا بدین باشد و بعضی زوایان را
شده است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش از زوال در هر
نماز بجا آورد در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوحن نوحید و ده مرتبه
یا انا الکرمه و ده مرتبه یا انا انزلناه را بخواند و در روز دیگر و اگر شده باشد
که هر که از ظلمی نرسد در روز اول ذی الحجه بگوید تسبیح حبیبی من
من سواک علیک بحالی خوشی که شرف انوار از او بکشد و بعد از آن
و سبده از جاموس پسند های معبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر
صادق در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت
غروب و نماز پیش از شام این دعا بخواند اللهم هذا الایام الیوم انک
علی غیر هاتر الایام و سر قها فکلفیها عتک و جنیک فانک علینا من
برکاتک و تسبیح علیها من نعماتک اللهم انک تملک ان فیصل علی محمد و
محمد فیها و ان یصل بنا فیها سبیل الهدی و فی رزقنا فیها القوی و العفاف

نور

و القوی و العفاف فیها ما یحب و فیها انک تملک ما یوسع کل شکوف و ما یسع
کل یحوی و یا شافی کل ملامه و یا عافی کل کینه فان فیصل علی محمد و آل محمد و انک
تکفین عنا فیها البلاء و تسبیح کتابها الدعاء و تقویتها و یغنیها و فیها
ما یحب ربنا و فیها تسبیح ما فیضت علینا من نعماتک و طاعت رسولک و
اولی و لا ینک اللهم انک تملک ما ارجو الیه من ان فیصل علی محمد و آل محمد و
انک تملک ان فیها الرضا انک تسبیح الدعاء و لا یخیر منا غیر ما نزل فیها من الدعاء
و یغنینا من الذنوب باعمالکم العیوب و اوجب ان فیها دار الخلود اللهم جدد
علی محمد و آل محمد و لا تنزلنا فیها الا فیها الا عظمیاء و لا تنزلنا فیها
الا صنفیه و لا غایه الا ان ینبیه و لا احاسیه من حوالج الدنيا و الاخره الا
سماواتها و یسر بها لنا کل شیء اللهم یا عافی الخیارات یا ارحم العیال یا
بحسب الدخول یا رب الارضین و القیوم یا من لا ینکسر علیک الاصل
صل علی محمد و آل محمد و اجعلنا فیها من عتباتک و طافیاتک من الشار و الفیاض
یحینک لنا من رحمتک یا ارحم الراحمین و صل علی محمد و آل محمد و اجمعین
و شیخ مفید و سبده طاموس پسند معبر از حضرت امام باقر روایت کرده
اند که هر یک از جانب خداوند جلیل بر او حضرت علی بن یحیی دعا را بخواند به
او در که با عیسی بن یحیی دعا را در ده اول ذی الحجه بخواند بدرستی که

يحيى وموسى وكل نكوى وتاركان خب ومنه كل الحيا ابا عبد الله عليه السلام
على العباد اياكم الصلوات الحسنات والبر والعدل والارباب والارباب والارباب
سراج ولا تاتوا ذلك ارج والارباب والارباب والارباب والارباب والارباب
اسلمك نور ورحمة الكرم الذي علمك به لعلك تعلمه دكا وح موسى
صعقا وبانك الذي فقت با السطور والارباب والارباب والارباب والارباب
ما عجل وبانك المكون الخوف الطاهر الذي اذا دعيت به اجبت كذا
سلك به احط وبانك السور الفدوس البرقان الذي هو نور كل
كل وبانك نور وبانك كل وبانك باع الارض فقت واذا بلغ القوا
فقت وبانك الخوف الفدوس الذي بعد من سقر الارض ولا تاتك و
اسلمك يحيى بن ابي عبد الله عليه السلام والارباب والارباب والارباب
والارباب والارباب والارباب والارباب والارباب والارباب والارباب
الماء كائن في باع الارض وبانك الذي فقت با الخوف وبانك
فرعون وهامان وخب وبانك موسى وهارون وبانك الذي قتله
بموسى من جانب الطور الابن فاسبقت له الوافيت علمت بحججك منك و
بانك الذي احب اياه عيسى بن مريم المولى وكلما في احد حبك وازى الاك
والارباب وبانك وبانك الذي دعا به حمله عريك وبانك وبانك

وایفیل

[illegible]

وایفیل

4

أَلَمْ يَلَمْ أَنَّ رَبَّ الرَّاحِ وَمَا دَرَبَتْ وَالسَّمَاءُ وَمَا خَلَقَ وَالْأَرْضَ وَمَا أَلَمَدَ
السَّابِغِينَ وَمَا أَصْلَحَ وَالْجَارِ وَمَا سَرَّ وَمِنْ كُلِّ مَوْعِدَاتِهِ وَمِنْ كُلِّ
الْمَغْرِبِينَ وَالْمُحَاسِنِينَ وَالْمُكْرِبِينَ وَالْمُسْجِنِينَ لَكَ الْبَلَدُ وَالنَّهَارُ وَالْأَقْصَرُ
وَمِنْ رَحْمَةِ بِلَالٍ وَمِنْ كُلِّ وَلِيٍّ بِأَذْيَابِكَ مِنَ الصَّغَاوَةِ وَالْمُرَّةِ وَكَيْفَ لَكَ دَعَا
بِأَحْيَاكَ لَكَ فِيهِ الْإِسْمَاءُ الدُّعَا لَكَ تَغْفِرُ لَنَا مَا فَعَلْنَا وَمَا أَفْرَأْنَا
وَمَا أَسْرَأْنَا وَمَا أَغْلَبْنَا وَمَا أَهْبَأْنَا وَمَا أَخْضَأْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْ ذَلِكَ
عَلَى كُلِّ قَدِيرٍ رَحِمْتَ بِالرَّحْمَةِ الْعَظِيمَةِ كُلَّ غَرِيبٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ جَبَلٍ
بِأَوْسَرٍ كُلَّ جَبَفٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ ظَلُومٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مَحْرُومٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ سَحَرٍ
بِأَوْسَرٍ كُلَّ سَافِرٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ حَاضِرٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ ذَنْبٍ وَحَسْبِيَ مَا عَابَتْ
الْمُسْتَعِثِينَ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُكْرِبٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مَحْرُومٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مَدِينٍ بِأَوْسَرٍ
وَالْأَرْضِينَ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُصْطَرِّجٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ غَالِبٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ حَاجِبٍ بِأَوْسَرٍ
الْمُضْطَرِّجِينَ بِأَوْسَرٍ كُلَّ حَاجِبٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُدْرِكٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُدْرِكٍ بِأَوْسَرٍ
بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُدْرِكٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُدْرِكٍ بِأَوْسَرٍ كُلَّ مُدْرِكٍ بِأَوْسَرٍ
أَغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغْفَرُ لَكَ وَأَغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغْفَرُ لَكَ وَأَغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغْفَرُ لَكَ وَأَغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغْفَرُ لَكَ وَأَغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغْفَرُ لَكَ وَأَغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغْفَرُ لَكَ وَأَغْفِرْ لِي

انحضرت مذکور شد و اما روز عرفه از اعیان عظیم است و کسی که نوبت
 کرد در عرفات باشد دعا بخواهد و اعیان بسیار دارد و بیشتر بن اعیان در این روز
 ده است حتی منجبت که جمیع کنند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت
 و یا غله و اذان عصر یا طمبش و بعد از نماز عصر مشغول دعا باشد
 تا تمام دعا از برای برادران مؤمن از زمین و سده بدر یا بدکرد چنانچه
 در حدیث جمیع مشغول است که این هم به هم می گفت من عبد الله بن عبد الله بن عبد الله
 در وقت عرفات و حال هیچکس را از او پیش ندیدم پیوسته در سینه های خود
 بسوی آسمان بلند کرده بود و ابداً این برایش جاری نبود تا بر زمین رسید
 چون ردم فارغ شدند که نوبت هیچکس را پیش از وقت نوندیدم گفتند
 بخدا سو کنید دعا کن که مگر برای برادران خود زیرا که از حضرت امام
 موسی ششم که هر که دعا کند از برای برادر مؤمن در غیبت و از عیش
 نداید و برسد که از برای نوصد هزار برابر او بدین من خواستم که دست
 بر دارم از صد هزار برابر دعا ملک که البته منجبت را بیک دعا
 خود که نمیدانم که منجبت خواهد شد یا نه و اگر کسی نوبت نماید که در روز
 عرفه در غیبت باشد منقذ است حضرت امام حسین باشد و او را بشکرت نیست
 از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق

منقول که هر که در روز عرفه بر بارگاه حضرت نبی و دو حواله از ایشان است
 و او را امام واجب الاطاعه دانند بنوبت دعا بخوانند از برای ثواب و مغفرت
 حج و دو هزار عمره مقبول و هزار هجده که با پیغمبر میل باشد با امام عطا
 کنند یک است ثواب و خوف غایت حضرت نبی و وی منجبت نظر بدوی و کرد
 و فرمود که بدرستی که بنده مؤمن بخون دهد و روز عرفه نزد فقیر انحضرت باشد
 شود و در ظرف غل غل کند و مؤمنان پارت شود هر کس که بر سیدار
 با حج و عمره برای او متوسلند و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه
 حضرت علی اول نظر رحمت بسوی زقر از حضرت امام حسین میگردد و کافران
 ایشان را میامزد و حاجات ایشان را بر میآورد و بعد از آن مؤمنه اهل
 عرفات میگردد زیرا که در میان زواران حضرت حرام آمده و فرزندانه
 و در میان اهل عرفات است و کسی که نوبت هیچکس از آنها را نیافزاید باشد
 باید که در بارگاه غل غل کند و در جمع مؤمنان حاضر شود و زیارت
 حضرت بکند و اگر در ایام بلندی یا حج را کشاده باشد بهتر است پس
 مشغول دعا شود و تا مشغول ذکر و دعا باشد نادار ثواب آنها باشد
 چنانچه از حضرت صادق منقول است و احادیث در باب روزه روز عرفه
 مختلف است و اکثر علماء جمیع میان احادیث با هم و شر کرده اند که اگر کسی

در ماه نباشد و او از دعا کردن ضعف کند مانند سنت است و الا امریست
یعنی توانی کن است و در روی واقع شد است که روز عرفه بر این
بار و نیکو کاران که شبانه در ماه باشد یا روز از دعا کردن ضعف
شود و روز نیکو روز هفت است و از حضرت صادق منقول است که هر که روز
عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود و رکعت نماز بخواند در زیر آسمان
و ارض است کند قدر خدا بیکاه از هزار کرد و بجا آید ای خود بخوان که
بشوات اهل عرفات و کاهان گذشتند و این اثر را زمین کرد و در شیخ عبید
رحمه الله علیه السلام نماز بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است
که این نماز مخصوص جمعیت است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند
و در حدیث عبید از حضرت صادق منقول است که چون خواهد مشغول
شود اول صدمه بیه الله اکبر و صدمه بیه اللهم الله و صدمه بیه
الله و صدمه بیه لا اله الا الله و صدمه بیه قل هو الله احد و صدمه بیه
سوزن ان لا اله الا الله بخواند و در روایت دیگر فرمود که صدمه بیه اله الا اله
بخواند و صدمه بیه لا حول ولا قوة الا بالله بخوبی و صدمه بیه اللهم
صل علی محمد و آل محمد بخوبی پس مشغول دعا شود و همین دعاها دعا جعفر
کامله است ان لا باخوع و مضوع و نا یز و قف بخواند که مشغول است

رَجِيحُهَا إِلَى نَبَا وَخَاوِشِ طُوسِ رَحِمَهُ اللَّهُ بِدَعْوِهِ انْصَرَفَ
 صَادِقُ رَوَايَتِ كَرْدِيَانِ كَرْدِيَانِ رَوَايَتِ رَسُوْلِ جَبْرِئِيلَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كُنْتُ
 خُضَاهِي نُوْرًا خَلِيْمًا دَعَايَ رُوْزِ عَزَّةٍ رَاوَانَا عَايَ بِغَيْرِ اَنْ يَنْتَظِرَ
 مَبْكُوْرًا اِلَـهَ الْاَلَاءِ وَصَلَّ لِاَشْرَافِ اَهْلِ اِلَـهِ الْمَلِكِ اِلَـهَ الْحَاجِّ وَنَبِيِّ
 وَهُوَ حَيُّ لَا مَوْتُ بِسَاطِرِ الْحَجْرِ وَهُوَ عَلَيَّ كَيْ مَعْدِنِ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ كَالْاَنْبِيَاءِ
 وَمِنْ اَمَّا قَوْلُ وَفِي مَا قَوْلُ وَهُوَ صَافُوْلُ لَطَائِفِ اَنْوَانِ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ حَالِي
 وَنَبِيِّ وَنَبَايَ وَعَالِي وَلَكِنْ رَأَيْتُ وَنَبِيَّ وَنَبِيَّ وَنَبِيَّ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ
 اَعُوْذِيكَ مِنَ الْفِتْنَةِ وَمِنْ سَوَائِرِ الصَّدْرِ وَمِنْ شَرِّ الْاَرَضِ وَمِنْ عَذَابِ الْجَهَنَّمَ
 اَلَمْ يَكُنْ اَنْ اَسْأَلُكَ جَبْرِئِيلَ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ اَنْ اَسْأَلُكَ جَبْرِئِيلَ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ
 جَبْرِئِيلَ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ اَنْ اَسْأَلُكَ جَبْرِئِيلَ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ اَنْ اَسْأَلُكَ جَبْرِئِيلَ اِلَـهِي
 نُوْرًا وَفِي نُوْرًا وَفِي نُوْرًا وَفِي نُوْرًا وَفِي نُوْرًا وَفِي نُوْرًا وَفِي نُوْرًا
 وَخَرَجْتُ نُوْرًا وَاعْطَيْتُ النُّوْرَ اِيَّامِيَوْمَ الْفَاتِكِ اَنْ اَكُنْ عَلَيَّ كَيْ مَعْدِنِ اِلَـهِي
 اِمَامُ رَضَا مَقُولُ كَذِبُ دَعَا رُوْزِ عَزَّةٍ وَنَبَايَ اِلَـهِي اَلَمْ يَكُنْ
 عَلَيَّ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ اَمْ اَعْلَمُ
 بِالْاِنْشَانِ فَاتَمَّ نَبَايَ الْبَغْرَانِ وَكَانَ اَنْ يَنْتَظِرَ نَبَايَ فَاتَمَّ نَبَايَ الْبَغْرَانِ
 وَكَانَ عَفْوِي وَحَدَائِيكَ فَارْتَمَيْتُ بِطَاعَتِكَ وَكَانَ عَفْوِي فَارْتَمَيْتُ بِطَاعَتِكَ

موتی

[illegible]

اصطفا

فان يجرى

دکون

[illegible]

أَدْبَتُ أَنْتَ الْكَلْبَ فَهَبْتَ أَنْتَ الْكَلْبَ هَبْتِ أَنْتَ الْكَلْبَ عَصَرْتَ أَنْتَ الْكَلْبَ شَرَرْتَ
أَنْتَ الْكَلْبَ أَفَلَا أَنْتَ الْكَلْبَ مَكَتَ أَنْتَ الْكَلْبَ أَمَرْتَ أَنْتَ الْكَلْبَ أَعْنَتَ أَنْتَ
الْكَلْبَ عَصَدْتَ أَنْتَ الْكَلْبَ أَكْبَتَ أَنْتَ الْكَلْبَ نَصَرَ أَنْتَ الْكَلْبَ شَبَّ أَنْتَ الْكَلْبَ
عَاقَبْتَ أَنْتَ الْكَلْبَ كَرَّمْتَ بَارَكْتَ رَبِّي وَنَحَابْتَ فَلَاكَ الْهَدُ وَالْمَاءُ وَالْمَلَكُ
وَالْجِبَالُ أَنَا الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ
أَعْقَلْتُ أَنَا الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ
أَنَا الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ
أَنَا الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ
عَلَامَةُ وَهِيَ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ
فَلَاكَ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ
فَاعْتَدِرْ وَلَا ذَوْفَ فَاخْضِرْ قِيَامَ شَيْءٍ اسْتَفْلِكْ أَيْتَعَى لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ
يَلْبَسُ لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ لَمْ يَبْصُرْ
الْحَجَّةُ وَالسَّبِيلُ عَلَى بَابٍ مِنْ سُرُوبِ الْأَبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ زَاهِرُ رُؤْيَى وَمِنْ لُغَا
وَالْأَخْوَانِ زَاهِرُ رُؤْيَى وَمِنْ السَّالِكِينَ زَاهِرُ رُؤْيَى وَلَوْ طَلَعُوا بِأَمْوَالِهِمْ
عَلَى مَا أَطْلَقْتَ عَلَيْهِ جُودًا مَا انْظُرُونِي وَلَوْ تَصَوَّنِي وَطَعُونِي فَهَذَا
يَنْتَبِذُكَ بِأَسَدِي خَاضِعًا دَلِيلًا حَبِيبًا جَمِيلًا لَا ذَرْبَ آوَةٍ فَاعْتَدِرْ

وَلَا ذَرْبَ آوَةٍ فَاعْتَدِرْ وَلَا ذَرْبَ آوَةٍ فَاعْتَدِرْ وَلَا ذَرْبَ آوَةٍ فَاعْتَدِرْ وَلَا ذَرْبَ آوَةٍ فَاعْتَدِرْ
عَلَى الْحُجَّةِ لَوْ حَاجَّتْ بِأَمْوَالِهِمْ فَتَعَفَّى فَكَيْفَ وَأَنْ ذَلِكَ وَجُودِي كُلِّهَا فَاعْتَدِرْ
عَلَيْهَا فَاعْتَدِرْ وَاعْتَدِرْ بِمَا تَعْتَدِرْ بِهِ فَإِنَّكَ سَالِقٌ عَظِيمٌ الْأَمْوَالُ وَالْأَمْوَالُ
أَكْثَرُ الْكَلْبِ لَا يَجُوزُ وَعَدْلُكَ مُلْكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرِي فَإِنْ
تَعَفَّى فَيَدْنُو بِي إِلَى عَدْلِكَ عَلَى وَاقِعِي فَجَمَلِي وَجُودِي وَجُودِي وَجُودِي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي وَكَتَبْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي
كَتَبْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَنْتَ خَلَقْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
كَتَبْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ لِي الْفَاتِحَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَرَبِّي الْوَاقِعُ الْكَلْبُ هَذَا أَنَا عَلَيْكَ تَحَدَا وَ
الْخَالِصُ لِي كَرَّمَكَ وَفَرَّاهُ بِالْأَمَانَةِ مَعْلُومَةً وَأَزْكَتْ مَعْرَاةً لِي لَأَنْتَ
لَكَ رَهْأَوْبُ وَعُودُهَا وَنَظَامُهَا وَنَظَامُهَا الْخَالِصُ مَالُهُ تَزَلُّعُهُ
بِأَمْرٍ مَعَهَا مِنْ عَافِيَةٍ وَرَأْفَةٍ مِنْ أَوْلَى الْعَمْرِ مِنَ الْأَعْنَاءِ بَعْدَ الْغَفْرِ وَكَتَفِ
الْعَمْرِ وَكَتَفِ الْبُشْرِ وَرَفَعَ الْعَمْرَ وَفَرَّاهُ بِالْكَرْبِ وَالْعَاقِبَةِ وَالْكَرْبِ
وَالْكَرْبِ فِي الْبُشْرِ وَلَوْ قَدْ كُنْتُ عَلَى قَدْرِكَ لَكُنْتُ عَلَى سَبِيلِ الْعَالَمِينَ

الاوتار والخيوط المفاصل والاعضاء فقلت ونعالي من رب
 عظيم كبري رحيم ولا تضي الاوك ولا تلبس ثيابك ولا تكلف نفسك ولا تترك
 على محمد وآل محمد واتم عني نعمك واسعد باجاعتك سبحانه لا اله الا انت الله انك
 تخب عود الخطر اذا دعاك وكشف السوء وتغيب
 المكروب وتكشف الهم وتضي الفير وتبخر الكبر وترحم الصغير وتغير
 الكبير وتبخر دواب جهنم ولا تؤكل قلوبك وانت اعلى الكبرياء اطول
 الملك الاسير بارازو الطفل المتعب اعظم الخائف الجور بائن اليتيم
 له ولا وزير رسل على محمد وآل محمد واعظم من هذا الذي قيل لنا
 اعطيت اولادك حلالا من غير ان يكون لهم ولا لوالها ولا لوالجد دها وانما
 تفرها وكرامتها وتنفقها ودعوتها تسبها تحبها وتبذل نفقها
 انك لطيف خبير على كل شيء فقل اللهم اننا نرجو من دعي واسع من اجا
 واكرم من عني واسع من اعطى واسع من سئل يا رحمن الدنيا والاخرة
 بجمعنا اليك كذلك سؤل ولا يوادك ما مول ودعوتك قابضتي وسئلنا
 فاعطيني ونعنا اليك فرحتي وفيتك بحبيبي وفرحتك اليك
 فقبضني اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وبنيك وعلى الينا الطيبين
 الطاهرين المحبين ونعم لنا نعماتك ومننا عطايتك واجعلنا لك شكرا

[illegible]

اللَّهُمَّ فَخِّنَّا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ فَلَا كَافِرَ
 أَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ لَا فِدَاؤُنَا حَتَّى نَحْمِلَ بِسْمِكَ عَذَابَ قِيَمَاتِ
 الْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ وَأَجْبَلُ وَأَعْلَى وَأَعْلَمُ وَأَكْبَرُ وَأَكْبَرُ وَأَكْبَرُ وَأَكْبَرُ
 وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى
 وَجَنَّتْ بَارِئُ الرَّحْمَنِ اللَّهُمَّ أَهْمَانَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ
 وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ
 لَنَا بِأَذْجَالِ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَتَكْلِفْنَا وَتَكْلِفْنَا وَتَكْلِفْنَا وَتَكْلِفْنَا
 بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ فَلَا كَافِرَ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ فَلَا كَافِرَ
 الْجُورِ وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ
 ذَلِكَ قَدْ أَصَابَ عَذَابُكَ وَسِعَ عَذَابُكَ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ
 عَالَمُ كِبَرِ الْكِبَرِ لَكَ الْقَوَانِ السَّعْيُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا وَأَنْ تَكْلِفْنَا
 تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا
 وَالْأَبَادِ وَالْحَسْبُ وَأَنَا الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ إِلَهُمَّ أَوْسَعُ عَلَى مَنْ
 رَزَقْنَا جَلَالَ وَعَافِيَةً فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمْرِي وَخَوَافِي وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّارِ
 اللَّهُمَّ لَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَغْتَابْنِي وَأَذْهَبْ عَنِّي قَسَمًا لِحَرْقِ الْإِثْمِ بِيَوْمِ
 دِينِ خُودِ رَأْسِي أَهْمَانَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ

دُومَاتٍ وَصَدَائِقٍ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ فَلَا كَافِرَ
 أَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ لَا فِدَاؤُنَا حَتَّى نَحْمِلَ بِسْمِكَ عَذَابَ قِيَمَاتِ
 الْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ وَأَجْبَلُ وَأَعْلَى وَأَعْلَمُ وَأَكْبَرُ وَأَكْبَرُ وَأَكْبَرُ وَأَكْبَرُ
 وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى وَأَعْلَى
 وَجَنَّتْ بَارِئُ الرَّحْمَنِ اللَّهُمَّ أَهْمَانَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ
 وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ
 لَنَا بِأَذْجَالِ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَتَكْلِفْنَا وَتَكْلِفْنَا وَتَكْلِفْنَا وَتَكْلِفْنَا
 بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ فَلَا كَافِرَ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ فَلَا كَافِرَ
 الْجُورِ وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ وَتَكْلِفْنَا فِي هَذِهِ
 ذَلِكَ قَدْ أَصَابَ عَذَابُكَ وَسِعَ عَذَابُكَ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ
 عَالَمُ كِبَرِ الْكِبَرِ لَكَ الْقَوَانِ السَّعْيُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا وَأَنْ تَكْلِفْنَا
 تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا تَكْلِفْنَا
 وَالْأَبَادِ وَالْحَسْبُ وَأَنَا الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ إِلَهُمَّ أَوْسَعُ عَلَى مَنْ
 رَزَقْنَا جَلَالَ وَعَافِيَةً فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمْرِي وَخَوَافِي وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّارِ
 اللَّهُمَّ لَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَغْتَابْنِي وَأَذْهَبْ عَنِّي قَسَمًا لِحَرْقِ الْإِثْمِ بِيَوْمِ
 دِينِ خُودِ رَأْسِي أَهْمَانَا فِي هَذِهِ الْقِيَمَاتِ بِاسْمِكَ الْكَافِرِ مَا اسْتَكْبَرْنَاكَ

بسط طمعك في ما لا يملكه ولا يملكه لك انت الذي لا يملكه الا الله
عظمتك ولا يسطع الا ان يكون حولك انت فيضاع ما في الصدور وهما
ورحماء لا يؤمنين انت الذي لا يفتيك لائل ولا يفتيك نائل ولا يفتيك مدح
ما في ما لا يفتيك انت الكافر في كل شيء والمؤمن في كل شيء والكافر بعد كل شيء
انت الذي لا يملكه الا الله الذي لا يملكه الا الله الذي لا يملكه الا الله
ولا ولا الدنيا والآخرة ومن في بينك والارض ومن في بينك وما بينهن وما
تحت الارض احببت كل شيء واحببت به عينا وانت في كل شيء ما في الدنيا
وانت لانت اعنا الفعل وهم في كل شيء وانت الاعمال يد بيد وانت الفريد
وانت الجيد وانت السبع وانت الجبر وانت الماحد وانت الواجد
انت الجليل وانت الحكيم وانت الغني وانت الكرم وانت الباز وانت الزعيم
وانت الفاعل وانت الفاعل لك الاسماء الحسنى كلها وانت الجواد الذي
لا يفتل وانت العزيز الذي لا يفتل وانت العزيز الذي لا يفتل وانت المتعبد
نظام يسبح لك ما في السموات والارض وانت الجبر الجود منك بالشر انت
كبريائك بالآلاء لا يملك انت حجب المضطر اذا دعاك انت حجب موطن الغرق
وانت مخبر ربنا لما وحدثت وانت تست عن في النور كن ما وانت كفت
عن ابواب حسره وانت ردت موسى على امته وانت صرف فلورا الحرة والبد

حتى قالوا انت يا رب العالمين وانت نعم الصالحين لا بدك منك الا الحسن
وما لا بدك الا لك لا اله الا انت وانت الحسن الحجل لا يسلع مدحك ولا انت
عليك انت كما انت عاقتك لجانك ويجعلك ذبا ركنا تهاونك وجعل
تباؤك ما اعظم شأنك واجل مكانك وما افرقت عن عبادك والطف
بخلقك وامنعك شوقك انت عز وجل واسمع والبصر واعلى واكبر و
اظهر واشكر واقدروا علم واكرم واكبر واعظم واقر وامنك واسمع و
امنع واعطى واحكم واخبر واعلم من ربيك ذلك العباد عظمك وحسن
الواجب من صفاتك وبسماواتك اللهم انت الله الذي لا اله الا انت
اجل من ذكر واشكر من عبد وازد من ملك ويجود من سئل واسمع من
اعطى علم بعد ما تعلم وتغنى وتغنى بعد ما تقدر له طمع قط لا يفتيك
وله نصر قط لا يفتيك انت طاع ربنا فاشكر ونصرت ربنا فغفر اللهم
انت افرح بخلقك واكبر شهيدك من القلوب واخذت بالتواضع واحببت
الاعمال وعلمت الاخبار وبسبك القلندر والفلو باليك فصحت والشر
عن كمالنا والمسلمين من هديت والحلال ما حلال والحرام ما
حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت ونهى ولا يفتي عليك اللهم
انت الاول قبلنا في كل شيء وانت الاخر قبلنا بعد كل شيء وانت الظاهر

پنجویں

4

چند

فان يجرى

المغني

[illegible]

[illegible][illegible]

الحسنى من كل ما في السموات والارض وهو خير ما يحكم الله لاهل الامور وعلى
 الله قلوب كل المؤمنين والذين في القلوب من الغي والضلال والاهل من الغي والضلال
من يفي والله لا يفي الا بالاباء والباطل من يفي به ولا من خلفه من يفي به
جكم خير انما الله وما الى الله وما الى الله وما الى الله وما الى الله وما الى الله
 ويعقوب ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو
 فمن من احلهم من محله ومحلهم من محله ومحلهم من محله ومحلهم من محله
 دونهم الى الله فلهذا لا يخطا المحل لله الذي هذا ناطقنا وما كان المحل
 لو لا ان هذا الله فلهذا لا يخطا المحل لله الذي هذا ناطقنا وما كان المحل
 السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا رسول الله
 الله من خلفه ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو ولا يسيطو
 انت حجة الله على خلقه واجبه على وجهه ووجهه على وجهه ووجهه على وجهه
 من بعد في امته لعن الله امته عصيتك حقت وعصيتك حقت وعصيتك حقت
 منهم ومن بعدهم اليك السلام عليك يا فاطمة اليك السلام عليك يا زين
 وبنات العالمين اليك السلام عليك يا بنت رسول رب العالمين صلى الله عليك
 وعليه السلام عليك يا ام البنين الحسن والحسين لعن الله امه عصيتك
 حقت وسعتك ما جعلك الله لك حلالا انت بريء اليك منهم ومن بعدهم

السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا رسول الله
 في امرك وشايعك يا رسول الله السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا رسول الله
 يا عبد الله الحسين علي صلوات الله عليك وعلى اهلك وعلى اهل بيتك وعلى
 صلى الله عليك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك
 واستبانت برحمتك ولعن الله امه استبانت برحمتك ولعن الله امه استبانت برحمتك
 يا عبد الله من في الدنيا والآخرة الى الله والاباء منهم السلام عليك يا رسول الله
 يا عبد الله الحسين السلام عليك يا رسول الله يا عبد الله الحسين السلام عليك
 يا رسول الله يا عبد الله الحسين السلام عليك يا رسول الله يا عبد الله الحسين
 موسى بن جعفر السلام عليك يا رسول الله يا عبد الله الحسين السلام عليك
 عليك يا رسول الله يا عبد الله الحسين السلام عليك يا رسول الله يا عبد الله الحسين
 علي بن محمد السلام عليك يا رسول الله يا عبد الله الحسين السلام عليك يا رسول الله
 صلى الله عليك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك وعلى اهلك
 فخط وزرعي وخطا يا امير المؤمنين يا ابي عبد الله واخاه واخاه واخاه واخاه
 اولكم ومن في الدنيا والآخرة الى الله والاباء منهم السلام عليك يا رسول الله
 سالكم وصرب من خا ربكم وعدي من عادوكم وولي من عادوكم وولي من عادوكم وولي من عادوكم
 الله عليكم وغاصبكم ولعن الله اشبايعم وابنايعم واهل بيوتهم وابنايعم

三

أَتَانِي هَيْكَلُكَ أَتَانِي رَاحَةُ قُدْرَتِكَ أَلَسْتُ فِي الْإِسْلَامِ وَالْحَقِّ وَالْإِيمَانِ
 وَلَكِنْ أَعْدَيْتَ لِي مَصْدَقًا نَادُوهُ وَخُذْهُمْ وَلَا مَعْجَنًا لَكُمْ مِنْ بَابَيْنِ وَلَا مَقَامًا
 وَلَا عَامِلًا يَدُوكَ يَدُكَ حَسْبَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَيْكَلُ مِنْ كَلَامِ الْكَلَامِ الْكَلَامُ فَكَلِّمْهُمْ
 الْمُبَارَكُ لِمَنْ تَعْرِفُ وَأَوْسَدْنَا هَذِهِ الْمَسَارِكُ فَكَلِّمْهُمْ أَنْزِلْهُمَا وَغَابَ وَبَقِيَ نَا
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّكَ بِالْحَمْدِ لَا يَجِدُ بَابَ بَابٍ بَابُ اللَّهِ بِاللَّهِ بِاللَّهِ بِاللَّهِ
 بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ بِأَبْنَاءِهِ
 أَلَهُمْ وَمَا قَسَمْتُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي هَذَا الشَّهِرِ فِي
 هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ جَزَاءٍ وَبَرَكَاتٍ وَأَعِزَّةٍ وَغَفِيرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَأَعِزُّوا لِلشَّارِ
 زُرُّوا بِرَبِّهِمْ حَالًا لِيُطِيبَ أَوْفِيَانَهُمْ صُورُكُمْ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ أَوْفِيَانَهُمْ
 وَأَجْزَلًا لِحَقِّكَ أَلَهُمْ وَمَا أَنْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي هَذَا الشَّهِرِ
 فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ جَزَاءٍ وَبَرَكَاتٍ وَأَعِزَّةٍ وَغَفِيرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَأَعِزُّوا لِلشَّارِ
 أَوْفِيَانَهُمْ وَصَحَّاحَةً أَوْفِيَانَهُمْ أَوْفِيَانَهُمْ أَوْفِيَانَهُمْ أَوْفِيَانَهُمْ أَوْفِيَانَهُمْ
 جَلَامُ لَوْ بَرَسَ وَأَكْبَلُ بَعْجَ أَوْفِيَانَهُمْ وَبَعْجَ أَوْفِيَانَهُمْ أَوْفِيَانَهُمْ أَوْفِيَانَهُمْ
 الْأَعْرَافُ وَأَمْسَ مِنْ عَمَّا كَفَيْتَ شَيْئًا وَأَنْتَ شَيْئٌ وَعَمَّا جَمَعَ أَوْفِيَانَهُمْ كُلُّهُ لَوْ
 مَنَ لِي فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ وَعَمَّا جَاءَكَ وَجَلَّ شَيْءٌ وَلَا أَمْسَ لَكَ وَجَلَّ
 لَأَسْأَلُكَ كَلَامَ فَاطِمَةَ الْقَوْلِ وَالْأَرْضَ وَالْأَعْيُنَ وَالْشَّاهِدَ وَبَعْجَ كُلِّ شَيْءٍ

المطبعة

[illegible]

در روز عید

بِأَعْلَى الْأَعْلَى قَدْ لَقِيَ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ وَالْأَوَّلَ وَالْآخِرَ وَالْأَوَّلَ وَالْآخِرَ وَالْأَوَّلَ وَالْآخِرَ
أَمَّا بَعْدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا نَحْنُ فِيهِ
وَفِي آخِرَتِكَ عَذَابُ النَّارِ وَسَائِغًا مَذْكُورًا كَعِلِّ اسْتِفْحَالِ رَأْسِ نَبِيٍّ
رَؤُوسِ الْعَالَمِينَ وَرَدِّ سَجِيئَةِ **مُتَمَلِّ** دَرْبِ بَابِ عِلَالِ عَرَفَةِ عِيدِ فَرِيضَةٍ
وَرَوْشِ تَابِ نَشْرِ قَوْلِ الْحَقِّ بِزُجْمٍ وَوَدَادِهِمْ وَسَبْزِ دَهْمِ بَنَاتِ كَدِّ عِيدِ
انْحِازِ عَمَلِ جَهَنَّمَ زَيْنَتِ كَدِّ لَحْيَانِ أَهْلِهَا سَتِ مَوْلِدَاتِ وَمَنْقُولِ
كَدِّ رَأْسِ دَرْهَمِ سَمَائِشِ تَعْبُودِ رَأْيِ نَكِدِهَا هَامِ دَعَايِ حَاجِبِهَا
بِالْأَرُودِ وَصَدَايِ أَهْلِهَا دَرِيسَانِهَا نَهَائِ حَبِيبِهَا سَانِدِهَا صَدَايِ مَكْرِ
عَبَلِ دَرْبِهَا كَدِّ وَصُفْعَالِ حَاجِبِهَا نَادَا مَكْنُودِهَا مَكْرُورِهَا كَدِّهَا
وَشَمَائِلِهَا بَدَلِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا دَرْبِهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا دَعَايِ ثَمَامِهَا
سَجَابِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا
سَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا
شَرِيكَ شُودِ دَرْوَابِهَا أَهْلَانِ شَرِيكَ شُودِ دَرْوَابِهَا أَهْلَانِ شَرِيكَ شُودِ
امام حسین در این شب سَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا
زَارِ كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا
غسل در آن شب مَوْلِدَاتِ وَمَنْقُولِ واجب دانند و پیش از آن که پیش

از آن

مادر عید

از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در نماز عید امام علی است
سَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا كَدِّهَا مَنَاقِبِهَا
کجاست است که در عید خطب می گویند و دعای پیش از رفتن بنا بر عید
انجام می شود و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است
و این سال کجاست ذکر آنجا ندارد و در بعضی از دعای چهل و هشتم
کامل است که اولش اینست اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
که اولش باین برسم مَنْ لَمْ يَرْحَمْهُ اللَّهُ يَرْحَمْهُ الْوَيْلُ لَهُ يَرْحَمْهُ الْوَيْلُ لَهُ
از نسخ قدیم حقیقه استخوان خواندن از دعای وارد شده است و دعای
ندیده بعضی از دعاهای و در این روز و سایر اعیاد سنت است خواندن
چنانچه ائمه الله بعد از این در ضمن زیارت مذكور خواهد شد و در این
عید سنت است که اظهار عید از نماز آن وقت قریانی شود و **بِأَعْلَى الْأَعْلَى**
عید فریاد است و از سنت مَوْلِدَاتِ وَمَنْقُولِ و بعضی از علما واجب دانسته اند که
قد در بر آن داشته باشد و از حضرت صادق منقول است که از خطبه و **عِيدِ**
بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال خود کی
خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از ائم مسلمة زوجة حضرت رسول الله منقول
که با حضرت عرض کرد عید با خطی حاضر میشود و من فرستادم خطبه ندا کرد

با این که گفتم و احتیاج به کم خور و کم خوردن که اگر خورند ادا میکنند
 و بنشینند که در روز یکدیند و در روزیازدم و دوازدهم بنشینند
 کنند و اگر در روزی باشد روز سیزدهم بنشینند و بنشینند که در روز
 ذی الحجه خیرین باشد و مکر و هفت خرابی کردن جوانیکه در خانه بنشیند
 که در باشد و بسیار باشد یا بشن یا با و کوفند باز نبوده باشد و جوانان
 دیگر را فریانی نمونان کرد و اگر بشن باشد بسیار باشد نام داشت باشد
 باز یاده و اگر با و باز باشد بسیار یککانش نام باشد و داخل در
 دوم شد باشد و اگر دو سال نام داشت باشد بنشیند و اگر کوفند
 باشد شش ماهه کافیت و اگر هفت ماه نام داشت بنشیند و اگر
 با و بنشیند و رخصا بن نبوده باشد و کوفند چشم با هر دو چشم نبوده باشد
 و بسیار رنگ نباشد که راه رفتن آن دشوار باشد و گوش بر نباشد
 و اگر گوش نباشد و جدا شدن نباشد یا اگر نباشد و اگر شوی باشد بنشیند
 است و با و بنشیند شش نشکست باشد و اگر پوستش تنگ نشکست باشد
 بنشیند و بنشیند که پیار و بسیار نباشد و سست است که فریه
 باشد و با و یک بسیار را غنی باشد که بسیار کرده اش نباشد و با و
 نباشد یعنی خصلتش را بر نباشد و مکر و هفت کف خصلتش را بر نباشد

باشند و اگر کسی بخیرند حق را غایب بنمایند و شناسند که اگر غایب
شده یا کما و باشد مادمه باشد و اگر کوفتند یا بن باشند و شناسند
که بود یکشد و اگر نماندند پس روی دست خضاب بیکبار دو مرتبه کنند
و طریقی کشتن آتش که اگر شناسند بخیرند یعنی هر که امانتدار یا بن
در کوه دال یا بن کردن فریب و دل را بخوضان فوج کند حرام میشود و اگر
است که در و بقیه ابدار جان و نام خدا را بر روی شناسند که از این آیه
بدارد و بقیه و هر دو دستش را از سر پا تا زانو بر بنامی از ختم بر یکدیگر
بپیچد و آنکه نخورده در جانب راست شناسد و در برادر نخر
فریب و دل را کما و کوفتند یا بن باشد باید که چهار رکعت از کوفت
و بعضی چهارم و دو رکعت در دو جانب حافظم است و رکعتی که در
پشت حافظم است که اب و علف آن را به بخوفان برود و اگر آنها را
کند حرام میشود و شناسند که دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه کنند
حجج از حضرت صادق علیه السلام که چون فریاد را بخیری روی از این صدکن
و در وقت نحر از پنج کوفت و میخالد علیه السلام و الا نری حقیقا
میسلا و اما انکیر السیر کین ز صلوئی و لک و میخالی و میخالی و میخالی
لاسر اب لم یوید لک لک و اما انکیر السیر لک لک و اما انکیر السیر لک لک

اکبر بن عمر را شمع بکشد و بگوید اللهم بسمک یومرود که تا غیر در شمع اجل
 مکن و چو زبوت بکشد شمع را بکشد و را خود و اهل خانه را شمع بکشد
 و غیر آنست که خود را با اهل خانه بکشد و بکشد را برای همه ایگان بعد بفرشته
 و اگر بر پاشان باشد غیر آنست که بکشد را به فراوانی کند که از بکشد
 و اگر اکثر باشد بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 اجزای حلال را ناضد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 حساب بر پاشان باشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 است که بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 و اگر بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 اگر بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 از برای عیال بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشد بکشد و بکشد
 خوبت و اگر از بن حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم فراوانی کند و بکشد
 خوبت و منفول که حضرت رسول دو کو سفند فریانی کردند و در آن
 فرمودند که خداوند این از من و از هر که فریانی نکرده است از اهل بیت من
 و در دو نفر فرمودند که خداوند این از من و از هر که فریانی نکرده است از آن

و چو زبوت

عائز بن عمر

من و حضرت امیر المؤمنین مرتباً و اولاً و ثانیاً و سافند فریانی میکرد و غیره
 که خداوند این از بنی نواس بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 و اگر بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 شوند و اهل بیت بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 با هم معدودات یعنی در روز چند شمرده شده و در احادیث چندین
 منفول که مراد بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 پانزده نماز یکبار که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم
 در سراسر شهرها عقیقه ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم
 و مشهور است که واجب دانسته اند و اهل بیت بعد از نماز یکبار
 است و اگر بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر
 و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر و قل الله اکبر
 است و بعد غدیر که محمد بن ابی هاشم و عقیقه بنی عباس است و احادیث از
 طر و عاتقه و خاصه در فضیلت بنی ز و اهل از زیاده از حد و احادیث
 و در این مقام بچند حدیث گفتار می آید و غیر از حضرت امام رضا

عائز بن عمر

مفوضت که چون روز شام شود چنان روز را بنوعی براندازد
 تمام مانند غروب که او را بخانه دامه این در روز عبادتی و روز عبادت
 و روز جمعه روز عبادت و روز دوشنبه و میان آنها ماه باشد و روز
 سنارگان و آن روز است که در همه سال الله را از آن فرستاد و این روز را
 روز عبادت است برای شکر کردن و روز عبادت که خدا را آن روز که اگر باشد
 در روز یا آنکه حضرت رسول اکرم را از آن فرستاد و این روز را
 او را وحی بود و آن ظاهر که در این روز در پیش رویت داشته باشد و روز را
 و این روز کامل شدن دنیا است و روز عبادت که پیش از آن بر خاله میاید
 شده است و روز عبادت که از آن شب چنان روز و شد از آن حال میاید
 مشمول بشود و این روز است که حق تعالی ای خالق از او و این را اجماع کرده
 مانند آنکه در میان هوا بر آید و بشود و این روز است که خدا عز و جل
 امر میکند چنانکه اگر کسی را از آن خدا را بر این است که امر و روز عبادت
 بر آنکه حق تعالی امر و در ملائکه از جمیع آسمانها را جمع میشوند و شایع
 کنند بر محمول و اله و انفسا و میکنند برای شجاعت این امر المؤمنین و آن
 حاضر علیهم السلام و و سنای ایشان از فرزندان آدم و این روز است
 که امر میکنند و ملائکه نویدگان اعمال که علم را بر داند از محبت

املا است و شجاعت ایشان است و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 و گاه ایشان را برای کرامت محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و این روز است که
 خدا مخصوص محمد و آل او و شجاعت ایشان کرد و این روز است که خدا
 بخانه میگرداند و این است که عبادت خدا کند و این روز است که عبادت
 روز را بر عبادت خود و بر آن روز و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 و این روز است که خدا سعی شجاعت را شکر میکند یعنی روز عبادت و گاه
 ایشان را میسر زد و علی ایشان را قبول و این روز است که خدا غمهای شجاعت
 را باین میگرداند و گاه ایشان را که میکند و روز عبادت است و روز عبادت
 و روز عبادت که در حق علم است و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 که دعا از آن شجاعت میگردد و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 نیکوست و روز عبادت که همان شجاعت این امر المؤمنین است و روز عبادت
 بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز عبادت و روز عبادت
 عبادت است و عبادت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 و روز اسرار و سنای است و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 شجاعت با یکدیگر و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت
 که هفت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت و روز عبادت

محمدا

[illegible]

ولایت امیر المؤمنین در روز غدیر مانند مثل آنکه است و قبول کردن
بجای حضرت آدم و مثل آنکه قبول ولایت آنحضرت کردند در روز غدیر
مانند مثل بطالت در قبول نکردن بجای آدم و در روز غدیر این است
مازل شد آیه اَلَمْ یَکُنْ لَّکُمْ نَبِیُّکُمْ کَذِیْبٌ و وَصَدِیْقٌ لَّکُمُ الْاِسْلَامُ
دیگر یعنی امر و زکا که در آنست که امیر این شما را و تمام کرد دانند بر شما
نعمت خود را و دانستند بکم احکام را برای شما پس حضرت فرمود که نفرستید
آن خدا پیغمبر را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرده است
و کجانی پسند معین روایت کرده است که از حضرت صادقین پسندید که این
حکمان از اجتهاد و همت غیر جماعت و اضطرار و خطر فرمود بل عیدی است که
از همه حرم بیشتر است راوی گفت که امام عید است فرمود که آن روز است
که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین را بخلاف خود و فرمود که هر که من
بر او ایمان آورد و بگوید یا اوست و از روز هشتم ذی الحجه
است راوی گفت که چکار در آن روز باید کرد و فرمود که باید روز بدارد
و عبادت کند و عجل و عجل را یاد کند و بر اینان صلوات بفرستد و بگوید
که رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز اعیان گرداند و هر پیغمبری و وصی
خود را وصیت میکرد که این روز اعیان گردانند و روایت دیگر فرمود

که در روز غدیر کفایت با لکام است و روایت دیگر فرمود
که فضیلت از حضرت صادقین پسندید که امر میکنی هر که روز غدیر را روز
بدارم فرمود ای وَاللّٰه اَیُّ وَاللّٰه اَیُّ و الله بد رسیده در این روز خدا
نویست حضرت را در قبول کرد و دیگر آن را پیروزان روز داشت و در این
روز خدا حضرت را بر همه را از ایشان خارج داد و دیگر آن را پیروزان روز داشت
و در این روز حضرت موسی و مرغان و حیوانات خود گردانید و این روز را دیگر این
نعمت روز داشت و در این روز حضرت عیسی و وصیت خود نمود
العیاذ بالله که در این روز را دیگر خود را علی روز داشت و در این روز
حضرت رسول حضرت امیر المؤمنین را خلیفه و جانشین خود گردانید
این روز را دیگر این نعمت روز داشت و این روز روز داشت و این است و
روز عید است و روز طعام داد است و روز دیگر که در است با این
مؤمن و روزی که خدا از مؤمنان خوشود میکرد و پیغمبر طهارت
مالین میشود و پند غیر از این نصرت قبول که کفایت روزی در
احمد است امام رضا بودیم و جماعت بسیار حاضر بود در فضیلت روز غدیر
مذکور شد و بعضی از حاضران آنجا که در آنحضرت فرمود که پدرم از پدر
روایت کرد که روز غدیر را در آسمان مشهور است از زمین و بدرستیک خدا

الله عليك واول ما جعل ورعي ما استخفظ وخط ما استودع وعمل حلالا
وحرم حراما وكلام احكامك ودعا الربيبك واوليائك وعافيت
اعذائك وجاهد الناكثين عن سبيلك والفاطيين والمبارفين عن امر الله
سائر اخطي بما مضى من غير ان اخذ في الله لومته لانه حتى بلغ في ذلك
الرضا والملك القضا وعبدك لخاصا وسع لك مجيها حتى اراهته
فقدت اهلك شهيدا سعيدا وليا نصيرا رجاها ديا مهديا بالاله
سلك على مجده وعلبه افضل ما حلت على احد من انبيائك واصفيائك بما
ربنا العالمين واكرامك كد بانك شهادته بعبادته فربنا نصرت
واين باذان من يجاهدك بالسلام عليك يا امير المؤمنين ورحم الله
وبركاته السلام عليك يا امير الله في رجاها ومجته على عباد الله
جاهدك يا امير المؤمنين في الله حتى يجاهدوا عليك بكماله وانبعث من
نبي صلى الله عليه واله حتى دعا الله الى حواره فبفضلك اليه يا خيرا
لكم بقرتوا به واكرم اعدائك الجاهل في قلوبهم اياك مع ما لك من الحق الباطن
على جميع خلق الله صل على محمد واله واجعل قضي مطمئنة بقدرك لا
بفضلك ولعل يدرك ودعاك حجة لصفوة اوليائك محمودة وان
وسمايك صابرة عند زول بالائك شاكرة لقوا لعل نجاتك ذاكه كسوا

الايمان مشددا الى جوارحك من ربه الفوقي يوم من اهلك من الدنيا
اوليائك مفارقة لا خلاق اعدائك مشغولة عن الدنيا بخلافك وشاياتك
انما وليا لخيرك واليك واليه وسبيل الى غيرك واليك شارة واعلام القضا
الملك واجتهاد وامنك العارفين منك فارعة واصوات الداعين الى الله
وايوما لا يباد لهم قضا ودعوه من اجالك مستجابة من اناسك بغيرك
وعنه من كل من خولك من جونا ولا غلة لئلا تسفك بدم موجوده ولا غلة
لئلا تسفك بدمك بدمك ولا غلة لئلا تسفك بدمك بدمك ولا غلة
مفالة وانما لعل ما بينك وبينك محفوظه وارزاقك للحق من الدنيا
وعوالتك للمؤمنين واسكنه ودونك المستغفرين مغفون وجوارحك خلوكة
عندك مغفلة وجوارحك الناطقة عندك موقرة وعوالتك للمؤمنين موقرة
عوالتك المستطعير معدن ومناهل النماء لئلا تضر الله فاستجبه دعائهم
واقبل ثباتي واجمع بيني وبين اوليائي ولجاني محمي محمد وعلى وفاطمة
الحسين والحسين والائمة من ذرية ابي الحسن باجتهادك وولي النعمان وشيخ
منائي وخطابه رجائي في مقامي ومثواي واكر بعد ازمازا اوليائنا را
بعل اورد واخر انداز انجا اند شايد بهن باشد وشب غد من ذرية
مباركست ودر شب من مناسب كبر اين باين اعمل ورنه ونامزد

نار وحر

اینست و آورده است چون شش معین بود و پاره نمودیم و اما
 رون داشتن و صدق کردن و اظهار رون دار نمودن در این روز و
 در ایام احادیث بسیار است از جمله آنها این روایت که حضرت
 صادق فرمود که روزه روز عید غدیر بر این است باز روزه عمر بنیاد که
 کسی پیش از تمام دنیا عمر یاد و رون بدارد و رون این روز بر این است
 ثواب آن روزه این است که خدا با صدق و صبر و عزم و این عید بزرگ
 خداست و خدا نافرسانه است پیغمبر را می کند که این روز را عید کرده
 و حرمت آن را گذاشت و نامش در آسمان روز عید معروف است تا ابد
 در زمین روز شاف و اخوند و جمیع مشهور است و هر که در این روز مؤمن
 را اظهار نماید ثوابی دارد که ده فام را طعام دهد که هر فام صد
 هزار است و ثواب کسی دارد که طعام دهد و آب دهد و یا بر عید
 که مدکور شد از پیغمبر و اوصیای ایشان و شهدایان در سال فضا
 و یکدهم که در این روز شش کند بر این است با صد هزار درهم که در
 روزهای دیگر شش و کند پس فرمود که شاید بگویند که خدا روزی
 خلق کرده است که مثل این روز پیشتر یا شدنه و الله نه و الله نه و الله
 و بر این است که هر که روزه این را بر این است با شصت ماه از ماههای

حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید و روز شاد است و پسند
 معین از قبایض منجمله شول که گفت در روز عید غدیر درین روز
 حضرت پیام رضا بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان و خوشان
 و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشان نگاه داشتند بود که در شب فضا
 کنند و یحیای ایشان طعام و زرها و خلعهای فریاد حق آنکسین
 و کفشین فریاد و ایشان خلعهای فخر شفت فرمود و ملازمین
 و خدمتکاران خود را جامهای نو بسیار تقدیم پوشانیده بود و فضا
 این روز از برای مردم نفل میفرمود از جمله آنها گفت در بعضی این
 سالهای خلافت حضرت پیامبر المؤمنین روز جمعه با عید غدیر در یک
 روز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت
 و خطبه طولانی خواند و فضایل روز عید غدیر را بسیار بیان فرمود
 و نامهای بسیار از برای این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضاء
 این جمع بر کرد بدین خاندان خود و نوسعه کنید بر عبال خود و احسان و بیک
 کنید نسبت برادران مؤمن خود و در خانههای خود برادران مؤمن را جمع
 کنید و بیکو کنید نسبت ایشان و بیکو بیک را نسبت و مبارکباد بگویند
 و بیکو احسان کردن در این روز مال و عمر را دادم بیکدیگر و همه را با

بگوید که من موجب رحمت الهی و نجات دهنده شوم و ایضا کند
 با عیال خود و برادران و من خود را اظهار شادی و خوشحالی کند و
 امید احسان از شما دارد در حق او نصیب میکند و ضعفای و فقیران
 و غلامان و کنیزان را بخود برگیرد بدینکه دادن بکدم در این روز
 برابر است با دویست هزار درهم و جوئی زیاده بر ستم میکند و روز
 این روز را حق تعالی بکشد و نوازش را مانند شواکی که داده که
 از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند تا آنکه روزها و روزه بداند و شبها
 بعبادت بایستد و کسی که او را در حاجت بر آورد و مؤمن را بدین از آنکه
 کند و از وی رغبت و خواست را او بیک کند چنان باشد که این روز را
 روزه داشته باشد و تمام شش را عبادت کرده باشد و هر که در شش
 را اظهار فرماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر و شهید و صدیق را
 اظهار فرموده باشد پس چگونه باشد و او کسی که متکفل احوال چنین
 نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هرگاه چنین کند من ضمانت
 خدا که امان بدارد که فرشتگان و مقربان و کنیزان و در این روز
 با عیال از ناعید این بدو آنکه کبره بسیار بدی میکند البته امری
 است و هر که فرخ بکشد در این روز برای برادران خود من ضمانت بر خدای

اگر در

ماهی بزرگ

که اگر روز نهم بداند و با پیغمبر انداخته و از او شکر شود و از دشمنان
 و چون با یکدیگر ملاقات کند ضایعه کند و بنایهای بیکدیگر را نشاند
 بگوید و آنچه که من حاضر از غایبان بگوید و فواید نکران رعایت کند
 ضعیفان را و فواید بگوید و کند و ضعیفان را حضرت رسول خدا را بگوید
 امر فرمود و بداند که غسل در اول این روز شست و کلاه و اما کعبه
 روز نهم غنیمت از مشهور است که از حضرت خداوندی روایت کرده
 که در این روز هم ساعت پیش از نوازش و رکعت نماز بجا آورد و در هر
 رکعت بیست و یک مرتبه و قل هو الله احد و انا انزلناه و انزلنا لکرم و انزلنا
 فیها خال الدوزخ و هر یک رده منبسط خواند و این باشد در حق و با خدا
 حج و صدق از عزم و هر حاجت از حاجتهای دنیا و آخره که از خداوند بگوید
 سوال کند البته با ساقی و عاقبت را آورده شود و چون برادر مؤمن را
 ملاقات کند که بگوید الحمد لله الذی هدانا لهذا الیوم و جعلنا من المؤمنین
 الذین عهدوا لکنا و میثاق الذین و انما یؤمنون و لا یستغفرون و انما
 یضبطون و کم یجعلن من الجاهلین و المکذبین یوم الذین یعنی بسیار اند
 و ندانست که و اگر ای داشت در این روز و گوید یا نبی ما را از ایمان
 او زندگان و کرد یا نبی ما را از وفا کنندگان به عهد خود که عهد گرفته

در روز نهم

۱۸۸۰

عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْكُمْ مِنْكُمْ هَلْ أَتَاكُمْ نَذِيرٌ فَذَرِكُوا إِنَّا نَبَأُ اللَّهِ لَا
 الرَّاغِبِينَ رَبَّنَا وَجَعَلْنَا عَمَلَكُمْ فِي دِينِكُمْ وَيَتَنَافَعُونَ عَلَى أَسْمَاءَ وَجَعَلْنَا
 الذِّكْرَ نِعْمَةً عَلَى أُولَىٰ أَعْيُنُكَ عَلَىٰ آلِ الْعِلْمِ وَجَعَلْنَا اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَيُّكُمْ الْكَبِيرُ
 وَجَعَلْنَا الْحَمْدَ لِلَّهِ وَجَعَلْنَا الْعِلْمَ الَّذِي فِيهِ يَخْتَفُونَ وَعَمَّا مَسُوفُونَ
 أَلَمْ يَكُنْ كَانَ يَنْشَأُ لَنَا نِعْمَةً عَلَيْنَا بِالْحَدِيثِ أَلَمْ يَكُنْ كَانَ يَنْشَأُ
 أَنْ يَكُنْ عَلَىٰ خَيْرٍ مِنَ الْخَيْرِ وَأَنْ يَكُنْ لَنَا فِي هَذَا الدِّينِ كَمَا تَسْتَأْذِنُ
 ذَكَرْنَا فِي عَمَلِكَ وَبِشْرَاكَ وَأَكْمَلْتَ بَدْنًا وَنِعْمَتُ عَلَيْنَا نِعْمَتُكَ
 جَعَلْنَاكَ تِلْكَ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ وَالْأَوَّلُونَ مِنْ أَهْلِكَ وَعَدَاةُ أُولَىٰ الْأَنْبَاءِ
 الْمَكِينِينَ يَوْمَ الدِّينِ فَاسْتَلْكَ بَارِبَ نِعْمٍ مَا نِعْمَتُكَ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنَ الْوَفِيِّينَ
 وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَكِينِينَ وَاجْعَلْ لَنَا مَدَامَ حَصِيدٍ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْمُتَّقِينَ
 إِمَامًا يَوْمَ نَدْعُو أَكْلَ نَارٍ بِأَمْرِهِمْ وَخَيْرْنَا فِي زَمَرٍ أَهْلِي بَيْتِ بَيْتِكَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ وَجَعَلْنَا مِنَ الْإِبْرَةِ مَنْ يَنْبَغِي مِنْ دَعَا إِلَى الْإِسْلَامِ وَجَعَلْنَا
 فَمِنْ الْمَجْبُوحِينَ وَاجْعَلْنَا عَلَىٰ ذَلِكَ مَا أَحْبَبْنَا وَاجْعَلْ كِتَابَكَ الرِّسَالَةَ
 وَاجْعَلْ لَنَا مَدَامَ حَصِيدٍ فِي الْحَقِّ وَالْهَرَمِ وَاجْعَلْ حُبَّنا نَجْمَ الْحَقِّ وَمَا نَسْتَأْذِنُ
 الْمَارِثَ وَتَقْلِبْنَا فِي الْمَقْلَبِ عَلَىٰ قَوْلِ الْأَوَّلِينَ وَجَعَلْنَاكَ وَجَعَلْنَاكَ
 نَوَافِيًا وَأَنْتَ عَنَّا رَاحِلٌ وَجَعَلْنَا كِتَابَكَ بِحَسْبِكَ بِالرَّحْمَنِ

والمؤمنين من حالهم في دار الغمام من قولهم: استغفروا له يا ربنا
فجاء المؤمنون ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا ووفقنا على الامر الذي
امرنا به وعلنا على نبيك والحق يا ربنا انك لا تعلم الباطن الا ما
شاء الله من الامر الهدى من الى رسولك نوحى فترحم علينا ربنا وشفع
عليه وسلم اللهم انك تعلم بانك باي الحق قد جعلت لنا في الدنيا والآخرة
مخرجا من كل العالمين جميعا انما انزلنا من السماء هذا القرآن ككتابنا الذي
شهد به الله عندنا وما انزلنا بالبيان لله وانما انزلنا من قبلنا
والان انزلنا من عندنا ان لا تعلم علينا ان نبيك ولا نجهل مسود دعا واعد
ولا تفتاننا الباطل ولا نجهل مسود انزلنا من عند الله وانما انزلنا
الى الهدى ونفسه لو انما وفقره فشهدنا الصادق على صفة من دينك
على الخبيث فغير واكر باعل راودشوار با شاديان رواب عمل كندك شيخ
مقبدره وديكران انضرت صادق رواب كده اندك كمر در روزگار
دور كفت نماز كند هر وف كخواهد وكرن ديك بزوال بكند كند
اشاع خضر في رسول خضر شاعر المؤمنين را در غنيمت براهي مردم بافت
وخلات خضر بكردن است يعني هر سون كخواهد وكرن ديك كند
انما انزلناه ودر ركعت دوم قل هو الله بخواند چنانچه در رواب خضر

[illegible]

۲

سَمِعَ كُنَانِيَةً عَنَّا وَلَا نَجِدُهَا سَمْعًا وَأَجْنَابًا سَمِعْنَا عَنْكَ وَأَسْمَاءُ
أَمْنًا عَنْكَ إِلَّا الْخَلَاءَ بَيْنًا فِيمَا نَزَمُوا فِي نَوَالِي وَعَلَى مَعْدَا اللَّهِ عَائِدِي
تَجَلَّيْنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنَ الْغَيْرِينَ فَلَمَّا بَدَأَ ذَلِكَ رَأَى قَوْمًا
الرَّحْمَنُ زِيَارَتُكُمْ رُوِيَ وَصَدْرُهُ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ وَصَدْرُهُ بِشُكْرِ اللَّهِ
بِهِ يَدِينُ حَضْرَتِ فَرُودِ مَكْرُ الْبَعْلِ بِأَجَا أَوْرَدُوا بِكَ فِي شَيْءٍ بَاشِكِ
دَرُوزِ غَلْبِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ رَسُولِ أَجَا خُشْدِ شَرِيفِ الشَّيْخِ وَبِأَخْبَرِ رَسُولِ
الْإِيمَانِ أَوْ مَنِ خَلُوانِ لِلَّهِ عَلَيْهِ هَارُ وَلَا بَشَاطِ أَخْبَرِ بِكَ كَرِهَ بَاشِكِ
دَرُوزِ أَوْرَدُوا رَجْعًا بِأَسْكُنُوا بِانْ وَصَدْرُهُ بِكَ كُنْدِ كَانِ بَاشِكِ
نُصْدُوقِ خُدَايَا رَسُولِ دَرُوزِ خَلَا جُزْ كَرِهَ نَدَانْدَانْدِ خَلَا
أَوْرَدُوا مَعْدَا دَرُوزِ اللَّهِ عَزَّ وَهَرُ وَمَانْدِ كَفِ بَاشِكِ كَشِيدِ شَدِيدِ بَاشِكِ
حَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ وَآمِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَحَسْبِ خَلُوانِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَآلِ
كُتُبِ بَاشِكِ دَرُوزِ عِلْمِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ دَرُوزِ خُشْدِ أَخْبَرِ بُو
بَاشِكِ أَجَا خُشْدِ وَنُفْيانِ وَرُكْنِ بَدِ كَانِ أَجَا بِأَخْبَرِ أَخْبَرِ وَبِأَخْبَرِ
رَوَابِكِ كَرِهَ اسْتِشْنَاتِ بِنْدِ عَارِ دَرُوزِ غَلْبِ نَوَانْدِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبِكَاتِبِ وَأَشَارِ وَأَقْدَارِ اللَّهِ وَصَلَاةِ
بَابِ دَرُوزِ صَلَواتِكَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَأَنْ تُبَدِّلَ لِي مِنْ جَزَائِلِ الْأَمْرِ

صل على محمد وآل محمد واكثر ربنا وامنهم يا محمدنا ولا نصلنا بعدا في هذا
 واجلنا لا نصلك والناك من بال اسم الرحمن الحمد لله الذي دعانا في هذا
 وصبرنا من وكرهنا به وصرنا عنده في هذا نوره يا رسول الله اجمع
 عليك وعلى من بك وعلى من بك على افضل الامم على الكمال والناك من
 الى الله ربنا في هذا صل على محمد وآل محمد وامنهم يا محمدنا
 صل على محمد وآل محمد صل على محمد وآل محمد وامنهم يا محمدنا
 من صدق سبيلك لافناء نورك قال الله الان يوم الله يخرج
 امم من تحتك واكشف عنهم من غمهم المؤمنين اللهم املأ الارض
 عدوكا ملت ظلما وجورا واخرجهم ما وصلهم انك لا تظلم المبدأ وكن
 اذن دعا بجهنم رود وصد من به شكر وصد من به الحمد لله بكم
 من به يا ائمه نواذك بكم الحمد لله على كل الدين والنام النعم ورضي الله
 عنكم والحمد لله رب العالمين والصلوة على خير خلق محمد وعترته الطاهرين
 بغير خواصهم ودينا نكسبنا في وهمي واب كرده اندا شايخ محمد
 ابن زياد بن راضل كرده است **تخت** در فضيلت زحال روز باطل
 ما اخر ماه در عين روز باطله سانه علما خلافت واسمه الهوى است
 كروزيت وطارم است وبعضي بيت وبيهم بعضي بيت هفتم بعض

صل على محمد وآل محمد واكثر ربنا وامنهم يا محمدنا ولا نصلنا بعدا في هذا
 واجلنا لا نصلك والناك من بال اسم الرحمن الحمد لله الذي دعانا في هذا
 وصبرنا من وكرهنا به وصرنا عنده في هذا نوره يا رسول الله اجمع
 عليك وعلى من بك وعلى من بك على افضل الامم على الكمال والناك من
 الى الله ربنا في هذا صل على محمد وآل محمد وامنهم يا محمدنا
 صل على محمد وآل محمد صل على محمد وآل محمد وامنهم يا محمدنا
 من صدق سبيلك لافناء نورك قال الله الان يوم الله يخرج
 امم من تحتك واكشف عنهم من غمهم المؤمنين اللهم املأ الارض
 عدوكا ملت ظلما وجورا واخرجهم ما وصلهم انك لا تظلم المبدأ وكن
 اذن دعا بجهنم رود وصد من به شكر وصد من به الحمد لله بكم
 من به يا ائمه نواذك بكم الحمد لله على كل الدين والنام النعم ورضي الله
 عنكم والحمد لله رب العالمين والصلوة على خير خلق محمد وعترته الطاهرين
 بغير خواصهم ودينا نكسبنا في وهمي واب كرده اندا شايخ محمد
 ابن زياد بن راضل كرده است **تخت** در فضيلت زحال روز باطل
 ما اخر ماه در عين روز باطله سانه علما خلافت واسمه الهوى است
 كروزيت وطارم است وبعضي بيت وبيهم بعضي بيت هفتم بعض

بدست بخت که در کعبه آمد و اگر در هر یک از اینها احوال مسخره اهل ازین نظر
و آنچه مشهور است بدست و چنان است و غایت روزی اهل آنست
که چون حضرت رسول از فرستاد بسوی نضارای نخل که اعظم
نرسانان عرب بودند ایشان بخت بود رجوع کردند و اوصاف حضرت
بر آنکه در کعبه حج اینها مشاهده کردند و در میان آنکه مشاهده ایشان
غالب شد و ایشان را آوردند و هفتاد هزار علفه و عطا خود را از ایشان
که صفاتی که در کتب سابقه بر این حضرت دیده اند مشاهده نمایند و
آنرا شنیدند و صفات او را یافتند و حضرت رسول بخت ای شایسته ایشان
تایید کرد و بختی از ایشان بخت ریاست و اغراض باطله مضایقه
کردند و با آنکه او درین و حقایق این آیه که هر فرستاده قریح جاکت و بخت
ما جاکت و من العلم کل حاله اندک آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه
و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه
در امر عیسی بعد از آنکه آمد است بسوی نواز علم و برهان و انکار و بخت
و قبول نکردند پس بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
نمودار و از آن شمار از جانیهای خود را و جانیهای شما را یعنی آنها را که غیر از
ما اند و منزه جان شما اند پس بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

خدا را بر آنها که در کعبه آمد و اگر در هر یک از اینها احوال مسخره اهل ازین نظر
و آنچه مشهور است بدست و چنان است و غایت روزی اهل آنست
که چون حضرت رسول از فرستاد بسوی نضارای نخل که اعظم
نرسانان عرب بودند ایشان بخت بود رجوع کردند و اوصاف حضرت
بر آنکه در کعبه حج اینها مشاهده کردند و در میان آنکه مشاهده ایشان
غالب شد و ایشان را آوردند و هفتاد هزار علفه و عطا خود را از ایشان
که صفاتی که در کتب سابقه بر این حضرت دیده اند مشاهده نمایند و
آنرا شنیدند و صفات او را یافتند و حضرت رسول بخت ای شایسته ایشان
تایید کرد و بختی از ایشان بخت ریاست و اغراض باطله مضایقه
کردند و با آنکه او درین و حقایق این آیه که هر فرستاده قریح جاکت و بخت
ما جاکت و من العلم کل حاله اندک آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه
و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه و آینه آینه
در امر عیسی بعد از آنکه آمد است بسوی نواز علم و برهان و انکار و بخت
و قبول نکردند پس بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
نمودار و از آن شمار از جانیهای خود را و جانیهای شما را یعنی آنها را که غیر از
ما اند و منزه جان شما اند پس بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

واکثر با قله بگردم هر پناه همه اجماع بهیون و شونک بدش و این و این
 برایشان انش میبوشد و سرایت میکرد بجران و همه را با از بجز این و این
 و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع ضاری میزدند و یک ضاری بر روی
 زن میماند و این سبب چندین امر را عالمیان ظاهر شد و این است آن
 حضرت زین که اعماد بر حضرت خود عبد داشت خود را و عزیزین بر این اهل حق
 در معرض سب و لعن و بد و ناپا و رد و اگر اجماع حضرت بر این است
 نشان بود و سب و لعن میکردند و مذات و خواری بر این خود را و این
 دویم آنکه ظاهر شد که از عبا علیهم السلام بر زکوار برین خلق بودند که
 ایشان از حضرت در عبا خود شمر یک کس اند پس آنکه ایشان عزیزین
 خانی بودند نزد حضرت که بر این اهل حق حضرت خود را و در معرض نفرین
 در آورد زیرا که بسیار است که او را خود را بهیالک سب کند اما ائمه
 عبا خود را راضی نمیشود که در معرض خطر در آورده چنانچه صاحب کتب
 و غیر از این متعصبان است تا ان اعراف با بن نموده اند چهارم آنکه حسن و جبر
 صفوات الله علیها فرزند جعفری حضرت نند و نبیه ایشان از سب و لعن
 بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با آن حضرت بنی آنکه حضرت فاطمه
 برین نیز تازیان بوده و از زو جات و سایر فرایات با حضرت خاص و افریب
 و

حضرت زین و زینب و حضرت زینب و حضرت زینب و حضرت زینب و حضرت زینب
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه در سب و لعن بود و داخل بدین است و این
 نیست پس باید داخل اقتضا باشد و حضرت در این بجا میماند و این
 که اتحاد و تفریق حالت برین است که اختصاص حضرت بر حضرت
 رسالت در کالات و صفات هر نبیه بود که نیز از تفریق و جان حضرت
 بود پس هر کالی که در حضرت بود باید که در حضرت باید که در حضرت
 باشد پس از این پیغمبر میباید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبر
 بغیر از حضرت و باید که مخصوص برین خلق باشد با حضرت و این خلاف
 نزد او و در روایات فضله اینست که شریف و فایده که از این متفاد
 میشود در کتاب جود الفایز که کرده ام و این سب که کجاست ذکر اینها
 ندارد و از جمله اموری که در روز بیت چهارم واقع شد و موجب
 مزید فضل آن کردید آنست که در این روز حضرت شایم المؤمنین در رکوع
 نماز آنکس بر خود را سب میبشد و این را بهی که میبنازل شد و اما آنست
 حضرت را احبار و پیغمبر میبدا کرد بدینا و این که الله و رسوله و آل الله
 الذین یحبون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم را کون بغیر نسبت ولی با من
 شما و ما لک خیار شما مکر خدا و رسول و او آنها که ایمان آورده اند و شما

كما امرني فاسجد كما وعدني الله اني استلمك من عظمك باعطيكها وكل
عظمتك عظمه الله اني استلمك بعظمك عظمه الله اني استلمك من نور
يا امرني وكل نورك نور الله اني استلمك بنورك عظمه الله اني استلمك من
باسمها وكل رحمتك واسعة الله اني استلمك برحمته عظمه الله اني
ادعوك كما امرني فاسجد كما وعدني الله اني استلمك من كل باكله
وكل ذلك كما وعدني الله اني استلمك بكل ما عظمه الله اني استلمك
بما عظمه الله اني استلمك من انوار عظمه الله اني استلمك
من اسمائك يا كرمها وكل اسماءك كبره الله اني استلمك باسمائك عظمه الله
اني ادعوك كما امرني فاسجد كما وعدني الله اني استلمك من عزتك يا عظمه
وكل عزتك عزه الله اني استلمك بعزتك عظمه الله اني استلمك من شدة
باعتدالها وكل منتهى ما عظمه الله اني استلمك بعظمته عظمه الله
اني استلمك بيدك التي اسطقت بها اهل كل شيء وكل مذكرك مستجيبك
الله اني استلمك بيدك عظمه الله اني ادعوك كما امرني فاسجد كما
وعظمه الله اني استلمك من عظمك يا فتد وكل عظمك عظمه الله اني استلمك
بعظمك عظمه الله اني استلمك من قولك يا رضا وكل قولك رضى الله اني
استلمك بقولك عظمه الله اني استلمك من سائر انوار عظمه الله اني استلمك

جنته الله اني استلمك من انوار عظمه الله اني ادعوك كما امرني فاسجد
كما وعدني الله اني استلمك من شرفك يا شرف وكل شرفك شرفه الله اني استلمك
بشرفك عظمه الله اني استلمك من سلطانك يا سلطان وكل سلطانك سلطان الله
اني استلمك بسلطانك عظمه الله اني استلمك من ملكك يا شرف وكل ملكك ملك الله
الله اني استلمك من ملكك عظمه الله اني ادعوك كما امرني فاسجد كما وعدني
الله اني استلمك من عظمك يا عظمه الله اني استلمك من عظمه الله اني استلمك
كل الله اني استلمك من انوار عظمه الله اني استلمك
يا انوار عظمه الله اني استلمك من شدة يا فتد وكل شدة فتد الله اني
استلمك بعظمته عظمه الله اني ادعوك كما امرني فاسجد كما وعدني الله اني
استلمك من انوار عظمه الله اني استلمك من عظمه الله اني استلمك
بجبروتك عظمه الله اني استلمك من عظمه الله اني استلمك
استلمك من عظمه الله اني استلمك من عظمه الله اني استلمك
انت بالاله الا انت بالاله الا انت بالاله الا انت بالاله الا انت بالاله الا انت
فاسجد كما وعدني الله اني استلمك من رزقك يا رزق وكل رزقك رزقه الله
اني استلمك من عظمك يا عظمه الله اني استلمك من عظمه الله اني استلمك
كل الله اني استلمك من عظمك يا عظمه الله اني استلمك من عظمه الله اني استلمك

كله اللهم في اسئلك بفضلك يا فضيل وكل في اسئلك فاضل اللهم في
اسئلك بفضلك كلله اللهم في اسئلك كما امرني فاستجب كما وعدني اللهم
عجل علي محمد وال محمد وابني علي الامان يا ذا الجلال والإكرام صل علي محمد
والسيد السليم والاولاد الطاهرين في كل طلبة البر والبراة ومن عذره والابناء والاولاد
من آل محمد بك اللهم السلام اني قد رغبته بذلك يا ربنا اللهم صل علي محمد
عبدك ورسولك في الايام وصلي علي محمد وال محمد في الايام من ربه صل علي
محمد في كل الايام وصلي علي محمد وال محمد في كل الايام صل علي محمد في كل
والشرف والفضيلة والدرجات والكرامات اللهم صل علي محمد وال محمد وقبلي
وما رزقني وبارك لي فيما اعطيتني واغفر لي عيبي وفي كل غائب عوفي
اللهم صل علي محمد وال محمد واسئلك بغير رضاءك والحمد لله واعوذ
بكي من شر ما ليس بخلقك والثناء لله صل علي محمد وال محمد واغفر لي عيبي
مسيبتي ومن كل بلاء ومن كل عافية ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل
شر ومن كل مكروه ومن كل حديد ومن كل قهر ومن كل شر من السماء والارض
وفي من الساعة وفي كل ساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذه
الليلة وفي هذه الساعة اللهم صل علي محمد وال محمد واغفر لي عيبي ومن رزقني
كل حاجة ومن كل شفاء ومن كل فرج ومن كل غائب ومن كل كرامة ومن كل

روزي واربع حلالا حلالا ومن كل علة ومن كل علة ومن كل علة ومن كل علة
الثناء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي
الشمس وفي هذه الساعة اللهم ان كان في نفسي من علة طاعتك وبهي علة طاعتك
بيدك وعين طاعتك فاقبل اسئلك في نور وجهك الذي لا يظلم
وبوجه محمد جديك المصطفى وبوجهك علي المرتضى وبوجهك علي المرتضى
انجبتهم واصلي علي علي وال محمد وان اغفر لي ما مضى من ذنوبي وان اغفر
فيما بقي من عيبي واعوذ بك اللهم ان عود في شيء من عاصيتك بل ما لا اذ
تخون فاني وانا لك طبع وان عني راضي وان عني راضي راضي راضي راضي راضي
الجنة وان فعلت ما استأذنتك يا اهل القوي ويا اهل المعزة وصل علي محمد
وال محمد واجني رحمتك يا ارحم الراحمين وبعدا ان مراجعتك ذري راضي
نعال جديك برورده مبدون ان شاء الله **بسم الله الرحمن الرحيم** كبري انان انند عبادي
مبا علة انساب وشيخ طوسي ربه بن ديار فرزد وابت كرده استاذ
روايان مذكوره معلوم مبدون كدره وثق بنون خواندن ودر دعاء
مت بيان روايات وانجوي راجد كشد است وافر وابت شيخ استاذ
روايان بكر با نجه در رساله ديكر اراذ نموده ام وشيخه بيان دعاء
سهره ماه مبارك رمضان وروزهاي ان بن وار شده است با فضلك

44

[illegible]

الا تبارك و تعالیٰ الخیر المشرقی بن غریبا و الحی الودیع المشرقی بن غریبا و الباقی
 سند من اصح ادعیه است **روز یکم** از امام مبرک روزیست و یغیث و یغیث
 از یک در این روز و سون که هر هلالی در شان حضرت امیر المؤمنین و فاطمه
 زهرا و امام حسن و امام حسین علیهم السلام نازل شد یک **روز یکم** که حسن
 و حسین علیهما السلام پادشاه شدند و حضرت رسول تعالیٰ عبادت ایشان رفیع و
 فرمود که حضرت امیر و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام ندید که در کجای خدا
 را عاقبت دهد سه روز بگذرد و چون خدا عاقبت کرمان کرد آنچه از بزرگو
 با خسته خادما ایشان روزه گرفتند و نداشتند چیزی و کبابی اهلان نمایند که
 قدری بیشتر از سه روز بودی گرفت با سماع از جو که حضرت فاطمه هر روز ناشان بیشتر
 برسد و کساع از آن چو را میبرد در روز اول حضرت فاطمه غلظت ایشان بیشتر
 گرفت و درشت و نیز با آسمانی از جو ریخت و در کجای که در ناهنج و چون
 حضرت امیر با حضرت رسول نماز شام کرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه نیز کرده نماز
 حاضر کرد و خواستند اهلان نمایند و سکنی بر در خانه کرد که السلام علیکم ایهل
 بیت محمدن سکنی ام از ساکنین مسلمانان طعام دهد خدا شارا از آنان
 بخت طعام دهد پس حضرت امیر المؤمنین باشد که فرمود که من نان خود را دارم
 سایر اهل بیت با حضرت فاطمه موافقت کردند و انهای خود را با آنان دادند و با اهلان

کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت فاطمه بن زینب را یک شایسته
 از پیش بکساع دیگر را ریخت و در کجای که در کجای و چون خواستند اهلان
 کنند سایرین در خانه آمد و صد از کد السلام علیکم ای اهل بیت محمدن و چون
 اولاده حاجز و پدیدم در روز عقیقه شهید شده است طعام دهد را خدا شارا
 از خانه های بخت طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان و آلان خود را در بعد از آن
 فاطمه زهرا و بعد از او دو کوشا و عرش خدا و بعد از آن حضرت عیسیٰ بن مریم
 خود را پدیدم دادند و با اهلان خود نمودند در روز سیم روزه داشتند و باز حضرت
 النساء در روز سیم بخت بیشتر داشت و بخت سحر اگر گرفت و در اسب خود کرد
 و باز پنج کرده نان بخت و چون حضرت امیر کبریا نماز رکعت و حضرت فاطمه طعام
 را حاضر ساخت که اهلان نمایند نگاه استری را بیشتر از آن گذرانند که در السلام
 علیکم ای اهل بیت محمدن را اسیر میکنند و میسند بد و طعام عید دهند
 پس بنحویتهای سابق هم که دهای نماز را با آنان دادند و با بخت اهلان خود
 صبح شد و نوحه سوره که هر هلالی در شان ایشان فرستاد و دران سوره است
 یا زینبیه نمود که بفرموده را در روز و چنانچه توان ما کان نره مسیحی و یغیث و یغیث
 علی حبیب مسیحی و یغیث و یغیث و یغیث و یغیث و یغیث و یغیث و یغیث و یغیث و یغیث
 انما ظفیر من زینب عیسیٰ فظیر بر اخی و فامیکنند بند و میسند از روز دیگر

نشان آنکه خلعت را بر او گذشت و بخوراند طعام را با خواهر و محبت آن باز
 برای محبت مسکن و بنیم و آب و میگویند این در دل خود نیست باشد
 این که ما طعام نمیدهم شما را مگر برای رضای خدا بنمایم از شما بخورید
 نه یادش را و نه شکر و سپاس را تا من این روز و فیما بین که در نهایت شد و هویت
 و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره هل فی در مدح ایشان
 از آن حضرت رسول بخواند اهل بیت آمد و ایشان را از نشانه کینه و انجان غایت
 مشاهده نمود که گفت فرمود که اینها حال است که در شما مشاهده منمایم و امام
 و امام حسین را دید که از نفاذ بیماری و از کینه که مانند جویای که از غم بیرون
 آمده پس نزد حضرت فاطمه در محراب عبادت اشتهار از کینه که شکم مبارک از
 پیش چسبید بود و چشمتان غرور شده بود چون از نماز فارغ شدی و غمنازی از
 بهشت برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه بود و گوشت و زرد کرم در میان آن
 بود که بخور شد و بوی خوش از بوی مشک از آن ساحل بود پس حضرت فاطمه را
 خان این حضرت رسول آورد و حضرت فرمود با فاطمه این را اینجا آوردی گفت
 از جانب خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد بجهت حضرت
 فرمود الحمد لله که از دنیا رفتیم را در اهل بیت خود شبی می ماند و بعد از او
 پس از آن نشاء و نودند و ناهفت روز از آن میوزند و آخر نمیشد و حضرت

فرمود که از کاسه نزد حضرت صاحب الامر از اظاهر خواهد کرد و طعام نیست
 از آن نشاء و نودند و ناهفت روز از آن میوزند و آخر نمیشد و حضرت
 فضل کرده اند و غضبیل انقضای را در ساری که در کرم و در سبب که
 شمعان اهل بیت را از آن نام نماند و اینها میوزند و در صدق کردن و کینه
 و بینان و معنی نماند و طعام ایشان و شیخ مفید گفت است که و سخت
 که این روز و روزگار بداند برای شکر نعمت عز و جل و حق هل فی در شان الله
 عباد و انضام است غل زیاده و زیاده از آن و زیاده از آن و زیاده از آن
 در این روز و نماند و چون بعضی از علما این روز را روز مباحه میدانند
 دعای مباحه را در این روز خوانند و بنویسند و روز بیست و ششم بنابر شیخ
 عمر علیه السلام را بخیر شکم زدند و بنابر سبب نهایت برکت دارد و
 روز بیست و هفتم و آن که از خلفای امیه است بجهت واصل شد و دولت
 مملکت و امیه از علم الله بر طرف شد پس در این روز شکر از نیت باید کرد
 و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی در این روز متولد شده است و در
 روز بیست و هفتم بنابر مشهور عمر با فضل در کسوف منقلب شده است و بنابر
 فضیلت عظیم دارد و در روز آخر ذی الحجه که آخر سال عربات و اربعه است
 اندک شست که دور کف نمازجا آورد و در هر یک یکرب سوره حمد

وذكر في سورة فاهو الله ودمه فبذل الكرمي فوالله بعد ان سئل ان ينادي
يؤاد المومنين السعير على غنوه ورضاه ووليتا وكنيا ويصون
النوم بعد الحزن اذ حلت لهم ذوات غفران واما علي بن ابي طالب
فابن علي ولا يقع جافانك الا في **اشبه** وريان اعالها محرمات وذل
سأضلك **فقبل** دوما انما فاول محرمات ان رضاه واما رضا انما
كعظم رسول الله وروايل محرمات وركب نماز كنون وريان انما فاف
مبتدئ دست بدعاي مبتدئ وابتدئ ارسامه مع ما ابتدئ الا ان
الا اله الصديق ومن سجد يدك فاسمك بها الصديقان اجمع العود
على غير النسيان الا انما بالصور والاشغال لما في غيرك يا كرمي اذا جاءك
باغاد من الاعمال يا حرمه من لا يجر ولا يوزن الا من لا يغاب ولا يغيبك يا
سنة لا سبيلك يا كرمي الا ان لا يحسن اليك يا عظيم الرحمة يا عظيم
باعتقاد اقر يا عظيم الحكم يا عظيم الجمل يا مفضل يا محسن انما الذي يمدك
الكبر نور الشاه وصوره الفير وسعاع التكرم ودمي الماء وحيف العجز بالله
شربك الله اهلنا حرم يا مفضل يا غفراننا لا يعلون ولا يخذلنا فاهو
حيي الله لا اله الا هو عبادك وكنتم وهو رب اعز العلم ابتداء كل عباد
وما يذكرون الا اولو الابواب ربنا لا نزع فلو تابعدا ذهابنا وما يذكرون

[illegible]

حسین شهید شد اما خون و عا السرخ باریک را بخضره افتاد که بگویند که
دین بر روی لوحی که در دهنش بود که آن لوح و بزرگ نور یا مریز
سفر بود که اگر خواهی که چون منمیری و هیچ گاهی بر نوبت اندازد یا نه ای امام
و اگر خواهی که در غمهای غیبت باخضره رسول و آل و یا غیبت کنی یا فلان
چنین را و اگر خواهی که غایب شوی یا بداند که یا غایب شو و غم و مصیبت باخضره
بیاد آوردی بگویند که خبر غم تو را غم ما باشد یعنی ای کاش که بودیم با ایشان بر
رستگاری و مصیبت و رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجالت عالم غیبت با ما
از برای اندام و اندوهناک و از برای شادی ما باشد و بدانند که روز
اول ماه محرم مستحب است و از حضرت امام رضا منقول که در روز اول محرم حضرت
ذکر پاک دعا کند و از خدا فرزند طلبد و خوشم دعای او را مستجاب کرد باید و خوش
بهره را با دعا که پس هر که این روز را در دعا کند خوشم دعای او را
مستجاب کند و ناچنانکه دعای غم را مستجاب کرد و خوشم دعای او را مستجاب کند که روز
سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یوسف از جادو پیر و ناآمد هر که از روزی
در روز خوشم دعا را دعا کند بر او آسان کرد و ندو غمهای او از برای او کند و خوش
از آنکه روز نهم و دهم را در روز نهار در آن شب است و از برای او یک و نیم
بر فعل باخضره روزی باشد اندام و احادیث بسیار در فضیلت این روز

وہو

و روزۀ آنها را حضرت رسول شنیدند و از طریق اهل بیت حادثت بسیار دیدند
روزی این روز و روز خاص روز عاشورا وارد شد است و باضافه امتیاز علیهم
السلام برای بخت از وقت سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکردند اینها
از حضرت امام رضا منقول است که هرگز نکند کسی در حواجی بخورد در روز عاشورا
و بی کاری زود خود را بخواهد دنیا و آخره او را بر آورد و هرگز روز عاشورا را
مصیبت ناند و هرگز او را شاد نگذرد روز فاشنا را روز فرج و سرور و شادمانی
او گردانند و بدین اثر در بخت با ما روشن کرد و هرگز روز عاشورا را روز بخت
نامد و از برای من بخود چیزی و فخری کند خدا ان ذخیره را بر او مبارک کند و نگذرد
و در روز قیامت باین دعا و عیب الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام
مخشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای
دنیا نگیرد و مشغول کوب و فوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را
که نیز بنیاض بر ایستاد و مشغول مانم باشند چنانچه در مانع عزیزین
اولاد و آثار خود میباشد و در آن روز اساک از خوردن و آشامیدن
بیانکند و روزی کند و در آخر روز بعد از عصر نماز کند که چه بشوید
ایستاد و روزی تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز و روز و لیل و داشت
باشد که بنزد یا مثل آن بر او واجب شد باشد که آن روزی باید بگریزد

کند

اللهم الذي اكرم مقامك وكرم نبيك ان ترزق طلب نارك مع ايام مصوريه
ببيت محمد صلى الله عليه واله اللهم اجعلني عندك وجها باحبا في الدنيا
والآخرة يا ارحم الراحمين اللهم اني اتقرب اليك برسولك والى امر المؤمنين
فاجعلني من المحبين والملتزمين لايامك ويا ارحم الراحمين فانك وصب لنا محراب
من نورك ومن اشرف الناس انما هو الجور عليك وارجع الي الله والى رسوله فمن
اساس ذلك ومن علمه بنينا ومنه نرى على من يورثه على ان اجمع
بشره الى الله والى نبيه صلى الله عليه واله والى ائمة الهدى والى اولادهم
يا ارحم الراحمين من اعداءكم والى اهل البيت من اعدائهم ويا ارحم الراحمين
يا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين
اللهم الذي اكرم مقامك وكرم نبيك ان ترزق طلب نارك مع ايام مصوريه
ببيت محمد صلى الله عليه واله اللهم اجعلني عندك وجها باحبا في الدنيا
والآخرة يا ارحم الراحمين اللهم اني اتقرب اليك برسولك والى امر المؤمنين
فاجعلني من المحبين والملتزمين لايامك ويا ارحم الراحمين فانك وصب لنا محراب
من نورك ومن اشرف الناس انما هو الجور عليك وارجع الي الله والى رسوله فمن
اساس ذلك ومن علمه بنينا ومنه نرى على من يورثه على ان اجمع
بشره الى الله والى نبيه صلى الله عليه واله والى ائمة الهدى والى اولادهم
يا ارحم الراحمين من اعداءكم والى اهل البيت من اعدائهم ويا ارحم الراحمين
يا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين

الذي

بالاصح

وما في عيان محمد وال عليا اللهم اني اتقرب اليك برسولك والى امر المؤمنين
فاجعلني من المحبين والملتزمين لايامك ويا ارحم الراحمين فانك وصب لنا محراب
من نورك ومن اشرف الناس انما هو الجور عليك وارجع الي الله والى رسوله فمن
اساس ذلك ومن علمه بنينا ومنه نرى على من يورثه على ان اجمع
بشره الى الله والى نبيه صلى الله عليه واله والى ائمة الهدى والى اولادهم
يا ارحم الراحمين من اعداءكم والى اهل البيت من اعدائهم ويا ارحم الراحمين
يا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين
اللهم الذي اكرم مقامك وكرم نبيك ان ترزق طلب نارك مع ايام مصوريه
ببيت محمد صلى الله عليه واله اللهم اجعلني عندك وجها باحبا في الدنيا
والآخرة يا ارحم الراحمين اللهم اني اتقرب اليك برسولك والى امر المؤمنين
فاجعلني من المحبين والملتزمين لايامك ويا ارحم الراحمين فانك وصب لنا محراب
من نورك ومن اشرف الناس انما هو الجور عليك وارجع الي الله والى رسوله فمن
اساس ذلك ومن علمه بنينا ومنه نرى على من يورثه على ان اجمع
بشره الى الله والى نبيه صلى الله عليه واله والى ائمة الهدى والى اولادهم
يا ارحم الراحمين من اعداءكم والى اهل البيت من اعدائهم ويا ارحم الراحمين
يا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين من اعدائهم ويا ارحم الراحمين

لربنا

خلید

حُرِّدَ اِيْدُ عَابِدٍ وَابْنُ اللَّهِ بِاللَّهِ بِاللَّهِ بِاللَّهِ بِعَوْدَةِ الْمُصْطَفَى بِالْحَافِظِ رَدِّ
 الْكِبَرِ وَبِإِغْيَاثِ الْيَسِيرِ وَبِإِجْمَاعِ الْمُنْصَرِّحِينَ وَبِإِثْبَاتِ مَوْقِفِ الْحَقِّ
 بِجَلِّ أَوْدَادِهِ وَبِإِثْبَاتِ تَحْلِيلِ الْكُلِّ وَبِإِثْبَاتِ مَوْقِفِ الْمُنْظَرِ الْأَعْلَى وَبِإِثْبَاتِ الْمُنْظَرِ
 وَبِإِثْبَاتِ مَوْقِفِ الْجَمْعِ عَلَى الْعَرِشِ أَسْوَى وَبِإِثْبَاتِ تَعْلِيمِ مَا لَيْسَ بِمَا نَحْنُ أَهْلُهُ
 وَبِإِثْبَاتِ الْفَتْحِ عَلَى غَايَةِ الْوَسْطِ وَبِإِثْبَاتِ تَعْلِيلِ الْأَعْوَالِ وَبِإِثْبَاتِ الْفَتْحِ
 الْحَاجِجِ بِالْفَرْقِ لَا يَبْرُكُ إِلَّا بِالْحَاجِجِ الْمُبْدِي بِمَذْهَبِ الْكُلِّ وَبِإِجْمَاعِ كُلِّ شَيْءٍ بِالْمَذْهَبِ
 الْقَوِي بِمَذْهَبِ الْكُلِّ وَبِإِثْبَاتِ مَوْقِفِ الْوَسْطِ وَبِإِثْبَاتِ الْفَتْحِ بِالْمَذْهَبِ الْكُلِّ
 بِمَعْصِلِ الْأَوَّلِ وَبِإِثْبَاتِ الْفَتْحِ بِالْحَقِّ الْفَاتِحِ بِإِثْبَاتِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِإِثْبَاتِ
 شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْوَكَ مِنْ عِلْمِ دَعْوَى فَاطِمَةَ بِإِثْبَاتِ
 وَعَيْنِ الْحَقِّ وَالْحَقِّ فَإِنَّ لَهَا وَحْيًا أَلَيْكَ وَفِيهَا هَذَا وَهِيَ أَوْسَلُ وَهِيَ
 أَنْفَعُ لَكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأُفَوِّعُ عَنْكَ وَالْإِثْبَاتِ الَّذِي فِيهِ
 وَالْإِثْبَاتِ الَّذِي فِيهِ عَنْكَ وَالَّذِي فِيهِ عَنْكَ الْعَالِمِ وَالْإِثْبَاتِ الَّذِي فِيهِ
 عَنْكَ وَبِإِثْبَاتِ حَقِّهِمْ وَوَدَّ الْعَالِمِينَ وَبِإِثْبَاتِ حَقِّهِمْ وَبِإِثْبَاتِ
 الْعَالِمِينَ فِي فَاوَضَاتِهِمْ ضَلَّ الْعَالِمِينَ أَنْ يَصِلَ عَلَى حَقِّهِمْ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
 عَنْ عَيْنِ وَدَدٍ وَبِإِثْبَاتِ الْحَقِّ مِنْ مَوْجِبِ وَتَقْوَى عَيْنِ دِينِ بِحَقِّهِمْ وَالْقَوَى
 بِحَقِّهِمْ وَالْقَوَى وَتَقْوَى عَيْنِ السَّلَامِ إِلَى الْخَلْقِ وَبِإِثْبَاتِ حَقِّهِمْ مِنْ حَقِّهِمْ

رضنا.

رخداد که هرگز این بار نیافتند و این دعا را بخوانند از آن بیک پاد و از آنکه زیارت
مقبول باشد و عیشتن عزاده شود و سلامش انحصارش برسد و محجوب
کردد و هر حاجت که از خدا طلبید برآورده شود و هر چند حاجتش بزرگ
باشد و صفوان از زیارت با بهر خانی زیارت بدیدم و دیدم از عیبتن
الحسن بهر خانی و از امام حسین و از امام حسن بهر خانی و
از پدش امیر المؤمنین بهر خانی و امیر المؤمنین از رسول خدا بهر خانی
و رسول خدا از جبرئیل بهر خانی و جبرئیل از خداوند عالمیان بهر خانی
و جبرئیل کحشالی فرمود باز خداوند خورد هات که هر کس خدا ما
حسین بهر و ش زیارت کنند از بیک پاد و روانند خدا بخوانند از بیک
وزیر افول کنم و هر حاجت که طلبید برآورم و هر چند بزرگ باشد و هر رسول
که بیک عطا کنم و از دگر گاه تا امید نکردد و او بر کراهت شاد و خوشحال
بیر آمدن حاجش و فرز ش ز سخت وزاد داشتند از حتم از برای مکر
شفاعت کنند شفاعت را قبول کنم مگر که یک دسته سالم اند بیک باشد
کوه کرف خدا ما را بفرستاد کوه کرف بود و دانش که ملوک خود را بر جبرئیل
گفت یا رسول الله خو تعالی را بسی نوفری ستاده است برای بشارت و
سرور و خوشحال نوفری ستاد عزیز الطال و فاطمه و حسن و

بسم الله الرحمن الرحيم

انما و امر شده است و چون آنکه در سید آمده و در کرام که شرح آن در
 فتاویٰ شکر مذکور آمده است و در ایام و شعر و شمال میکند و اند خدا خبر شهر و در
 احادیث شبهه ندیده از میکند که دلائل بر محقق کند و در ایام غیر
معینه عامه وارد شده است و باین طایفه از احادیث عن ابن رضی
عنه روایت کرده است که در روز و شب ایام و مستحب است که در وقت نماز
نماز و در کعبه اول عید از جمله و در ایام خدا و در روز
توحید و عید از جمله ند که بگوید الله اکبر و صلی الله علیه و آله و س
من به الله اعظم الاعظم و ای ام میان و سید من به الله اعظم الله و ای ام میان
باین ایام مشهور است و وزیر عین عین روز و عید از جمله ند که بگوید
و در کتاب عشر از حضرت امام حسن ع روایت کرده اند که عادت است
بر چیز است نماز پناه و یک کتاب از غرض و ایام و در روز و روز و روز
از عین و آنکه در درست است که دن و چیز از در بجای شکر بر خاک
کاشتن و سید الله اکبر و ای ام میان و سید من به الله اعظم الله و ای ام میان
از صفوان جمال که گفت و ولایت حضرت صادق ع روایت کرده اند که در روز و روز
که باز ن میکند و در فک میکند و روز باید شد باشد و میکند و ای ام میان
و سید الله اکبر و ای ام میان و سید من به الله اعظم الله و ای ام میان

۵۰

و آنچه که در آنکه شایسته حضرت است علم و زاهدی و با عباد علی بن ابی طالب و محسن
بکر یا لوف باشد از شام و سرهای ارباب عالمی کرده باشند و این
ممکن است اما روائی و این باب بنظر من بعد است بلکه بعضی از رو
منافاتی در الحمله باین دارد و وجه دیگر از احادیث ظاهر است و او را که از
کب که از صحابه حضرت و رجال ایشان را بنظر من شرف و قدر بسیار
علاقی است و او را در این روز یکی از روایت و حضرت زین العابدین
زبان کرده و چون جبار از اکابر صحابه بود و او را من این امر عظیم را که از
مبتدیان و کرسی زید افضل از اوست حضرت زید را من و او را من است و او را
و چون دیگر را شایسته باشد که در ما محسن باشد و چون فرموده اند که در این
زبان یکم باید که در نفس سید شریح زین العابدین و شوق بران علماء امام
آنست که کوفه حضرت سیدنا ائمه در روز دین و هفتم ماه صفر
شد و شیخ طوسی و جمیع دیگر گفتند که شایسته امام حسن مجتبی بن زین
این روز واقع شد پس پیامبر ما هم تقریب بمیدون روزگار و زیارت ایشان
از زبان و در و زمان است و بدانند که در دعای بلکه خواست خود را
شنبه اتم ماه صفر شهرت دارد و در کتب غیر عظامه و نفاخه امین که
را در کتب بنظر من بعد و احادیث در نحو است مطلق چهارشنبه خصوصا

شوی که شایع الحال بران عوام شده است و میسر است در اول و در ماه
 ربیع الاول واقع شده است و بنا بر این میان جمعی از محدثین شبهه بین
 چنین مشهور بوده است و سید بن طاووس علی بن طاووس رضی الله عنه در
 کتاب انبیا اشاره نموده است بانکه این باب و باده روایت از حضرت امام
 جعفر صادق روایت کرده است که آن ملعون در روز هفتم ماه ربیع الاول بدست
 اسماعیل منجم شده است و از فضل او چنان مفهومی میشود که شرح مستند
 چنین عقاید داشتند که در حدیثی از آن بزرگوار روایت نموده
 است و اضافت ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان هم بودند پس از آن
 باز سبب نظم و نیکو میفروخته اند و مخالف بنی کوا را سید علی بن طاووس در
 کتاب ذوالقعدة با بنی هاشم انقباض کرده است و روایت معیری در
 این باب را در مقدمه است چنانچه گفته است که روایت کرده اند که محمد
 ابن علی علیه السلام همدانی رحمتی بر مجلس جمیع بندگان یک روزی میان ما زید کرد
 در بابی عن النجاشی علیه السلام و العذاب و رفیع در شهر فوسند
 احمد بن یحیی که از خواص اصحاب حضرت امام علی بن ابی طالب و امام حسن عسکری
 بود و یحیی بن صاحب الامر بن زین العابدین بود و چون در زکوة سید به دخل
 غرافیه میران آمد و احوال احمد را از او پرسیدیم گفت او امر و مشغول

اعمال عبادات و از روز نهم ماه ربیع الاول بود که بنی هاشم و بنی عبد
 مؤمنان تجارتی را با حضرت زین العابدین و بنی هاشم و بنی عبد
 دخر گفت که محمد بن ابی طالب حضرت امام علی بن ابی طالب را بخت میکند که امر و
 روز عبادات و بنی هاشم از عبادات بنی هاشم است و رسول الله صلی الله علیه و آله
 و بنی هاشم از ایشان ما که بنی هاشم را بخت میکند از بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 جبر که بنی هاشم را بخت میکند از بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 مشک از واسطه بود ما که بنی هاشم را بخت میکند از بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 گفت الحال از غسل عبد فارغ شده ام که بنی هاشم از روزی که عبادات کنند
 و ما را خانه خود در آورند و بنی هاشم را بخت میکند از بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 برادران خود بنی هاشم را بخت میکند از بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 رفیع در مثل بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 رسیدیم که مجلس خود را از آنجا که بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 مبارک خود خود در آنجا اندازد و مجلس خود را بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 غلامان و خدمتکاران خود جامه های فاخر پوشانیده است که بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم و بنی هاشم
 الله پدر از و مادران ما فدا می توانم از برای اهل بیت امر و فرجی تازه
 روی داده است حضرت فرمود که کدام روز و محفل از این روز و محفل

کشد کمال ازندگان از آستانه آستانه کوه و در راه ایشان از کوه و یاقوتها
 کردند و یاقوتان را سستی کرد و ایشان را از مکر کردند و یاقوتان
 منافق و یقوت و ایشان را دشمنی نور ایدل گرفتند و ایشان را خشنود و یاقوت
 را ایشان نور انگید که کردند و ایشان را بر کزید و ایشان نور ایدل
 و یقوت بازم که یقوت و یاقوت را خشنود که ایشان را یقوت بر روی یقوت
 خشنود که یقوت را که یقوت ایشان را یقوت و یاقوت را یقوت و یاقوت
 یقوت که اورا یقوت و یقوت و اورا و احباب اورا در هر جمعه با هم که یقوت
 از یقوت حریفان و یقوت شود و اورا لغت کنند و از منافق را در یقوت
 غیری که یقوت برای فرغ یقوت که در زمان یقوت این یقوت و یقوت و یقوت
 دشمنان یقوت و ایشان را و دشمنان ایشان را یقوت و یقوت و یقوت و یقوت
 و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت
 در علایق خود ندانم از یقوت یقوت علی غایت که یقوت و یقوت و یقوت و یقوت
 از یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت
 می ایدل میکند و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت
 و کوسا و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت
 در عشق و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت و یقوت

[illegible]

فصل في بيان
الملكوت والملكوت

عليه السلام في العذارى التي يدور في رجزها ردة عن الله واسفل درجته
مستقل في النار كشيخان وزنباي وديار كذا تند وكنج وشمس
بر این وقت خطی از آنست در بعضی روزها این روز است **بسم الله الرحمن الرحيم**
در این روز عیالی روز هفتده اینها است و مشهور میان علماء شیعه آنست که
ولا کون کثیر الشان و حضرت رسالت کبر در روز جمعه هفتده ماه ربیع
الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده است که در صبح آنحضرت
با ساقان بنی در شب هفتده واقع شده است شب روز شرف و مکیا
در هر روز بار و حضرت رسالت و حضرت شایب المؤمنین صلوات الله علیها
مستجاب و علماء فکر کرده اند و روزنه روز آنست که بسیار دارد و شیخ
مقدسه گفته است که این روز شرفیت و پیوسته و فخری هفتده شیعه
از فیه الاقام الان نظم آن نمیکرده اند و حق از اینست خا نه اند و روز
میدانند اند و از آنکه مدعی علمه السلام روایت کرده اند که هر که این روز را
روز دارد و نوبت روز یکسال را می پوشد شود و مفسد است که
ضد فاکت با باب حاجات بایعند و مؤمنان و مؤمنانی اشاد گردانند
و زیارت باشد مشرف و بر و ناخوش و صام فده طه حضرت رسالت
وضوح منور حضرت شایب المؤمنین و شیخ مقدسه و شیخ رشید و سید طاووس

45

فاه ربيع

عبدالله بن محمد

[illegible]

بغداد

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

مغنی

[illegible]

فاه ربيع

بأفصل الحكم الناطق بالصواب والسلام عليك أيها المصدق في الجاه وفي المراء
السلام عليك يا من هو الله المؤمن الذي لا يهزم يوم الأعراب السلام عليك
يا من أخلص الله أوصيائه وأبناؤه السلام عليك يا فاضل خير وفائع الأبرار السلام
عليك يا من دعا جبر الأمام الحسين عليه السلام على فراشه فاستجاب له وسكن السلام
عليك يا من أطوف وحسن جاب ورحمته الله وبركاته السلام عليك يا ولي عجل
الدين ويا سيدنا دار السلام عليك يا صاحب الخزانة السلام عليك يا من
ترك في قلبه سون الحاديات السلام عليك يا من سكن في التواضع على
الشرايات السلام عليك يا مظهر العجايب والأيات السلام عليك يا أبلغ في
السلام عليك يا خير ما جبر وما هو السلام عليك يا غاطب ويا غافلوا
السلام عليك يا خاتم النبيين المشكرين السلام عليك يا من عجب من
سملائه في الوفاء لملكه السوايا السلام عليك يا من ناسى الرموز قد علم
بدى حواء الصدقات السلام عليك يا ولي الأئمة البررة السادات ورحمة الله
وبركاته السلام عليك يا ولي المعونات السلام عليك يا ولي علم خير مودع
ورحمته الله وبركاته السلام عليك يا امام المؤمنين السلام عليك يا غياث
المكروبين السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر كبراهيم
السلام عليك يا طموح السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك

يا من صدق في صلواته على الشكر السلام عليك يا ماله العرفه عنهم
القلب ويطهر الماء المعين السلام عليك يا من أفاض الله الناطق ودين الأبرار
يا من أخلص الله عناء في ربه آمين السلام عليك يا ولي علم الدين ودين
علم الأولين والآخرين وصاحب لواء الكرامة في الدنيا والآخرة يا من أفاض
السلام عليك يا عيسى الدين في هذا الزمان يا من أفاض السلام عليك يا ولي
الله وبركاته السلام عليك يا من أفاض في وجهه المصطفى وحب الفقيه في
السوء السلام عليك يا امام النبي الطاهر الصفي السلام عليك يا كوكب الذي السلام
عليك يا امام أبي الحسن علي ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا امام المصلين
الذين وعلم النبي ومنزل الهدى وفي النبي وكفى الورى والعرفه الوفاء
والجاء على أهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نور الأنوار ورحمة
أجمل من نور الدنيا والآخرة الأطهار وفيهم الجنة والنار الخيرة الأمان المديعة
الكنز مستفيدا من عباد الخالصين من عظم الأوزار السلام عليك يا من أفاض
بالطاهر النقيضات والخيار المودع في الدنيا والآخرة يا من أفاض في النجاة
بالبر في الطاهر من الرعية والرحمة السلام عليك يا من أفاض في الله وبركاته السلام
عليك يا ولي الأئمة في يوم النجاة والسلام عليك يا من أفاض في الله وبركاته السلام
عليك يا ولي الأئمة في يوم النجاة والسلام عليك يا من أفاض في الله وبركاته السلام عليك

५

[illegible]

باب الحائض

وَأَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا لِقَاءَ نَبِيِّكَ
وَأَجَلَ الْبَالِغَةِ وَالْهَوَا الثَّابِتَ وَأَنْ تَنْزِلَ عَلَيَّ الْإِيمَانُ وَالْفَرَجُ وَالسُّرُورُ وَتُزِيلَ
عَنْكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَتُعِزِّزْهُمُ بِرُكْنَيْ دِينِكَ وَتُزِيلَ عَنْهُمْ
أَصْرَ شَيْئَةٍ وَأَجْعَلْ فِيهِ مِنْ الْفَاتِحَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا
أَجْرَ هَبْلٍ سَوَاءٍ أَلَيْسَ بِكَ مَا نَعْلَمُ مِنْ عَذَابِكَ وَجَبَّاهُ مِنْكَ وَيُؤْمِرُكَ وَتُزِيلُ
عَنْهُ بَوْلَ ذَلِكَ بَلَى وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
وَلَا تَخْلُوهُمْ فِي ذِكْرِكَ فِي بَلَى وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
أَنْ يَتْلُو مَدْحِي وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
وَأَنَا الْمَلُوكُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْمَلُوكُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْمَلُوكُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْمَلُوكُ وَأَنَا لَرَبِّ
الضَّعِيفُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْقَبِيرُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْقَبِيرُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْقَبِيرُ وَأَنَا لَرَبِّ وَأَنَا الْقَبِيرُ
لَا أَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ فَأَعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
بِحَاوِزِي وَعِزِّي بِجَمْعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَخْيَارِ
وَالْأَمْوَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا رَجَاءَ دَرَجَاتِهِ وَمَقَامَهُ وَتُزِيلُ عَنْهُمُ الْوَيْلَ وَالْهَوَا الثَّابِتَ
عَلَيْكَ وَعِظْمُوتُ وَادِّمُكَ مِنْهُ وَأَجْعَلْ مِنْهُ وَدَرْجَتَهُ وَأَقْرَبْ بِكَ عِيسَى
اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا كَرِيمًا تَنْبِيْهُنَّ بَعَا وَأَعْظَمُ مِنْزِلَهُ وَأَسْرَفُهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ

دَعَاكُمْ وَأَقْرَبُ فَاجْعَلْهُ مِنْكُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
عَظْمُوتُ وَادِّمُكَ مِنْهُ وَأَجْعَلْ مِنْهُ وَدَرْجَتَهُ وَأَقْرَبْ بِكَ عِيسَى
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
تُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَجْعَلْ مِنْهُ وَدَرْجَتَهُ وَأَقْرَبْ بِكَ عِيسَى وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
سَبْعِينَ مِائَةً أَلَا أَرَأَيْتَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
رَوْزِهِمْ مَا يَرْجِعُ الْأَنْبِيَاءُ رَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ
حَسْبُكُمْ شَوْكَةً وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ
بُشْرًا رَحِمَ غُلَظِي رَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ
بُشْرًا رَحِمَ غُلَظِي رَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ وَرَوْزِهِمْ
سَبْعِينَ مِائَةً أَلَا أَرَأَيْتَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ وَتُعِزُّهُمُ مِنْ عَذَابِكَ
أُولَئِكَ مَسْخُوفَاتُكَ كَذِبًا عَارِضًا نَسَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا لِقَاءَ نَبِيِّكَ وَأَنَا الْقَبِيرُ
وَأَنَا الْمَلِكُ الْفَدُوسُ أَسْلَامُ الْمُؤْمِنِينَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُنْكَرُ وَأَنَا خَلْقُ الْبَارِئِ وَأَنَا الْخَوَّارُ وَأَنَا الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ وَأَنَا

لا اله الا الله

وَأَسْمَاءُ بَطْنِ عَزْرَةَ وَلَدَ الْفَرْعَنَ أَبَدًا مَا أَحْبَبْتَهُ فَبَدَعَ عَلَى بَارِئٍ بِطَوْنِ
 مُؤَلَّى وَلَا عَزْرَةَ فَبَدَعَ مَا سَمَّيْتَهُ وَأَكْفَى سَمًّا بَعْلَ الْأُمُورِ فِي الْأَرْضِ وَ
 أَسْمَاءُ اللَّهِ الْأُمُورَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 أَعُوذُ عَلَى الدُّنْيَا وَرُفْعِ خَيْرِهَا وَرُفْعِ الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالْبَغْيِ وَالْجَبَلِ
 الرَّاسِ بَيْنَ اللَّهِ وَرُفْعِ عِلِّيَّاتِكَ وَأَسْمَاءُ فِي طَاعَتِكَ وَبِقِيَّةِ الدُّنْيَا رُفْعِ
 حَسَنَاتِكَ بِأَرْحَمِ الرَّحِمِينَ اللَّهُ أَزَلَّ سَمَّكَ الرَّبِّيَّ يَوْمَ الظَّهْرِ وَالْقَاهِ يَوْمَ الْفَرَجِ
 الْأَكْبَرِ وَالْفَوْزِ يَوْمَ الْحَسَابِ وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ وَأَسْمَاءُ النَّظَرِ وَأَسْمَاءُ
 الْإِلَى وَحَسَنَاتِ الْكِبَرِ وَالْخُلُودِ وَحَسَنَاتِ دَارِ الْفَنَاءِ مِنْ فَضْلِكَ وَالْخَوْفِ
 بِكَ عَزْرَةَ سَائِي وَالْإِلَّهِ يَوْمَ الظَّلَامِ وَالْإِلَّهِ يَوْمَ الْفَيْدَةِ أَيْدِيَاكَ وَرُسُلِكَ وَالْإِلَّهِ
 اللَّهُمَّ أَعِزَّنَا مَا لَمْ تَعِزَّنَا مِنْ دُونِكَ وَمَا أَسْرَبْتَ وَمَا أَعْلَنْتَ وَمَا أَيْسَرْتَ
 عَلَى قَوْمٍ وَمَا أَتَعَلَّكَ بِهِمْ وَأَزْدُفِي النَّفَى وَالْهَدَى وَالْعِزَّافَ وَالْعُزَّى
 وَفَضْلِي لِلْعَزْلِ بِالْحَيْثُ وَرَجَى اللَّهُ صَلَّ عَلَى بَيْتِي الَّذِي هُوَ خَيْرُ أَمْرِي وَصَلَّ
 عَلَى دُنْيَايَ الْوَحْيِ مَعَانِي وَصَلَّ عَلَى خَيْرِ الْوَحْيِ الْمُسْتَقْبَلِ وَبَعْلَ الْحَوْثِ وَرَأَى
 لِحْيَةَ كُلِّ نَبِيٍّ وَبَعْلَ الْمَوْتِ رَأَى مِنْ كُلِّ مَوْءِدٍ اللَّهُ أَزَلَّ سَمَّكَ رَبَّنَا الْأَرْبَابِ
 وَيَا بَدَأَ السَّادَاتِ وَبَدَأَ الْمُلُوكِ الْأَرْحَامِ وَكُنْجِي وَصَلَّ عَلَى فَائِدَةِ الْبَصْلِ
 مِنْ صَلَّ مِنْ عِبَادِكَ لِأَنَّ فَائِدَةَ نَبِيِّ وَفَضْلِي وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلْجَأِي

وَأَزَلَّ سَمَّكَ عَلَى عَمَلِكَ وَلَا مَعْبُودَ إِلَّا بِكَ وَلَا مَالِكَ إِلَّا بِكَ وَلَا يَحْيَا إِلَّا بِكَ لَا تَقْدِرُ
 وَبِعِزَّتِكَ وَأَسْمَاءُ الْحَاطِ الَّذِي وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ وَأَسْمَاءُ الْوَحْيِ وَالْحَيْثُ
 وَكُنْ دُونِي وَالْخَلِيعَ عَلَى مَوْرُوفٍ فَاسْمُكَ بِالْأَلَمِ الْأَنَّاتِ فَغَفِرْ لِي مِنْ فَضْلِكَ
 تَأْسَرُ اللَّهُ لَا تَدْعُ دُنْيَا الْأَعْقَرَاءِ وَلَا تَقَامُ الْأَوْجُوهَ وَلَا مَا حَافِرُكَ لَكَ صَلَّ
 فَضْلُهَا وَلَا عِزَّ إِلَّا أَصْلَحْتَ اللَّهُمَّ وَأَسْمَاءُ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْخَيْرِ حَسَنَةً
 وَفِي عَذَابِ عَذَابِ اللَّهِ عَزْرَةَ عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَتَوَلَّى الدُّمُورَ وَصُدَّاتِ
 الْكَلْبِ وَالْأَلَمِ وَاللَّهُمَّ وَأَسْمَاءُ مِنْ بَيْنِ بَعْلَ الْعَالَمِينَ فِي الْأَرْضِ فَائِدَةِ الْوَحْيِ
 وَلَا تَقْدِرُ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ أَزَلَّ سَمَّكَ بِمَا نَأْتِيَا وَنَعْلَمُ نَقِيلًا وَدَعَاءُ سُجْدًا بِأَوْفَى
 حَادِثَةٍ وَفَوَاحِشَةٍ وَقَبْلَ شَاكِرٍ أَوْفَى نَحَابِيرٍ وَلَا تَأْخُذْكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَنْفَخَ فِي الدُّنْيَا
 وَمَعَانِيهَا وَفِي دُونِهَا وَشَهْوَاهَا مِنْ قَبْلِ اللَّهِ تَأْخُذُكَ كَرَمُكَ تَشْكُرُ الْبَيْتَ مِنْ عَمَلِكَ
 فَاعْفُ لِي الْبَيْتَ مِنْ دُونِي وَكَرَمِي وَلِيَا وَصَبْرًا وَمِسْعًا وَحَاطًا اللَّهُمَّ فَكُنْ
 فَلَمَّا أَسْتَدْرَبْتَ لَكَ مِنْ قَلْبِي وَلِيَا أَدْوَمَ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِيَانِي وَحَسْبًا أَوْفَى
 عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ خَيْرِي اللَّهُمَّ إِنِّي عَوَّذُكَ مِنْ ذَوَالِ عَيْنِكَ وَمِنْ خِلَافِ
 نَفْسِكَ وَمِنْ حَوْلِ عَائِنِكَ وَمِنْ جُلُودِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ حَمْدِ الْبَلَاءِ وَ
 دَرَكِ الْفَنَاءِ وَمِنْ شَأْنِ الْأَعْلَاءِ وَتَوَهَّ الْفَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ
 أَتَسْمَكَ بِأَسْمَاءِ الْكِبَرِ وَعَزْرَتِكَ الْعَظِيمِ وَمَلِكِكَ الْقَدِيمِ وَرَأْسِهَا الْحَقَّابِ

در بیان اعمال و احوال

منقول

[illegible]

عبد المرحوم

و سن آنحضرت قالی واجب است و پاکد و آنحضرت نماز شب
در شب و روز و غیر این نماز واجب فرموده است رکعت نافله پیش
از نماز ظهر و هفت رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام
و دو رکعت پیش از نماز آنحضرت و چنانچه گفته شده میشود بر این
رکعت است و باز ده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و آنست
فرموده اند و در ثواب و پاکد مثل آن اند و مانند فرموده اند که آنست
که خدا کند و از برای نشان هفتاد رکعت با جوهری نافله رکعت
از برای نافله شب هر یک است و همچنین روزی است و همچنین روزی
در این روز و واجب است که تمام ماه شعبان و در ده ماه دیگر هر ماه
روز و اگر فوت شود ستم که خدا کند و اگر در این زمان دشوار باشد
ستم که در روز نماز خدا کند و اگر دشوار باشد بدین هر روز یک رکعت
بدین که بحساب زده در یک شبی و سه نماز باشد و بحساب روز
نماز این زمان احوط چهار ده نماز یک یک یا یک نماز که بحساب و ط
جمله در روز نماز و احوط همان باشد و اگر صد در صد شاه بدین احوط
و در هر روز نماز است و بدین پنج از حدیث صادق و تفویض که حضرت
رسول الله روزی است آنست که گفت که هر کس نماز کند که هر کس اطاق

نماز کند و و موقت اطاق کند که کجا کند و دیگر روزی است نخواهد کرد
در موقت روزی حضرت داود گفت که یک روز و نیم می باشد و یک روز اطاق
فرموده اند در آخر رکعت آنست که روزی است و فرموده اند هر ماه یک رکعت است
بر این نماز است و اینست آنحضرت و فرموده اند که این روز و اینست برای است
باز روزی نام سال و وسایل و شیطانی را از منتهی بر طرف می کند و برای است
که کلام روز هفت فرموده که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول ده ماه و دو روز
پنجشنبه و یکشنبه این روزها اینست و فرموده اند که این روزها اینست
انتهای سال بود و این روزها نازل میشد است پس اگر در این روزها روز
بدان روز برای دفع عذاب و در این روزها اینست و فرموده اند که این روزها اینست
و آنست که اعمال بدکاران را در این روزها عذر میکند و چهارشنبه و اینست
برای این روز و اینست که اینست و در روز چهارشنبه خلقت شده است و
پس اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
در چهارشنبه و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
باشد اول روزی که اینست و اگر بهتر شود و پنجشنبه و دو روز دیگر و اگر در
ده ماه آخر و پنجشنبه و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
چنانکه در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است

در روزهای
پنجشنبه و شنبه

که پیش از اول جماد الثانی و بعضی جمله که در ماه مذکور یکشنبه باشد که پیش از
دویمه اول ماه دیگر باشد و پس از جماد الثانی منقول است که یک
در هر ماه است روزی درین دارد که با هم یکس جاده نکند و سقا
زندان خونی و بجزدی نکند و سقا درین نکند و گوشت خوردن بخدا و اگر
یا اور سقا هم و بجزدی نکند و یک روز و مغایرت نکند و اگر در این ایام روز
باشد و سقا درین روز و شود و او را تکلیف کند اما اگر درین
از روزی داشتن بخدا در این روز بر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام در حدیثی که فرموده که هر که داخل شود بخدا بر این
مؤمن خود و روزی باشد و غلط نکند و اگر نکند که در روزی که بر او
گذاشته و چون قول رسول بکمال برای نویسد که در روزی که اول ماه
با میان ماه با اخر ماه بعل و در خویشت و فی الجمله ثابت است که
و ثواب روزی سال بسیار چنانچه فرموده است من جاء بالحق فله
عشر أمثالها یعنی هر که حسن بد کرد خدا با او در برای او هفت ده برابر و
این سخن در احادیث بسیار وارد شده است اما جمیع آنست که بخوبی باشد
که اول مذکور شد و از جمله روزهای شنبه هر ماه روزی نام البصر است
یعنی پس از چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت این روز

در روزهای
پنجشنبه و شنبه

از طریق عامه و خاصه منقول است و در بعضی از روایات وارد شده است
که چون حضرت نادم من یک آن امر بکرده شد در هشت روز این روزها
باشد شنبه بود با بعد از قول نبویه من خط سباهی ازین بابی و مانند
چون آنکه آنجا که از در او بداند و درین روز و درین روز و درین روز و
کردند بد کرد که هر یک از این روزها که در این روزها و در این روزها
پس از چهاردهم ماه بود و چون روزی داشت ثلثان شباهی بر طرف پس در روز
چهاردهم در این روزها که در این روزها و در این روزها و در این روزها
دیگر بر طرف شد پس در روز پانزدهم از این روزها که در این روزها
است روزی برای نویسنده از این روزها که در این روزها و در این روزها
روزی که در این روزها که در این روزها و در این روزها و در این روزها
که است که روزی و پنجشنبه و چهارشنبه بدلا نام البصر میزنند است
مناغان ندارد که هر دو سنت باشد و پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه
بجز باشد اما اکثر احادیث نام البصر از طریق عامه است و این علماء و علما
از حضرت رسول روایت کرده است که هر یک از این روزها که در این روزها
که روزی که در این روزها که در این روزها و در این روزها و در این روزها
روزی که در این روزها که در این روزها و در این روزها و در این روزها

هزار سال حضرت امیر المؤمنین گفت با رسول الله این مخصوص مذمت برای همه
 کبر است حضرت فرمود که هر که از شعبان تا اوایل روزهای ماه روزه بدارد این ثواب
 برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست از ماه فرمود که هر روز چهار روز و چهار
 دهم و پانزده است و از جمعه روزهای مغرب روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه
 و جمعه است برای کسی که حاجتی داشته باشد چنانکه در هیچ ایامی در
 چنین نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور میان علمای آن که هر پنجشنبه
 مرجعه را روزه گرفتن سنت است مگر آنکه یکی از ایام حرمه واقع شود و
 صحیح از حضرت صادق علیه السلام نقل است که کسی که اراده عمل خیری داشته باشد نباید
 قصدی کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بجل آورد
 زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است و این چند رحمة الله که در آن
 که مستحب است روز جمعه را تنها روزه گرفتن و اگر بطاعت سازد بان هر روز
 پیش یا پس از بعد از اجازات و گفته است که اسباب روزه دو شب
 و پنجشنبه منسوخ است و روز شنبه یعنی از آن وارد شده است **مؤید** بلکه
 اکثر آنچه از چند گفته خلاف مشهور میان علمای و شیخ طوسی در صحیح
 گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است و غیر این است
 که از آنجا روزه ندارد مگر آنکه یک روز بیشتر روزه بدارد و یک روز خیر

انها

فضیلت روزه
 یا امیر المؤمنین

از آنجا که هر روز روزه و جمعه بخوبی برقی است زیرا که شبان پیش از
 از او هر چه نقل کرده اند و بعضی از علما شیخ از روز جمعه را حمل کرده اند آنکه
 که اینان در صورتی که او را ضعف کردند از فرائض و نوافل و عبادت
 روز جمعه و این حمل بدست و اما روزه و شب احادیث و غیر از روزه
 آن واقع شده است و غیر یک خصوصاً اگر که قصد یک روزه
 شنبه مگر آنکه با روزه شبی از روزهای ماه و او شود مثل غلبه روزه
 و مولد و امثال اینها و غیر از روزه شنبه بنظر فقیر نیست اما احتیاط
 هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر آنچه شیخ مفید نقل کرده است روایت کرده
 است که هر که در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعدة و ذی الحجه
 و محرم پنجشنبه و جمعه و شب را روزه بدارد خوشحالی برای او ثواب
 عبادت قصد سال بنویسد **یا بنابر این** در میان زیارتان حضرت رسول
 خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بغیر از آنچه سابقاً مذکور شد آنکه
 زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم در هر اوقات از
 نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از غسل یا با غسل است خصوصاً
 در شب و روز جمعه و سایر ایام و لیالی منبر که در کتاب فضیله از آن تفصیل
 ذکر کرده ام و در این مقام بدین چند زیارت بعد از زیارت جامع و دعا

[illegible]

و سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا أَعْبَادَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ يَا زَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَبِرْكَائِهِ مَا يُوَفِّدُ شُودِي فِي قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ سَدِ بْنِ
كَبِيرٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْتِيهِ مِنْ بَنِي إِسْرَافِيلَ زِينَةٌ مِنْ
حُجَجِ الْأَنْحُسُفِ مَثَلُهَا كَمَثَلِ الْبَيْضِ الْأَخْضَرِ وَخَالِهَا كَمَثَلِ الْوَرْدِ الْأَخْضَرِ
وَأَلْوَانُهَا كَمَثَلِ الْوَرْدِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَا كَانَ فِي الْإِسْلَامِ مِنْ شَيْءٍ وَدُرُودُ حُدُثِ مَثَلُهَا كَمَثَلِ الْوَرْدِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ
عَنْهُ كَمَثَلِ حُجَجِ الْأَنْحُسُفِ مَثَلُهَا كَمَثَلِ الْبَيْضِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
شُودِي فِي قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
كَمَثَلِ الْوَرْدِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
مَثَلُهَا كَمَثَلِ الْبَيْضِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
دَلَالَةُ بَيْضِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
زِينَةُ الْأَنْحُسُفِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
لِزِينَةِ الْأَنْحُسُفِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ
حُدُثِ مَثَلُهَا كَمَثَلِ الْوَرْدِ الْأَخْضَرِ وَكَانَ يُزَيَّنُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِضَائِفِ قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ

منه

وَحِوَارِيَّ وَأَنزَلَتْ فِيهِمُ الْوَسْطَانِ فَنُفِيتَ عَلَيْكَ أَسْمَاءُ بَارِزَةَ
أَسْمَاءُ فَدَعَا اللَّهُ وَوَارِثُ نَحْرِ اللَّهِ وَوَارِثُ بَيْتِ عَمِيلِ اللَّهِ وَوَارِثُ مَوْصِي
عَمِيلِ اللَّهِ وَوَارِثُ عَمِيلِ رُوحِ اللَّهِ وَكَانَ وَوَارِثُ عَمِيلِ حَبِيبِ اللَّهِ وَنَبِيِّ
وَارِثُ عَمِيلِ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصَّى رَسُولُ اللَّهِ عَمِيلًا وَوَارِثُ الْحَسَنِ عَلَيْهِ
وَصَّى أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَمِيلًا فَالْمَلِكُ وَجَدَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ فِيهِ السَّاعَةُ
كُلُّ سَاعَةٍ أَلَا بَسَدٌ مُقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَزَلَّ حَلِيلُ رَسُولِ اللَّهِ وَوَارِثُ
أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَبْلُ الْحَزَنُ وَالْبَلَاءُ مَا وَلَّى عَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ وَحَسَنُ
بِرِّكَانِ بَارِزَةَ كَتَبَ عَلَيَّ وَالْبَانِي وَجَمِيعَ حِوَارِيٍّ مَن بَاسْتَدَى شَيْعَتِي
فَقُولُوا لِي فِي مَا أَلَا بَرِّكَ مِمَّنْ هَذَا الْبَلَاءُ وَالْعَذَابُ عَلَيْهِمْ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ
الْبَلَاءُ جَمِيعَ عَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ وَوَصَّى أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثُ عَمِيلِ حَبِيبِ اللَّهِ وَنَبِيِّ
بَحَابِجِ خُودِ وَرُوحِ مَكْرَانَ دُوبِ غِبْرِ عَلِيٍّ الْحَبِيبِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ كَانُوا
بَابِ يَدِ نَعُودِ مَدْفُوزَاتِ وَسَلَامِ مَكْنِيٍّ بِرِوَاثِلِ زِيَارَتِهِمْ عَامِيٍّ مَطْلَبِ
حَاجَتَاهُمَا دِنَا وَخُودِ خُودِ لِي فِي هَذَا رَكْعَتِ نَازِ مَكْنَزِ وَرَكْعَتِ زِيَارَتِهِ
رَكْعَتِ أَتِ بَاشْ رَكْعَتِ بَاطِحَارِ رَكْعَتِ بَادُورِ رَكْعَتِ وَهْزِ شَرْفِ رَكْعَتِ
أَتِ بِسَ رُوحِي مَكْنِيٍّ بِجَانِبِ فِرَامِ حَبِيبٍ وَبِكُونِ أَمُودِ عَمِيلِ بَامُولَايَ وَأَيَّ
مُولَايَ وَسَبَّحِي وَأَيَّ سَبَّحِي وَوَعْدُكَ بَاسْتَدَى وَأَيَّ سَبَّحِي بِعَمِيلِ

جامعہ

九二五

کتابخانه مرکزی
کتابخانه عمومی

وفاقی

وَأَمَّا أَنْتُمْ فَيَكُونُوا لَهُ عِدَدًا وَتَأْتِيكُمْ سَاعَاتُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ
عَالِمُكُمْ فَتُجَاءُكُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيكُمْ وَمِنْ خَلْفَكُمْ وَمِنْ أَضْوَاجِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ
أَعْيَتْكُمْ حَسْبُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَلَمْ تَكُنْ لِلْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ
الْقَنَاءِ وَتُفْعَالُ الْإِنْفَاءِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ
وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ
وَعَلَيْكُمْ نَزَلَ مِنْ رَبِّهِمْ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ
وَيُفْعَالُ الْإِنْفَاءِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ وَالْأَفْطَحِ وَالْحِصْنِ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ
بِمَنْ أَنْتُمْ مُخْلِصُونَ وَمَا يَنْتَظِرُكُمْ إِلَّا يَوْمُ الْقِيَامِ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ
مُتَرَلِّكُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَا يَنْتَظِرُكُمْ إِلَّا يَوْمُ الْقِيَامِ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ
تَعْلَمُ خَلْقَكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ
اللَّهُ أَنْتُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ
لِيُنْزِلَ عَلَيْكُمْ صُحُفًا مَكِينًا وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ
وَمَا يَنْتَظِرُكُمْ إِلَّا يَوْمُ الْقِيَامِ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ
بِصَفَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ وَتَعْلَمُكُمْ أَنْتُمْ
مَنْ أَنْتُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَا يَنْتَظِرُكُمْ إِلَّا يَوْمُ الْقِيَامِ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ وَالْحِكْمَةُ

لوکر

[illegible]

مہندو

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

ذكر كرمه انك سخطت كرمه وزيادته انما جمع خسران صاحب الامر
حين يات كندا الله ما لم يزل يسلو ان الله على جميع
المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وبرها وسهولها
جبارا خيرا ومبشرا ومن الدين الذي وعى من الصلوات والتهنات
الله وملائكته وشعبه رضاه وعدما احياه كمالا واحاط بعلمه الله
اجل ذلك في هذا اليوم وفي كل يوم عيدا وعظما بعد الله في رضى الله عن
هذا الشريف وصلى الله على النبي وآله وصحبه وسلم في هذا اليوم
وسيد صاحب الزمان ولجعت في انصافه واشباعه والذاب عنه واجبات
من المستعدين بربنا طائعا غير مكره في الصلوات التي تحت ملكه في كل يوم
تصلح حقا كما هم موصوفون على طاعتك وطاعة رسلك والى علمهم السلام
الله في هذا اليوم وعنى الى يوم القيمة ولست بغير اخبر بخلافه
منقول كرمه كرمه حساب ان عمن ربحنا انما زياره ما يابى ان يكون
اظهاره انفس بهن عدا او افر من ورن وردك در خدمت انفس بنها
وحولنا في كل عام ربحه وركاب من فرما به من ان كاهنا ومحمد
وانفعا بنبينا اللهم ربنا انور العظيم وربنا الكريم انفع وربنا الجبر مكرم
ومنزلا انوارنا ولا يجل والقرور ورسول الله والحرور ومنزل القرآن العظيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

وبسم الله الرحمن الرحيم والذين آمنوا واتبوا التوراة التي اوتوا في كتابك
وبنور ورحمتك المبين وملكنا انفسهم باحق باقوم اسئلك يا ربنا ان تبارك
به القلوب والارواح وتزودنا بسلطانك الذي يعلو به الاقوال والاعمال باحق
كل شيء يا حي يا قيوم كل يوم لا يحصى المون في بيت الاحكام يا حي لا اله الا انت
اللهم بلغ مولانا الايام ايامنا في الفاتحة يا ربنا تسكوت الله عليك وعلى آله الطاهين
عليهم جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وبرها وسهولها وفيما
وتنعمها وتحيي وعن والدينك والافرن يا ربنا الله ومدا كماله وبنا الحشا
عليه واحاط به كماله الله الجند له في بيته يوم هذا وما غيب من الامم عليه
وعظما وبجاء له في غنى لا حول عنها ولا اله الا الله انما جعلنا في انصافك
والعوايا والذابين عنه والمساكين والفقراء في هذا اليوم والذين لا يملكون
والخامرين عنه والشايعين الى اذاننا والمستعدين بربنا يا الله ان حالنا في
وبيتنا المون الذي جعلنا على عبادك فاسخ من قهرى مؤمن واخبرنا شامرا
سبحي محمد فانا في ملكنا دعوة الداعي في الحاضر والبادي اللهم ربنا الطاهر
الرشيد والفرح المحيى وكلنا طهره في كل يوم في اليك وعلى رسلك وسجل محمدا
واوسع من نعمه واسلمنا بيمينه وانفعا نوره واسئلك يا ربنا ان تبارك
واحيي عبادك فانك فلت وتو لنا الحشر الفساد في الزمان والحق انك يا ربنا

بسم الله الرحمن الرحيم

سید علی

[illegible]

دعائے مذہبی

[illegible]

على ما كان من ربه وبعدهم حويل في الجنة وهم في الآلات باعل
 كرمهم المؤمن بعدى وكان من مفسد الضلال وكونهم على حيلة
 المبين ومن الله عليهم كذب في ما يوفى ربح ولما بقى في يوم من الخصال
 من صناديد بعد جعلوا قول حكي لله تعالى ولما وجبنا على النابول ولما
 تأخروا لله ولما لا تم فندم به حينا بدلا العز وقيل انهم اوعى و
 فلو اوعى لهم اخطا طارده وغشيه ومغشيه وغير من فاصد على اخطا
 واكن على البرور وكن فكل انما كن في الفاضل والملازم في انما كن
 وفنك اشق الاغنياء من الاولين والآخرين دفع اقول وابن كوشل
 حكي لله عليه واليه في الطاهر وبعد الطاهر والامام ميمون على نعم حجة
 على طبعه ربه واصفاء ولين الا انكسار من وفار عباد الحق منهم فضل
 ومن قبل ومن منى ومن منى ومن منى ومن منى ومن منى ومن منى
 اذ كانت الارض لله بورها من ثمة من عباد الله والعالمين والمؤمنين
 ان كان وعدينا الله وكونهم الله وعده وهو العز الحكيم على الاغنياء
 من اهل باب محمد على الله عليهم ولما قلنا البكور ولما قلنا
 الثابون ومنهم الله في الدوع والسن الصارخون ويضع الضابون
 ويضع العابون ابن الحسن وابن الحسن ابن الحسن ابن الحسن ابن الحسن

۱۰

[illegible]

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِهِ وَجَسَدِهِ بَعْدَ عَزَائِهِ فِي مَعْنَى السَّاعَةِ أَفْضَلَ لِقَائِهِ
 السَّادَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ الطَّالِقِ التَّهْدِيدِ قَبْلَ الْخَرِّ وَطَرِيقِ الْخَرِّ
 السَّادَ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ كَلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَلَامَ عَلَيْكَ يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُكَ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّ مِثْلَ ذَلِكَ مَطْلُومًا وَمَصِيبًا
 شَهِيدًا وَأَنَّكَ اللَّهُ عَالِي الطَّالِبِ بِنَاوِلُ الْمُتَضَرِّعِ عَدْلٌ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ
 فِي هَذَا الْعَدْوِ وَالْظَاهِرِ دَعْوَتُكَ وَأَنَّكَ وَقْتُ بَعْدِ اللَّهِ وَجَامِدُ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبْدُ اللَّهِ خَلِصَ سَاحَتُهُ أَيْمَنُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكَذَلِكَ وَ
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ خَدَّكَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَيْمَنُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَالِي مِثْلِ
 الْكَلْبِ وَخَفَّ حَيْكُكَ وَخَفَّ حَيْكُكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ خَدَّكَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَيْمَنُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَالِي مِثْلِ
 مِنْ جَوَانِحِكَ نَا إِلَى اللَّهِ مِنْكُمْ رُبِّي وَمِنْهُ وَالْأَمْرُ مَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ لَعْنَةُ
 أَنْكَ وَالْأَمْرُ مِنْ وَلَدِكَ الْخَوَّ وَبَابُ الْهَدْيِ وَالْعَرَفُ وَالْوَقْفُ وَالْحَقُّ
 أَهْلُ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ بِكَ مِنْ مُؤْمِنٍ وَمِنْهُمْ كَلَامُ مُؤْمِنٍ وَكَانَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 دِينِي وَخَوَّابِي وَمُتَفَلِّحِي فِي قُبَايَا وَتَرْكِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ الْحَسَنِ سَيِّدِ
 الْعَالَمِينَ الْكَافِي سَخَطَهُ لِقَائِهِ وَجَعَلَتْ مِنْهُ أَمْرَ الْهَدْيِ الَّذِي بَعْدَهُ
 بِالْحَقِّ وَبَعْدَهُ لَوْ أَنَّكَ لَمْ تَكُنْ وَطَرِيقُكَ مِنَ الرِّجْسِ وَأَصْطَفَى وَجَعَلَتْ

مَا بِمَا عَمِدًا اللَّهُ صَلِّ عَلَيْكَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتُ عَلَى سَيِّدِي مِنْ دُرِّ أَيْدِي الْمَلَائِكَةِ
 بَلِّغْ بِمَا نَفَرْتُ بِمَعْنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّا لَعَزَّ بِكُمْ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 زَاكِرِ الْحَيَاةِ وَأَمَامِ الْحَيَاتِ وَقَدْ أَمَلْتُ الْقُوَى وَالشَّجَرِ مِنْ عِبَادَةِ اللَّهِ وَكَأَجَلِهِ
 عَلَى عِبَادِهِ وَمَعَارِ الْبِلَادِ وَمُسَوِّدِ الْحَدَاتِ وَمُسَرِّحِ الْوَحْيِ وَأَمِيرِ
 السَّالَمِ وَحَدَّثَ بِمُعْذِرَاتِكَ صَلِّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتُ عَلَى سَيِّدِ
 مِنْ دُرِّ أَيْدِي الْمَلَائِكَةِ وَأَحْفَافِنَاكِ وَوَسَلَاتِكَ يَا رَبِّ أَعْلَمُنَا اللَّهُ
 صَلِّ عَلَى مَعْنَى مِنْ عَمَلِ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَى الْخَيْرِ وَالنُّورِ الْمُبِينِ
 اللَّهُ وَكَأَجَلِهِ مُعَدِّنِ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَمَنَازِلِ عِلْمِكَ وَالسَّائِرِ وَجَلِّ
 وَبَلِّغْ لَكَ وَتَحْتَظُّ بِنَبِيِّكَ صَلِّ عَلَيْكَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتُ عَلَى سَيِّدِي مِنْ دُرِّ
 وَجَلِّ لَكَ يَا حَبِيبِي اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْمِنِ مَوْسَى وَجَلِّ لَكَ يَا
 زَكِيَّ النُّورِ الْخَلْقِي الْخَالِدِ السَّائِرِ عَلَى الْأَرْضِ فَيَكُنَّ اللَّهُ وَكَأَجَلِهِ
 يَا بِنَا السَّائِرِ مَوْسَى وَجَلِّ لَكَ وَجَلِّ لَكَ وَجَلِّ لَكَ وَجَلِّ لَكَ وَجَلِّ لَكَ
 كَانَ الْخَيْرُ مِنْ جَهْلِ أَوَّلِي رَبِّ صَلِّ عَلَيْكَ أَفْضَلَ وَكُلِّ مَا صَلَّيْتُ عَلَى سَيِّدِ
 مِنْ جَاهِلِكَ وَصَلِّ لِي يَا زَكِيَّ غُفُورِ رَبِّهِ اللَّهُ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَوَسْوَائِهِ
 أَرْفَعَهُ وَوَضَعَهُ مِنْ شَيْءٍ مِنْ خَلْقَاتِ اللَّهِ وَكَأَجَلِهِ وَجَلِّ لَكَ
 خَلْقِكَ وَقَدْ أَمَلْتُ لَكَ وَأَمَلْتُ لَكَ وَأَمَلْتُ لَكَ وَأَمَلْتُ لَكَ وَأَمَلْتُ لَكَ

الذين والاعلان ودعوا اليه يسلمك بالحق والموحدين المحسنين صل على افضل
ما صلبت على سيدنا والياك ونحن نكبرك على كل من كان في الدنيا والارض
على محمد بن علي بن موسى عليهما السلام ونور الهدى ومعدن الوفاء وقرع الازكاء و
مكافاة الاوصياء وامينك على وجهك اللهم وكما هدبت باه من الضلال والو
استغذت باه من الجحيم وارشدت باه من الضلال وكنت باه من نكاح
عليك افضل ما صلبت على اهل بيتك والياك وبقيت وصباياك في عجزكم
اللهم صل على علي بن محمد وصلى الاوصياء واملهم الاقضية وتغلبهم في الدين و
اجعلهم على الخلافة اجمعين اللهم كما جعلت نور الانبياء في المؤمنين فاجعل نورهم
من قلوبك وانذرهم بالايام من غفائك وحد ربك وذكى بالياك وحل حلالك
وعزم حرامك وبين شرابك وقرافيتك وحض على عبادك وامر طاعتك
فهم عن عصيتك افضل ما صلبت على سيدنا والياك وذكى
انبياءك بالاله العالمين اللهم صل على الحسن بن علي بن النعمان الصديقين
النور المضيئين خازن عليك والمدينين بوجهك وولي امرك وحكمتهم في الدين
الهادين الى الهدى والنجاة على اهل الدنيا صل على اهل بيتك افضل ما صلبت
على اهل بيتك وفضلناك وفضلناك بالاله العالمين اللهم صل على
وليك والي والياك الذين فرضت طاعتهم واجبت لهم واذميتهم في الجحيم

وغيره

طريق علي

وغيرهم فطهر الله اضره وانصره بالدينك وانصر به اوليائك واوليائهم
شيعته واصحابه واجعلنا منهم الله اعلم من كل شئ باع وطلع ومن شئ
واخطاه من بين يديهم من خلفهم وعن يسارهم وامنهم وامنهم
ان يوصل اليه بسوء في رسله واظهر به العدل بالحق وانصرنا من
اغسل خاذا بيه وافهم بهجاء به الكفرة وافعل به الكفار والمناقين وجميع
الميلين تحت كاهلهم من مشاير الارض ومعارها وبرها ونحوها واملا في بلاد
عداها واظهر به دينك على اهل الاسلام واجعلنا الله من افضل اهلها
وانساع وانساع وشيعته وارزقنا محمد بن بابا ما نلوه في عذوقهم في الخلق
باب في رتبة دربان نمازها واجبات بخصوص روزي وما هي
ونمازها هي شئ من اختصاص بوفيق ندارد واما اگر بعض ما هي عرفي معلوم
دارند ودر آن وقت فسادات **در رتبة دربان نمازها** بانك بدان که این نماز
واجبات نزد کوفه افان و خوسف ماه خواه کل بکنند وخواه بعض و
در زن که زمین بزرگ و مشهور است که هر چه که از جانب آسمان حادث
شود که موجب خوف غالب خلق گردد نماز واجب بشود مانند بادقانی
شد که بخلاف عادت باشد خواه زن بکند وخواه نباشد و غافل
عظیم و عده های بسیار شد و نار بک شدن هوا و امثال اینها و انقل

در رتبة دربان نمازها

در رتبة دربان نمازها

افوی است و کیفیت نماز آنست که قصد کند که نماز اقبال گرفته باشد
 گرفته نماز را با ایاات می کند از جهت آنکه واجب برای رضای خدا
 باقره الله پس بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
 پس سر بردارد و سنت است که در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و
 سوره بخواند پس رکوع را بگوید و رکوع بعل آورد و از رکوع بیست و یکم سر بردارد
 سمیع الله الرحمن بعد از آن سجود رود و بجا آورد پس رختن و دیگر
 دیگر بجا آورد بدست و رکعت اولی و در سر برداشتن از رکوع دهم بجا آورد
 سمیع الله الرحمن بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره اول
 و رکوع رود و بعد از سر برداشتن بیست و یکم سوره را بخواند عاده حمد بکند
 و اگر سوره که پنج آیه باشد نفر تو کند بر رکوعها یک حمد که در رکوع اول
 خواندن اکفا می کند و همچنین در رکعت دوم و بیست و یکم و سوره که بیست و یکم
 کند اکفا می تواند که در هر آنست که بطریق اول بکند و بیست و یکم و سوره
 بجا آورد اگر وقت تنگ نباشد و اول وقت نماز کوف و خسوف باشد
 گرفته است و آخر وقت قبول مشهور را بندهای بخیل شدن و اظهار زنی
 خیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام بخیل نشود و فتنش بافت و نماز را
 و ایاات که وفاتش و فاینا نکند و اوقات مشهور در تمام عبادات و اگر کسی

کند نماز مذکور را با حد و ثبوت یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علماء
 که فضا می کنند آن نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر ناسی که فراموش کرده
 باشد فضا نیست مادام که تمام فرصت گرفته باشد و عل مشهور لوط
 و اگر مطلع نشود تا وقت بدر رود و مشهور میان اصحاب آنست که فضا
 کسوف و اجابت مکر آنکه تمام فرصت گرفته باشد و جمعی گفته اند و
 است فضا مطلقا و قول اول افوی و ثانی لوط و مستحب است که این نماز را
 بجا آورد و طول بدهند بشد زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز
 فارغ و انحال نشد باشد شهر و افوی آنست که عاده نماز مستحب است و
 بعضی واجب دانسته اند و مستحب است خواندن سوره های طولانی را و
 وقت و بر این سخن رکوع و سجود با قرآن و مستحب است قنوت خواندن
 پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در تمام زلزله مکرر
 آیه را بخواند مناسب است **اللَّهُمَّ تَسْبِيحُكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ**
زَالَا لَأَنْتَ أَهْلُهَا مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و از حضرت امام ع
 منقولست که هر که در وقت خواب را بجا بخواند خانه بر سرش خراب نشود
خبر در بیان نماز استغاثه است غوطه باران در وقتیکه باران که آید
 و آب چاهها و چشمه ها که شود و کیفیت این نماز مثل عبادت که سابقا مذکور

بجای آنکه

مَا جَوَّزَ بَابَهُ جَاءَ عَلَى عِدَّةٍ مِنْ بَنِي بَدْرٍ وَبَنِي خَلْفٍ وَبَنِي عَوْفٍ وَبَنِي نَجْدٍ
 كُلُّ جَيْشٍ أَلْحَاكَ بِأَلْفٍ تَحْتَ يَدَيْهِ وَعَلَى قَوْفٍ وَبَنِي لَاحِظٍ وَبَنِي لَاحِظٍ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَلَامَةَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَوْسَعُ عِلْمًا مِنْ زَيْفِكَ
 وَأَضْرَعًا لِلَّذِينَ وَجَّعَ حَوَائِجُهُمْ بِاللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ
 حضرت فرمود که هر که این دعا را بخواند هیچ کاه میان او و خدا
 و غیبی اندر او نماند که امر ندیده شود **در بیان فضیلت** و کیفیت نماز حضرت
 فاطمه است سید طاووس قدس ره پسندید که نماز حضرت صادق روایت
 کرده است که فرمود که ما در نماز علیها السَّلام دو رکعت نماز میکردیم که هر یک
 نعلیم و کرده بود و در رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوون فدر
 در رکعت دوم صد مرتبه سوون فوجده بخواند و چون سلام میگفت بلند میگفت
 بخواند سُحَّانَ ذِي الْعِزَّةِ الشَّامِ الْمُنِيبِ سُحَّانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَارِعِ الْعَظِيمِ سُحَّانَ
 ذِي الْمَلَكِ الْفَاحِشِ الْعَبِيدِ سُحَّانَ زَلَّيْسِ الْبَهْجَةِ وَالْجَالِ سُحَّانَ مَنْ رَزَقَ الْخَلْقَ
 وَالْقَوَارِ سُحَّانَ مَنْ رَزَقَ الْفُلَّ وَالصَّفَا سُحَّانَ مَنْ رَزَقَ الْكَلْبَ فِي الْهَوَى
 سُحَّانَ مَنْ هَوَّكُنَا لَمْ يَكُنَا أَهْلًا سُبْحَانَكَ أَنْتَ كَرِيمٌ وَكَرِيمٌ وَكَرِيمٌ
 است که بعد از این از تسبیح مشهور حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده می
 شود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ

تسبیح حضرت فاطمه
 علیها السلام

در صبح این دعا را بخواند و این دعا را هر روز است و گفته است که چون سلام بگوید
 تسبیح فاطمه را بخواند چون دعا را بپوشد مگر در پیش کف است که سزاوار
 برای کسی که این دعا را بخواند و از این دعا فارغ شود که زانوهای او در آغوش خود
 برهنه کند و بچین رود و جمع مساجد سبعا را بخواند و برساند که جامه در
 میان مانع نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده
 این دعا بخواند یا مَن لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ
 یا مَن لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ
 یا مَن لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ
 یا مَن لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ لَمْ يَرْحَمْهُ رَبُّهُ
در بیان فضیلت و کیفیت احکام نماز حضرت جعفر طهارات آنکه
 این دعا را از جمله منوات و عاتقه و خاتمه پسندیده است و روایت کرده
 و خالصان نیز این دعا را مستحب میدانند که نادره از ایشان تا اگر از این
 باغبان رعدان با حق که با اهل المؤمنین و اقرار با حضرت دادند این دعا را بخواند
 غم بپذیرد و داند و بعد از نوافل شبان و زوی نماز و سجده
 و کثرت ثواب باین نماز هر سدیست و غیر از حضرت امام زین العابدین
 که چون جعفر طهارت را در حضرت امیر المؤمنین از بهر حبش مناجات نمود

تسبیح حضرت فاطمه
 علیها السلام

روزی آمد که فتح خیر بدست امیر المؤمنین شد بود حضرت رسول بعد
مسافت یک شب زیاده با شفا و شفا فوج جعفر نظرش بر جمال
عذر المثل آنحضرت افتاد شفا فانه بجانب آنحضرت دوید حضرت را
در بر گرفت دست زد و در آورد و ساعتی با او سخن گفت پس رانده
غضب سوار شد و جعفر را در پیش خود ساخت و چون ناله برآه افتاد
حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر منوایی بخش بزرگی که نسبت به تو
نور بر کنی هم مردم کان کردند که مال جزئی از غنایم خبر ما و عطا خواهد فرمود
جعفر گفت ای پدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز شب را و علم تو
و حضرت صادق فرمود که صفته اینست که آن چهار رکعت است بدست
و دو سلام و در رکعت اول بعد از سون حمد سون اذان و اذان بخواند
و در رکعت دوم سون و الجاد بابت و در رکعت سیم اذاجاء نصر الله و
در رکعت چهارم قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از آراء
پانزده مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر هین
نسبها ناده مرتبه بگوید و چون سر از رکوع برسد از در مرتبه و در
سبحان و در مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دو مرتبه
مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار

چند میکند که مجموع صد مرتبه و هزار و دویست و پنجاه بوده باشد و بر
معین دیگر حضرت رسول فرمود که اگر هر روز یکبار یکی کلاه یک در میان
نماز کرده از زنده شود و اگر هر روز جمعه یکی یا در ماهی یک مرتبه یا در سال
مرتبه یکی هرگاه که در میان دو نماز کرده از زنده شود و در میان معین دیگر
اگر پیش رفت در میان با بعد از یک یا با آن کلاه برآید باشد خدا بسیار از او
از جنات که بخندد باشد که بدین کلاه خدا را بسیار زد و برآید هر که
توانی هر روز یکبار و اگر نوانی هفت بار و اگر نوانی سال یکبار و اگر نوانی
در عمر خود یکبار یکی نا خدا که همان صغیر و کبیر و ناز و کشت و عذاب
نرا بسیار زد و اما دعاها که در اینها از سحر است کلمه است و غیر آن
صادق روایت کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون از سجده برخیزد
بگوید سبحان من لیس العز و الوفا سبحان من تصف بالحد و تکریم به سبحان من لا
بدی السبع الا له سبحان من احی کل شیء علی علم سبحان من فی الزمان و النعم سبحان
ذی القدره و الامر اللهم انی استسئلك بمعافاة العزیز عن شریک و منتهی العزیز
من کلاب و سباع لا عظم و کلاب انانیا لثامه انی تم حدها و عذرا لعل علی
فعل و اهل بیتش بر خالجان خود را ذکر کند و شیخ در صبح این دعا را روایت
کرده است با این زیاده سبحان ذی القدره و الامر سبحان ذی العز و القدره

سُبحان ذِي الْعَظِيمِ وَالْجَلِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ دَعَا وَابْتِغَاءً وَبِشْغَافٍ وَتَضَلُّ
 بِعَمْرِ رُبَّابٍ كَرِهَهُ نَدَكَ كَفْتُ دِيَارَ رُوزِ خَيْرِ نَامِامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ نَامِاضٍ
 بِجَاوِزِ دُنْيَا بَرِئِ ابْنِ عَاوَنٍ نَدَانْدِ بَارِئِ بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْرِيكَ نَفْسٍ وَفَاكِهٍ بَارِئِ
 بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْفَرِ رَيْبِ رَيْبِ بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْفَرِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْفَرِ بَارِئِ
 بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْفَرِ بَارِئِ بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْفَرِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَقْدَرِ بَكْفَرِ بَارِئِ
 ابْنِ عَاوَنٍ نَدَانْدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ دَعَا وَابْتِغَاءً وَبِشْغَافٍ وَتَضَلُّ
 لَاغَا بَعْدَكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ وَمَنْ تَلْفُ غَا بَعْدَكَ وَأَمْدُ بَعْدَكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ
 كُنْ مَعْرِ بَعْدَكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ وَمَنْ تَلْفُ غَا بَعْدَكَ وَأَمْدُ بَعْدَكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ
 الْمُنَافِقِينَ بَعْدَكَ كُنْ مَعْرِ بَعْدَكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ وَمَنْ تَلْفُ غَا بَعْدَكَ وَأَمْدُ بَعْدَكَ
 جَوَادُ بَعْدَكَ كُنْ مَعْرِ بَعْدَكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ وَمَنْ تَلْفُ غَا بَعْدَكَ وَأَمْدُ بَعْدَكَ
 خَيْرٌ فَرَمُودَكَ أَيْ مُضَلَّكَ كَاهِ نَحَا جَعْفَرِ وَرَى بُوْدَه بَاشَدَنَامِ جَعْفَرِ
 بَكْرِي وَابْنِ عَاوَنٍ وَجَوَادُ خُودَرِ اَزْخَا طَلَبِ كَرِ بَارِئِ وَرَدَه مَبْشُودَانِ
 اللَّهُمَّ دَعَا دِيكَ بَعْدَ اَزْأَنْبَارِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 نَدِي بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 جَلَالُهُ سُبحان مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِحِجَابٍ وَخَلَقَ بَعْدَ رُبِّهِ سُبحان ذِي الْمَرْوَةِ
 النِّجْمِ سُبحان ذِي الْفَكْرِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ هَذَا دَعَا الْعَزِيزِ عَزَّ وَجَلَّ

مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ كُلِّكَ وَبَارِئِكَ الْأَعْظَمِ وَكُلِّكَ إِنَّا مَا نَالَهُ مِنْ صِدْقٍ
 وَعَدَلٍ لَا أَنْفُسَ عَلَيَّ عَمَلٍ وَالْطَّيِّبِ الطَّيِّبِ مَنْ أَنْفَسَ عَمَلٍ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 بَعْدَ عَمَلٍ جَوَادُ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 ابْنِ عَمَلٍ لَكَ الْكَرَمِ وَلَكَ الْجَدُّ وَلَكَ الْمَرْوَةُ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدِّكَ
 لَكَ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 وَبَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 مَرْبِي وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ وَابْنِ
 مِنْ الصَّلَاةِ اَبْنَاءَ مَرْبِيكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ
 وَعَطِيَّ عَفْوِكَ وَقَدِيمِ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْهُمْ فِي عِلْمِي
 تَبْلُغُهُمْ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ وَابْنِكَ
 وَالْقُورِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 مِنْكَ الْعَزِيزِ النَّارِ وَغَفُورِ دُخَانِ وَتُوبِ وَاللَّهِ وَمَا وَلَدَ وَجَمْعَ خُولِي
 وَأَخَوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحِبَّاءِ مِنْهُمْ وَالْأَهْلِيَّةِ
 وَأَنْ تَنْجِيَّتْ عَالِي وَرَحْمَتِي وَنَدَانْدِي وَلَا زَنْدِي نَامِاضِ غَاوِسِ وَأَقْلَبِي عَمَلِي
 بِجَوَادُ مَرْحُومًا مَسْجُودًا دَعَا مَعْفُورًا بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ
 عَظَمَ الذَّنْبِ عَمَلِي بَعْدَكَ بَعْدَكَ الْعَفْوَنِيكَ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ بَارِئِ

[illegible]

امام احمد بن حنبل

وہابی

و شیطان را در راه بنوا انداخت **بنی** حمدش صحیح وارد شده است که کبک دو رکعت
نماز جعفر را بکند و او را مرض وری رود و هدیه بنوا ندانی انگار و دو رکعت
بیکر را در وقت بیکر بکند و اگر بدان عذر چنان نیکند و می ربا هم بکند
بعضی است **چهار** رکعت و بعضی از حضرت فاطمه وارد شده است که کبک
شیطان نماز جعفر را در موضعی فراموش کند و رفت که بنوا طرش آید
بنوا ندان و از عا که می نعرض این که نشانی است و اگر باین روایت عمل کنند نماز
بدن است **نهی** خلاف در بعضی و هر مکه مستحب است که در نماز خوانده شود
و مشهور است که در رکعت اول اِذَا زُلْزِلَتْ و در دو رکعت و العابدین و در سه
اِذَا زُلْزِلَتْ و در چهار رکعت فُلْهُمُ اللَّهُ یعنی اندوین با یوبه و پدیدش در رکعت
اول و العابدین و در رکعت دویم اِذَا زُلْزِلَتْ گفته اند و در روایتی در
اول اِذَا زُلْزِلَتْ و در دو رکعت و در سه رکعت اِذَا زُلْزِلَتْ و در چهار رکعت
وارد شده است و در روایت صحیح وارد شده است که در هر رکعت فُلْ یا
اَبْها اَلْکَافِرُونَ و فُلْهُمُ اللَّهُ هر دو را بخواند و در روایتی وارد شده است
که هر سه را بخواند بنوا ندان و این با یوبه گفته است که هر را با سه رکعت
بنوا نکرد و ظاهر این خوب اگر چه اول و سه رکعت **ششم** شهورت
که شیطان بعد از این در دو رکعت اول و سه رکعت بنوا ندان و بعضی گفته

غنا و جمع غنا

در این روزها
بسیار از این
روزهاست

اند بعد از خواستن برکت دیگر پیش از فرات بخواند و عمل مشهور اول
هفتمی بعضی گفته اند که چهار رکعت را یک سلام میکنند و مشهور و نوی
سلام است چنانچه گذشت **هفتم** مشهور میان علما آنست که در پنجشنبه
که پیش از رکوع خوانند بعد از فرات بسیار بخواند و این با و باه موافق بعضی
از و با آن قابل شده است که حضرت مابان آنکه پیش از فرات بخواند با
از فرات و عمل مشهور نوی و اول است **هفتم** در میان فضیلت و اعمال
روز نوروز است بدانکه میان علما در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار
است بعضی گفته اند دهم از است از ماههای رومی و بعضی گفته اند
فردین است و مشهور آنست که اول انفال شمس است بر حج و عید
در این از منته معمولست و این مطلب را در کتاب بحار الانوار بطعنی داده
و این ساله کجا پیش ذکر آنها ندارد و بیکان حضرت همین نوروز که در این از منته
مشهور است از فریت بنو ابی و اضطباط است در حساب کربنای اعمال را
این بکار در ظاهر را بدینست و اما خصال و اعمال این روز با سائید بعضی
از معنی زخمتی که از خواص اصحاب حضرت صادق بوده است منقولست
که گفت در روز نوروز حضرت امام جعفر صادق رفته فرمود با
مبشاسی این روز را گفتم فدای تو شوم این روز است که عجم از انظم میکنند و

است
اعمال مشهور نوی

در این روزها و هدیه های برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند است
به یکم بخواند که بگوید که در مکه مخطرات که از انظم کردن بدینست مکرر است
امروز یکم ختم میکنم آنرا برای تو یا بعضی آنرا گفتم لابد و لغای من دانستن
این را بیک شام محبوب را است نزد من از آنکه در گمان من زندگ شود و شوق
من همینست حضرت فرمود که ای علی بدرستیک روز نوروز روز است که
سجده و نعت درین روز پیمان بندگان را گرفتار و ارواح ایشان در روز است
که او را بپاکانی پارسینند و برای او شرابی قرار میدهند و در بندگی
پرسینند و همچنین را شربانیان و نکر دانند و پیمان بپا و زیند پیغمبر از و
و چغنه های و بر جاف و اما مان و بشوایان دین و ائمه معصومین صلوات الله
علیهم همچنین و این اول روز است که افتاب در آن طلوع کرده است و یادها
ایشن کنند در خان و زندگ و کلهها و شکوفهای زمین افرین شده
و در این روز کشتی حضرت نوح بعد از طوفان بر کوه جودی قرار گرفت
و این روز است که حضرت جبرائیل بخشد چندین هزار کس را که از من بکنند
یعنی از طاعون و بیکدغها خداوند آنها را در این روز پارسیند بعد از مدتها که
استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر آن استخوانها گذشت و از
پروردگار خود سوال کرد که با و بنا بد که چگونه این استخوانهای پوسیده را

زند بگریه اندیش خوشه وحی فرستاد و بوی او که آب برین دریا نشو افتاد
ایشان در همانجا های خود که هستند پس چنین کرد و بعد از آنکه زند
شدند و این اول سال فرین عجم است و باین سبب گفت شد که در این روز
آب بر یکدگر برین زند با آب بر خود برین زد و غل کنند و خوشه و فرین
اشان باین خفته خود است و اینجا که فرموده **اَلَمْ يَكُنْ لِيَ الْآلِ بْنِ مَرْيَمَ**
دِبَارِهِمْ وَفِي لَوْ هَدَىٰ هَذَا رُكُوبٌ فَهَذَا اَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ حُبَّ اَيُّهَا وَمَعْتَرِ اَكْثَرُ اندک
این پیغمبر قبل بود و حضرت فرمود که ایشان سه نفر را پس و بعد فرمود که
در این روز چنین عمل حضرت رسول خدا بوی ناز ایشان یعنی نور و زو فانی
روزی است بوده که یکصد هفتاد و چهار رکعت و فرمود که این روز
که حضرت رسالت پناه و بنیهای کفار و فریشتان را در مکه شک و حضرت
امیر مومنین در این روز بنیهای کافران شک و اول اشاره است بآنکه بنی
و شیعیه روایت کرده اند بطرف و بسیار که شب که حضرت رسالت حضرت
امیر المؤمنین یا با خود مسجد الحرام آورد و حضرت شاهر را امر کرد که بر دوش
انحضرت یا لاف و بنیهای کافران ازین بر آورد شک پس را از این که در
شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول امر کرد که صاحب خود را
که بیعت کنند با امیر المؤمنین و فرار کنند که او یا در شاه مومنان یعنی با

حمدده من نبیه سورۃ انا اننا بخواند و در رکعت دوم و در سه من نبیه سورۃ
قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمدده من نبیه قل هو الله احد
و در رکعت چهارم بعد از حمدده من نبیه سورۃ قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بیعت شکر و و این دعا بخوان اللهم
صل علی محمد و آل محمد لا یصلی علی المصلین و علی جمیع انبیاءک و رسلک
یا خیر صلواتک و بارک علیهم یا خیر کن رکانک و صل علی ارواحهم و اجسادهم
اللهم بارک علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی يومنا هذا الذی فصلت و کرمته
و سرفته و عظمت خطره اللهم بارک لی فیما آتیت به علیّی لا اشرک لک
غیرک و وسیع علیّی فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام اللهم ما غاب عنی فلا یغیر
عنی عیونک و حفظک و ما صدقت من شیء فلا تنفد فی علیّی لا تکلف لک
اخراج الیه یا ذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی که ما ان بخواه ساله تو امری
شود و بسیار بگو یا ذا الجلال و الاکرام و در غیر کتب مشهور روایت کرده
که در وقت بخوابیدن دعا را بسیار بخوانند و بعضی صد شصت شش
من نبیه گفته اند یا محول و الاحوال حول حالنا الی احسن الحال و در
روایت دیگر یا مقلب الفلوب و الابصار و یا مدبر اللیل و النهار و یا محول
الحوال و الاحوال حولنا الی احسن الحال و این دعا بعضی روایت کرده اند

بدره

که این دعا نیز در روز نوروز بعد از اقامه سال بخواند اللهم صل علی محمد
و آلک و علیک قلبه استلمک چیزها و بجز اینها و اعوذ برب الناس و سرفته
فیها و استغفرتک مؤمنها و غفلها یا ذا الجلال و الاکرام و اگر در دعا نیت
اما آندعا علی اول الخواندن هر چند نماز شکر کرده شود بخوانند و بعد از آن
بجز این **مختصر** در احوال ما عهای روزی است یا خیر صل علی ابن طایر
رضی الله عنه روایت کرده است که روزی حضرت علی را خطاب شد بود حضرت
رسالت پناه داخل شد و برایشان سلام و ایشان جواب سلام گفتند
حضرت فرمود که بخوان این دعا را بعد از آنکه نماز را تمام کرده
که محتاج بدوام الحیا نبوده باشد پس حضرت امیر المؤمنین و سلمان را
و دیگران زوال نمودند که آن دو اجماع حضرت رسول بخش نام امیر المؤمنین
خطاب نمود و فرمود که در ماه بنیان رومی آید یا رومن مکی و سورۃ
فاتحه الکتاب و ایها الکریم و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون مرید را هفتاد من نبیه بخواند
و بر روایت دیگر سورۃ انا اننا بخواند و در رکعت سیم بعد از حمدده من نبیه بخواند
و هفتاد من نبیه الله اکبر و هفتاد من نبیه لا اله الا الله میگوید و هفتاد
من نبیه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و هفت روز در میان دعا و این

الحمد لله رب العالمین

مختصر

از آن آب میباشای بخوانند و ندی که بر آسنی رخاوی میخورند که باشد
 سو کند باد می که کجی که کف که خورند و از کبک این آب میباشای
 هر روزی که در پیش باشد عافیت بخشد و از ویران کند در دهان را
 از دندان و استخوانهای او و اگر در لوح روی برای و مفید باشد بخوانند
 و بخورند و در دهان بکمر این فرستاده است که فرزند نداشتند باشد و فرزند
 خواهند و آب نیش از این نیت بیاشامد و از فرزند روزی کرد و کرد
 زن عقیقه باشد و فرزند نیاورد و از آب این نیت بیاشامد و کرد
 از او بخورند و اگر در روز نرسد بخوانند و از آب این نیت بیاشامد
 مقصود ایشان بعل این چنانچه سوخته میفرماید که **بسم الله الرحمن الرحیم**
الحمد لله الذی هدانا لهذا الذی کوننا لک راکباً و یومئذ ینزل الیک الذی یرید
که را خواهد دختران و هر که را بخواهد پسران با خفت بکند و اندر برای
ایشان پسران و دختران را یعنی هر دو را با ایشان عطا میکند و هر که را خوا
عقیقه و بی فرزند بکند و اندر حضرت فرمود اگر کسی در سر داشته و زن که
آب بیاشامد صداع او ساکن گردد و بقدش لعل و اگر در چشم داشته
باشد و در چشمهای خود خطه از آب بچکاند و بیاشامد چشمهای
خود را با آب بشوید باذن خدا شفا یابد و شامیدن از آب این نیت

عکس کرد اند و همان خوش و کرد اند و لعاب بن دندانها که کند و بلبم را که کند
 و شفا و امثال این خورد طعام و شام پس آب بهم رسانند و از اینها
 و فو لج و غیر آن شادی نکرد و در پیش و در شکم بهم رسانند و از زنگه
 از آن کشند و در دندان بهم رسانند و در معده را پاک کنند و محتاج
 نکرد و از مرض بواسیر و خوار شدن و آبله و دیوانگی و خوره و پستی و
 رصاف و قناعت باید و کور و لال و زمین گیر نشود و آب سبزه بر دهان
 زن و ل نکند و در دهک موجب خطر روز و نقصان نماز او باشد و او
 عارض نکرد و از و سوسهای چنان و شباطهر شادی نکرد و پس حضرت
 رسالت پناه فرمود که هر که از این آب بیاشامد و جمع در دهان کرد
 مینالید و بیاشامد موجب شفا از جمیع آنها که در پیش چربیل کف بخوانند
 که بر آسنی فرستاده که هر که این آب را بر آب بخواند و خورند و لعل را
 کرد اندازد و روز و روشنی و الهام خود را بر دل و وارد سازد و حکمت بر زبان
 او جاری کند و اندر کند دل او از غم و بدبختی و با و عطا کند انکار آنها
 آنچه با احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
 بر او فرستد و غش و خبانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و غل و سب
 و غضب از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان شفا

باید و موجب شفای جمیع امراض و کرد و مؤلف گوید که این روایت مشهور
 بعبد الله بن عمر علیه السلام نقل شده است و این سبب است از ضعف
 و غیر محض شیخ شهید دهم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق
 روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها اما ایان و فکار را با این و شریف
 کرده است بخوانی بر آب باران پس فاضله الکتاب و اباه الکرمی و قل
 الکافرون و سبع اسم ربنا الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الفلق
 و قل هو الله احد مرید و هفتاد و نه اسم میگوید هفتاد و نه اسم لا اله الا
 الله و هفتاد و نه اسم الله اکبر و هفتاد و نه اسم الله صمد و لا اله الا الله
 هفتاد و نه اسم سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص
 آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آنجا شامان جبر نیاید
 و سر دی بر طبع او غالب نکند و اگر آن خواص که مذکور شد در این روایت
 نیز مذکور است و آب بارون مطلقا مبارک است و شفقت دارد و خواهد
 نیکان بیارد و خواهد در زیر آن چنانکه در حدیث معبر از حضرت ابی
 منقول است که با شامان آسمان را که پاک کنند بدن شامان و در هر
 دفعه میگوید چنانچه خوانم بفرماید و نیز قل علیکم من اسماء الله العظمی
 به و یذهب عنکم ریح الشیطان و لیکن طالع فلان و یذهب به الامراض

مستند

کیفیت
 نوشتن

میفرستد و خوانم بر شما از اسماء الهی که پاک کنند بدن شامان و در هر
 از شما و سوسه شیطانی و دلهای شما را حکم کردند و این که در اندام
 فدهای شما را در عمل ندانید این است که اگر جمیع خوانند و هر یک مجموع آن
 را و از کارها هفتاد و نه اسم بخوانند و از برای آنها که بخوانند فایده اش
 عظیم تر و تاثیر بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که از
 نوروز بگذرد و تقریباً داخل پانزده ماه رومی میشوند و ماه پانزدهمی
 روز است و از حضرت صادق منقول است که در هفت روز از این سال چهار
 بکن و اگر میسر نشود چهار روزه بکن و از هر یک از اینها هفتاد و چهار
 نوروز است و این نیز سی روز است و هر یک از اینها هفتاد و چهار
 معبره منقول است که در خدمت حضرت صادق ماه هر یک از مذکور شد
 حضرت فرمود که اینها هفتاد و چهار روز است و در اینها هر یک از اینها
 و در یک شب و یک روز صد مرتبه از ایشان میزند و باز صد مرتبه
 از آن حضرت منقول است که هر که اینها را در ماه هر یک از اینها
 یعنی مونت بسیار میباید و بداند که ماههای رومی سالش بر حرکت اینها
 و عدد آنها و از ده است شش تا اول شش تا آخر تا اول کانون
 الاخر شباط از اینها تا از هر یک از اینها موزان باول و چهار ماه را سه

که نند که آنها خشن تر از خر و پستان و حنبران و بلبلوند و هفت دیگر
غیر شباط را می و یک میگیرند و شباط را در سال اول و سال
شست میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه است اینها را شش و نه
میگیرند و سال ایشان را بعد از شش بیست و پنج روز و نیم است و شش سال اول
که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است
و فصلها در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون آنها هماد را داشتند
مذکور شد بحال بر اینها **تالیف** در بیان احکام اموات و در این
مضامین **تالیف** در بیان آداب و احکام حال الخضار و در این
باب که چون در این آثار مرثی ظاهر شود وجه احوال خود که در این
خود نویسنده و برگزیده نام و ایشان را کرد و غایب که در ذکر این
مرثی که مصیبت الهی نکرد پس وصیت کند و حقوق خدا و مخلوق
بر ذمه او باشد و آنکس پس بعد از آن مال خود وصیت کند که در
پیشانی و خضر و مساکین و نیاز و بوجه و خیر نماید پس بر آید
از برادران و فرزندان و عیال که در این راستی رسانند که
باشند از ایشان التماس نماید که ایشان را از خود راضی گردانند و از برای
ایشان استغفار نمایند پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل چنان

[illegible]

زیر که اگر امید شفاست نباید و الا جائز است با سنی بر مباد و انحضرت
 امام رضا منقول است که زنی را در حال احضار دست بر آن میگذارد و
 اگر دست و پا حرکت دهد مانع شود و چنانچه جاهلان میکنند
 نزد او فرزان بخوانند و صلوات بر رسول و آل و بفرستند و در حدیث
 دیگر منقول است که فرزند از حضرت صادق در احضار بود و حضرت
 امام محمد باقر در کارخانه نشسته بود هر که نزد یک او میرفت میفرمود
 که دست بر او میگذارد که او در خیال در نهانست نا توانست و هر که
 دست بر او میگذارد چنانست که او را کشد است و در حدیث دیگر
 باقر منقول است که هر که کسی را در وقت جان کردن بپاید کلمات حق
 تلفظ کند و کلمات فرج باشد لا اله الا الله الا الله الا الله الا الله
 لا اله الا الله اعلى العلى سبحان الله رب العالمين و ربنا لا اله الا الله
 و ما فيه و ما بينهن و ربنا اعظم و الحمد لله رب العالمين و در حدیث
 دیگر منقول است که چنانکه از آن تلفظ کند میگردند حضرت امام المومنان
 میفرمود که بر او که دیگر بر تو یا کنی و حضرت رسول بن کلمان از آن تلفظ
 شخصی میکرد و چون او را حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را از شر
 جهنم نجات داد و از حضرت صادق منقول است که هیچکس نباید مگر آنکه کلمات

در وقت مردن جمیع از شباهن را مگر یکبار و اندکی که او را بشناسند
 در وقت خود را جائز است مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد بشواید و دست
 پس در آن حال تلفظ ایشان بکند کلمات فرج و شهادت بخواند و خدا و
 فرار حضرت رسالت و ائمه طاهرین علیهم السلام بکند و انحضرت را از
 سخن گفتن باز ماند و احضار است که برای آسانی جائز است بپایند عار را
 تلفظ کند او کند با من یقبل الی غیر و یعفو عن الی غیر و اعف عن
 الی غیر انک انتا العفو الرحیم و بروایت دیگر انک انتا العفو الرحیم و چون
 روح او مفارقت کند ستناست که دهانش را بر هم بگذارد و چنانچه این
 بندند و چشمهاش را بر هم آورند و دستهاش را بر پهلوهاش بکشند و
 پا در شوی یا جامه پوشانند و فرغانه بخوانند و زودش بر داند که
 بشود جمع شدن مؤمنان اگر شباهی در موش و نباشد و اگر شباهی باشد
 تا پیشین مرگش نماند و از حضرت صادق منقول است که سزاوار آنست که
 برادران مؤمن را خبر کنند مردن او تا بچنان او حاضر گردند و بر او نماز
 و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان هم خواب برند و در حدیث حسن
 از حضرت صادق منقول است که چون مؤمن را بشوید بگذارد و او ندانند میگویند
 که اول عطانی که خدا دادیم بشت است و اول عطانی که خدا داد پدر آنها را که با

جنانچه تواند اندام از ششگاهان و در حدیث دیگر فرمود که اول ششگاه
 که مؤمن میباید در قبر آن که از زندگانی راکد هر اجنان و بود
 است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراه جنازه مؤمنی نکند او را
 دفن کند حق تعالی در مقام هفتاد و یک سال و یک روز و یک شب و یک
 و استغفار برای او کند از غیر ناموضف حساب و فرمود که هر که کافر
 جنازه را بگیرد بدست پنج گاه کبیره اش از زمین شود و اگر چهار طرف
 را بگیرد از گناهان پیران بدو باید که جنازه را بچهار کفن بردارند و هر
 آنست برای کسی که شش جنازه کند که اول دست راست مبتدئ است
 چپ جنازه است بدوش راست بردارد پس پای راست مبتدئ را باز
 بدوش راست بردارد پس از پشت جنازه برود و پای چپ مبتدئ را بدوش
 چپ خود بردارد پس دست چپ مبتدئ را که در جانب راست جنازه است
 بدوش چپ بردارد و چون خواهد که بار دیگر بر سر جنازه پیش جنازه نهد
 بلکه از جانب پشت جنازه بر کرد و باز همان روش بر سر جنازه آورد و اکثر
 علماء بر عکس گفته اند که اول باید دست راست جنازه میباید پس
 بنیای چپ پس بدست چپ و اول مواضع حدیث معتبره اول است و
 اگر هر دو را بعمل آورد بهتر است و افضل آنست که عقب جنازه بانهالوا

راه رود و پیش جنازه نهد و در ظاهر اکثر احادیث آنست که جنازه مؤمن
 باشد پیش او راه رفتن خوب است و در جنازه خلاف مذکور است
 زیرا که ملائکه او را استغفار میکنند و جنازه سواره رفتن
 مکروه است و از حضرت رسول منقولست که هر که جنازه را بپای بندد و استغفار
 بخواند الله بکرمه او و عذاب الله و رسوله و صله الله و رسوله اللهم
 زدنا امانا و کتبنا الحمد لله الذي عززنا بالقدره و فخرنا بالعباد و بالوفاء
 ملکی و آسمان نماند مگر آنکه گریه کنند از برای زخم بر آن و از حضرت عیسی
 منقولست که در حال برداشتن جنازه باید عبادت بخواند الله و بالوفاء الله
 حلال علی محمد و آل محمد و غیر المؤمنین و المؤمنات و منقولست که حضرت
 امام زین العابدین هرگاه جنازه میباید بکشد الحمد لله الذي کرمنا
 من لقاؤنا الخیر و زماننا الشیخ جنازه سنت نیست و بعضی گفته اند که
 جنازه را نباید از تن بدن مکروه است و عجمه بر جنازه گراهند
 و در روز چنانچه بدن خوب نیست و اسراف و در شش خوبست و مکروه
 است کسی را که جنازه حاضر شود و خندیدن و خراف باطل گفتن و شستن
 در غسل دادن سنت است بدانکه احکام مبتدئ غسل دادن و کفن کردن
 و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش فیه واجب کفایت یعنی بر هر

در

واجب است و اگر بکند از همه ساقط میشود و اگر هم نکرده
مغایب میشوند و مشهور میان علما آنست که ولایت بعضی غلق
بوارش نیست و در بعضی خصوص و دیگری متوجه اینها نمیشود و میر
ورثه اولاد از زنان و شوهر اولاد از دیگران و لوط آنست که بعضی
خود نمیدهند و غسل و نماز و سایر احکام است واجب است برای مشیت
اشیاء عشری و درستی و سایر غریب مخالفان خلاف ظاهر و اجتناب
مکرر در حال نقیه و شهید بکند در چهارده امام زمان کشته شده باشد
و در هر کس مرده باشد و را غسل نمیدهند و کفن نمیکند بلکه نماز
کند و با جامه پاک پوشیدن و دفن میکنند و بعضی گفته اند که در جهنم
حق که کشته شود چنان است و خالی از نفوذ نیست و مشهور میان اصحاب
آنست که هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد بشو
و کفن میکنند و بعضی نه کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر بعضی
باشد که دل در آن باشد نماز هم باید کرد و لوط آنست که اگر کسی پسند را
نه با بپایند یا چنین کنند و چنانچه اصحاب جمیع استخوانهای میت را بپایند
و عضو یکی استخوان باشد مشهور آنست که در لقمه می پیچند و دفن
کنند و بعضی لقمه پیچیدن را واجب ندانند و چنانچه که از شرک نظر

شود هرگاه چهار ماه زیاده داشت باشد غسل میدهند و کفن و دفن
میکند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند به جامه کفن میکنند و
حیوط میکنند و هرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور آنست که در لقمه
پیچند و دفن میکنند و در روایت دیگر در لقمه پیچیدن مذکور نیست
بعضی تمام شد از خلقت طفل را اعتبار کرده اند و در غسل و کفن نه چنان
ماه و از لوط و اگر عضو استخوانداری زن باشد لوط آنست که در
و کفن و دفن میکنند اگر چه اظهار عدم وجود است و اگر طفل در شکم مادر
باشد و مادر زنده باشد و اگر توانست در شکم بپایاند و زنده بماند و اگر
پاره میکنند و بپایان میاورند و اگر مادر بمیرد و طفل زنده باشد که
مادر را میشکافتند از جانب چپ و طفل را از میان او میاورند و غیر آنست که
شکش را بدو زنند و واجب است که مرد را در غسل دهد و زن را زالا
چند وضع **الحائضه** زن و شوهر که قبول شمر و اقوی مراب دیگر را غسل
نمایند و لوط آنست که از زیر جامه غسل دهد و نظیر بهوره نکند
و غیر آنست که بدون ضرورت غسل ندهند خصوصاً مرد و زن **المریض**
بجای آنست که اگر کفن خود را غسل دهد هرگاه زن کمی و در عین کونی بود
باشد و در غسل کمتر افاضات **سجده** بجا بیاورد که غسل دهد **المتبرع**

دختر به ساله را برهنه و زن اجنبیه پسر به ساله را برهنه و بعضی
 در پنج ساله نیز نجس کرده اند **چهارم** هر که مردی فوت شود و مردی نباشد
 که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتواند داد از پیر جامه و همچنین
 هر که زن فوت شده باشد و ظاهر او را در حال خیار نیز محرم بکس بکس غسل
 میتواند داد اما احوط آنست که ناممکن باشد مرد را مرد و زن را زن غسل
 دهد **فصل** کفایت غسل بجز آنست که پیش از غسل کفن را تمهید کند و اول بپوشد
 و بعد از آن سر را سر و بعد از آن پیراهن را بپوشد و نصف بالایی را
 زایل کند و بعد از آن تن را و بعد از آن زان را بپوشد و جای خود پهن کند
 پس متوجه غسل شود و اگر بهتر شود که میت را بوقت غسل بر روی تختی
 ناخته بخواهند بجا آورد و مستحب است که در وقت غسل بایستی متوجه
 قبله باشد بطرف اخضر و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوال
 باینجه نیز باشد مگر در حال نماز و حال دفن و باید رختها بشوید و بپوشد
 اگر خواهد بپوشد و غسل دهد و اگر خواهد تنگ بپوشد و پیراهن را
 بکشد و هر قدر بر واجب است که در وقت غسل دادن عورت بر میت را
 پوشاند و مشهور آنست که واجب است که اول زاله بکشد از بدن
 میت بکند و شستن کبرای حرم میت پیراهن را از طرف پائین بکند

و اگر تنگ باشد باذن و شسته بشکافند و شستن است که در زیر شقی با
 نیم غسل دهد که بر او نماز نشاید و شستن است که در وقت باشد غسل
 دهند یکی آب بزدود دیگری بگرداند میت را و مستحب است که اگر کفن
 میت را بعد از آن کند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد دست
 بزدارد و واجبات که میت را سه غسل بدهد اول باب سدد و
 از آن باب کاغذ و بعد از آن باب خالص و شستن است که اول دست و
 میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید بنابر بعضی از روایات پس
 عورت میت را بشوید و احوط آنست که چون خواهد که عورت را بشوید
 بر دست بپندد که دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بپوشد
 و شستن که اول عورت میت را بکشد و در او شستن سه مرتبه بشوید
 و آب بسپارد برین دنا خوب پاک شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد
 و برمی و همواری بپا بپوشد که اگر ضلعه باشد پیران آید باز بخرج را بشوید
 و اگر زن حامله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکند
 و علم گفته اند که سر و پیشانی را پیش از غسل کف سدد و بشوید
 است که دستهای خود را نامرغوشوید یعنی آنکه دست بر میت بکشد
 پس وضو دهد میت را برورش وضو زندگان باب خالص و بعضی

داشتند و نیت کنند که وضو میهمان منیت را فریاد الهی الله پس روئینا
 پیش را بشوید و سر و پاها پیش مسح کنید پس این دعا کند غسل و احوط آنست
 که آب برینند و گردانند اگر دو کبر باشد هر دو نیت کنند و بجز آنست
 که نیت هر سه را در اول بکنند و از برای غسل کاغذ و فراح نیز نیت
 جدا بکنند پس اول نیت بکنند که این منیت را غسل میهمان باب شد
 و کاغذ و فراح از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا فریاد الهی
 پس سر منیت را با آب سرد بشوید و احوط آنست که اول بجانب راست
 سر را بریند و بعد از آن بجانب چپ و سنتست که سر را و هر جانب را
 سه مرتبه بشوید پس منیت را بر چلووی چپ بخواباند و جانب راست
 را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و هر سه مرتبه را که بریند
 قطع نکند تا بپایان نهد و اگر آنکه منیت را میگرداند در هنگام ریختن
 دست بر پشت و شکم مالیده و آوری که آب خوب برسد بجهت آنست
 منیت را از چلو جدا کند تا آب بریند و بریند و چنان کند که آب بریند
 لنگ و عورت و زان و سایر اعضا خوب جاری شود پس منیت را بگرداند
 و بر چلووی راست بخواباند و چلووی چپ را همان طریقی که مذکور شد
 مرتبه بشوید و در آب سرد سستی کافیه و مشهور آنست که حدی

ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت بار سرد باشد و بعضی بکرات و
 بعضی بکرات گفته اند که نیت یک مرتبه پنج درم و زیاده بوده باشد
 کوبان از زیاده ها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد
 و احوط آنست که در آب غسل افتد داخل نکند که مضاف شود و این
 نکونند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن نصف سر و دست
 شستن است و شاید بدین باشد اگر چه خلاف مشهور است پس منیت را
 بر پشت بخواباند و نظرها را بشوید که اثر سرد را از آنها برطرف شود و
 اندک کاغذ بریند و بکند و داخل آب بکند و غسل دهند و دست چپ
 خود را نام فرومیشوید و بجز آنست که دست منیت را تا نصف راع سر
 باب کاغذ بشوید و فرجش را نیز سه مرتبه بشوید همان نحو که ازین است
 بر دست پیچید و دست بر شکم منیت بکشد بجهت آوری و بجز آنست که در فرج
 که دست بر شکم منیت بکشد سر منیت را بلند کند که فضلات را از طرف
 پیران نزود پس احتیاطا برینند و گردانند هر دو نیت کنند که برین
 منیت را غسل میهمان باب کاغذ از برای آنکه واجب است از برای رضای
 خدا پس سر را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه
 این دعا بجانب راست سر کند و گردانند بجهت آوری دست چپ مالیده و چپ

چپ را بکشد
 چپ را بکشد

راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بخوبی که در غسل است
مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را نام وضو
بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثری از سد روگافور در آنها نماند و
اگر سبوی دیگر برای آب فراح میت باشد بشوید و احوط آنست که آب
غسل فراح را از وضوی که آب سد روگافور در آن ریخته شده است بزداید
و از آبی بردارد که اینها مطلقا در انداختن باشد پس دستهای میت
را تا نصف ذراع سه مرتبه با آب خالص بشوید اسجبا با وضو میت
را نیز با آب خالص سه مرتبه بشوید و اگر در اینوقت نیز بار دیگر میت
را وضو دهند شاید بشوید باشد پس اسجبا طاعت کند که غسل میت
از میت را با آب فراح از جهت آنکه واجب فرمایند الی الله پس سر را سه مرتبه
و جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که بکبریه
واجبست و دوم مرتبه سنت و بهتر آنست که گردانند بمدار و در وقت
آب ریختن دستین کشید بدن میت و پیش از غسل و در آشنای این
غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون از این هر سه فارغ شود اگر
خوف خروح نجاسی بوده باشد قدری از پنبه در درفش داخل کنند
و همچنین در دهان و بینی او قدری از پنبه داخل کنند اگر خوف بربان

نخن یا نجاسی بوده باشد پس سنت است که بدنش را با جامه خشک کنند
و بعد از آن او را بر روی جامه های کهن بگذارند و سنت است که هر مرتبه
که میت را از جانبی بخوابانند بگویند اللهم ارحم هذا بدن محمد
المؤمن و قد اخرجت روحه منه و فرق بينه ما فوقك عفوكم و اگر زنی باشد
بگوید اللهم ارحم هذا بدن امك المؤمنة و اگر روضه ها بگوید بشوید و در تمام
احوال غسل مکرر بگوید رب عفوكم عفوكم تا خدا او را بیامرزد و سنت
که هر چه از عیوب میت را و ظاهرش و دیگر عقل نکند ناموشی که همان او را
بیامرزد چنانچه از مادر متولد شده باشد و مستحب است که غسل میت
از جانب راست باشد و کوفت دلی در برابر قبله بکند و تحت سر نیز
باشد که آب سر نیز باشد که آب غسل در آن کوفت رود و مکرر و هست
که آب غسل را با جامه که در آن بول و غایط کثیف بریزند و اگر جامه نباشد
که کافخانه را در آن بریزند مخصوصا در دو مکرر و هست میت را با آب
کرم غسل دادن مکرر در حال ضرورت و مکرر و هست که میت را در میان
پاهای خود بگیرد و با مکرر و هست که ناخن میت را بکشد با موی او را بکشد
باشان کند و اگر بکشد ناخن و موی او را مونی که در آشنای غسل جدا شود
باید که در میان کفن گذارند و یا میت دفن کنند حتی منقول که در انداختن

از حضرت بافرنگند شد بخضرت صادق داد و فرمود که باین دوزخ کن
خبر و اگر بد رو کا فور بجز نرسد بکربیه باب فراج غل دهند و لحوط
انث که به مر بنیه غل دهند و اگر پیش از دوزخ بجز سدا حوط اند
که مر بنیه دیگر او را غل دهند و اگر اب به مر بنیه بامیت از غل
ننوانند که خوف از آن باشد که بدین صفت از هم بیاشند بنهم دهند و او را
و ظاهرا یک بنهم که بنهم و سه بنهم احوط و بنهم انث که بنهم از غل
بدهند که بنهم کند که بنهم مبد هم از صفت را بدل از غل های سدر
و کا فور و فراج از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا و بنهم دیگر
خدا کند که بنهم مبد هم بنهم را بدل از غل کا فور و واجب اطرافیه
ال الله و همچنین فراج را و چو بنهم کند دست خود را بر خالت زند
بر پیشانی بنهم کشد و دیگر بر پشت دست راست بنهم کشد و بعد
از آن بر پشت دست چپ و اگر بد و ضرب بنهم دهد یکی برای رو بیک
برای دست ها خوب و اگر مبت محرم باشد او را غل کا فور دهند
و حوط نکنند **قصه پنجم** در کفر کوز صفت است واجبست که مبت را
کفر کنند و اکثر علما گفته اند که اول آنها انکاست که از نواف با بعضی از
ساق را بپوشد و بعضی که سنتست که سینه را بپوشد و یا باها را بپوشد

دویم پیراهن است و سیم سراسر یک جمع بدن را پوشد و بعضی از علمای گفته اند که پیراهن است و دوسم سراسر و چهارم را است که بجای پیراهن یک سراسر دیگر کند که مجموع سه سراسر باشد و از قول اظهر است و اعاذ من معذره بر این دلالت دارد و لوحط آن که اینها لنگ نیز بکنند و با ضرب و زخم بکند سراسر را کفایت و باید که کهن حرمی مخفی نباشد و لوحط آنست که کهن زمان نیز حرمی نبوده باشد و بعضی آنست که از ششم و نه نبوده باشد و شش که از پندب سفید بوده باشد و شش که سراسر را یا از جمله دوسم سراسر را پوشد و انعامه بوده که ازین مبنای وزن و ادو حال معلوم نیست و دوز پست که اگر بجای او وضع بکنند بدنبال باشد و علمای گفته اند که شش که از جانب چپ لفافه را بر جانب راست میبندند از دو بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ میبند و بعضی آنست که چنین کنند اما که چاه مستندش بنظر نرسد و شش که خمر طوبی که عرضش بکثیر نیم و طولش افلاسه از ربع و نیم باشد باید از ربع دست زیاده کنند برای و از پیر برای آنکه سراسر را به شکافند و بر کمر میبندند و پندب بسیار بر دبر و فرج میبندند و اگر زن را باشد پندب به شش بکنند و اگر مرد باشد پندب به شش بکنند و اگر زن را باشد پندب به شش بکنند و اگر مرد باشد پندب به شش بکنند

باشند شاید نباشد و سر دیگر فرایان پاها بد زانو
و از زینچه بر کشند و پیران آورند و حکم بکشند که فرج را که
پنبه گذاشته اند فرج را بگردانند و پاها را بهم آورند و زانو را با یکدیگر
ببندند و بپچند تا زانو ها و بغیر جاکه منتهی شود سرش را در زینچه
پچیده است فرو برند و سنانست که غمازه از برای مرد زیاد کنند
که بر دوسرش بگردانند و موافق مشهور زینچه بگردانند و سرها
غمازه را از هر دو طرف بدو آورند و بر پیشانیست بدندان چپ را بر
جانب راست و راست را بر چپ و بدندان غمازه مردان برای زن
مضغه زیاد کنند و پاچه بر پسته زینچه بندند که زینتهای او را
بکمر و بر پشتش کرده زنند و مکر و هفت که کفن از نگار باشد یا پیرایه
که تازه کنند اسب را باشد یا شامه اگر میت را در پیراهن خودش کفن
کنند در کار نیست بر بدن اسب و با اسب یا کتف یا کتف اما کتف او را
بشر را به برند و سنانست که میت را کفن کند در پیراهنیکه در آن نماز
میکرده است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند شاید
بد نباشد و مستحب است که در غمازه که در آن احرام بسته است در سجده
با عزم کفن کنند و مستحب است که کفن خوش فامش و صاحب قیمت

باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که بگویند کفنهایی که
خود را که زینت ایشان و باز کفنهایی که در قیامت مبعوث میشوند
سنانست که در قیمت مضایفه و مصبری نکنند و کفن از مال دنیا
حلال است بشرط باشد و سنانست موافق مشهور که در کفن شهادتین
و اقرار با ائمه علیهم السلام بنویسد و دعای جوشن و غیر آن در بعضی
روایات وارد شده است و سنانست که میت حضرت امام حسین
بنویسند و علامت کنند اندک سنانست که کفن را بر پهلایک از آن پیران
آورده اند بدو زیند و باب دهن نزنند و سنانست که در وفاتیکه
غسل دهند خواهد که میت را کفن کنند دستهایش را ناز و شادمانا
مرفوف نشوید و بعد از آن شروع کنند در کفن کردن و واجب است
حقوق کردن میت با نیک بر هفت موضع یعنی او بطن پیشانی و کتف
و زانو ها و انگشت میهن یا با کافور یا اندک چه اندک باشد و بغیر
آنکه که سر بر زانو اند و بر سینه اش برینند و اگر کوفال یا پانز کوفه
ویندهای دست و میزنها و بر بغلها و بغیر از ویندها نکشند و اگر
انگشتان و سایر بندها را با مالند و حوط و بغیر از آن که کافور حوط
تمام جود آن باشد و مقدارش بقدر یک شرفیکه چهار دانگ هم متفاوت

و نیز از آنست که سه مثقال باشد و نیز از آنست که سیزده
درهم باشد و باشد موافق حوط حضرت رسول که تقریباً هفتاد
مثقالست صبر فی بوده باشد و نیز آنست که کافور از این مقدارها
نباشد و سست و گدازد که در وجهی با جهت بگذارد و در جنبه
بسیار وارد شدن است که با این چوبها از آنست که با اعتدال بکنند
و نیز آنست که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر بافت نشود چوب
سدر کنند و اگر بافت نشود چوب سید و اگر بافت نشود چوب
درخت نار و اگر بهر یک چوب نری خوبت و باید زیاده باشد و از
از درخت برین باشد و چوب خشک هر چند از درخت خرما یا انگور
شریفه برین باشد فایده نمیکند و باید هر یک بقدر یکشتر بوده باشد
یا یک ربع دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یکشتر
بیشتر است و ظاهر هر چه خوبت و بعضی گفته اند که برب را نه یا بچند
نار و نبش از پیشتر بماند و یکی از این جانب راست بگذارد و سرش را بچین
کردن گذارد و ماصوبیدن سازند و دیگر را از جانب چپ و مینا
پراهن و سر را سر بگذارد و سر را بچین کردن گذارد و بعضی گفته
اند که سست بر چوبها بر شاخه برین بپوشند برین شریف و اگر نه باشد با

در برین

و چوبها برین توان در کفن گذاشت در میان قبر بدین انداز و اگر بعد از بر کردن
قبر خواطر از این در میان قبر فرو برند و بداند که کفن واجب است از اصل
مال او است مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد
زنجبیل و زعفران بپاشند و با آنها کفن کنند و اگر آنهم نباشد برهنه دفن
کنند و بعضی گفته اند از زکوة واجب کفن میت و اگر در حال ازین
نیت و سست و گدازد که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث
معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که کفن کند مؤمنی را چنانچه
کدامن جامه او شده باشد نار و زعفران و هر که بگذارد بر او زعفران
قبر چنانست که او را در خانه مؤمن بگذاشتند و با او زعفران
و کفن زن بر شوهر واجب است هر چند زن مالدار باشد و همچنین کفن
بند بر صاحبش واجب است و اگر از میت نجاست بر آن آید بدن او را
بپوشند و اگر کفن او ده شده باشد نادر فرستند و گذارند از این بپوشند
و اگر قبری رده باشد مشهور آنست که آن موضع را مقرا می کنند و کفن
را از یکدیگر بکنند و از نایب سست پوشیدن شود و بعضی گفته اند که
اگر ممکن بوده باشد شستن در اندک فی زمانه کشتن و افشای برین نهد
بپوشند و نیز است خصوصاً هرگاه بدن سست نجس شده باشد و نظیر

مستخرج

آن لازم باشد گفتن این زبان عنوان بشوند و این احوط و جمع گفتن
اند که وقت گفتن زبان بر بدن و گفته اند از مشایخ چیز شنیده
این بود حال گفتن بنیت که پاهایش بجانب قبله باشد و کسیکه
در غیر محاذ با امام کند شدن باشد بجا احوط باشد از آن میگویند
و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسل اول سر را میشویند
و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون رسد نشود کل رت میزد
نابند شود و از حضرت صادق منقولست در حکم چنین کسی که اول
خون را میشویند و آب بر او میزنند در غسل و دست بر بدنش میمالند
و بر جراحها پاشن بیه و کافور میگذارند و محکم میکنند و همچنین اگر
کردنش بر بدن شده باشد و جدا شدن باشد کافور میپاشند بر موضع
جراح و پنبه بر آن میگذارند و بخور فخر میسندند که خون بر آن نشوید
و اگر سر از بدن جدا شد در غسل اول سر را میشویند و بعد از آن
بدن را و پنبه بعد از آن بر بالای کردن میگذارند و بعد از آن سر را بر
روی کردن میگذارند و در میان گفتن میچینند و در هنگام دفن بر
پای بدن میگذارند و در محاذ میگذارند و رویش را بجانب قبله میگردانند
فصل چهارم در نماز مسافر و اینها واجب بر همه مسلمانان است

مفوت

مستخرج

بقوت شخصی هم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد دیگران را ملحق
شود و واجب نماز بر هر شیعیانی است که بالغ باشد بخلاف و اشهر
و اقوی آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شدن باشد نماز واجب
و ظاهر اینست که اگر آنرا نکرده و کمتر از شش ساله را اگر زند میگردانند
باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردن است و
بنا بر اینست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناجیان که عداوة اهل بیت علیهم
السلام داشته باشند و غایبان که ائمه علیهم السلام را خدا دانند یا کافر
که خدا در ایشان حلول کرده است و بر مرقد و آنها که خدا را جسم میدانند
و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت و ظاهر اینست باشد میان آنکه نماز
کند یا نکند و چهار نیکبند بگوید و در نیکبند چهارم نفرین و لعنت کند بر او
و در موضع نقیه بناید کرد و سزاوارتر بر مردم نماز بر میت و اوست
اوست بنا بر مشهور و بعضی گفته اند که بر خصم ایشان نماز عجم
نمیخواند کرد و با نفراد میخواند کرد و احوط آنست که نخواند و خصم از
ایشان گرفتن بر خصم نکنند و شوهر از هم خویشان و اولاد است
زن و مردان و اولاد از زنان و وارث خود اگر قابلیت پشماره شدن
باشد هر که را اعتقاد داشته باشد و همچنین داند مقدم دارد و جایز است

که زن پیشانی زن از آن بکشد و با مومنان در یک صف بایستد و سر بپوشد
که پیش بایستد اگر چه ماموم بکفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند
در عقب مردان بایستد و اگر کجا بنشیند که در صف جلای
بایستد و واجبست که نماز گذارند و رو بقبله بایستد و سر چنانچه بخت
راست او باشد اگر امام باشد و در ماموم در کار نیست و او طهر
منفرد آنست که از برای بر جنازه میرانند و واجبست که میثاق
پشت بخوابانند و در اینها زطهاره از حد شتر پندست و جنب و غسل
و بیوضو اینها را میتوان کرد و او طاعتست که سایر شریعتها را از نوبت
در اینها زرعایت کند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن جامه و بیهوش
و حری نبودن جامه و غیر اینها اگر چه اظهار آنست که هیچیک در کار نیست
مگر چیزی چند که حرام باشد و از آنها منافق افعال نماز باشد مثله
خلا و حر بر برای مردان و جامه غصبی و سنسنت که بپوشد و طهار
بعضی آنست که بدون عذر بر تن بپوشد و میباید که از جنازه بدین
دو نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفها در میان باشند و نماز
بر پشت نمیشو آنکه در نماز او را غسل و کفن نکنند اگر نمیکند باشد و اگر کفن نشد
باشد و از این بگذارد و عورت را پوشانند و نماز کنند و سنسنت که

پشتمان بر این پانزده باشد و سبب زن بنابر مشهور و سنت
که کشتن را بکنند و اگر عوزه در پاداش باشد در کار نیست کندن و اگر
رفته باشد یا بجزئیات و واجب کفایت کند و بعضی آنست که چنانکه
که نماز بر این است خاص بیکم از این ایات که واجب فرموده الی الله و بیغ بیکر
بگوید و سنت که در هر نیکب و سه هزار بار در نمازهای گوشه و خلوت
در غیر نیکب اول سنت بخوانند **دست بر تاشن را و اول نعوذ**
و در وجوب دعا در میان نیکبها خلاف و احوط وجوب و ظاهر
مرد عانی مخفی باشد و مشهور آنست که بعد از نیکب اول بگوید **اَشْهَدُ**
اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللَّهِ و بعد از دوم **اَللّهُمَّ صَلِّ**
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از سیم **اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ** و بعد از چهارم
اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِهَذَا الْمَسْكُوْمِ و بیکم نیم را بگوید و فارغ شود بخیرات و موافق
مشهور بعضی آنست که چنانکه بعد از نیت بگوید **اَللّهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لَا**
اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ و **اَسْأَلُ**
بِالْحَقِّ بِشَرِّ وَبَدِیِّ الشَّعْرِ پس بگوید **اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ**
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ تا خصلت حاصل شود
بَارِکْ وَ رَحْمَتٌ عَلَیْهِمْ وَآلٌ وَرَحْمَةٌ آنکه حدیث محمد و صلوات علی جمیع

اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا اَقْرَبُ اِلَى رَحْمَتِكَ وَ اَنْتَ خَيْرُ عَالَمٍ اَللّهُمَّ فَجْعَلْهُ وَ زَعَمَتْ اَنْهَا وَ
 زِدْ فِي حَسَنَاتِهَا وَ اغْفِرْ لَهَا وَ اَرْحَمْهَا وَ تَوَزَّعَ اَفْرَاقُهَا وَ لَقِّنْهَا جَهَنَّمَ وَ اَجْعَلْهَا
 بَيْتُهَا صَلَی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَ اَلٰهِ وَاٰلِہٖ وَسَلٰمٌ اَجْرُهَا وَ لَا تَقْنِنَا اَعْدَاءَہَا وَ دَرُوْا
 وَ اَرْدَ شَنَاہُ اَنْتَ کَرِہْتَ اَنْ یَّزْعَجَ شِدْنَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ
 حَسَنَةً وَ فِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَ فِی الْاٰخِرَةِ اَعْدَابُ الْاَعْدَاءِ وَ اِکْرَامُ الْاِکْرَامِ وَ خِلَافُ مَذْهَبِ
 کَنْدُ حُرُوفِ بَعْدَ اَنْ یَّکْبُرَ اَرْبَعًا بَلَدًا بَعْدَ اَرْبَعٍ اَوْ لَعْنَتُ وَ نَفَرٌ کَبِیْرٌ
 وَ هِیْثُ اَبَتْ کَیْثُ بَعْدَ اَللّٰہِ اَنْ یَّکْبُرَ عِبَادُکَ فِی عِبَادَتِکَ وَ یَلٰدِکَ اَللّٰہُ اَزْدُ
 اَشَدَّ عَذَابُکَ قَاتِلًا کَانَ اِلٰی عَدَاۃُکَ وَ یَعَادُہُ اَوْلِیَاءُکَ وَ یَبْغِضُ اَوْلِیَاءُکَ
 یَبْغِضُکَ صَلَی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَ اَلٰہِ وَاٰلِہٖ وَسَلٰمٌ مُّسْتَضْعَفٌ بَاشَدُ کَیْثُ ضَعْفُ الْعَدَلِ
 بَاشَدُ وَ یَمْنُ بِہِمْ اِنْ مَذَہِبُ نَکَدٍ وَ یَا زَسِیْبُ سَقِی بَاشَدُ بَا خِلَافُ حُرُوفِ
 حُرُوفِ بَاشَدُ وَ عَدَاۃُ بَاشَدُ اِنْ نَکَدُ بَاشَدُ اَعْقَادُ بَاہِلِ بَاشَدُ اَعْقَادُ
 دَاشَدُ بَاشَدُ وَ یَا دُشْمَنُ اِلْاِنِ بَدَنِ بَاشَدُ دَرِ اَنْ یَّزْعَجَ اَوْ یُکْوِدَ اَللّٰہُ
 اَغْفِرْ لِدَیْنِ نَاوَاوَا اَنْجَوَابِ بَلَدِکَ وَ فِہِمْ عَذَابُ الْحِجْمِ وَ اِکْرَامُ مَذْہَبِ
 مَعْلُومٌ نَاشَدُ بَعْدَ اَللّٰہِ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ اَنْ یَّزْعَجَ
 وَ اَلْمَاوَاکِ وَ اَلْاَشْرَافُ مَعَ اَحْمَدِ وَ اِکْرَامُ طِفْلِ نَاہِلِ بَاشَدُ اَللّٰہُ
 اَجْعَلْہُ لَا یُوْبَرُ وَ لَنَا سَکَنًا وَ مَرْحًا وَ اَحْرًا وَ مَشْهُورًا دَرِ ہَرِ اَنْتَ کَرِہْتَ اَنْ یَّزْعَجَ

برنج

سہ نیکبہ اول را بخواند بخوبی بکشد و این دعاها بعد از نیکبہ چہارم
 بخواند و برستی اگر نماز کند نیکبہ پنجم را نمیگوید و سنت است کہ بر جای خود
 بایستد تا جنان را بر دیارند خصوصاً پیش نماز و نماز جنازہ را در مسجد
 میشود نکرد و مشہور است کہ اگر در مسجد نکند غیر است و بر یک جگہ
 دو مرتبہ نماز کردن خلاف در جواز آن و در زیست کہ کسیک نماز
 نکرده باشد تواند کرد و کسیک در اثنای نماز برسد بقصد وجوب
 ملحق میشود و دعاها کہ خود شناید بخواند و چون پیش نماز فارغ شود
 بقیہ را با دعاہای مختص بخواند اگر چہ جنازہ بر دارند و اگر دور شود
 یا کرد نیکبہ ہا را بی دعا یا بی بگوید و اگر برستی را بی نماز دفع کردہ باشد
 احوط آنست کہ بر غیر آن نماز کند ہر چند مدتی گذشتہ باشد و ہمہ وقت
 نماز جنازہ را میشود نکرد مگر آنکہ وقت حاضرہ نیک شود کہ حاضرہ را مقدم
 میدارد و غیر آنست کہ با وسعت وقت اول حاضرہ مقدم دارد مگر آنکہ
 خوف نماز جنازہ بوده باشد یا خوف ضایع شدن سنت **پنجم** در اذان
 دفع سنت و اداب بعد از اذان سنت کہ نامیت را در غیر نکند از نشاند
 و واجبست کہ تا بدفع کرد در سنت و قدر واجب آنست کہ سنت را در کوی
 پنہا نکند بچہ پستی کہ بوی بد را از مردم منور کرد و بعد از اذان

نماز جنازہ

ایمن باشد و نخواهد بود و بر جانب راست رو بقبله واجب است و
مشهور و بعضی مستحب است که دست راست کند ز بر بیدار ماند
با این چیز که ز دست کند محل از طرف قبله و مستحب است که انگشت
غیر باشد که کسی در آن نواندشت و اگر ز پیش باشد و محل از
کند بعضی گفته اند که مانند محذوبانند و اگر فریاد کنند بانکه از
میان فریاد رجس است و فریاد انداختن که نوازشت و در طرف نشاند
باشد که خشت بر روی او نواند که خاک بر پشت ریخته نشود و
احوط آنست که در مانند سر را به و با بون و صندوفی نکند از نشو
که در در پاهای که ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند هم نکند
و سرش را بپندند و در در پاهای که ممکن باشد و الا او است که
کنند و رو بقبله با باندازند و چو زنه زن دیک فرستند
است که او را از پای غیر بکند از دیک مرده باشد و اگر زن باشد بر او قبله
فر بکند از دیک مشهور است که زمانی بکند از دیک مرده او قبله
میکند و مرده چهارم او را بر بپوشد و آنچه در روایات معتبر است
شد است آنست که چو زنه زن دیک فرسانی و در بناگاه بر
مر و کار را بر او سنگین مکن و پایین نواز فریاد و زرع بکند و ساعی

صبر کن تا غیبت خود را بیکدیگر برای سوال فرزند که فریاد و طعای عظیم
و دعا کن که خدا او را پناه دهد از احوال غیر و سنت است که سر میت را
پیش کنند و از پیش پای فریاد بر سر آشت بر بپوشد و جوع از علی گفته اند که
زنا پیش قبله میگردند و بعضی بر بپوشد و سر آشت نمیکند چنانچه
از بعضی از روایات وارد شده است و سنت است که شخصی که بر
میرود که میت را بر بپوشد از دیند های قیام بکند و با الا پیش و در
بندازد و سر پا پیش برهنه باشد و جایز است یک کرب و بد بازاد
خواه طاهر باشد و خواه جفت و اگر علی گفته اند که مکر و هفت که اگر
میت مرده باشد خوشتر او را بر بپوشد و آنچه از احادیث ظاهر میشود
آنست که پدر را مکر و هفت که در فرزند داخل شود و فرزند و پنا
افار بیا که میت و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او را
بر بپوشد و اگر محرم نبوده باشد زن صالحه بر د و اگر زن نبوده باشد
صالحه بر د و در رفتن و پیران آمدن سنت است که پیش پای فریاد و سنت
که چو میت را زن دیک فریاد بکند و بگوید اللهم عجل لک الجزاء و این
آمین زن دیک و آنست که چو میت را بر د و اگر فریاد بگوید
بسم الله و الله و علی و رسول الله صلی الله علیه و آله اللهم ارحمک

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ وَلَقِنَا جَنَّةَ وَبَيْنَهُ بِالْقَوْلِ الثَّانِي وَ
فَنَادَاهُ عَذَابُ النَّارِ وَجِئْتُكَ بِكَارِئِ سَنَةٍ كَيْدَ مَا هِيَ كُنْ
بِكُنْ بَدْرُ وَرُوحِ سَنَةٍ رَايَا كُنْ دُورَ رَايَا رَايَا رَايَا
وَأَكْرِمْ سَنَةً رَايَا كُنْ بَدْرُ سَنَةٍ وَخَشْفُ رَايَا كُنْ بَدْرُ
رَايَا سَنَةٍ وَسَنَةٍ كَمْ مَعْرِ رَايَا سَنَةٍ مَامَ حَسْبُ رَايَا
رُوحِ رَايَا كُنْ بَدْرُ رَايَا كُنْ بَدْرُ رَايَا كُنْ بَدْرُ رَايَا
أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُحْسِنُ بَدْرُ سَنَةٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ
سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهُ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَاللَّهُ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
كَانَ مَسْأَلَةً فَاعْفُ لَهْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
جَنَّتْ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
وَأَبْنَاءُكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَاللَّهُ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهُ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ

مَنْزِلُ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَأَنْتَ أَكْرَمُ رَايَا وَرَايَا مَعْرِ بِكَ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
مَسْأَلَةً فَاعْفُ لَهْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
وَأَهْلُهَا وَآلَهُهَا وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
أَيْنَ مَا يَخُوفُ نَا لَمْ مَسْأَلَةً فَلَنْ يَخُوفَ نَامَ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
وَعَلَى نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
خَيْرُ مَنْزِلٍ عَلَى نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
وَلَقِنَا جَنَّةَ وَبَيْنَهُ بِالْقَوْلِ الثَّانِي وَفَنَادَاهُ عَذَابُ النَّارِ
نَزَلَ بِكَ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
أَعْفُ لَهْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ وَارْحَمْ
حَقَّ رَايَا نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزِلٍ بِاللَّهِ أَفْخِ لَهْ فِي فِرْعَوْنَ
أَنْتَ كَمْ بَدْرُ رَايَا دُورَ رَايَا مَسْأَلَةً فَاعْفُ لَهْ وَارْحَمْ
چا ووارحوم دهم ولفظ کند واکر بان خوبه بدما مع نراست
ارفع افهم ارفع افهم ارفع افهم بافلان بافلان ونام او بدشرا او بدشرا
هل انت على العهد الذي فاقنا على من شاهد ان لا اله الا الله وحده

لَا شَرَّكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدٌ وَرَسُولُهُ وَبِتِلْكَائِهِ
وَحَقِّهِ الْمُرِيدِينَ وَأَنَّهُ عَلَى أَمِيرٍ مُؤْمِنِينَ وَبِدَا لَوْحَيْنِ وَآمَامٍ أَفْرَضَ
لِللَّهِ طَاعَةً عَلَى الْعَالَمِينَ وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ
بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى وَجَعْفَرَ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ
ابْنَ مُحَمَّدٍ وَالْفَاطِمَةَ الْمَهْدِيَّةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ الْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللَّهُ
عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَأَمَّا نَاكَ أَمْرٌ مُدَى لَنَا بِأَفْلاَنٍ فَلَنَا إِذَا جَاءَ لَنَا الْمَلَكُ
الْمُعْتَرِئَانِ أَلَوْ لَنَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ بَرٌّ وَتَعَالَى وَتَعَالَى لَقَدْ رَزَقَكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ
وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ كَلَامِكَ وَعَنْ فِيلِكَ وَعَنْ أَعْيُنِكَ فَلَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ وَلَا تَفْزَنْ وَلَا تَفْزَنْ
فِي أَهْلِ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ رَبُّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيٌّ وَالْإِسْلَامُ بِمَا
وَأَفْرَأَنَ كَادِي وَالْعَبَاةَ فَلَمَّا وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْإِمَامُ
الْحُسَيْنُ عَلَى الْحُجَّةِ الْإِمَامُ وَالْحُسَيْنُ عَلَى التَّهْدِيَّةِ بَكْرَةَ الْإِمَامِ وَعَلِيَّ
ابْنِ الْحُسَيْنِ رَبَّنَا الْعَابِدِينَ الْإِمَامُ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ النَّبِيُّ وَالْحُسَيْنُ الْقَادِرُ
الْإِمَامُ وَمُوسَى الْقَاطِمُ الْإِمَامُ وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ الْإِمَامُ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الْإِمَامُ
الْهَادِي الْإِمَامُ وَالْحُسَيْنُ الْعَسْكَرِيُّ الْإِمَامُ وَالْحُجَّةُ النَّظَرُ الْإِمَامُ هُوَ اللَّهُ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَمَّا وَنَا دَنِي وَفَادَنِي وَسَعْيَانِي بِهِنَّ تَوَكَّلْ
وَمِنْ غَدَاةٍ أَمَّا رَبُّنَا وَالْآخِرَةُ مَوْلَانَا فَلَنَا نَا اللَّهُ تَعَالَى

[illegible]

غیر از غیر محبوب باشد که در پستی را با نابود کنانش میگردانند و غیر
 آن بر او در پستی باشد و چون از پیش میفریاد
 بگوید **اللهم ربنا لا اله الا انت سبحانك انك انت الغني**
في الغلبين و **الحق على عبيدك** و **عبدك** و **الحق** و **الحق**
العالين در سنت است که حاضران بدست گفت دست خاک در غیر پستی
 و اگر دست گفت را بر کنند و بر زمین خویشت و سنت است که در پستی
 برینند و در وقت رخصت گویند **اللهم انا وصدیقنا** و **بیکما** و **هذا**
ما وعدنا الله ورسوله و **اللهم زنا ايماننا وکلمنا** و در حدیث است که
 چنین کند و این دعا خواند جو علی بعد ده مرتبه از خاک حشر بر او
 بنویسد و مکر و هفت کعبه پیش از پستی خاک بر غیر پستی که عورت
 فشا و قلب است و دوری از رحمت الهی و سنت است که از غیر خاک برین
 پستی برینند که با راست بر پستی و سنت است که غیر را بعد چهار انگشت
 بلند کنند بعضی چهار انگشت گذاشته و بعضی هم آورده گفته اند ظاهر
 مرد و خویشت و در پستی که یک شتر بر چو ز باشد و مستحب است
 که غیر را چهار گوشه کنند و رویش را پهن کنند و خورشید نکند
 خوب که ستان میکنند و بعد از آب برینند و در خبر است که ناست

در غیر هفت پستی را عذاب نمیکند و سنت است که آب برینند و بقیه
 بایستد و ابتدا از پیش سر کند و بر یک جانب غیر بریند و پیش را و بگوید
 بجانم بگو و بریند و پیش سر و بعد از آن میان غیر و سنت است که بر افغان
 نکند و متصل بریند تا تمام شود و مستحب است که بعد از آب رخصت پستی
 بر غیر گذارند در حالیکه انگشتان ایشان گذاشته باشد و غرض کنند
 از انگشتان ایشان در کل غیر نماند و بقیه باشد و از بعضی روایات
 مفهوم میشود که بریند یک سر و بنشینند و این دعا بخوانند **اللهم**
الارض عرجنبك و **اصعدنا** و **الک روحا** و **لقنا** و **منک** و **رضوانا** و **ایکین**
فمن من رحمتک و **ما نغیبنا** و **بما عن ربنا** و **من سواک** و **مفنی** و **بنا** و **سور** و **ایا**
انکنا و **یخوانند** و اگر پستی زن باشد در جمع دعاها که گذشت خیر
 بنا و در چنانچه بصری نوشته است و سنت است که و مستحب است
 افزون ایشان و بعد از آنکه مردم بریند و در پستی بنشینند و باوان
 بلند آن نلفین که گذشت بار دیگر کنند و اگر دیگر را نایب خود کند
 خویشت و در اخبار وارد شده است که چون بر نلفین را بکنند مکر
 نکند بگویند بسیار و هم نلفین مجلس کرده اند احتیاج بر سید زینت
 بر مکر کردند و سوال نمیکند و مکر و هفت عمارت بر سر مکر کردند

بر سر قبر پیاو ماندن و یک مایل بدن بر فور مکر بر فور انبیا و ائمه
صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که فور علما و صلوات بر او باد و
مکر و هفت ناز که در قبر بعد از مندر شدن و در زیر است که
تعالی دوست میدارد دلهای شکست و غمهای مندر شدن را و
مکر و هفت ناز که در قبر است از در پیکر کشتن و هفت ناز که
در انجا مرده است بشهرهای دیگر بدن مکر و شش فقره از مکر و هفت
علیه السلام و بعضی استثنای کرده اند و نقل مکر و علما و شهدا را این
و مکر و هفت بر وی قبر نشستن و راه رفتن مکر بواسطه نماند فور که
ضرر و رشود و مشهور است که چنان نیست شکافن فور مکر در چند
یک آنکه در قبر مال صاحب قبضه فساد باشد دیگر آنکه در زمین غصبی
دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند و دیگر آنکه او را بغیر
و کفن در خاک کرده باشند و از هم پاشیدن باشد و مشهور است که چنان
نیست نقل مرگ کان بعد از دفن و بعضی استثنای کرده اند و نقل میامد
مشرق حضرت ائمه معصومین صلوات الله علیهم را و مشهور است که چنان
نیست که پیاو چاله کردن و جامه در بدن برای غیر را در و پدید آید
جایز است بلکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصاً بر پدید

و بعضی

و بعضی خوب کرده اند تا از اطراف و احوط ترک و جایز نیست خراشیدن
رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست که چنانچه بر رو و ناف و غیر آن
نزنند و بعضی از علما موافق روایی قایل شده اند و بیک موی سر خود
در مصیبتی بر دل و اجابت کفان بدست چنانچه در خانه مذکور شد
شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند گاه دارد و کفان بر او نیست و دو
نیست که رست و احوط دارد کفاره است و بعضی تراشیدن مو را بر اجابت
کرده اند پس بدن در وجوب کفان و همچنین اگر کفان فایده اند که کفان
کفان فیم بر زینکه موی را بکند در مصیبت یا روی خود را بخراشد
که خون بر او بر مری که بر سر مرگ فرزند خود یا زن جامه چاک کند و کفان
همین انشاء الله مذکور خواهد بود و بعضی واجب نمیدانند و احوط علیه
مشهور است و لازمت احباب مصیبت را که صبر کنند بلکه بعضی از
راضی باشند و بدانند که خود نعم صابران است و این صبر است که بر ما باد
و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید ان شاء الله و ان الله را حیون است
کاهان گذشتند و از این شود و هرگاه که از مصیبت بخاطر شر آید
کله را بگوید یا کاهان مابین آن دو کله از این شود و نیست و بعضی
منقول است که هر که مصیبت را بخاطر آورد اگر چه بعد از مدتی باشد و بگوید

اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ وَالحمد لله رب العالمين اللهم اجز عني حسابي و
 علي اخلاص ثوابي مما مضى يا ربك براداده شود و سنت که در
 نغز ایشان میکنند و ایشان صبر و شکیبایی را میکنند پیش از دفع و بعد
 از دفع بیشتر است و اقل نغز است که بر ونداند صاحب نغز ایشان را
 بداند نفوس از حضرت رسول که هر که صبر فرماید و هفتاد و پنج
 محشر که هر کس بر هفتاد و پنج روز از محشر بکوشد از حلهای هفت پونجا
 که موجب سرور او گردد و هر که صبر زده را صبر فرماید و هفتاد و پنج
 ثواب صاحب صبر است که است فرماید فی انک از اجزای چیزی که بشود و
 فرمود که ثواب نغز بر صبر فرمودن هفتاد و پنج است و مستحبات که حتما
 مصیبت نغز وضع خود میکنند و او را بشناسند و جایز است که هر وقت
 کردن که شکهای سبک را بشمارند و نوحه کردن بخواب است که در ورغ
 نکویند و چنین بهای بدای برای سبب اظهار نکنند و بیشتر است که نوحه
 گریها و زرد و مستحبات است نامه روز دیگر از خصوصیهای ایشان برای
 صاحبان مصیبت طعام نفرینند و زیاده از سه روز مانده بگردان
 که چهار ماه ده روز برای شوهر مانده بگردان که جامهای رنگین نمیشود
 و زینت نمیکند و سنت و نکات و زیارت بر مؤمنان خصوصیت

و چون داخل قبر بشان شود بگوید اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ اَمَلٌ لِّدَارِ الدُّنْيَا وَاَمَلٌ لِّدَارِ الْآخِرَةِ
 الْمُؤْمِنِينَ اَنَّمَا فَرَّقُوا بَيْنَهُمَا لِيُفْتَنَ لَكُمْ لَاحِقُونَ وروایت دیگر است که
 عَلَيَّ اَمَلٌ لِّدَارِ الدُّنْيَا وَاَمَلٌ لِّدَارِ الْآخِرَةِ وَاَمَلٌ لِّدَارِ الدُّنْيَا وَاَمَلٌ لِّدَارِ الْآخِرَةِ
 وَاِنَّا اِنشَاء الله لَكُمْ لَاحِقُونَ وروایت دیگر است که عَلَيَّ اَمَلٌ لِّدَارِ الدُّنْيَا
 قَوْمٌ مُّؤْمِنُونَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَكَانَهُ اَنَّمَا لَنَا سَافٌ وَنَحْنُ لَكُمْ رَجَعٌ رَحِمَ اللهُ الشَّيْخَ
 مِنْكُمْ وَاَمَلٌ لِّدَارِ الدُّنْيَا وَاَمَلٌ لِّدَارِ الْآخِرَةِ وَاَمَلٌ لِّدَارِ الدُّنْيَا وَاَمَلٌ لِّدَارِ الْآخِرَةِ
 شد است که هر که زود برادر مؤمن خود هفتاد و پنج روز را از آن گذشت
 بخواند ازین بزرگ روز قیامت امر کرد و بر وایت دیگر خدا و را
 و صاحب قبر را بیامرزد و سنت که در وقت خواندن دست بر
 گذارد و رو قبله باشد و سنت که این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَلَمَ
 عَنْ جُودِهِمْ وَصَاعِدِ اَلَيْكَ رَوْحُهُمْ وَفَقِّهِمْ مِنْكَ رِضْوَانَا وَاسْكِرْ اَلْبَهُمُ
 مِنْ رَحْمَتِكَ مَا فُضِّلَ بِهِ وَحَدَّثَهُمْ وَتَوَلَّوْهُمْ وَحَسَنَهُمْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وروایت معبر دیگر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْ عَرَبِيَّهٖ وَصَلِّ وَحَدِّثْهُ وَ
 اَنْزِلْ وَحَسَنَهُ وَاَمِنْ رَحْمَةً وَاَسْكِرْ اَلْبَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا بَقِيَ مِنْهَا
 عَنْ رَحْمَةِ مَنْ يُّوَالِكُ وَاَلْحَقْهُ بِزَكَانٍ يُّوَلِّاهُ وروایت دیگر مستحبات
 که زود بر سر مؤمن حمد و ثناء و دعا بخواند و دعا بخواند بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله احد وایله اکثری مراتب نرسیده میخواند و سون انا اول نشا
 را بجهت مرتبه و از حضرت رسول منقول است که هر که در فرستادن بگذرد
 و سون قل هو الله را بازده مرتبه بخواند و ثواب را بر دکان انصاف نما
 بخشد بعد در دکان اجر و ثواب باید و بر واپس دیگر هر که انا اکثر
 بخواند و ثوابش اهل قیامت بعد در هر روز و هر روزی که بخواهد که شیخ
 او گویند برای او روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت
 فور مستحب است و در احادیث معتبر وارد شده که هر که مصیبت
 وارد شود مصیبت حضرت رسالت پناه را بیاورد که مصیبت
 مصیبت هات و در اخبار بسیار وارد شده که هر که در وقت مصیبت
 دست بر زان خود زند ثواب و حط می شود و نیاید که بشود و فریاد کند
 و وایلاه و وایلاه گویند و در حدیث معتبر منقول است که هر که بگوید
 انا برود و صبر کند بهشت را می آید و از آنکه هفتاد و نیند و نیند
 و همدسوار شوند و در راه خدا ایجا دهند و منقول است که هر که زاندا
 دوست میدارد بهشتین فرزندان او را میبکشد و منقول است که ثواب
 از مردن فرزندان شش است خواه صبر کند و خواه نکند و بخت معتبر است
 که حضرت صادق در وقت مصیبت پسند عا میخواند الحمد لله الذي لم

بجمل مصیبتی که در پی و الحمد لله الذي لو شاء جعل مصیبتی عظمی ما كانه
 و الحمد لله الذي لو شاء ان يكون مكان وایله که مر دکان انصاف نما
 نکند زیرا که دست ایشان را عا انصاف نما که دیدن و از جانب فرزند
 و خودشان و برادران خود امید دارند و احسان ایشان چشم برسد
 خصوصاً دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فرضیه و در مشاهد
 مشرفه و پدر و مادر را زیاده از دیگران باید دعا کرد و عا انصاف نما
 بعل او و در خبر است که ایشان فرزند یک در حال جوفه پدر و مادر دعا
 ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار کرد و در سبب حال انصاف نما
 ایشان بعل او و در وید فرزند یک در حال جوفه پدر و مادر نیکوکار
 باشد و بعد از فوت ایشان عا و کرد و در سبب حال انصاف نما
 که بعل او و در وید خبر است برای پدر و مادر و سایر خویشان آنست که
 فرزند ایشان ادا کند و ایشان را از خوف خدا و خلق بری گرداند و
 حج و سایر عبادت که از ایشان فوت شدن سعی کنند با سبب انصاف نما
 بعل او و در حدیث صحیح منقول است که حضرت صادق در هر شب
 برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود و در رکعت نماز
 کردند و در رکعت اول انا ان شاء الله و در رکعت دوم انا اعطینا میخواند

و پسند صحیح از حضرت صادق منقولست که بنا باشد که میت در آن روز
 و شدنی بوده باشد و حق تعالی برای او وسعت دهد و نیکو را از او
 بر دارد پس با و گویند که این فرج که ترا رود بسبب نماز است که فلا
 برادر مؤمن برای تو کرد و او می پرسد که دو میت را در دو رکعت
 نماز شریک میتوانم کرد فرمود بلی فرمود که میت شاد میشود و فرج میت
 بدعا و استغفار که برای او کنند چنانچه زندگانش شاد میشود و بعد از آن که
 برای او برسد و فرمود که میت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و
 حج و صدقه و سایر اعمالی که بر میت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و
 و برای مرده هر دو نوشته و در حدیث فرمود که هر که از مسلمانان
 برای میتی عمل صالح بکند خدا ثواب او را ضاعف میکند و میت
 با این عمل منفعت میکند و در روایتی وارد شده است که هرگاه شخصی
 نیت بخونصدق بکند و حق تعالی او را امر بپندارد که هفتاد هزار
 ملک بنزد فرا و میر وند و هر یک طبع در دست دارند از نعمتهای
 الهی و هر یک با و میکنند اسلام علیک ای دوست خدا اینها را بخلا
 مؤمنان برای نویسنده فرودش میشود و حق تعالی هزار شهر در بهشت
 با و کرامت بفرماید و هزار حوری با و نزوح بپندارد و هزار حله با و

میخواند

میخواند و هزار حاجت او را روا میکند و در حدیث معتبر منقولست
 که شش چهل و نه مرتبه بعد از وفات او و فرزند یک از هفت و استغفار
 کند و در بعضی ماکاکی از کتب علی که از او ماند و مردم بعد از او بخوانند
 سه مرتبه در حق کبریا و مردم از آن نفع یابند چهارم آن که جاری سازد
 پنج چاهیک حضرت با یکد که خلوص استغفار کند شش ستغفار کند مردم عمل نماید
 از ارشاد و مهابت خلوص با نصف کتب و مانند آن **ایچینک** در محل
 از احکام زکوة و خمس و اعطاکاف و در آن سه فصل است **اول**
 زکوة است و ایاات و احادیث بسیار بر وجوب آن و عذاب ترک کنند
 آن بسیار است از جمله حق تعالی بفرماید **وَالَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمُ الْغَيْبُ**
وَلَا يَقْفُونَ سَبِيلَ اللَّهِ فَنُصِيبُ مِنْهُمْ عَذَابًا لَئِيمًا يَوْمَ نَحْجِي عُلَاقَهُمْ فِي نَارِهِمْ
فَيَكُونُ فِيهَا حِجَابُهُمْ وَنُصِيبُ مِنْهُمْ طُغْيَانًا لَئِيمًا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ قَوْلِهِمْ
لَأَنزِلَنَّ مِنَ السَّمَاءِ نَارًا فَتَلْهُوهُمْ فِي حُبِّهِمْ طَائِفَتَانِ مِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَلَا تُخَفِّفُهُمْ
وَلَا تَنفَعُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ و در راه خدا صرف نمائند پس در شارت ده ایشان بعد
 در دنیا که در آن روزی که سرخ کنند باطلا و فقره را در آن چشم و داغ
 کنند با آنها پشانیها و پیلوها و پشانیهای ایشان را و ایشان را گویند
 ما لهما نیک از برای خود جمع کرده بود بدحال بچشد عذاب آنها را و

نیک از برای

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که نهد صدقه بر اهل ان زکوة را که بید
 بکند بنابر استاف نه مؤمن است و نه مسلمان و در وقت مردن استقامت
 میکند که بر او نکرده باشد بنابر ان زکوة را بدین چنانچه میفرماید
 حتى اذا جاء احدكم الموت فالت ربي رجوعا لعلى عمل صالحا مما تركت
 یعنی تا وقتی که بیا بدادی از ایشان امری که بپذیرد و در کار او بگذارد
 مراد بنابر عمل باشد بنابر آنکه در امانی که بعد از خود گذارد و
 از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرين صلوات الله عليهم بطریق صحیح
 منقولست که کسی که طلا و نقره داشته باشد و زکوة آنرا نهد حق نعم
 او را در روز قیامت حشر خواهد نمود در زمین لغز زدن که بایند و شود
 بر آن و مصلحت سازد بر آثار و پیرایه را که زهر شر از عیارهای دیگر عظیم
 تر است و در عصب و روده و از وی که بزند با خون با و برسد و اندک از
 او خلاص نماند بدست خود را بدین ها تا او دهد پیرایه نماند که در او و تا
 شش و یک بر چیزی دندان فرو برد پس طوفی که در در کردن او و اینست
 معنی قول حق تعالی سَبَطُونْ مَا تَخْلُوْا بِهِ بَوْمَ الْقِيَامَةِ یعنی بزودی طوفی
 کرنا نند در کردن ایشان پس آنرا که بخل و زیندند در دنیا بان و در
 راه خدا نماندند در روز قیامت و هر که شش پا کا و با کوفتند

باشد و زکوة آنرا نهد حق تعالی جسد او را در حشری لغز زدن و پامال کنند
 او را هر چنان شکافه بیتی که خود و کردار او را بدندان و پیش هر صاحب
 زهری به پیش خود و هر که ذراعت داشته باشد یا باغ خرما و انکور
 داشته باشد و زکوة آنها را نداده باشد از قطع عیال زمین را نااطفاه
 هضم طوفی کرده در کردن او اندازند و آنچه از او بگذرد و در قیامت
 و بر او این عذاب بگردد که زکوة مالش را نهد حق تعالی امانی از دهان
 کرنا نند در کردن او که در ماعش را بخورد و گوشه را بدندان کند تا از
 حساب خلاصی فارغ شوند و در حدیث دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود
 که هیچ مالی در حشر او در دنیا تلف نمیشود مگر به ندادن زکوة حق
 بمیر ما بد مثل الذین یسرفون أموالهم فی سبیل الله کمثل جنة ابنت
 سنان فی کل نبتکة منها جنة و الله یضاعف لکثیرا من فضل عمن
 که صرف به نمایند مالهای خود را در راه خدا از زکوة و خیر و عبادت
 غیر آنها مانند دانه است که بر وید بر آن هفت خوشه و در هر خوشه
 صد دانه باشد که مجموع هفتصد بر او میشود و حق تعالی ضاعف
 کرنا نند با ضاعف از این برای هر که خواهد و بات و اخبار در این باب
 بنابر است و آنچه مذکور شد برای کسی که ایمان بفرموده خدا و

رسول داشته باشد کافیت و اما اجناسی که در آنجا زکوة واجب
میشود بنحسب است **الف** طلا هرگاه مقدار بیست شرف باشد و که
داشته باشد و یکسال بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار
چهل یک از این زکوة میباشد و بعد از آن هر چهار شرف که زیاد شود
بعد از سال چهل یک باید داد **ب** نقره است هرگاه بدو پست درم
برسد که تخمینا دوازده هزار ششصد دینار عجمی باشد و آنچه زده دانگو
و سکه داشته باشد و یکسال بماند بعد از سال چهل یک
باید داد و همچنین چهل درم نیز باشد که دو هزار پانصد پست دینار باشد
چهل یک و از این باید داد **ج** شتر است و ضایا و دوازده است و پنج
شتر است و در آن یک کوسفند است دو پوره شتر است و در آن دو کوسفند
است **د** سیم یا زده شتر است و در آن سه کوسفند است چهارم بیست شتر
و در آن چهار کوسفند است پنجم بیست پنج شتر است و در آن پنج کوسفند
و کوسفند بکوه دهند یعنی آن که هفت ماه پاد رشت باشد و کوه
نباشد و اگر کوسفند دهند و اگر ندهند یکساله پاد رود و باشد
ششم بیست شتر است و باید شش ماهه یکساله پاد رود و بداند که
نداشته باشد شش زده و ساله پاد رسد بداند هفت و بیست شتر است

و باید

و باید شش ماهه و ساله پاد رسد بداند هشت و چهل شتر است
باید شش ماهه پاد رسد بداند چهار بداند هفتم شصت یک است و باید شش
ماهه چهار ساله پاد رسد بداند پنجم هفتاد شتر است و باید دو
شتر ماهه و ساله پاد رسد بداند پانزده هم بود پانزده است و باید
دو شتر ماهه پاد رسد بداند دوازده صد و بیست یک است و هر
چیز زیاد شود در هر پنجاه شتر یک شتر ماهه ساله بداند و در چهل
شتر ماهه و ساله بداند پنجاه کاه است و در هر سی کاه یک کاه ساله شتر
پانزده یکساله پاد رسد بداند و در چهل کاه یک کاه و یک کاه ماهه و در
پاد رسد بداند پنجاه کوسفند است و در چهل کوسفند یک کوسفند
واجب است و در صد و بیست یک کوسفند و در صد و بیست و یک کوسفند
یک کوسفند سه کوسفند واجب است و در صد و یک کوسفند
آن که چهار کوسفند بداند چون پنجاه صد پسر است و هر چه زیاد
شود از هر صد کوسفند یک کوسفند بداند و در زکوة هر یک از شتر
و کاه و کوسفند شش طست که در علف مباح چیدن باشند در تمام
سال پس اگر علف مملوک خورده باشد احوط آنست که اگر چیدن شتر
بیشتر باشد زکوة بداند و بچه ها را حساب نباید کرد بنابر مشهور

و احتیاط در آنست که از روزیکه متولد میشوند حساب کنند و در طلا
 و نقره و حیوانات هر شش طست که سال برایشان بگذرد و سال زکوة
 باز قضا است و چو ماه روز دهم داخل شد زکوة واجب میشود در
 کاه و شتر شش طست که کارکنند پس اگر باری کنند یا خوبتر کنند
 زکوة واجب نیست و کوسفند و بز را بر سر هم حساب میکنند و شتر را
 و لولک را بر سر هم حساب میکنند **و شتر و شتر** و شتر و شتر
 و موین است و شش طست که هر یک بنصاب برینند و نصاب سجد
 هفت من پنجاه درصت بنسبت بر و آنکه هرگاه فصد بدست بکند
 باشد احتیاط آنست که زکوة بدهند و شش طست که این غلات در ملک
 او متحد نصاب رسیده باشد بر کند و چو را بعد از ترک کردن بجز
 زکوة بفروشد واجب است و اگر زمین را یا باغی که فته باشد زکوة
 بر مساحت واجبست و اگر زارع بکند نصف یا ثلث یا ربع یا ده
 چهار مثلاً زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل
 بر عامل اگر حصه هر یک بنسبت نصاب رسیده باشد پس اگر زکوة
 و باغ آب یا از آب روان زوایا آب فته یا آب ریخته منورده
 باشد ده یک میدهد و اگر آب دست باکا و یا شتر یا چرخ آب

نوره باشد یک یک میدهد و اگر از هر دو خورده باشد پیش
 اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشد پانزده یک میدهد و احتیاط
 و اقوی آنست که بغیر از خراج پادشاه چیزی از خرج زراعت را نکند
 در دادن زکوة و چون اگر علمای بر آنند که نعلو زکوة یا نکور در وقت غرض
 شدت بر احتیاط آنست که اولاً را بجز بربا و در کتب کتب
 باغ را که چاه مقدار است و با خود مقرر سازد که باز نسیب زکوة خواهم
 تا آنچه خورده از غوره و آنکه حلال باشد یا آنکه آنچه بر دزد بکشد
 و حساب کند در دزد یا آنچه بر دزد عشر غوره بدهد و همچنین کند و چو
 و فیک دانه بدهد و بعضی از علمای گفته اند که زکوة واجب بر حیوان
 مانند پرند و عمارش و نخود و عدس و امثال اینها هرگاه نصاب کند
 و چو بر سنگان شرايط و مقدار یک گذشت و مشهور آنست که زکوة
 آنهاست و در مادی که در علف مباح چاکریده باشد و یا
 بر آن بکند در سنت پس اگر پدر و مادر شرعاً باشند در سال و در
 چهار دانگ نمی میدهد و اگر پانزده باشد که یکی از پدر و مادر شرعاً
 نباشند یک شرف میدهد و زکوة بخاری جمعی بوجوب مایل شده اند
 و مشهور آنست که سنت و آنما است که مالک شود از انبواء معلو

مسئله در زکوة

و در وقت مالک شدن قصداً کتاب و تجارت باز داشته و میباید
که قیمت آن سبکی از طلا و نقره برسد و در تمام سال بر صواب باقی
باشد و در تمام سال از مایه که نشود که به این مایه بیا پیشتر بخزند و اگر
چند سال بگذرد که مایه در کجی باشد شش کی زکوة یک سال را
بدهد و اگر بر مایه باقی باشد هر سال چهل یک را میدهد و اگر معاوزه
کند در اثنای سال قصد تجارت خلافت و احوط آنست که باز بدهد
و شش کی در وقت در و گردن اگر فقر حاضر باشد هر فقری را بپوش
کنند بدهد هر قدر که در دستش در آید و در وقت چند خرما و انگور
بکشد بدهد و زکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط
آنست که نه نکند و اما مستحق زکوة در هشت طایفه اند **اول و دوم**
فقر و مساکین و ایشان کسی اند که فوت سالانه خود را نداشته باشد
و قادر بر کمی نباشند که معاش خود و عیال خود را بآن نتوانند گذرانند
و احوط آنست که صالح باشند و کد و سابل بکف نباشند **سوم** کسبی
که امام نصب میکند برای گرفتن زکوة و حصه باز میدهد و در این
زمان آن نصیب شد غالباً و همچنین **چهارم** که مؤلفه فلوهم اند در این
زمان نصیب شد **پنجم** مسکین کردن در آزادی بندگانی مثل آنکه افات

مسئله در زکوة

غلام

غلام خود را مکاتب کرده است و آزاد شود و او عاقل باشد از دادن آن
اگر باز زکوة واجب شد باید قدری زکوة را بمال کتابت او
حساب کند و اگر بکران زکوة حصه بدهد و بدهد که باقی بماند و آزاد
شود با غلام بکند از دست افاد رغب و شدت باشد از مال زکوة بخزند
و آزاد کند **ششم** فقر دارانند که فقر کرده باشند و در مصیبت
صرف نکرده باشند در ای فقر ایشان میتوان داد **هفتم** و بسبب الله
یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد و بسبب الله و پاری حاجیان و
زبانان مخصوصین علم السلام و بنای مساجد و پلها و امثال اینها
و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانیکه جهاد دخی باشد
و این احوط **هشتم** از السبیل است و آن کسیست که بغیر فاند به با
و خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد باشد انفراد یا با و میدهد که بخانه
خود برسد اگر سفرش مصیبت نباشد و باید که کسیکه با و زکوة با و
میدهند غیر مؤلفه شعبه اثنی عشری نباشد و احوط آنست که لیکن
از کاهان بهره کنند خصوصاً اگر بخوردن دیگر شرطی که واجب
التفقه مالک نباشند مثل پدر و مادر و جد و حجت هر چند بالا
و فرزندان و فرزندان دکان هر چند پادین روند و زوز و سبک و بجز

تبریز

آنست که زکوة بخودشان خود بریشان بدهند غیر آنکه مدکور شد که
شرایط را داشته باشند و غیر سید زکوة بستانند و اما سید
زکوة خود را بستانند و غیر سید بستانند و غیر سید با حوط آنست که پیشتر
هم نداده و همچنین آنست که زکوة را بنزد مجتهد یا عالمی که مصارف زکوة
را دادند بپردازند که او بمصرف رساند **فصل فی** در خمس است بدانکه خمس
در هفت چیز واجب میشود **اول** غنیمت که از کافران خواهد در جنگ بماند
و خواهد در میان **دوم** معادن است مانند طلا و نقره و مس و سرب
و پالموت و زبرجد و مس و غیره و فقط و کبریت بعد از آنکه خرج بپایان
آوردن بدرود و پنج یک از آن باید داد و مشهور آنست که نصاب ندارد
و بعضی گفته اند که نصاب یک دینار است یا یک دینار از بیست خمس و حج
نمیشود و بعضی بیست دینار گفته اند یعنی بیست شرفی که نصاب اول
طلا است و اکثر متأخرین قایل باین شده اند و خالی از نفوذ نیست و اگر
چند کس شریک باشند باید حصه هر یک جدا بنصاب برسد **سیم**
کعبه است یعنی مالیک در زمین پنهان کرده باشند پس اگر کعبه را در بلاد
کفار بنمایند که در اینجا مسلمانان نباشند هر چند سکه اسلام داشته
باشد باید در اسلام بنمایند و سکه اسلام نداشته باشد و بیست

در طلا

دینار یعنی بیست شرفی است اگر طلا باشد خمس از آن میدهند و باقی از
اوست و اگر نقره باشد بیست درم برسد که موافق زرده دینار است
ده هزار شصت دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد و قیمت آن یک
از این دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد با علامتیک
دلالت کند بر آنکه از مسلمانان بوده است مشهور میان علماء آنست
که حکم لفظه دارد پس باید یک سال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شود
و الا خمس است میان مالک شدن و تصدق کردن و با مانت نگاه داشتن
و اگر در دو صورت اول صاحبش پیدا شود و راضی نباشد عوض باید
و ظاهر اخبار آنست که اگر از روی زمین یا فضا لفظه است و اگر در
زیر زمین بوده است کعبه است خواه از اسلام داشته باشد و خواه
نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند و خالی از نفوذ نیست و اگر
کعبه وارد زمین خود پیدا کند که از پدران یا ورسین باشد از اوست
و اگر خمس از آن بدهد با حوط و اگر زمین را خرید باشد تعریف
میکند بیایع نزد یک و دورا اگر ثانی بدهند که ظن صدق آنست
حاصل شود با نشان سید مد علی المشهور و الا از اوست و با حوط
آنست که خمس از آن بدهد و همچنین اگر جوانی بجزد چون شتر و گاو

و در شکم اینچیزی نباید نهند بکشد بیایع و اگر نشان ندهد از او
 و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی یا بدخس پیدا شد
 و باقی از اوست و با و ملحق کرده حیوانات شکار بر مانند ماهی و اگر
 محمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط آنست که بخرید
 یا بکنند **نیم** بخرید که بخرید از دریا یا از زمین مانند ماهی و
 و میزبان و نصاب در آن معتبر است و مشهور آنست که نصاب در آن
 یکدینار است یعنی یک شرفی تمام وزن و بعضی بگویند دینار کهنه
 اند و اگر چند من باشد در آورده را در نصاب تمام حساب میکنند
 هر چند در مابین آن عوض کرده باشد علی الاحوط و اگر چند کر
 شربک باشد حصه هر یک بنصاب برسد و غیر را اگر در آن بخواهد
 در آورده حکم وارد دارد و اگر از روی آب ساحل برداشته شود
 آنست که حکم معدن دارد و احوط آنست که بفرج خمس از آن بدهند
 و رعایت نصاب در آن نکنند **نیم** فاضله و نه سانه است از آنجا
 بخارنها و زراعتها و جمیع کتبها و مشهور آنست که در میراث و بخشش
 و هدیه خمس نییاست و خرج سالانه را که بر آن میکنند هلد و
 مناسب حال آنقدر را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس

اینجا اسراف کرده است پس از میبکند و اگر بخود تنگ گرفته باشد از آن
 هم پس از میبکند علی المشهور و احوط آنست که هر چه حاصل شود و اگر
 بگذرد در یاد پیر و زبیر و خمس بدهد و اگر در انشای سال اخراج
 ضرورتی واقع شود مثل خرج که خدائی و حج بدین الله و زیارت رسول
 و ائمه صلوات الله علیهم و امثال اینها هم را بقدر وسطی پس از میبکند
 همچنین بعد از ثبات و زیادتها که ظلم کنند جمیع را پس از میبکند و خمس
 بنده را میدهد و ابوالسلاح را بایستادن است که در میراث و هدیه
 و هدیه به غیر خمس واجب است و در حدیث جمیع وارد شده است که اگر
 شخصی جائز عظمی یا ویرسد یا میراثی از جانشینان نداشته باشد یا
 برسد یا مال از دشمنان دین یا ویرسد خمس میباید داد و علی بن ابی طالب
 احوط **ششم** زمین است که بحدود بان و نصرانیان و مجوسان از آن
 بخزند خمس آن زمین با خمس نیست از آنجا که رضای ذمی میکنند و اگر خانه
 یا باغ را بخزند مشهور میان علما آنست که خمس زمین آنها را میگیرند
 و اکثر فقهائى علماء متعرض بنوع نشاء اند **هفتم** مال حلال است که
 مخلوط شده باشد بحرام و صاحب آن نداند و مقدار حرام را نداند
 از آن میدهد بفقراء سادات و غیر ایشان و بعضی از آن مخصوص سادات

میدادند و بعضی گفته اند بسا دات نمیتوان داد و ظاهر این دو منبوت
 داد و اگر بیش از این است و اگر مقدار حرام را دادند و صاحبش را نیز دادند
 افتد را و واجبست بصاحبش بدهد و اگر صاحبش را داد و مقدار را
 نا صاحب بپایده صلح کند و بعضی گفته اند که در این صورت خمس را بجهت
 میدهد و بعضی گفته اند افتد را که علم دارد بصاحب و مابقی را بجهت
 صلح میکند احبناط این احوطست و اگر مقدار را داد و صاحب را نداد
 کند نا صاحب را هم رساند و اگر هم رساند از برای و نصف و میکند و این
 صورت و صورت اول مستحق است بر مظلوم و اگر خمس بدهد یا نصف
 کند کل را یا بعضی را بعد از آن صاحب پیدا شود خلافست که با باز با
 بصاحب بدهد یا نه و احوط آنست که بدهد و اما مستحق خمس مشهور است
 علماء آنست که شش حصه میشود چنانچه ظاهر اینست که هر است و حصه
 خدا و رسول و ذوالقربی که نصف خمس است بعد از حضرت رسول
 از امام زمان علیهم السلام است و نصف سه حصه میشود که بپایه پنجم
 سادات و مسکینان سادات و انبیا التبتیل سادات میدهند و این
 از سید و ائم مشهور کسی است که منسوب باشد از جانب پدر به بعد
 المطلب و نفسی مسکن و این التبتیل در زکوة گذشت و در پنجم احوط

آنست که بر پشاز باشد و این التبتیل را افتد میدهد که بشهر خود
 رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور امام جمیع
 خمس را بجهت صاحبش میرسد و افتد و بعضی نصف را بخود میدهد و بعضی
 اند و نصف را با سه فرغ سادات میدادند که مذکور شد و بعضی
 بقدر کفایت ایشان در یکسال میدادند و آنچه زیاده میماند
 بر میدادند و اگر وفا نمیکرده اند از حصه خود شتر را میدادند و
 ایشان بمنزله عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست که حصه
 سادات را بعالی عادل اشع عشری بدهند که بسا دات رساند بقدر احتیاج
 ایشان و اما نصف بکمر خمس که حصه آنحضرت در زمان غیبت خلا
 و مشهور آنست که بعالی عادل باید داد که بر سبیل تمهید بپایان حضرت
 بسا دات بدهد و اگر چیزی زیاده بدهد خط کند و بعد از خود بعالی دیگر
 بدهد که اگر سید پشاز بیاید بسا دات بدهد الا از برای آنحضرت خط کند
 و این فرض در این مائیه است از نادر است زیرا که سادات بر پشاز نیستند
 و خمس دهندگان نمیشوند و بعضی گفته اند که در زمان غیبت ائم علیهم السلام
 این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این نیز بی وجه است زیرا که
 از حضرت صاحب الامر روایت صریح نمیشود است که بر شیعیان

خلاف ظاهر است زیرا که در زمان هجرت صغری که هفتاد سال
بود نابیان آنحضرت اعظمی عثمان غنی و پس او محمد و حسن بن روح و
علی بن محمد سمری رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از
شعبان و بفرموده آنحضرت می نمودند و ظاهر آنست که در این زمان
نایب عالم آنحضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشانند
باید بکنند و بیاد آنکه عیال آنحضرت نبیند و الا باید ساد
که اشرف خلقت با از کسی هم ندانند یا سایل بکف شوند و از هر کس
ذلیل نباشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان است
خمس را بعضی از ایشان داده اند و بسبب اختلافی که در میان علمای
رسیده است و بعضی از علمای عصر اعتبار اجرات داده اند بر منع خمس
باعتبار آنست که اکثر سادات بضر و فاسد میکنند و حقوق
ایشان و اخلاص ایشان بر ذمه اغنیاء میماند و بر فقیری که امام را بشنا
رحم کرده باشند و در زمانهای فتنه و خوف و غارت که از خلفای
جور بر ایشان واقع میشد حلال کرده باشد ایشان چگونه بر خود
میکند که عیال و خویشان و اقارب با امام خود را در فقر و اضطرار
بینند و بر ایشان رحم نکنند و باز در قیامت باید شفاعت ایشان

کائنات

داشت باشند و حال آنکه فرموده اند که بدن بنی حوال می دم در روز
قیامت و فی خواهد بود که صاحبان خمس بر خیزند و بگویند پس ورک را
خمس خود را بخوانیم و حضرت صادق فرمود که من یکدم خمس را از شما
میکم و حال آنکه مال من زهرا اهل مدینه بیشتر است و عیال کم از
برای آنکه شما از نگاه پاک شوی باز حقوق ما و حضرت رسول فرمود که
هر که احسانی با حدی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم و او را
در قیامت و اکثر علمای آنند که اگر صاحب مال خود حصه امام را به
سادات بدهد بر پی الله نمیشود مگر آنکه دستش را بر محدث عالم
عادل و بیکار حضرت میخسایم **فصل** در بیان فضیلت و کیفیت
اعتکاف و اعتکاف مکمل است در مسجد جامع جهت عبادت
از سنت مؤکد است و مقتضای ایات و اخبار بسیار خصوصاً در
آخر ماه مبارک رمضان چنانکه حضرت سید المرسلین همیشه در
آخر رمضان اعتکاف مینمودند مگر یکسال که در آن جنگ بدو واقع
شد و در سال و بعد از آن بیست روز اعتکاف داشتند و در
فضای سال گذشت و ده روز از آنحضرت منقولست که اعتکاف
دهه آخر رمضان برابر است با دو حج و دو عمره و اعتکاف بنزد

ضمیمه

در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف

و شبه آنستند عهد و قسم واجبان دادن خود بغير واجب میشود و اگر ب
 پدر واجب شدن باشد و نکرده باشد احوط آنست که پس بزرگ خدا
 کند و بعضی گفته اند بعد از نیت و شروع کردن واجب میشود و بعضی
 گفته اند روز سیم واجب میشود و همچنین ششم و دوازدهم و پانزدهم
 و هجدهم و بالا و در پانزدهم و بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا
 از اسباب و وجوب بعان نیاید و این قول قوی است و احوط آنست که در اول
 شبهای میلاد و نیکو بدین نیت بکشد بصدق فرشت و مستحب است که بعد از
 شرط کند پیر و در کار خود که اگر او را مانع عارض شود پیران تواند رفت
 از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز است از شرط رجوع با اختیار و نیت
 بعارض و مانع و بعضی در اینضا بقاء کرده اند و ظاهر اعارض و مانع
 آنست که از اعتکاف در نیت و محل این شرط در اعتکاف نیست یعنی در نیت
 اعتکاف و دخول در آن و جماعتی از احباب ذکر کرده اند که محل آن در
 اعتکاف واجب بند نیز گفته چنانچه نذر است و خالی از اشکالی
 نیست و فایده این شرط آنست که نذر عارض با مطلقا اگر خواهد رجوع
 تواند کرد اگر چه در روز سیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر باشد رجوع
 کند فضا بر آن واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از احباب گفته

مکرمه

آنکه در غیر مسجد مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف
 نمیشاید و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مدینه گفته اند و بعضی
 دور گفته اند و خلاف در این باب بسیار است و مسجد مدینه در
 این زمانها که با معلوم نیست و مسجد بصره در این اوقات در بیابان
 و اهت و اعتکاف در آن مشکل است و گفته اند هر از مسجد مکه و
 مدینه افتد ریت که در زمان حضرت رسول مسجد بوده نه اینجا
 الحاق کرده اند و ظاهر هر از هر مسجد جمعی اعتکاف تواند کرد و هر از هر
 مسجد جمعی بزرگ است در بلد که در اینجا نماز جماعت کنند و مخصوص محل
 نباشد و از اکثر محلات شهر یا بخاری قامت جمعه با جماعت حاضر
 شود که متعدد باشد مثل مسجد جامع عباسی و مسجد جامع قله در
 اصفهان و سایر آنها مثل مسجد افانور و مسجد عباسی یا در محل ناممل
 و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند در غیر از مساجد
 مخصوصه و افع نوازند و در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبریا
 که مشهور بجای باشد بجا آورند و اگر مسجد بزرگ شهر باشد احوط
 و غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکند در این مسجد که
 مطلوب شارع باشد بعنوان اعتکاف و مقرر فیها و الا در مسجد عبادت

میگویند این ایام را ایام غفران گویند و در این ایام اگر کسی گناهان خود را بگوید و توبه کند و در این ایام
 از توبه بگذرد و مشهور است که در وقت میان داخل اند و بعضی گفته اند
 شاقول نیز داخل است و لوط است که نزد یک بغروب آفتاب نیست
 اعتکاف میکند تا شام روز سیم و اگر تا جمع روز چهارم قصد کند اعتکاف
 اعتکاف است و شرط است در اعتکاف که معتکف روزی باشد خواه روز
 واجب و خواه مستحب باشد و در اعتکاف کافی باشد که در حقیقت ایشان در روز
 شصت شرط است مانند شهرت و احوال که بتدریج داخل است که در روز
 بر حقیقت پدر و مادر اعتکاف است و معتکف و معتکفان بر حقیقت معتکف
 دار و بر عکس واقع می شود و در اعتکاف شرط است و ظاهر اصد
 فیرت کافیست و واجب است که بر این روز و در اعتکاف که در اعتکاف
 میکنند و در این صورت معتکفان معتکف می گردند و معتکفان معتکف
 بهر مؤمن یا حاضر شدن در حقیقت مؤمن یا ضعیف یا حاجت مؤمن یا
 برای حاجات ضروری خود مانند بیت الحرام و غیره اعتکاف است که
 محترم است باشد و در اعتکاف جمع بنا بر قول باسحاب است
 سایر افعال مستحبیه اگر در معتکف نتوان کرد اشکال نیست و مشهور است
 که معتکفان معتکفان است بر این روز و برای تحصیل آب و نان

و سایر غریبانی که گنبد است باشد که برای او محصل نماید و همچنین
 بخانه است بر این روز از جهت کوه دادن و کوه شدن که بکری نباشد
 و بتوان در مسجد جا آوردن و چون بدرود در جائی نشیند تا بر گردد
 به مسجد و غیر آن که در روز بیست راه روزها ممکن شود و از راههای
 از محله برود و بیست سالخاری نزدیک برود که ممکن باشد و توقف
 بسیار زیاد از ضرورت واقع دنیا و پیوسته و فتنه نماز شود نماز را در خط
 دیگر غیر از مسجد که محل اعتکاف است نکند و اگر در مسجد معتکف گردد و در
 میتوان نکرد و اگر وقت نماز شود در جای دیگر میتوان نکرد و اگر بخواهد
 از مسجد بر این روز اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه نماز بسیار بکند
 که از اعتکاف بگوید و همچنین اگر چه از راه بر این روز و لوط است که
 بدین از مسجد بر این نکند و بعضی میگویند که از راه رفتن بیام مسجد و ظاهر
 اگر داخل مسجد باشد حضور ندارد و بداند که حرام است بر معتکف جماعت
 با زنان در روز و شب و همچنین بوسیدن بشوین و دست بردن و
 مالیدن بشوین و احوط اجتناب از مرد و اگر چه بشوین نباشد و
 طلبی نمی کرد اگر چه بگفتگو باشد هرگاه که عادتش آن باشد که از او می
 ابد بپس آن و لوط است که بعبث دست بردن نماید و حرام است بوی

خوشتر کردن و کل بودن هر یکی که باشد علی المشهور و باید که نفع و زیان
 یا کسی نکند و احوط آنست که مباحثه علمی نکند مگر بعد از اظهار حاجت
 و فرود نشاندن مگر برای ضرورت یا خود و عیال خود و احوط آنست که کلام
 از برای خود فراردهد که اینها را بکند و احوط آنست که مطلقا معاملا
 شود و احوط نیز از حیث عقد نکاح را و جمیع آنها که در اعتکاف حرام است
 در روزها و شبها حرام است مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است
 نه در روز و هر چه روز را باطل میباشد و اعتکاف نیز باطل میگردد
 اگر در روز فعل آورد و در شب اظهار میخواند کرد و مفطر است غیر جماع
 استمناء و اوضاع مینواند ساختن و اولی اجتناب از غیر اکل و شرب و اگر
 جماع کند اعتکاف باطل میشود و کفایت میدهد و اگر اعتکاف واجب
 باشد و در روز اول و دوم اعتکاف سنت خلاف و احوط کفاره آن
 اگر جماع در شب واقع شود و احوط آنست که هر چه روز را باطل میکند
 اگر آنها را در روز واقع سازد کفاره میدهد احبها طه و کفایت بندگان ازاد
 کردن است اگر تواند و الا دو ماه روزی در پی گرفته و الا شصت مسکین
 را طعام دادن و بعضی گفته اند که بخیر است میان آنها و اول احوط است
 بلکه اظهار نیست اگر جماع در شب واقع شود بیک کفاره میدهد و اگر در

روز ماه رمضان واقع شود و کفایت میدهد یکی مرتبه و دیگری
 بخت و بعضی گفته اند اگر در روز غیر ماه رمضان واقع شود باز
 کفاره میدهد و آن به جهت وسیع و شر و سایر محرمات غیر از جماع
 سبب جلاز اعتکاف نمیشود و کفایت با آنها و اینرا نمیشود و در جلاز
 با ستمنا و کفاره بسبب آن خلاف و احوط انعام است و کفاره اگر در
 واقع شود و اگر در روز واقع شود استغنا باطل میکند اعتکاف را البته
 کفاره میدهد احبها طه و احکام اعتکاف بسیار است با آنچه ضرورت
 بود کفایت کردیم **فصل** در بیان کفایت بدانکه کفاره بر دو نوع است **الاول**
 کفایت احرام حج و عمره است و آنها را در رساله حج بیان کرده ام **الثانی**
 سایر کفایات و آنها بسیار است بعضی مستحب و بعضی مخالف
 فیه و بعضی واجب و بعضی سنت و بعضی نهی و بعضی تنبیها و بعضی
 با یکدیگر بسبب اجمال برای طالبان ادراک سعادت اندی و محض
 نیجات عقوبان آخری بیان نمائیم **باب** کفایت افطار روز ماه مبارک
 رمضان است و آن واجب میشود بخوردن و آشامیدن بهر یک خوردن
 از معارف و معناد باشد اتفاقا و در غیر معناد خلاف و اشهر
 افوی و جودیت و جماع کردن در قبل از روز و در روز عکس الاثوی و

در روز
 کفایت

بیافزایند بر جنبات عدالت طالع صبح علی الاقوی و بخوابند بر پشت
 بر پشت غسل تا صبح علی الاوط و بخواهند و بعد از بیدار شدن
 بکوبند باز پاره تا صبح علی الاوط و بر ساندن غبار غلط بخلاف بنا
 بر قول جمع و طلب غبار کردن و دست بازی کردن با مکر نظر کردن بر
 نامنی بپایند علی الاوط و بپای کردن عدالت بر قول بعضی و به سختی
 کردن و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و به دروغ بستن بر خدا و رسول
 و ائمه هدی علیهم الصلوٰه والسلام و بنا بر قول بعضی و به سرفروختن
 عدالت بر آب بنا بر قول بعضی هرگاه یکی از این امور را بعمل آورد عدالت او شل
 داند که کفایت نماید داد در بعضی اجتماعا و در بعضی احاطا و اگر از روی
 سهو یا اشتباه باشد ندارد و اگر مستلزم نماند در مسئله خلافست و
 الاوط کفایت است و اگر الاوط را حلال کرده باشد کفایت پاک شدن از داد
 کردن داد و ماه روزی بی در پی گرفتن باشد مستحب مسکن طعام داد
 است و بعضی نیز نهی قایل شده اند یعنی اگر داده در باشد بر بدن از آلودگی
 آن مفید است و الا دو ماه روزی و اگر از این عاجز باشد شصت مسکن را
 طعام بدهد و قول اول اقوی و ثانی الاوط و اگر الاوط را حرام کرده باشد
 مانند شراب و لحم خنزیر و مال مغضوب داشت و زنا و لواطه بعضی

لولا

از عطا قایل شد اند که مر سه کفایت بر او واجب میشود و بعضی مانند
 الاوط را حلال میدانند و الاوط **تقوی** هرگاه در فضایی روزی تا
 رمضان بعد از زوال الاوط را کفایت شهرت است که کفایت واجبست و بعضی
 سنت میدانند و اثره و اقوی آنست که طعام دادن ده مسکن است و
 اگر عاجز شود سه روز روزه بگیرد و بعضی نیز میان اینها تمیز میدهند
 و بعضی کفایت غم و بعضی کفایت افطار ماه رمضان لازم میدانند **بیم**
 کفایت ظاهر است که کسی از این خود بگوید یا نشاء علی کفایت یعنی نویسنده
 مانند شصت مادر بی باخوهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر اینرا بگوید
 و فیک زن حاضر نباشد و در آن طهر یا او جماع نکرده باشد و در حق
 دو عادل بگوید پس اگر خواهد که جماع کند باید که کفایت بدهد و اگر
 بدون کفایت جماع کند و کفایت با پدر داد بنا بر شهر و کفایت بکین
 از او گرفت و اگر عاجز شود دو ماه بی در پی روزه داشته و یا عجز
 شصت مسکن طعام کردن **بیم** کفایت ابله است یعنی فهم بخورد که زنی
 دائم خود را چهار ماه باز پاره و طح نکند و زنا و رانی در حاکم شرع بی
 حاکم حکم کند که او را طلاق بگوید و طح کند اگر اخبار و طح نماید باید
 که کفایت بدهد و کفایت اگر کفایت فهم است که بعد از این مذکور می

شود و آت الله **بیم** گفتن مخالفت **فهم** است بآنکه فسخ و باسای مقلد
 خدا بر کردن فعلی که نه کش بخان نداشت باشد یا نکردن فعلی که فاعلش
 بخان نداشت باشد و مخالفت آن **فهم** نماید و گفتار اش آنست که بگوید
 ازاد کند پادشاه مسکین را جامه پوشاند پادشاه مسکین را طعام کند اگر
 از هر سه عاجز شود سه روز بیانی روز **بدار** **ششم** گفتن مخالفت **فهم**
 بآنکه فعل امری که راجع باشد بآنکه امری که مرجوع باشد و مخالفت نماید
 و گفتار اش بعضی گفته اند مانند گفتار **فهم** است و بعضی گفته اند
 گفتن اظهار ماه رمضان بگوید ازاد کردن پادشاه و ماه روز گرفتن
 باشد مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر علقی بر وزن
 داشت باشد گفتار اش گفتار اظهار ماه رمضان است و اگر نعاذ غیر
 بر وزن داشت باشد گفتار اش گفتار **فهم** است و این قول خالی از قیود نیست
 و احوط گفتن ماه رمضان **مطلقا** **فهم** گفتار عهد است که با خدا
 عهد کرده باشد که امری را غیر مرجوعی را بعل آورد بآنکه کند امر غیر
 راجع را و مخالفت تعهد نماید و در گفتار اش مانند گفتار نذر خلاف
 و احوط آنست که در نذر مذکور شد **ششم** **فهم** خوردن بعنوان نذر
 از خدا و رسول و ائمه هدی علیهم السلام است و در حرام بودن چنین **فهم**

خلاف نیست و لیکن در وجوب گفتار **فهم** پاد کردن خلاف است بعضی
 گفته اند گفتار اش گفتار اظهار است اول بند ازاد کردن و با عجز از
 دو ماه روز داشتن و با عجز از شصت مسکین طعام کردن و اگر عجز
 شوده مسکین را طعام با کوه دهد و اگر عاجز شود سه روز بیانی
 روز دارد و بعضی گفته اند گفتار اش گفتار نذر است و این با نوبه
 گفته است سه روز روز دارد و ده مسکین را طعام دهد و بعضی
 گفته اند نگاه کرده است و گفتار نذر دارد و در حدیث صحیح وارد شده
 که صغار بختیشت امام حسن عسکری نوشت که مریدی سوگند یاد کرد به
 پسراری از خدا و رسول و مخالفت کرد نوبه و گفتار او چیست حضرت فرمود
 کرده مسکین را طعام میدهد مسکین را بکشد و طلبی از سر میکند
 از خدا و بعضی از علما با بضمون قبا باشد اند و خالی از قیود نیست و این
 خلاف کرده اند که این گفتار برای اصل خوردن است باری مخالفت و
 عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل به روایت مجرب **فهم** بعضی
 از علما قایلند آنکه زنی که در مصیبت موی سر خود را برده گفتار اظهار
 ماه مبارک رمضان میدهد نیز نذر بر قول بعضی و بنسخ بر قول بعضی
 و بعضی گفته اند نگاه دارد و گفتار نذر دارد و روایتی وارد شده است که

کند و این لحاظ و اگر او را بکشد بعد کفنه جمع میدهند و اگر
 بخلاف بکشد کفنه فلان خطا میدهند و واجبست که قبضت اغیار از دست
 کند بنابر مشهور **مقتضی** که یک روز ماه مبارک رمضان را اظهار کند
 بسبب بیماری اگر نام ماه رمضان بهار باشد شهر و اقوی آنست که بعضی
 ساقط میشود و برای هر روز یک پند دارد و مد طعام میدهند علی الحلال
 و بعضی گفته اند فضا و از جسد روزه کنند که احتیاطا هر روز را میکنند
 و اگر مایه در روز فضا از طرف شرف شود و فاد در روز باشد
 بدون غدیری تا آخر کند نام ماه رمضان دیگر بیا بد شهر و اقوی آنست
 که بعد از ماه رمضان تمام فضا میکنند و هم برای هر روز یک پند میدهند
 میدهند و بعضی کفنه واجب ندانند و بعضی گفته اند کفنه
 در صورتیکه عزیمت بر فضا نداشتند باشد اگر عارض فضا باشد
 و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود فضا با
 کرد و کفنه نیست و قول اول قویتر است **مقتضی** نوادر کفنه را دانستن
 حضرت صادق و منقولست که کفنه را عمل سلطان فضا و جویج مؤمنان
 و کفنه غیب است که برای انقض کرد و او را غیب کرده است استغفار
 کند و کفنه مجلس است که چون از مجلس بر زمین بگوید سبحان ربک

ربنا اغفر لنا و لوالدینا و لکل مسلمین و المسلمین و لکل مؤمنین و المؤمنین و
 کفنه خنده است که بگوید لا اله الا انت یحیی و یتوکل و یتوکل و یتوکل
 منقولست که هر یک یکری بگوید لا اله الا انت و لا اله الا انت یعنی ترا بدست
 با این مادر میاد که چیزی نصیحت کند و کسی که بگوید نه بخیر پدرم یا مادر
 جان مادر کفنه را اشک است که بگوید لا اله الا الله خلافت در این نوع
 از قسم شب بجان فلان یا بجان خود یا بجان نو یا بجان پدرم بعضی حق
 دانند اند و اشهر که است و اسو طریقت **مقتضی** احکام کفنه را دانستن
 پس در چند فصل بیان میشود **المهرگاه** باید بدین ازاد در کفنه فلان
 باید از سنن مؤمن باشد و در بای کفنه را از خلاف و اسو طریقت باید
 و در کفنه فلان اسو طریقت که بالغ باشد و غیر آن هر دین و بالغ و
 بالغ مجرب و باید که از سنن کور و صاحب خوره و زمین کبر نباشد
 مولی جراحی با و نرسیدن باشد که موجب عفو او باشد و بعضی گفته اند
 که باید شخصی و لال و کور و کور نباشد و ولدان نباشد و مشهور است
 و اسو طریقت و غلام که بخت را مشهور است که ازاد مینو انکر ذاعلم
 بمکشی هم نرسد و بعضی شرط کرده اند که خیری از او رسد و بعضی شرط

کرده اند که طر جوفه او باشد **بیمه** در کفاره مرثیه تا از بند آزاد کردن
عاجز شود بر وزن منتقل نمیشود و هرگاه که روزه دومه باشد بیجا
منوالی بکند و نوالی بکند که روز که متصل بکند بعل میاید یا نه یعنی که
اگر بعد از آن روز عذر اظهار کند نباید از سر بکند و با نفرین جایز است
بی عذری با حرام است اول اظهار است و ثانی احوط و اگر پیش از یکماه
یا یک روز بعد از اظهار از سر بکند و اگر بعدری باشد مانند جنس و
نفاس و بیحوشی و دیوانگی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر
بنا میکند و دو نام میکند و همچنین اگر مجبور شود در اظهار روزی
بنا بر مشهور و افوی و هرگاه که کفاره دومه منوالی باشد اگر کفاره ده
بند باشد یکماه بی در پی میبکند بعل الاقوی **بیمه** هرگاه که طعام شود
مشهور است که طریقات نقد طعام بخوراند که سیر شود و طریقات که
تا از خشی یا ناان ختم کند مانند خرمایا گوشت با سیر که و بعضی گفته اند
میاید چاشت و شام هر دو و غیر میبکند بخوراند نقد که شود و احوط
اینست که چه اظهار است که بیک وقت کفالتوان نمود و اگر خواهد
طعام را بمسکین منوالند و در مقدار اختلاف بعضی میبکند گفته اند
و بعضی نمیکند گفته اند و احوط و مذات و طریقات که بایان ناخوش

نیز بدهد چنانچه بعضی واجب است اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ
تفاوت نمیکند و احوط آنست که حصه اطفال را بوی شرعی بپاشد بدهد
و اگر طعام خوراند ظاهر صغیر و کبیر را نواند ختم و اگر دو طفل را بجای یک
مرد حساب احوط و در یک کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیشود
داد مگر آنکه مستحق یافت نشود و احوط آنست که تا ممکن باشد بفرستد
نهد و بپوشان و بپاشان بپاشان بدهد که مسکین بر آن صدق باشد
و مذات چهار یکصاع است و صاع یکم شربت است و چهار ده مثقال است
بنابر مشهور و چون در احادیث اختلافی در تجدید صاع و مذات
احوط آنست که بجای دو مذات شربت یا ده مثقال بدهد **بیمه** در جای که
کسوه باید داد در زین پراهن و مقعبه ماهم بحریت و در سر و بعضی
یک جامه مانند پیش از آن گفته اند و بعضی دو جامه لازم میدانند
و طریقات که پراهن و میاید با لباس و بالابوش و طریقات که نوبت
و جامه طفل را طریقات که بر خست و فی بر او بپوشاند **بیمه** هرگاه از
عقوبه عاقر شود و شربت و کسوه روزه و بعد از آن قادر شود بر بند
ازاد کردن روزه آنرا مجزب و طریقات که نکند روزه و بند ازاد
کنند خصوصا هرگاه که کمتر از یکماه و بیک روز روزه داشته باشد و جمعی

کچھ

۹۹۰۸

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: زلزالها در

مؤلف: ۵۱۹۰

موضوع: شماره ثبت

شماره ثبت کتاب: ۵۹۶۸۴

۱۲۹۱

بازرسی شد

۹۰ - ۲۰

تاریخ ثبت: ۱۳۰۲/۰۴/۱۴

۵۱۹۰

تاریخ ثبت: ۱۳۰۲/۰۴/۱۴

بازرسی شد

۹۰ - ۲۰

تاریخ ثبت: ۱۳۰۲/۰۴/۱۴

تاریخ ثبت: ۱۳۰۲/۰۴/۱۴

۵۱۹۰

